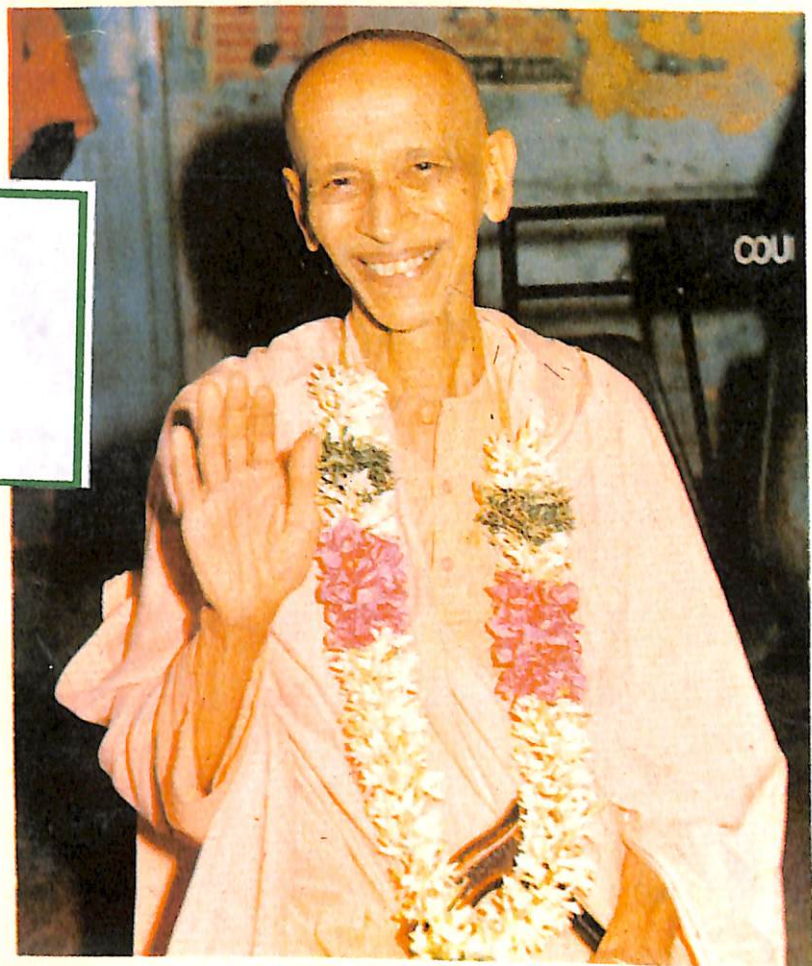

ஞானோபதேசம்

சுவாமி சிதானந்தா

ஞானோபதேசம்

சுவாமி சிதானந்தா

1985 1985

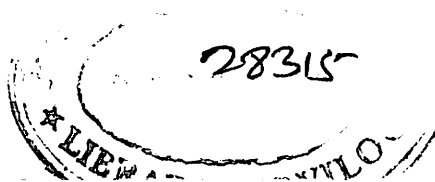

வெளியிடுவோர்
தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்
சிவானந்தா ஆஸ்ரமம்
சுவாமி சிவானந்தா சாலை
இராசிபுரம் சேலம் மாவட்டம்

விலை]

1995

[30.00

All Rights Reserved by
THE DIVINE LIFE TRUST SOCIETY
SIVANANDA NAGAR - 249192
Himalayas. (U.P) India

Swami Chidananda's Lectures
in Tamil

Printed out of the magnamious donation of :

SRI. K. KANDASAMY, B.Com.,

Proprietor : Selvi Feeds

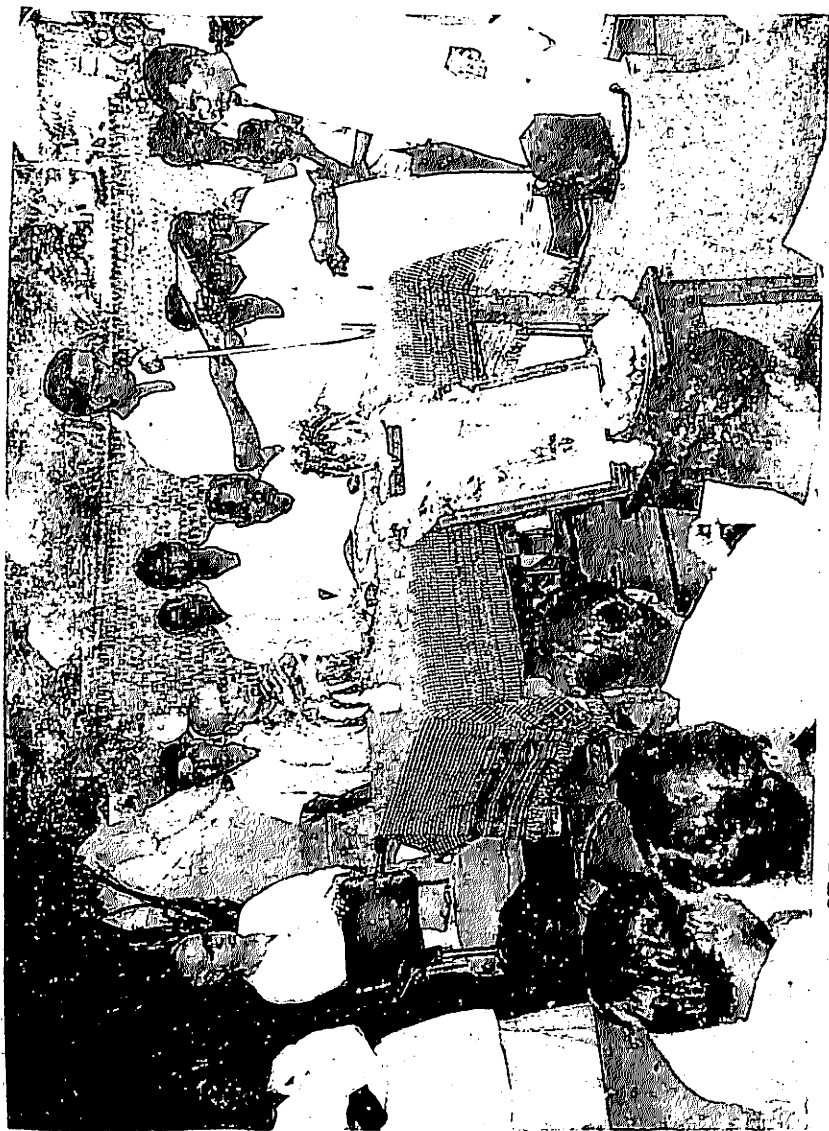
Associates - Selvi Traders/Selvi Poultry Farm,
Selvi Transport.

RASIPURAM-637 408.

Typeset by : Print Shop, Madurai. Ph : 621885
Printed by : The Orient Litho Press, Sivakasi.

புனித பத்மடையில் குருமூர்த்தி

27.5.1965-ல் ஸ்ரீ சுவாமி சிதாநந்தர் மஹாநிஷித ஆளர்கள்
விஜயம் செய்த பொழுது இராசிபுரம் நகரசபையில் வரவேற்பு

தெய்வீக வாழ்க்கை ஞானோபதேசம் சுவாமி சிதானந்தா

(ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தா 14.6.67 அன்று
இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்திற்கு
விஜயம் செய்த பொழுது அருவிய அருளுரை)

ஆனந்தமய ஆத்ம சொரூபர்களே! அன்பர்களே!!

நல்ல காரியம் செய்வதிலே, பிறருக்குச் சேவை செய்வதிலே, ஜபம், தானம் போன்ற சத்தாரியங்களிலே, எப்போதும் மிகச் சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டும். ஒரு நிமிடம் போனாலும் மீண்டும் திரும்பி வராது. நேரம் என்பது விலைமதிப்பற்ற அரிய வஸ்து. பொழுது விடிந்ததிலிருந்து பொழுது மறைவதற்குள் எவ்வளவு சத்தாரியம் செய்யலாம், பிறருக்கு என்ன சேவை செய்யலாம், விவகாரத்தில் எவ்வளவு நன்மை செய்யலாம் என்ற எண்ணத்திலேயே நாளைத் துவங்க வேண்டும். பகவான் கொடுத்த புதிய தினத்தைத் தங்க தினமாக, பொன் நாளாக ஆக்கவேண்டும். ஆயுள் எப்படி போகும், எப்போது போகும் என்பது நமக்குத் தெரியாது. இன்றைக்கு இருப்பது நாளைக்கு எப்படியோ! நல்ல எண்ணம் வந்தால் உடனே அதன்படி செய்துவிட வேண்டும். சத்தாரியத்தை நாளைக்குச் செய்யலாம் என்று தள்ளிப் போடக் கூடாது.

மூன்று பொருள் போனால் போனவையே :

1. வாயிலிருந்து வந்த பேச்சைத் திருப்பிப் பெற முடியாது.

2. வில்லிலிருந்து விட்ட அம்பை மீட்க முடியாது.

3. போன நேரம் திரும்பி வராது.

வாயில் வரும் பேச்சு பிறருக்கு உதவியாக, நன்மையளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். வாயில் வரும் வாக்கு பிறருக்கு இதமாக, இனிமையாக இருந்தால் பேசவேண்டும். அதனால்தான் குருதேவ் சிவானந்தர் 'விசாரித்துப் பேசு' (Think before you speak) என்கிறார்.

ஆயுள், அதாவது இந்தப் பிறவி நமக்கு பகவான் கொடுத்த வரப் பிரசாதம். நாம் பகவானிடமிருந்து வந்தவர்கள். நாம் பகவானுடைய திவ்யபுத்திரர்கள். பகவானே நமக்கு மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகின்றார். நாம் இங்கு வந்திருப்பது முக்கியமான காரியத்துக்காக, பேரானந்தம் அடைவதற்குப் பகவான் இந்த மானிட ஜன்மம் கொடுத்திருக்கிறார். தேவாதி தேவர்களுக்கும் இம்மாதிரி சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது. வீண் பேச்சு முதலியவற்றில் காலத்தை வீணாக்கிவிட்டால், பின்வருந்த நேரிடும் பெரியவர் ஒருவர் சொன்னார்: "நண்பர்களே நமக்கு மிகப் பெரிய எதிரிகள், ஏனென்றால் ஒரு நண்பன் வீண்பேச்சுப் பேசி ஒரு மணி நேரத்தை வீணாக்கிவிட்டான். அதாவது அறுபது 'வைர' நிமிடங்கள் கொண்ட ஒரு 'தங்க' மணியை கிடைத்த நேரத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாவிட்டால், பின் எமன் வரும்போது ஒரு நிமிடம்கூட விடமாட்டான்.

தெய்வீக காரியத்தில், சன்மார்க்கத்தில், "நேற்று இருந்தது போல் இன்று இருக்கக்கூடாது. இப்போது இருப்பது போல் நாளைக்கு இருக்கக் கூடாது." என்ற அதிருப்தி இருக்க வேண்டும். சத்தாரியம், பஜனை, ஜபம், தியானம் முதலியன லட்சியம் அடையும்வரை நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

எல்லோரும் ஆனந்தத்தை விரும்புகிறோம். ரவா கேசரி செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாம் செய்துவிட்டு, இனிப்புப் போடாவிட்டால் சுவையாயிருக்காது. எல்லாம் செய்து அதில் இனிப்பும் போட்டிருந்தால் அது நமக்கு இனிப்பாக இருக்கும்.

அதுபோல, எவனுக்கு ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது என்றால், பிறருக்கு எவன் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறானோ அவனுக்குத் தான் ஆனந்தம் கிடைக்கிறது. பிறருக்கு எந்த அளவு சுகம் கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவு சுகந்தான் நமக்கும் கிடைக்கும்.

பகவான் எல்லோரிடத்தும் வீற்றிருக்கிறார். கோயில் வழிபாடு செய்துவிட்டு மற்றவர்களுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுத்தால் துக்கமே நமக்கும் கிடைக்கும். பிறருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தால் அதுவே பகவானுக்கும் கொடுத்ததாகும். ஏனென்றால், பகவான் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் பிறருக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்து நீங்களும் சுகத்தை அடைய வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் இந்த மாதிரி வாழ்ந்து வந்தால் ஆனந்தம், சாந்தி, பகவத் சாட்சார்காரம் எல்லாம் கிடைக்கும்.

நீங்கள் எல்லோரும் விவேகிகளாய், பரோபகாரிகளாய் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து பிரம்மானந்தத்தை இந்த ஜன்மத்திலேயே, இந்தச் சரீரத்திலேயே அடையவேண்டும் என்பதே இந்த சிவானந்தத் தொண்டனின் விண்ணப்பம்.

ஹரி ஓம் தத் சத்! ஜெய் சிவானந்தா!

விடியற்காலைப் பிரார்த்தனை

15.6.67ல் சுவாமி சிதானந்தர் இராசிபுரம்
சிவானந்தா யோகாசன சாலையில் அருளிய
அருளுரை

அழியாத சச்சிதானந்த ஆத்ம சொரூபர்களே!

ஆனந்த மார்க்கத்தில் செல்லும் சச்சிதானந்த சொரூபர்களாகிய உங்களுக்கு குருநாதர் பேரில் நமஸ்காரம் செய்கின்றேன். இந்த ஆஸ்ரமத்தில் இந்த பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் கலந்து கொள்வது மகான்களின் சத்தங்கம் கிடைத்ததினால்தான்.

நிறைய பணம், வயல், தோட்டம், மோட்டார், ஏரோப்பிளேன், பெரிய வீடுகள் இருக்கலாம். இராவ் பகதூர், திவான் பகதூர் பட்டம் கிடைக்கலாம். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போகலாம். பணம், பெயர், புகழ் எல்லாம் கிடைக்கலாம். மானிட ஜன்மம் கிடைத்து பகவத் சாக்ஷாத்தாரம், அடைய வேண்டும், பேரானந்தத்தை அடைய வேண்டும், விடுதலை அடைய வேண்டும் என்ற இச்சை வருவது ரொம்ப அபூர்வம். ஆயிரத்தில், பத்தாயிரத்தில் ஒருவனுக்குத்தான் இப்பெரும் பேறு கிடைக்கும். டில்லிக்குப் போக இச்சை இருந்தால் மட்டும் போதாது. எந்த ஸ்டேஷனில் ஏறவேண்டும் என்று வழிகாட்டித்தர ஒருவர் வேண்டும். அவர் தான் குரு. பெரியோர்களின் சம்மந்தம் ஏற்பட்டால் அவர்களிடமிருந்து உற்சாகம், தைரியம் வந்துவிடும். பகவானுடைய அனுகிரகத்தினால் சுவாமி சிவானந்த மகானின் சத்தங்கம் கிடைத்துள்ளது.

விடியற்காலை சாத்வீகமான நேரத்தில் பிரார்த்தனை, தியானம், பகவத் சிந்தனை செய்தலில் ஒரு நாளும் தவறக் கூடாது. விடியற்காலை நேரத்தில் நமது சிந்தனை விவகாரத்தில் ஆரம்பிக்காததால் மனமானது அலையாமல் பரிசுத்தமாக இருக்கும். விடியற்காலை சத்துவகுணம் அதிகம். பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் 15 நிமிடம் தியானம் செய்தால் வேறு காலத்தில் ஒரு மணி, இரண்டு மணி நேரம் தியானம் செய்ததற்குச் சமமாகும்.

மாலை இருட்டிய நேரம் சாந்தியாயிருக்கிறது. அந்த அந்தி நேரத்தில் எல்லாக் கோவில்களிலும் வழிபாடு நடக்கும். பிரகிருதியிலே இயற்கையிலேயே பகவானால் பிரத்தியேகமாக செய்து வைத்தது பிரம்ம முகூர்த்தமும், சாயந்திர நேரமுமாகும். விவேகானந்தரின் ஒரு ராமகிருஷ்ணர் மாலை நேரம் வந்துவிட்டால் "தியானம் செய்யுங்கள்" என்று தன் சிஷ்யர்களை அனுப்பி விடுவார். நம்முடைய நாட்டில் சந்தியாவந்தனம், காலை, உச்சி, மாலை, இரவு நேரங்களில் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தினமும் முதலில் பகவானிடம் சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டு, விவகாரத்தை ஆரம்பித்துக் கடைசியில் பகவானிடம் சமாப்தி செய்ய வேண்டும். உள்ளமாகிய சொரூபம் பகவானிடம் எப்பொழுதும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். அத்தொடர்பினால் சாந்தி, ஆனந்தம், விவேகம், வைராக்கியம் எல்லாம் கிடைக்கும்.

நதி இருக்கின்றது. கால்வாயின் மூலம் ஜலம் கொண்டுவந்து பயன்படுத்துகிறோம். கால்வாய் அடைபட்டு போனால் ஜலம் கிடைக்காது. கால்வாயை எப்பொழுதும் சுத்தமாய் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிரார்த்தனை, ஜபம், நாம சங்கீர்த்தனம் செய்து நம் மனதை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். மகானுடைய தொடர்பினால் எல்லாம் கிடைக்கும்.

கடைசியில் யமன் "பேங் பேலன்ஸ் என்ன?" என்று கேட்கமாட்டான். பகவானுக்கும் நமக்கும் என்ன சம்மந்தம் என்று கேட்பான்? பெரியவர் ஒருவர் சொன்னார் : பட்டணங்களில் கோடை காலத்தில் வெறிபிடித்த நாய்களுக்கு கேஸ் மருந்து போட்டு - கொன்றுவிடுவார்கள். ஆனால் பங்களாவில் உள்ள சுழுத்துப்பட்டை அணிந்துள்ள தனியார் நாய்களைப் பிடித்தால் கோர்ட்டில் கேஷ் போட்டு விடுவார்கள். பகவானிடம் சம்மந்தம் வைத்த பக்தமார்களை யமன் தொடமாட்டான். இதை மார்க்கண்டேயன் சரித்திரம் நமக்கு விளக்குகின்றது. பகவானே! "நீ என்னுடைய தாய், தந்தை நீயே சுதி". என்று அவனை தஞ்சமடைந்து அவனை நமதாக்கி நம்மை அவனுடையதாக்கி வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய பிரதி தினமும் பாடுபடுவீர்களாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

தினசரி வாழ்க்கையில் யோகம், வேதாந்தம்

**16.6.1967ல் சிவானந்தா யோகாசன சாலையில்
மாலையில் சுவாமி சிதானந்தா அருவிய அருளுரை**

அழிவில்லா ஆத்ம சொரூபமே!

பராசக்தி சொரூபமாகிய உங்களை தரிசித்தது இராசிபுரம் விஜயம் பரிபூர்ணமாக்கியது. குருதேவர் சிவானந்தர் பேரில் சிறிய செய்தியை (Message) உங்கள் திருவடியில் அர்பணிக்கின்றேன்:

சற்குருதேவ் சிவானந்தர் இமயமலைக்குப் போய் தபஸ் செய்து அத்யாத்மிக காரியத்தை ஆரம்பிக்கு முன் ஒரு பெரிய டாக்டராக, அந்தஸ்து, பணம் காக எல்லாம் விட்டு இப்படி வரவேண்டுமென்றால் ஒரு பெரிய ரகஸ்சியம் இருக்கவேண்டும். பிரபஞ்சத்தில் எல்லா ஐஸ்வரியத்தைக் காட்டிலும் ஒரு பெரிய வஸ்து இருக்கிறது.

குருநாதர் வாழ்க்கையிலே இமயமலைக்குப் போய் கேவலம் யோக மார்க்கம் இரகசியமானதாக இல்லாமல் விசித்திரமான புதுவழியைக் காட்டிக் கொடுத்தார். இமய மலைக்குப் போய் சாதுக்களுக்கு நிறைய சேவை செய்தார்.

நல்லொழுக்கம் இல்லாவிடில் எதுவும் பயன்படாது. பொய் சொல்லக்கூடாது. யாரையும் பகைக்கக்கூடாது. யார் நமக்கு அதிக தீமை செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்குப் போய் நன்மை செய்ய வேண்டும். திட்டுகின்றவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். யோக சாதனை என்பது பொறுமை, தயை, சத்தியவிரதம், அஹிம்சை போன்ற சத்துணங்களை தன் வாழ்க்கையில் அப்பியசிப்பது ஆகும். நல்ல நடத்தை பெரிய ஐஸ்வரியம் என்பதை குருதேவர் தன் வாழ்க்கையில் காட்டிக் கொடுத்தார். முதலில் நல்வாழ்க்கை. பிறகு தெய்வீக வாழ்க்கை.

யோகம், வேதாந்தத்தை குருதேவர் பிரச்சாரம் செய்தார். யோகம், வேதாந்தம் சாது, சந்நியாசிகள், யோகிகளுக்கு மட்டுமல்ல, பாரத தேசம் முழுவதற்கும் யோக வேதாந்தம்

வேண்டும். எங்கிருந்தாலும், எப்படி இருந்தாலும், ஏதாக இருந்தாலும் யோக வேதாந்தத்தை அப்பியசிக்க வேண்டும். யோகம் என்பது என்ன? சுகம், சாந்தி கிடைக்கக்கூடியது. வேதாந்தம் என்பது பகவானை இருந்த இடத்திலே பார்ப்பது. தெய்வீக வாழ்க்கை என்றால் யோக-வேதாந்தத்தை தினசரி வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிப்பதாகும்.

நம்மிடம் மூன்று தத்துவம் உள்ளது

1. மிருக தத்துவம் 2. மானிட தத்துவம் 3. திவ்ய தத்துவம்

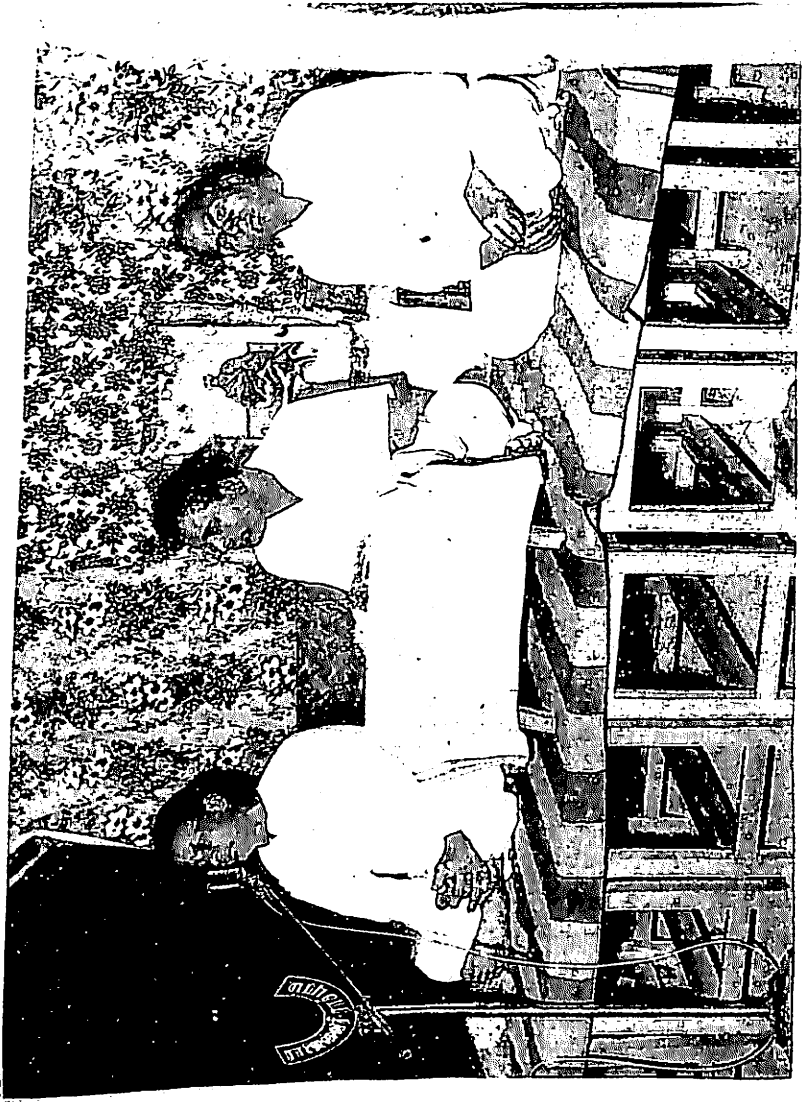
மிருக தத்துவம் கோபம், பொறாமை, பகை, குறும்புத்தனம், பிடிவாதம், சண்டை இவையெல்லாம் மிருக சுபாவமாகும். மனிதனுக்கு மூளையிருக்கிறது. அன்பு, அஹிம்சை, சத்தியம் பேசுதல் மானிட தத்துவமாகும். நாம் பகவானிடமிருந்து வந்துள்ளோம். நாம் ஞானம், சாந்தி, ஆனந்தம், சச்சிதானந்த சொரூபம், நாம் பகவானுடைய திவ்ய புத்திரர்கள் என்பது திவ்ய தத்துவமாகும்.

திவ்ய தத்துவத்தை நம்முடைய வாழ்க்கையில் மலரச் செய்வது யோகமாகும். "என்னிடம் உள்ள திவ்ய தத்துவம் தான் எல்லோரிடத்தும் உள்ளது. எனக்கு எது துக்கத்தை கொடுக்கிறதோ அது பிறருக்கும் துக்கத்தைக் கொடுக்கும். ஒரே ஜோதி எல்லோரிடத்தும் உள்ளது". என்பதை அறிவதே வேதாந்தம். ஒரே திவ்ய தத்துவம் எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. யாருக்கும் நம்மால் தீமை கொடுக்கக் கூடாது. ஆத்மா எல்லோரிடத்தும் உள்ளது. இதுவே விவகார வேதாந்தம் (Vedanta in daily life) ஆகும்.

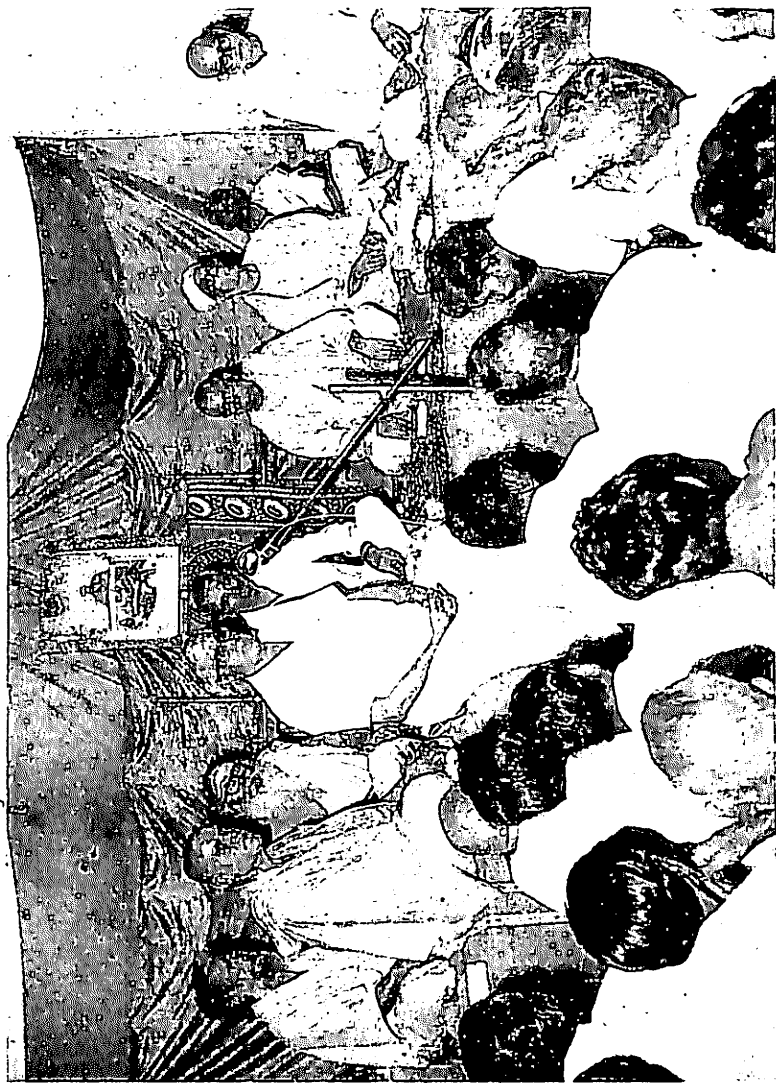
சத்தியம் பேசுதல், நல்ல வார்த்தைகளையே பேசுதல் கண்களினால் நல்லவற்றையே பார்த்தல், காதுகளினால் நல்லவற்றையே கேட்பது, இந்திரியங்களை தம் வசத்தில் அடக்கி வைத்திருப்பதெல்லாம் யோகமாகும்.

சீதை அனுதயா, ஆண்டாள், மீராபாய், இவர்களை இப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கக் காரணம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் அனுஷ்டித்த சத்வ குணமேயாகும். நம்முடைய ஒழுக்கத்தினால் உயர்ந்த நிலையை அடையலாம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

18.7.1970-ல் சுவாமி சுவாமிநாதரின்
சுய சரிதை நூல் வெளியீட்டு விழா

29.7.1969-ல் 'ஆத்ம ஞானம்' நூல் வெளியீட்டு விழா

10.2.1971-ல் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்தா மஹராஜ் அவர்கள் இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்கு அமர்ந்து காட்டு விமா

வொனந்தா பிரார்த்தனை மண்டப
அமைப்புக்குழுடன் சுவாமிஜி

ஆசிரமங்கள், பிரார்த்தனை மண்டபங்கள், அவைகளின் மகத்தான முக்கியத்துவம்

ஒரு பொதுப் பிரார்த்தனை மண்டபம் ஒரு கிராமம் அல்லது நகரம் முழுவதற்கும் கிடைத்திருக்கும் ஒரு மாபெரும் வரப்பிரசாதமும் ஆசீர்வாதமுமாகும். மக்களின் நலத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இது மிக முக்கியமானது. இது ஆன்மீக சக்தியை அளிக்கவல்லதும், சரீர மனநோய்களைக் குணப்படுத்தக்கூடியதுமான கேந்திரமாகும். இது எல்லோருக்கும் நல்லாசிகளை வாரி வழங்கவல்லது.

சந்தோஷத்தையும், சாந்தியையும் விரும்பும் அனைவரும் பிரார்த்தனை செய்யும் வழக்கத்தை வளர்த்தல் வேண்டும். ஏனெனில் பிரார்த்தனை உங்களுக்கு இறைவனோடு அந்தரங்கத் தொடர்பை உண்டாக்குகின்றது. பரமாத்ம தத்துவத்தோடு துக்ஷமமான தொடர்பை வளர்த்துக் கொள்வதற்குப் பிரார்த்தனை ஒரு சாதனமாகும்.

இராசிபுரம் நகரத்தில் அமைந்துள்ள சிவானந்தாஸ்ரமம், சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபமும் இராசை மாநகரத்திற்கும், அதன் மக்களுக்கும் ஒரு மாபெரும் சொத்து என்பது திண்ணம்.

ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும், பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்கு வந்து சிறிது நேரமாவது முறையாக வழிபாடு செய்து பேரானந்தத்தையும், தெய்வீக சாந்தியையும், வாழ்வில் வெற்றியையும் அடைய வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பமாகும்.

- ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தா

**5.12.71ந் தேதி காலை 9 மணிக்கு இராசிபுரம்
சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபத்தைத்
திறந்துவைத்து ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தஜி மஹராஜ்
அவர்கள் ஆற்றிய அருளுரை :-**

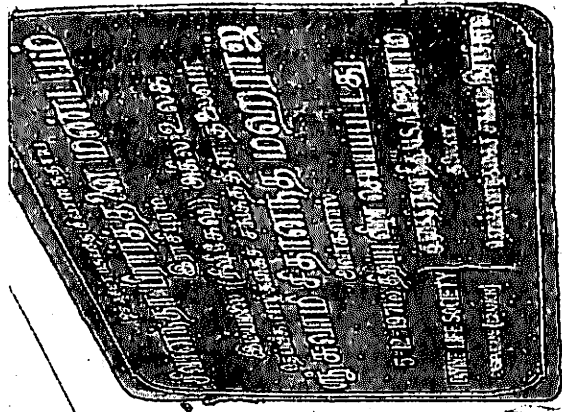
அழியாத ஆத்மாக்களே!

இந்தப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தைக் கட்டியவர்கள் இதற்குள்ளே ஏதோ ஒரு சமத்காரம், (விந்தை) ஒரு கண்கட்டு வித்தை (மேஜிக்), செய்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இங்கே வந்தவுடன் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு பகவந் நாமத்தையே கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருக்கலாம் போல் தோன்றுகிறது. அற்புதம்! அற்புதம்!! இது விடாமுயற்சியினுடைய பலன். எந்த ஒரு காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை மனப்பூர்வமாகச் செய்தால் பகவான் அதற்குப் பரிபூரணமாக அனுக்கிரகம் புரிவார்.

இதே வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 9ந் தேதி இங்கு நான் வந்தபொழுது அதிகாலையில் குளிர்ந்த நேரத்தில் 6 மணிக்கு இதற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டப்பட்டது. அப்பொழுது இது காலி நிலமாக இருந்தது. அன்றைய தினத்திலிருந்து அன்பர்கள் இடைவிடாமல் உழைத்ததன் பலன் இந்த மண்டபம். இது அவர்களுடைய பக்திக்கும், சிரத்தைக்கும் ஒரு பிரத்தியக்ஷக்காட்சி. "உனக்கு சிரத்தை இருந்தால் அதைச் செயலில் காட்டு" என்று பைபிளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "அன்பு இருக்கிறது என்றால் சேவை செய்து காட்டு" என்று குருநாதர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இதுதான் அன்பிற்கு அடையாளம். அன்பு இருந்தால் அதை வெளிப்படுத்திக் காட்டத்தான் ஆகவேண்டும். எப்படி முளைக்கப்போடும் விதைகளில் சில விதைகள் முளைக்கவும் சில முளைக்காமலும் போகின்றனவோ அதுமாதிரி காரியத்தில் செய்துகாட்டாத சிரத்தை சொத்தை விதையைப் போன்ற சொத்தை சிரத்தை. அந்த ஜீவனம் செல்லாத காகக்குச்சு சமமானது. ஆகவே, அன்பர்களே! இராசிபுரத்திலுள்ள

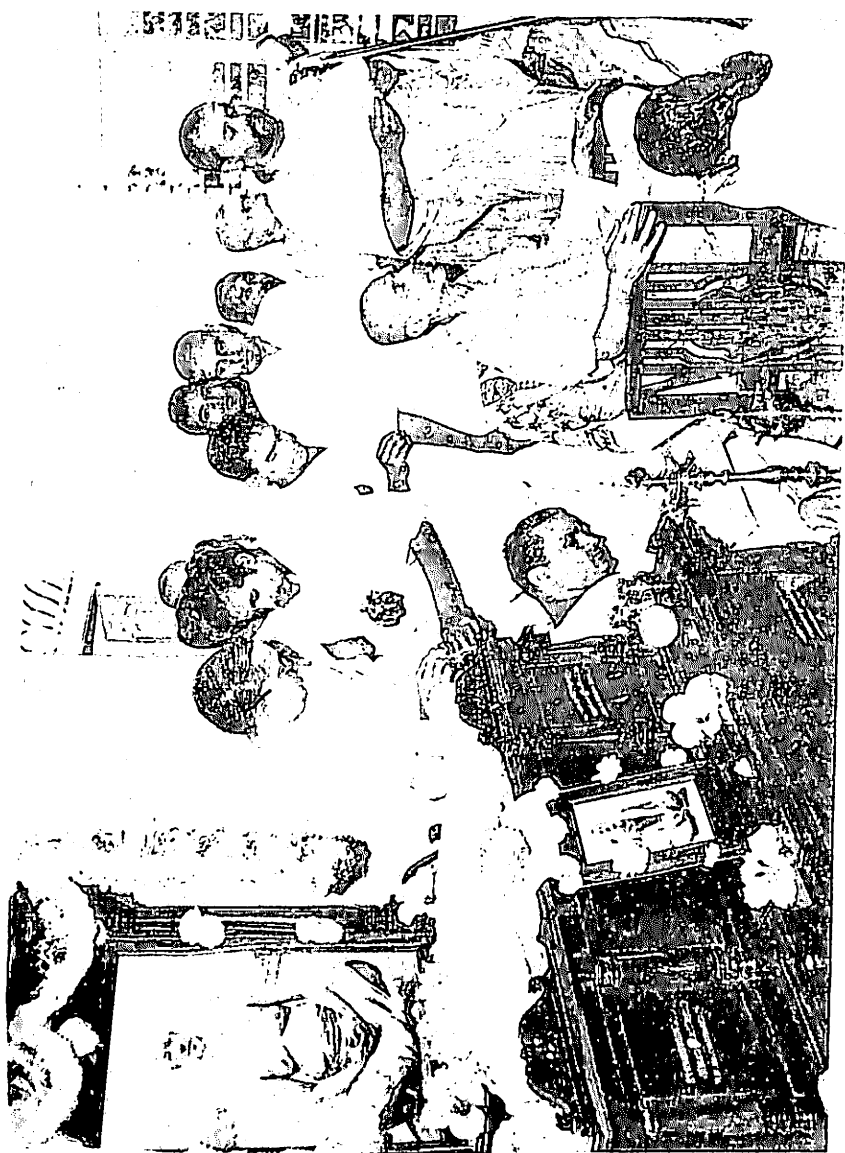
சீடர்கள், அன்பர்கள் ஆகியோருடைய சிரத்தை எப்பேற்பட்ட
 சிரத்தை என்பதை நீங்களே தீர்மானம் செய்து கொள்ளலாம்.
 இதோ பாருங்கள், இங்குள்ள ஒவ்வொரு செங்கல்லும்
 அவர்களுடைய சிரத்தையினுடைய சாக்ஷாத்தாரம்.
 இக்கட்டிடத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடும்பொழுது
 "இக்கட்டிடத்தை நவராத்ரிக்குள் கட்டிமுடித்து விடுங்கள்.
 நானே திறப்பு விழாவிற்கு வந்து விடுகிறேன்" என்று நான்
 அன்று சொன்ன அந்த வார்த்தைகளைக் கெட்டியாக பிடித்துக்
 கொண்டார்கள். இந்தப் பிரார்த்தனா மந்திரம் சிரத்தையின்
 சாக்ஷாத்தாரம். குருபக்தியின் சாக்ஷாத்தாரம். உள்ளத்திலுள்ள
 அன்பினுடைய சாக்ஷாத்தாரம். மக்களுக்குச் சேவை
 செய்யவேண்டுமென்கின்ற ஆர்வத்தின் சாக்ஷாத்தாரம்.
 சுயநலத்தைக் காட்டிலும் சேவை செய்ய வேண்டுமென்கிற
 பாவனை சிறந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அந்த
 பாவனையை செய்கை மூலம் செயல்படுத்திக்
 காட்டினால்தான் அது சிறந்து பிரகாசிக்கும். இது
 சேவாபாவத்தின் சாக்ஷாத்தாரம். எல்லோருடைய அன்பின்
 சாக்ஷாத்தாரம். நிஜமான சிரத்தையின் சாக்ஷாத்தாரம்.
 இராசிபுரம், சேலம், மற்றும் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களின்
 ஒத்துழைப்பின் சாக்ஷாத்தாரம். இக்கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய
 சாமான்கள் பலவற்றையும் பலபேர் விரும்பிக்
 கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிமெண்ட் ஒருவர் கொடுத்திருக்கிறார்.
 இரும்பு சாமான் ஒருவர் கொடுத்திருக்கிறார். செங்கல் ஒருவர்
 கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே இந்தப் பிரார்த்தனா
 மண்டபத்தை அன்பு, பக்தி ஆகியவற்றின் சாக்ஷாத்தாரம்
 என்று சொல்லலாம். எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷம்.
 சந்தோஷம்கூட சரியான வார்த்தையல்ல. எனக்கு நிரம்பவும்
 ஆனந்தம். இன்றைக்கு இத் திறப்பு விழாவைச் செய்து
 கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் சொர்க்கத்திற்குள்
 போனமாதிரி ஆயிற்று. ஒரே பிரம்மானந்தமாயிற்று. சுதவைத்
 திறந்தவுடன் பிரம்மானந்தம் ஆவிவிட்டது. குருநாதர்
 மறைந்துவிட்டார் என்று சொல்லமுடியுமா? அவர் உடலோடு
 இருந்தபொழுது அவருடைய சக்தி கொஞ்சம் சுருக்கமாக
 இருந்தது. இப்பொழுது அந்தச் சக்தி மிகவும்

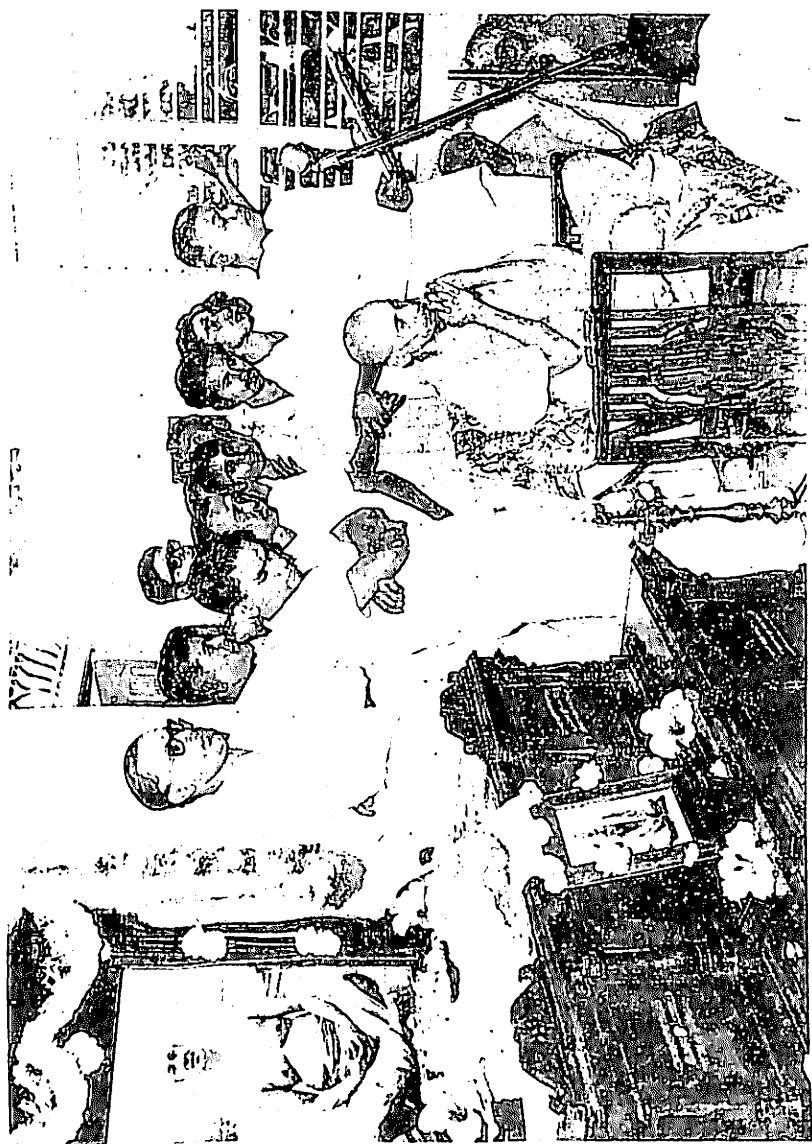
விசாலமாகிவிட்டது. இப்பொழுது நான் இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது யாருடைய சக்தி? எல்லாம் அவருடைய சக்திதான். அவருடைய அருள். அவருடைய கிருபை, உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை இருப்பது எல்லாம் அவருடைய பொருள். குருநாதருடைய பொருள். எல்லோருக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற அந்த சத்தங்கல்பம் இப்பொழுதும்கூட வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. குருதேவரின் சரீரம் போய்விட்டதால் அவர்கள் சக்தி ஒன்றும் குறைந்து போகவில்லை. குருநாதர் இங்கு இருக்கிறார். அவருடைய சாந்தித்தியம் என்பது எப்பொழுதும் இங்கு இருக்கிறது. யார் யார் இந்தப் பிரார்த்தனை மந்திரத்திற்குள் காலெடுத்து வைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு குருநாதருடைய அருள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும், இதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. வியாதி எல்லாம் நீங்கிவிடும். மனதிற்கு நிம்மதி, சாந்தி ஏற்படும். உங்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஏதாவது கஷ்டங்கள், பிரச்னைகள் இருந்தால் எல்லாம் குருநாதர் கிருபையால் சரியாய்விடும். Impossible will become possible in this Prayer Hall அசாத்தியம் என்பது ஒன்றும் இல்லை. சிரத்தையுடன் வந்தால் எல்லாம் சாத்தியமாகும்.

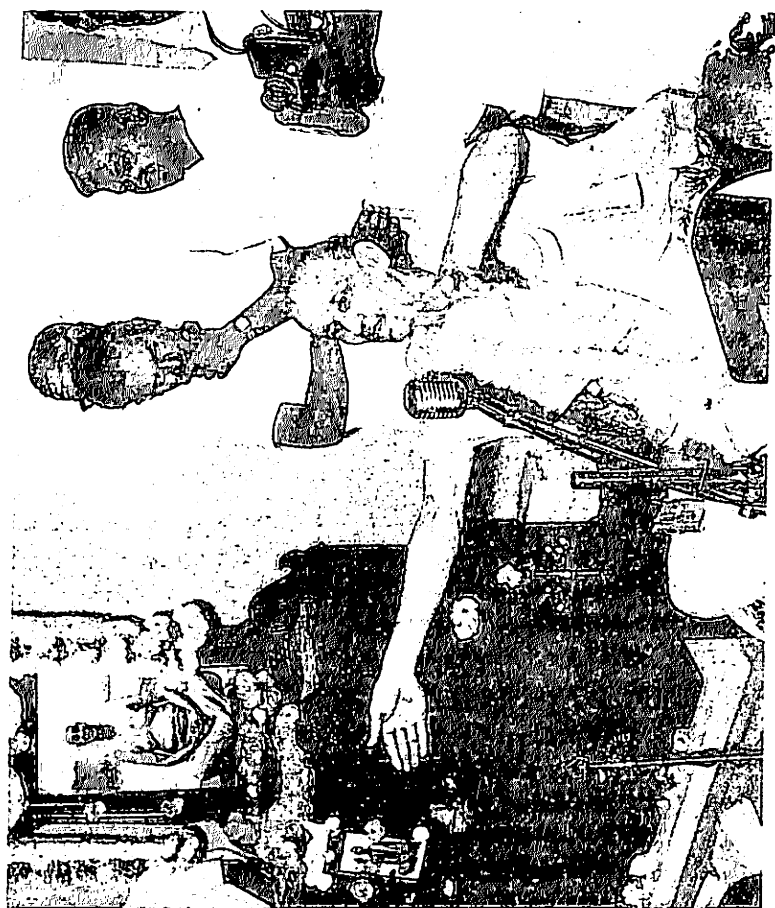
5.12.1971-ல் சிவசாமி பிரார்த்தனை மண்டபம் திறப்பு விழாவில் புது புது சுவாமி
தொண்ட முதுகுளி அவர்கள் கவந்து கொண்ட வைபவம்

II. தியானத்தின் மகத்துவம்

5.12.71 அன்று மாலையில் சுவாமி சிதானந்தா அருவிய அருளுரை

விஞ்ஞான யுகமாகிய இக்காலத்தில் உள்ள விஞ்ஞானிகளும் பரம்பொருள் தத்துவம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதை அவர்கள் ஏதோ ஒரு வகையான, இன்னதென்று வர்ணிக்க முடியாத Cosmic intelligence என்று கூறி அழைக்கிறார்கள். இதை சாஸ்திரங்கள் பரப்பிரம்மம் என்றும், கடவுள் என்றும், ஆத்மா என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகவே கடவுள் இருக்கிறார்; ஒரு மாபெரும் அமானுஷ்ய சக்தி இருக்கிறது; அந்தச் சக்தியே இப்பிரபஞ்சத்தை இயக்கி வருகிறது என்பதிலே விஞ்ஞானிகளுக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. ஆகவே விஞ்ஞானிகள் எல்லோரும் அத்தைவதிகளேயாவர்.

பகவத் தத்துவம் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது. சர்வ வியாபகமாக உள்ள இந்தத் தத்துவத்தை வெளிமுகமாகவும், உள்முகமாகவும் ஆராதனை செய்யலாம். அபிஷேகம், அர்ச்சனை, தூபம், தீபம், நைவேத்தியம் முதலிய அங்கங்களைக் கொண்ட உருவ வழிபாடு பஹிரங்க பூஜையாகும். இது மனதினுடைய விசேஷபங்களைக் குறைத்து மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும். ஆகவே இது விசேஷமானது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் தியானம் எனப்படும் அந்தரங்க சாதனை இன்னும் அதைவிட துக்ஷமானதும், அதிக சக்தி வாய்ந்ததும், விசேஷமானதும் ஆகும். இது மிக உன்னதமான இறைவழிபாடு ஆகும். வெளிப்பூஜை முதலியவைகளின் மூலம் மனம் அடங்கி ஒருமுகப்படும்தொழுது இந்த அக வழிபாடு சாத்தியமாகிறது.

நம்முடைய வாழ்க்கை இந்தமாதிரியான பகவத் ஆராதனைக்காகத்தான் இருக்கிறது; பிரம்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைவதற்காகத்தான் இருக்கிறது; திவ்ய அனுபூதியைப்

பெறுவதற்காகத்தான் இருக்கிறது என்று திடமான நிச்சயம் ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒவ்வொருவரும் அதை அடைவதற்காகத்தான் முயற்சி செய்வார்களே தவிர வேறு அனாவசியமான பிரவிருத்திகளிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். தினந்தோறும் பத்து நிமிஷ நேரமாவது தவறாமல் தியானத்தைப் பழகிவருவது மிகவும் அவசியம். செய்கின்ற காரியங்கள் அனைத்தையும் அஹிம்சை, சத்தியம், அன்பு, தயை, பணிவு, சிநேகம், பரோபகாரம், தன்னலமின்மை முதலிய பண்புகளோடு செய்யும் பொழுது அவை அனைத்தும் பகவத் ஆராதனையாக மாறிவிடுகின்றன. இதையே 'சிவானந்தம்' என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவோமேயாகில் நாம் சிவானந்தத்தை நமது உள்ளமாகிய கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்தவர்களாகின்றோம்.

III. ஆத்மானந்தத்தைத் தேடு

6.12.71 காலை சத்சங்கத்தில் சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய அருளுரை

உண்பது, உறங்குவது, நடப்பது, பேசுவது போன்ற சகல காரியங்களையும் பகவத் ஆராதனையாக மாற்ற வேண்டும். கோயிலுக்குச் சென்றுதான் பூஜை செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. மாதா கோயிலுக்குச் சென்றுதான் வழிபட வேண்டுமென்பதில்லை. மதுதிக்குச் சென்றுதான் ஆண்டவனைத் தொழவேண்டுமென்பதில்லை. இப்பொழுது அந்த பகவானுக்கு ஸ்தோத்திரம் மூலமாக ஆராதனை செய்யப்பட்டது.

நாம் ஒரு விசித்திரமான காரியத்தை செய்து வருகின்றோம். காலையிலிருந்து மாலை வரை இந்த உடம்புக்குச் சேவை செய்வதிலேயே அதிகக் கவனம் செலுத்துகின்றோம். காலையில் டிபன், மத்தியானம் சாப்பாடு, மாலையில் டிபன், இரவில் சாப்பாடு, பால், பழம் முதலியவைகள், அதற்கு மருந்து, மாத்திரை, ஊசி முதலியவைகள், பஞ்ச மெத்தை, பட்டுத் துணி, சம சீதோஷ்ண சாதனங்கள், மோட்டார் கார் முதலிய வாகனங்கள் முதலிய எண்ணற்ற சாதனங்களைத் தேடித் தருகின்றோம். இதற்காக எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம்? இந்த ராக்ஷஸ் மனதிற்கு, இந்தக் குரங்கு மனதிற்கு, இந்த சஞ்சலமான மனதிற்கு என்னென்ன தேடிக் கொடுக்கிறோம்? B.A. படிக்கிறோம், M.A. படிக்கிறோம், டாக்டராவதற்குப் படிக்கிறோம், வக்கீலாவதற்குப் படிக்கிறோம். அழியக்கூடிய இந்த சரீரம், மனம் முதலியவற்றிற்காக இவ்வளவு பாடுபடுகின்றோம். ஆனால் அழியாத் தத்துவமாகிய இந்த ஆத்மாவைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கு நமக்கு அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. நம்முடைய இந்தச் செய்கை எப்படி இருக்கிறது என்றால் அரிசியை வீசி எறிந்துவிட்டு உமியைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதைப்போல இருக்கிறது.

சக்கைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து சாரத்தை உதாரீனப்படுத்துவதைப் போல இருக்கிறது. ரத்தினத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு கண்ணாடித் துண்டை பத்திரப்படுத்திவைப்பதைப் போல இருக்கிறது. இதை எல்லாம் எதன் பொருட்டுச் செய்கின்றோம் என்றால் சுகத்தைப் பெறுவதற்காக என்பது தெரியவரும். ஆனால் அறியாததனமாக அழியக்கூடிய பொருள்களிலே சுகத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். சுகத்தை நாடி அவைவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அதை எங்கு தேடவேண்டுமோ அங்கு தேடவேண்டும். ஜீவர்களுக்கு உண்மையான சுகத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காகத்தான் இந்த சிருஷ்டி அமைந்திருக்கிறது. துக்கத்தைக் கொடுப்பதற்காக அல்ல. அழிவற்ற பேரின்பம், இமயத்தைப் போன்ற பிரம்மானந்தம் அழியக்கூடிய இந்த வஸ்துக்களில் இல்லை. அது நமக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்று ஆன்றோர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். "நிழலைத் துரத்திக்கொண்டு ஒடாதீர்கள்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற மனப்பாங்குடன் அவர்கள் கூவி அழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 'எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதுவேயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே' என்று எண்ணி வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனந்தம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை முதலில் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதைத் தெரிந்துகொள்வதற்குச் சத்தங்கம் தேவை. சத்தங்கத்தின் மூலமாகத்தான், ஆன்றோர்களோடு தொடர்பு கொள்வதன் மூலமாகத்தான் இந்த பிரம்மானந்தம் நம்முள்ளே இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். இதை உணர்ந்த பிறகு, அதை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கான ஆன்மீகப் பசி உண்டாக வேண்டும். பசி இருந்தால்தான் புசிக்க விருப்பம் ஏற்படும். தாகம் இருந்தால்தான் குடிக்க இச்சை உண்டாகும். பரம்பொருள் எல்லையற்ற சுருணைக்கடல். அந்தக் சுருணை சமுத்திரத்தை அடைவதற்கு பக்தி, சிரத்தை, விசுவாசம் ஆகியவை தேவைப்படுகின்றன. சத்தங்கமும், ஸ்வாத்யாயமும் அதற்குத் துணை செய்கின்றன.

சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதை குருமுகமாக இருந்து சிரவணம் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு கேட்டதை மனனம் அல்லது சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதையொட்டி நிதித்தியாசனம் செய்து தெளிவைப் பெறவேண்டும். இது ஞான மார்க்கத்திலே செல்ல விரும்புகிறவர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய முறை. பக்தி வழியில் செல்ல விரும்புவர்கள் கூட முதலில் இறைவனுடைய குணாதிசயங்களையும், லீலாவிநோதங்களையும் சிரவணம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு பகவானுடைய பெருமைகளைக் கேட்பதால் மனதில் பக்தி வளரும். பக்தி வளரும்பொழுது இறைவனுடைய புகழைக் கீர்த்தனம் செய்வோம். திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, திருப்புகழ், திருவாசகம், கந்தரனுபுதி போன்ற நூல்கள் இவ்வாறு இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடிய பாக்களேயாகும். இதனால் நமக்கு எப்பொழுதும் ஸ்மரணம் எனப்படும் இறை நினைவு இருந்துகொண்டிருக்கும். இடைவிடாத இறை நினைவின் காரணமாக இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்கின்ற ஆசை உண்டாகும். இதற்குப் பாதசேவனம் என்று பெயர். இந்த அன்பை மேலும் வெளிக் காட்டுவதற்காக இறைவனுக்கு அர்ச்சனை, வந்தனம், ஆகியவற்றைச் செய்கிறோம். இப்படிச் செய்து வரும்பொழுது நம்முள்ளே "நான் இறைவனைச் சேர்ந்தவன். நான் இறைவனுக்கு அடிமை. எனக்கென்று எந்தத் தனித்தன்மையும் இல்லை" என்கிற பாவனையும், ஒரு மாற்றமும் ஏற்படுகின்றன. இந்த பாவனைகள் முக்கியமாக ஐந்துவிதமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவைகள் : சாந்த பாவம், சக்ய பாவம், தாஸ்ய பாவம், வாத்ஸல்ய பாவம், மாதூர்ய பாவம் எனப்படுவன. பரம ஹம்ஸ சந்நியாசிகள், ஞானிகள் முதலியோர் சாந்த பாவனையுடையவர்கள். அர்ஜுனனுக்கும் கண்ணனுக்கும் இருந்த பாவனை சக்ய பாவம். ஹனுமானுக்கு ஸ்ரீராமபிரானிடத்தில் இருந்த பாவனை தாஸ்ய பாவம். யசோதைக்கு கண்ணனிடத்தில் இருந்த பாவனை வாத்ஸல்ய பாவம். கோபிகளுக்குக் கண்ணனிடத்தில் இருந்த பாவனை மாதூர்ய பாவனை. கடைசியாக தன்னையே பரிபூர்ணமாக இறைவனிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்துவிடுவது ஆதம்

நிவேதனம் ஆகும். வடலூர் ராமலிங்க வள்ளலார் இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அவர் தன்னையே பகவானிடத்தில் அர்ப்பணித்து ஜோதியில் கலந்துவிட்டார்.

ராஜ்யோகத்தை அப்பியாசம் செய்து முக்தி நிலையை அடைய விரும்புவர்கள் இயமம், இயமத்தின் அங்கங்களான அஹிம்சை, சத்தியம், பிரம்மச்சரியம், அஸ்தேயம், அபரிக்கிரஹம், நியமம் நியமத்தின் அங்கங்களான செளசம், சந்தோஷம், தபஸ், ஸ்வாத்யாயம், ஈஸ்வரப்பிரணிதானம் ஆகியவைகள், அதன்பிறகு ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டு படிகளையும் பழகி வர வேண்டும்.

இறைவனை அடையவேண்டும் என்கின்ற தீராத வேட்கை ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க வேண்டும். 'நான்' என்னும் இந்த அகந்தைக் கிழங்கை அடியோடு அகழ்ந்து எடுத்துவிட முயற்சிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மோக்ஷமாகிய விடுதலை கிடைக்கும். முழுக்ஷத்துவம் என்கின்ற அக்னி ஜ்வாலை நன்கு கொழுந்துவிட்டு எரிய வேண்டுமானால் சத்சங்கம், ஆன்றோர் இணக்கம் மிகவும் அவசியமாகும். இந்த ஜ்வாலை எரிந்துகொண்டிருந்தால்தான் ஆன்மீகத் துறையில் சீக்கிரம் முன்னேற்றம் காணமுடியும். இதற்கு மிக உயர்ந்த படிப்போ, பாண்டித்தியமோ தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக சபரியைப் பாருங்கள். எழுத்து வாசனையே இல்லாமல், காட்டிலே வசித்துவந்த ஒரு கீழ்ஜாதியைச் சேர்ந்த ஏழைக்கிழவி சபரி. அவள் எச்சிலாக்கிச் சுவைத்துப் பார்த்து அன்பாகக் கொடுத்த இலந்தைப் பழத்தை ஸ்ரீ ராமபிரான் பிரியமாக ஏற்றுக் கொண்டார். அரண்மனையில் உண்ட அறுசுவை உண்டி கூட பகவான் இராமபிரானுக்கு அவ்வளவு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் சபரி அன்புடன் கொடுத்த அந்த எச்சில் பழம் மிகவும் சுவையாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம் அவளுடைய பக்தி, சிரத்தை, விசுவாசம், மனப்பூர்வமான உள்ளன்புதான்." இராமர் வரப்போகிறார், வரப்போகிறார், அவரைத் தரிசிக்கப் போகிறேன்" என்று எண்ணி

எதிர்பார்த்துத் தனது பால்யம், இளமை எல்லாம் கழித்துத் தான் கிழவி ஆனதைக் கூட மறந்து ஸ்ரீராமருடைய தரிசனத்திற்காகக் காத்திருந்தான். இந்த பாவனை காரணமாகத்தான் அவள் கொடுத்த எச்சில் இலந்தைப் பழமும் இராமருக்கு அவ்வளவு சுவை தந்தது. பக்தருக்கு பசுவான் அடிமை. அங்கே சட்டதிட்டங்கள் பயனற்று சக்தியற்றுப் போகின்றன.

நீங்கள் எப்பொழுதும் பசுவத் ஸ்மரணையிலேயே இருக்க வேண்டும். இதுதான் வாழ்வின் வெற்றிக்கு ரகசியம். இம்மாதிரி இடைவிடாது நாம் ஸ்மரணை செய்துவருவீர்களேயாகில் பசுவான் எதையும் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார். இம்மாதிரி ஆன்றோர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திச் சென்றிருக்கிறார்கள். வடலூர் வள்ளலார் இம்மாதிரி சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்து ஒரு சமயம் "கடை விரித்தேன், கொள்வாரில்லை" என்றுகூட ஏங்கிக் கண்ணீர் வடித்திருக்கிறார். ஆகவே பசுவத் ஸ்மரணையை நமது முதற் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆத்மலாபத்தை அடைவதை நமது வாழ்வின் லக்ஷியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆன்றோர்கள் நமது பரம கல்யாணத்திற்காகத்தான், நமது நலனிற்காகத்தான் இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துக்காட்டி வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதற்காக இப்பொழுதே முயற்சி செய்ய வேண்டும். சிறு வயதிலேயே விதையை விதைக்க வேண்டும். ஒரு வினாடி கூட இறைவனை மறந்திருக்கக் கூடாது. அப்படிப் பழகி வந்தால் எப்பொழுதும் ஆத்மானந்தக் கடலில் மூழ்கித் திளைத்திருப்பீர்கள்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

IV. வாழ்வைப் பாழாக்காதீர்கள்

**6.12.71 அன்று மாலை சத்சங்கத்தில்
சுவாமி சிதானந்தா அருளிய அருளுரை :-**

மானிட வாழ்க்கை பரமாத்மாவிடமிருந்து ஜீவாத்மாவிற்குக் கிடைத்திருக்கும் பெரியதொரு வரப் பிரசாதமாகும். திருவருளின் சொரூபமாக இது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. விலை மதிக்க முடியாத இந்த பொக்கிஷத்தையும், அதன் மகத்துவத்தையும் ஒரு நாளாவது மறக்கக் கூடாது. என்ன காரணத்திற்காக இந்த சரீரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற தத்துவத்தை நாம் மறந்துவிடுவோமேயாகில் நாம் அதற்குரிய கௌரவத்தைக் கொடுக்கத் தவறியவர்களாவோம். ஆகவே அதைத் தக்க வழியில் பயன்படுத்தி வர்ணிக்கவொண்ணாத துவ்ய அனுபவத்தைப் பெற்று வாழ்க்கையை வெற்றிகரமானதாக ஆக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் வெண்ணையை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு நெய்யிற்காக அலைந்து திரிவதைப் போல இந்தச் சொத்து நமக்கு கிடைத்திருந்தும் கிடைக்காததாகவே ஆகிவிடுகிறது. நம்மை நாமே மோசம் செய்து கொள்பவர்களாக, ஆத்ம வஞ்சகர்களாக ஆகிறோம்.

அழியாத நித்ய வஸ்து ஒன்று உண்டு. அது நம்மிடத்திலேயே இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து அடைய வேண்டும் என்று ஆன்றோர்கள் அடிக்கடி உபதேசித்து வந்திருக்கின்றனர். இதை ஒரு சிறு கதையின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு சமயம் ஒரு சாது மஹாத்மா சஞ்சாரம் செய்துவரும் பொழுது ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார். அங்கு ஒரு வீட்டில் ஒரு பரம ஏழையைக் கண்ணுற்றார். அந்த ஏழை சாதுவைத் தன் வீட்டிற்குப் பிசைக்காக அழைத்தான். சாதுவும் சம்மதம் தெரிவித்தார். அவன் தனது சக்தியானுசாரம், அவருக்கு மிகுந்த பக்தி, கிரத்தை, பணிவு, அன்பு முதலிய பண்புகளுடன் அம் மஹாத்மாவை உபசரித்து தனது உள்ளன்பை வெளிப்படுத்திக் காட்டினான். இதைக் கண்ணுற்ற அந்த மஹாத்மாவும் அவனுடைய குடிசையில்

இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு மனம் மிக மகிழ்ந்தவராய்ப் புறப்பட்டார். புறப்படும் தருவாயில் அவனுடைய ஏழ்மையைக் கண்டு மிகவும் மனமுருகி ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஸ்பர்ச வேதியை (இரும்பைப் பொன்னாக்கும் சக்தியுள்ள கல்லை)க் கொடுத்து இதை உபயோகித்து உனது கஷ்டத்தைப் போக்கிக்கொள்வாயாக என்று சொல்லிச் சென்றுவிட்டார். சில ஆண்டுகள் கழித்து அம் மஹாத்மா அந்த ஊர் வழியாக மீண்டும் வர நேர்ந்தபொழுது இந்த ஏழையின் ஞாபகம் வரவே அவனுடைய நிலை இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக அவனுடைய வீட்டிற்கு வந்தார். வந்து பார்த்தால் இவருக்கு ஒரு வியப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. காரணம் அவன் அதே பழைய குடிசையில் அதே தரித்திர நிலையிலேயே இருந்து வந்ததைப் பார்த்தார். அவனும் மஹாத்மாவைப் பார்த்தவுடன் முன்பு உபசரித்ததைப் போலவே இப்பொழுதும் அன்புடன் வரவேற்று சत्காரம் செய்தான். அப்பொழுது அந்த சாது அவனைப் பார்த்து "ஏனப்பா நீ இன்னும் அதே வறுமை நிலையிலேயே இருந்து வருகிறாய்? பகவான் உனக்கு அருள் செய்யவில்லையா?" என்று கேட்க, அவன் மீண்டும் தனது வறுமை நிலையைச் சொல்லி "இது என்னுடைய பிராரப்தம், என் தலையெழுத்து, நான் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உழைத்தாலும் எனக்குக் கிடைப்பது இவ்வளவுதான், என்ன செய்வது? எப்படியோ ஒரு விதமாக சமாளித்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறேன்" என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட அந்த மஹாத்மா அவனைப் பார்த்து "நான் முன்பு வந்து சென்ற சமயம் உனக்கு ஒரு மதிப்பு மிக்க வஸ்துவைக் கொடுத்துச் சென்றேனே. அதை நீ பயன்படுத்திக் கொள்ளவே இல்லையா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் "நீங்கள் அப்படி மதிப்புள்ள பொருள் என்ன கொடுத்துச் சென்றீர்கள்? ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையே!" என்று திகைப்புடன் கூறினான். இதைக் கேட்ட சாது பழைய சம்பவத்தையும் தான் கொடுத்துச் சென்ற ஸ்பர்ச வேதிக் கல்லையும் பற்றி ஞாபகமூட்டிக் காட்டினார். உடனே அவனுக்கு அது நினைவிற்கு வரவே "ஓ! அந்தக் கல்லா? அது அந்த மூலையில் கிடக்கிறது. நான் அதை மறுபடியும் தீண்டக்கூடவில்லை. அங்கேயே கிடக்கிறது" என்று கூறினான். அதை உடனே கொண்டுவரச் சொல்லி

அம்மஹாத்மா அதைக் கொண்டு ஒரு இரும்பு ஆணியைத் தொட்டார். உடனே அந்த இரும்பு ஆணி தங்கமாக மாறிவிட்டது. அம்மஹான் அந்த ஏழையிடம் கூறலுற்றார். "நீ இந்த கல்லை வெளியே எங்கும் வீசி எறிந்துவிடாமல் வீட்டிற்குள்ளேயே ஒரு மூலையில் போட்டு வைத்திருந்தாயே. அது வரைக்கும் சந்தோஷம்தான். ஆனால் அர்த்தமில்லாமல் ஒன்றுக்கும் உதவாத கல்லை இப்படி யாராவது கொடுத்துச் செல்வார்களா? இதை நீ சற்று யோசித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்டதும் அவன் "இவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த கல் இத்தனை காலமாக என்னிடத்திலேயே இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்தத் தெரியாமல் மூடத் தனமாக இப்படி அல்லலுற்று வந்தேனே" என்று மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டான். அவனிடமிருந்த வஸ்துவின் மகிமையைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கு மற்றொருவருடைய உதவி வேண்டியதாக இருந்தது. தனக்குத் தானே அதைத் தெரிந்து அதன் பயனை அடையக் கூடிய யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது.

இதேபோல நாம் நமக்கு அருமையாகக் கிடைத்துள்ள இந்த மானிட ஜன்மத்தின் மதிப்பை உணராமல் இருந்து வருகிறோம். இது மோக்ஷ வீட்டின் திறவு கோலாகும். அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது என்று ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மேல்நாட்டில் ஒரு கதை வழக்கில் இருந்து வருகிறது. ஒரு இளவயது வாலிபன் மிகுந்த வறுமையில் உழன்றுகொண்டு உள்ளம் சோர்ந்தவனாய் இருந்து வந்தான். தனக்கு பசுவான் அநியாயம் செய்துவிட்டதாகவும், தன்னை அவர் இந்த ஸ்திதியில் வைத்துவிட்டு தனக்குத் தெரிந்த நண்பர்களுையெல்லாம் பெரிய பெரிய பணக்காரர் வீட்டில் பிறக்கச் செய்து பட்டதாரிகளாகவும், உத்தியோகஸ்தர்களாகவும், வியாபாரிகளாகவும் இருக்கின்ற சூழ்நிலையைக் கொடுத்து தனக்கு மட்டும் இப்படி அநியாயம் செய்துவிட்டார் என்று புகார் செய்துகொண்டிருந்தான். இதைக் கேட்ட ஒரு விவேகி அவனைப்பார்த்து "ஏனப்பா, உனக்கு பசுவான் ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லையா? யாராவது உனது கண்ணைக் கேட்டால் கொடுப்பாயோ?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் "கொடுக்க மாட்டேன்" என்று கூறினான்.

"நூறு ரூபாய் கொடுத்தால் உனது கண்ணைக் கொடுத்துவிடுவாயோ?"

"கொடுக்க மாட்டேன்"

"1000 ரூபாய் கொடுத்தால்?"

"கொடுக்க மாட்டேன்"

"ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால்கூட கொடுக்க மாட்டாயோ?"

"கொடுக்கவே மாட்டேன்"

"இதேமாதிரி உனது கை, கால்கள் போன்ற அவயவங்களைக் கேட்டால் அவைகளில் எதையாவது கொடுப்பாயோ?"

"கொடுக்க மாட்டேன்"

"அப்படியானால் இந்த சரீரத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு ஆகிறது என்று யோசித்துப் பார்த்தாயா? இவ்வளவு விலை மதிக்க முடியாத இந்த சரீரத்தை பசுவான் உனக்குக் கொடுத்திருந்தும் அவர் உனக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் அநியாயம் செய்துவிட்டார் என்று சொல்கிறாயே. இது எந்த அளவிற்குச் சரி? பசுவான் கொடுத்ததை நீ நல்லபடி பயன்படுத்தாமல் அவர்மீது குறை கூறுகின்றாயே. இந்தச் சரீரத்தைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்துவாயாகில் அவர் மேலும் உதவி செய்வார். கொடுத்ததைக் காப்பாற்றி உன்னுடைய திறமையையும், யோக்கியதையையும் காட்டினால் உனக்கு மேலும் கிடைக்கும்" என்று கூறினார்.

அன்பர்களே! மானிட ஜன்மம் துர்லபம். இது அமரத்துவத்தை அடைவதற்குரிய பாலமாகும். மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு பெற இது ஒரு அருமையான சாதனமாகும். ஆகவே இந்த ஜன்மத்தை வீணாக்காமல் நல்ல வழியிலே பயன்படுத்தி மோக்ஷ வீட்டை அடைவீர்களாக!

V. துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள் விடாமுயற்சி செய்.

**7.12.71 அன்று ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தா
அருளுய அருளுரை :-**

"தவந்தவ மயம் ஜகத்" இந்த உலகம் நல்லதும் கெட்டதும், சுகமும் துக்கமும், லாபமும் நஷ்டமும், இன்பமும் துன்பமும், உஷ்ணமும் குளிர்ச்சியும், ஏற்றமும் தாழ்வும் ஆகிய தத்துவங்களால் ஆனது. இங்கு முற்றிலும் நூற்றுக்கு நூறு சதவிசிதம் யாரும் இன்பத்தையே அனுபவித்தது கிடையாது. அதே போல சதா ஸர்வ காலமும் துன்பத்தையே அனுபவிப்பதும் இல்லை. சுகமும் துக்கமும், பக்கம் பக்கம் இன்பமும் துன்பமும் அடுத்தடுத்து வரும். இது எல்லோருக்கும் பொதுவான இயற்கை நியதி. ஆகவே இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அவதார புருஷர்கள்கூட அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். நள மஹாராஜா, ஹரிச்சந்திரன், சாக்ஷாத் பசவானுடைய அவதாரமாகிய ஸ்ரீராமபிரான், கண்ணபிரான் கூடவே இருந்து வந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் முதலியோ ரெல்லாம் பட்ட கஷ்டம் எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். இவைகள் எல்லாம் வெறும் புராணக் கதைகள் என்று அலட்சியப்படுத்திவிடக் கூடாது. நம்முடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களை எடுத்துக் காட்டி அவைகளிலிருந்து நாம் என்னென்ன பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று விளக்கிக் கூறுபவைகள் தான் புராணக் கதைகள்.

ஆகவே எப்பொழுது பார்த்தாலும் நமது கஷ்டத்தையே எண்ணி அழுதுகொண்டிருக்கக் கூடாது. காற்றும், மழையும், வெய்யிலும், பசியும், தாகமும் நாய்க்குக் கூட உண்டு. அவற்றை அது சகித்துக் கொள்கிறது. ஆகவே நமது வாழ்க்கையின் மகத்துவம், நிஜமான அனுபவம், நாம் என்ன

மாதிரியான காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். என்ன அனுபவிக்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல.

சரியானபடி புருஷார்த்தம் அல்லது முயற்சி செய்தால் ஆகாத காரியம், செய்ய முடியாத காரியம் என்று ஒன்றுமில்லை. சாவித்ரியைப் பாருங்கள். மார்க்கண்டேயனுடைய புருஷார்த தத்தைப் பாருங்கள். முயற்சியின் மூலம் அவர்களால் அவர்களுடைய விதியையே மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. சரியான முயற்சிக்கு எதுவும் சாத்தியமாகும். துன்பமும், துயரமும், கஷ்டங்களும் வைராக்கியம் உண்டாவதற்குக் கருவிகளாகின்றன. ஆகவே கஷ்டங்களைச் சமாளித்துக் கொண்டு புருஷார்த்தத்தைச் செய்து வாருங்கள். இதுவே வாழ்க்கை. இந்த மதிப்பிட முடியாத மானிட ஜன்மத்தைச் சரியான வழியில் பயன்படுத்தி நல்ல வழியில் செல்லுங்கள். மனித ஜன்மம் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வரப் பிரசாதமாகும். இதைத் தினமும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வாழ்வின் லக்ஷியத்தை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக!

வித்யாமாயை -அவித்யாமாயை

(ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தாஜி மஹராஜ் அவர்கள்
6.12.71 அன்று காலை வேலூர் (சேலம்) பரிமள
ஆஸ்ரமத்தில் ஆற்றிய நல்லுரை) :-

அழியாத அமர ஆத்மாக்களாகிய உங்கள் அனைவருக்கும் நமஸ்காரம். வேலூர் வந்து இந்த அம்பாளுடைய சந்நிதியில் அம்பிகையை தரிசனம் செய்து உங்களுடன் சிறிதுநேரம் சத்சம்பாஷணையில் ஈடுபடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது குறித்து மிக்க சந்தோஷம். உங்களுடன் கலந்து திவ்யநாமத்தை பஜனை செய்து அதைப்பற்றி நாலு பேச்சு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இந்த மாதாஜி அம்மையார்தான். தாயாருடைய அழைப்பும், ஸ்ரீமான் பரிமள கண்டருடைய ஒரு விருப்பமும் என்னை இங்கு வரவழைத்தது. இந்த ஆசிரமத்தைப் பற்றி எனக்கு 20 வருட காலமாகத் தெரியும். சுமார் 1940 - 45 வாக்கில் என்னோடு கூட ரிஷிகேசம் ஆசிரமத்தில் இருந்தவரும், மைதூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த கன்னடக்காரருமான சுவாமி ராமச்சந்திரானந்தா என்பவர் எனக்குச் சில தடவை இந்த ஆசிரமத்தைப் பற்றிக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ஆசிரமம் எனக்குப் புதிது அல்ல.

இப்பொழுது உங்களுக்கு விசாரணை செய்வதற்காக இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அம்பாளைப் பூஜிக்கின்றோம், ஆராதனை செய்கின்றோம், வழிபடுகின்றோம். அதனுடைய தார்தபர்யம் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்கின்றேன். அம்பாளுடைய விசித்திரமான சக்தி களைப் பற்றி நீங்கள் தெரிந்திருக்கலாம். அம்பிகையினுடைய ஒரு கையிலே பாசக் கயிறும், இன்னொரு கையிலே அங்குசமும் இருக்கின்றன. இதன் அர்த்தம் என்ன என்று பார்த்தால் அம்பிக்கைக்கு இரண்டு வித சக்திகள் உண்டு என்பதை இவைகள் காட்டுகின்றன. அம்பிகையை மஹா

மாயை என்றும் சொல்வதுண்டு. இந்த மஹா மாயை நம்மை அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்த்தி இந்த உலக நாடகத்தை நடிக்கச் செய்கிறாள். மாயா சக்தி இரண்டு விதம், ஒன்று அஞ்ஞானத்தை உண்டாக்குகின்றன அவித்யாமாயை, மற்றொன்று ஞானத்தை உண்டாக்குகின்ற வித்யாமாயை. நம்மை இந்த உலக பந்தனத்தில் சிக்க வைப்பதும் இந்தத் தாயார்தான். அதிலிருந்து விடுவிப்பதும் தாயார்தான். தாயார் சாக்ஷாத் பரமாத்மாவின் சிருஷ்டி அம்பாள் உபாசனையின் தத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அம்பிகை எங்கெங்கெல்லாம் வித்யாமாயா சொரூபமாக இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவரை நாம் வணங்க வேண்டும். அருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், தாயார் எங்கெங்கு அவித்யாமாயா சொரூபத்தில் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் நாம் போகக்கூடாது. அதிலிருந்து நாம் ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும். சக்தியினிடத்திலே நல்லதும் கெட்டதும் இல்லை. உதாரணமாக 10 ரூபாய் நோட்டு ஒன்று இருக்கிறது. அது ஒரு சக்தியின் அடையாளம். அது நல்லதா, கெட்டதா? அதை எடுத்துப்போய் கடையிலே அரிசி, பருப்பு, நெய் முதலியவற்றை வாங்கி பத்துப் பேருக்கு சமைத்துப் போட்டு, தானும் சாப்பிட்டால் தனக்கும் புண்ணியம் மற்றவர்களுக்கும் பசி தணியும். அதே பத்து ரூபாய் நோட்டைக் கொண்டு போய் கள்ளோ, சாராயமோ, விஸ்கியோ, பிராந்தியோ சாப்பிட்டு விட்டு மற்றவர்களைத் திட்டி, அடித்துத் துன்பப்படுத்தி அக்கம்பக்கத்தில் கலாட்டா செய்தால் அது எப்படி இருக்கும்? ஆகவே ஒரே பத்துரூபாய் நோட்டில் இந்த இரண்டுவித சக்திகளும் இருக்கின்றன. அதேபோல கூர்மையான ஒரு சக்தி இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு ஒருவரைக் குத்திக் கொலை செய்யலாம். அதே சக்தி ஒரு டாக்டருடைய கையில் இருந்தால் அவர் சரீரத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் பாகங்களை அறுவை செய்து நோயைக் குணப்படுத்துவார். சக்தி ஒன்றுதான். ஆனால் அதில் உள்ள சக்தி இரண்டாக இருக்கிறது. அதை இரண்டு வகையாகவும் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே பகவான் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் சக்திகளை நாம் எப்படிப்

பயன்படுத்துகிறோம் என்று ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்து உபயோகிக்க வேண்டும்.

கண்ணாகிய பார்வைச் சக்தியை ஞானத்தை உண்டாக்கி நம்மை இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கும் தேவாரம், திருவாசகம், திவ்யப் பிரபந்தம், சுந்தரனுபூதி போன்ற நூல்களைப் படிப்பதற்கும், இறைவனுடைய திவ்ய மங்கள வடிவத்தை தரிசிப்பதற்கும் பயன்படுத்தலாம். அதே கண்ணை சினிமா பார்ப்பதற்கும், மட்டகரமான நாவல்களைப் படிப்பதற்கும், அதுபோன்ற கீழ்த்தரமான காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம். அதனால் மனதைக் குப்பைத் தொட்டி போல் ஆக்கிக் கொள்ளவும் செய்யலாம். இதேபோல் ஏனைய சக்திகளையும் இரண்டு விதங்களிலேயும் பயன்படுத்தலாம்.

ஆகவே சக்தி அவித்யாமாயையாகவும், வித்யாமாயையாகவும் இரண்டு விதமாக விளங்குகிறது. வித்யாமாயையின் மூலம் நன்மையைப் பெற வேண்டுமாயின் நாம் நல்லவர்களுடன் சத்சங்கம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கெட்டவர்களுடன் சகவாசம் வைத்துக் கொண்டால் மனம் அந்தமாதிரி மாறிவிடும். ஆகவே எப்பொழுதும் அவித்யாமாயை சம்பந்தத்திலிருந்து விலகி இருத்தல் வேண்டும். நாம் சாப்பிடுகின்ற ஆகாரமும் சாத்துவீகமானதாக இருக்க வேண்டும். நமது சரீரமும், மனதும் அன்னரசத்தினால் ஆனது. ஆகவே ராஜஸ, தாமஸ ஆகாரங்களை விலக்கி சத்துவமான ஆகாரத்தையே சாப்பிட வேண்டும். ஒரு மஹாத்மா சொன்னார்; "இருந்தால் சத்சங்கத்தில் இரு இல்லாவிட்டால் தனித்திரு. துஸ்சங்கத்தில் ஒருபொழுதும் சேராதே" என்று. காதால், ஞானம், வைராக்யம், பக்தி முதலியவை சம்பந்தப்பட்டவைகளையே கேட்க வேண்டும். வாயால் பவித்ரமான சொற்களையே பேசவேண்டும். ஈனமான பேச்சுக்களைக் கேட்கவோ, பேசவோ கூடாது. மனதிற்கு ஆகாரம் நமது பஞ்ச இந்திரியங்களின்மூலம் கிடைக்கிறது. எந்த வகையான ஆகாரம் மனதிற்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த வகையாக மனம் அமையும். ஆகவே வித்யா மாயா சொரூபத்தை விலக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆதர்ச புருஷருடைய வாழ்க்கையை லக்ஷியமாக வைத்துக்கொண்டு அவரைப்போல வாழ்ந்துவர முயற்சிக்க வேண்டும். பெண்மணிகள் அனுதயா, சாவித்திரி, சீதை, ஆண்டாள், மீராபாய் போன்றவர்களைத் தங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக வைத்துக்கொண்டு வாழ வேண்டும். ஆண்கள் நளன், ஹரிச்சந்திரன், பீஷ்மர் போன்ற பெரியோர்களை லக்ஷிய புருஷர்களாக வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்துவர வேண்டும்.

பகவான் சங்கராச்சாரியார் "ஸத்ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம், நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம், நிர்மோஹத்வே நிஸ்சலதத்வம், நிஸ்சலதத்வே ஜீவன் முக்தி" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜீவன் முக்தி நிலையைப் பெறுவதற்கு ஸத்ஸங்கம் மிகவும் அவசியம். பகவான் பரிமள ஆஸ்ரமத்திற்கு நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொடுக்கட்டும். இது எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கட்டும். பரிமளம் என்றால் சுகந்தம் அல்லது நறுமணம் என்று பொருள். இங்குள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் தெய்வீக பரிமளத்தையும், பிரகாசத்தையும் கொடுத்து வருவார்களாக. சந்தனத்திலிருந்து சந்தன மணம் கமழும். கஸ்தூரியிலிருந்து கஸ்தூரி மணம் வீசும். ஊதுபத்தியைக் கொளுத்தினால் அந்தந்த வாசனை வீசும். அதேபோல தெய்வீக வாழ்க்கை என்கிறதன் மூலம் தெய்வீக பரிமளம் இங்கு வீச வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

**6.12.71ந் தேதி வேலூர் (சேலம்) K.K. ஹைஸ்கூலில்
தெய்வ நெறிக் கழகத்தாரால் ஏற்பாடு
செய்யப்பட்டிருந்த கூட்டத்தில் ஸ்ரீ சுவாமி
சிதானந்தாஜி மஹராஜ் அவர்கள் அருவிய உபதேச
அருள்மொழிகள் :-**

அழியா அமர ஆத்மாக்களே!

என்னைத் தமிழில் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தமிழில் அதிகம் பேசிப் பழக்கமில்லை. வடநாடு சென்று 28, 30 வருஷங்களாகிவிட்டன. தமிழில் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் மிகக் குறைவு. செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த நாப்பழக்கம் இல்லை ஆகவே ஆங்கிலத்தையும் கலந்து சில விஷயங்களைக் கூறுகின்றேன்.

பள்ளிகூடப் படிப்பு பத்துப் பதினோராண்டுகள். அதன் பிறகு நான்கைந்து வருஷங்கள் காலேஜிலே படிக்கிறீர்கள். பிறகு காலேஜையும் விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பட்டம் முதலியவைகளைப் பெற்று உத்தியோகம் அல்லது தொழில் செய்து சம்பாத்தியம் செய்ய போய்விடுவீர்கள். ஆகவே இது தாற்காலிக நிலைமையாகும். இப்பொழுது நான் பள்ளிப் படிப்பின் உண்மையான பொருள் என்ன என்பதைக் கூற விரும்புகின்றேன். நாம் ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமானால் முதலில் அதற்கு அஸ்திவாரம் போட வேண்டும். அதுபோல் நமது வாழ்க்கையாகிய கட்டிடத்திற்கு இந்தப் பள்ளி வாழ்க்கை அஸ்திவாரமாகும். இந்த அஸ்திவாரம் பலமானதாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த மாணாக்க வாழ்க்கை மிக முக்கியமான பகுதியாகும். அன்றாடம் நடக்கும் பாடங்களை மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் உண்மையான வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அஸ்திவாரத்தையும் கூடவே போட்டுவர வேண்டும். இங்கே செய்யவேண்டியவை இரண்டு காரியங்கள். ஒன்று படிப்பு. மற்றொன்று பண்பு நிறைந்த வாழ்க்கை முறை. நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை வாழக் கற்றுக் கொள்ளாவிடில்

வாழ்க்கை உங்கள் கையில் இருக்காது. அப்படியென்றால் என்னவென்றால், இந்த உலகில் அநேகவிதமான மக்கள் தங்களுடைய சுய நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக எதையும், எப்பேர்ப்பட்ட ஈனமான காரியங்களையும் செய்வார்கள். இம்மாதிரியான சமூகத் துரோகிகள் இப்பொழுது மட்டுமல்ல, எப்பொழுதும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் உங்கள் சுவாபவத்தைச் சரியாக்கி இந்த விஷயங்களையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் வெறும் படிப்பு படித்துவிட்டு வந்துவிட்டால் அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் கையில் மாட்டிக்கொண்டு விடுவீர்கள். உங்களுக்குச் சுதந்திரம் எதுவும் இருக்காது. நீங்கள், உங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்து அடிமைகளாக ஆகிவிடுவீர்கள். நமது பஞ்சேந்திரியங்களும் நமக்கு அடிமைகளாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் அவைகளுக்கு அடிமையாகி விடுவோம். நம்மை நாம் ஆளுகின்ற யஜமானர்களாக இருக்க வேண்டும். அடிமனத்திலுள்ள ஆசைகள் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தி மனோஜயம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்காக இந்த வித்யா ஜீவனத்திலிருக்கும் பிரம்மச்சரிய ஆசிரமத்திலேயே முயற்சிக்க வேண்டும். Will Power என்று சொல்லக்கூடிய மனோசக்தியை விருத்தி செய்து சுதந்திரமாக இருக்கும் ஆற்றலை இந்த பள்ளி வாழ்க்கையின்போதே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உறுதியும், நன்கு நிலை பெற்றதுமாகிய நன்னடத்தையை இந்தக் காலத்திலேயே பெற வேண்டும். நாளை பார்த்துக்கொள்வோம் என்றால் பிறகு முடியாது. களிமண் பச்சையாக இருக்கும்பொழுது அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதைச் சுட்டுவிட்ட பிறகு ஒன்றும் மாற்ற முடியாது. அதே போல இந்த வித்யார்த்தி ஜீவனத்தில் சுபாவத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடியும். வயது 28 அல்லது 30 ஆகும்பொழுது அவகுணங்களை மாற்ற முயற்சித்தால் அது இயலாத காரியம். அப்பொழுது அது சுட்ட செங்கல்லைப்போல ஆகிவிடும். வாழ்க்கையின் முதல் படியாகிய பிரம்மச்சரிய ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த மாணாக்க வாழ்க்கையின் மகத்துவம் இது. Self Culture இப்பொழுது தான்

முயற்சி செய்ய வேண்டும். Character building இப்பொழுது தான் செய்யப்பட வேண்டும். இதில் இப்பொழுது உறுதி கிடைத்துவிட்டால் பிறகு இந்த நற்குண, நற் பண்பிலிருந்து உங்களை மாற்ற முடியாது. ஒரு வஸ்து யாருடைய கையை அடைகின்றதோ அது அவனுடைய கையாள்கின்ற தன்மைக்கேற்ப மாறுதலை அடைகிறது என்று ஒரு சுவி சொல்கிறார். நல்லவன் கையில் சேர்ந்தால் நல்லதாகவும், கெட்டவன் கையில் சேர்ந்தால் கெட்டதாகவும் ஆகிறது. ஒருவன் உத்தமனாகவோ, மத்திமனாகவோ, அல்லது அதமனாகவோ ஆவதை எப்படி தீர்மானிக்கலாம் என்பதை விளக்குவதற்குக் கீழ்க்கண்ட உதாரணம் மிக உதவியாக இருக்கும். பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பின் மீது ஒரு சொட்டு ஜலம் பட்டால் அது உடனேயே 'சுர்' என்று ஆவியாய்ப் போய்விடுகின்றது. அதே துளி ஜலம் ஒரு தாமரை இலை மீது விழுந்தால் முத்துப் போல பிரகாசித்துக் கொண்டு அப்படியே இருக்கும். அதே துளி ஜலமானது முத்துச்சிப்பியில் போய்ச்சேரும் பொழுது நல்ல, விலை மதிக்க முடியாத முத்தாகவே மாறிவிடுகிறது. எந்த எந்தப் பொருளோடு சம்பந்தப்படுகிறதோ அந்த அந்த பொருளுக்கேற்ப அந்நீர்த் துளி மாற்றத்தைப் பெறுகிறது. அதேபோல நாம் எந்தச் சங்கத்தோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்கிறோமோ அதன் குணத்தைப் பெற்றவர்களாகின்றோம். "கெட்ட சகவாசம் செய்ய மாட்டேன் என்று தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். எப்பொழுதும் என்னை உயர்த்தி விடக் கூடிய சங்கத்திலேயே இருப்பேன்" என்று உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

பிறர் நலத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பரோபகார வாழ்க்கை வாழ்பவர் உத்தமர். இவர்கள் மற்றவர்களுக்காகவே வாழ்பவர்கள். சுயநலம் பாதிக்காமல் இருக்கும்வரை பரோபகாரம் செய்பவர்கள் சாதாரண ஜனங்கள். சுயநலம் பாதிக்கப்படுமேயாகில் பரோபகாரத்தை விட்டுவிடுவார்கள். இன்னொரு ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், சுயநலத்திற்காக மற்றவர்கள் நலத்தைக் கெடுத்துவிடுவார்கள். இவர்களை மனித ராசுஷஸர்கள் என்றுக் கூறலாம். இதற்கும் கீழாக இன்னொரு பிரிவினர் இருக்கின்றனர். அவர்களை

என்ன சொல்லி அழைப்பதென்றே தெரியவில்லை. மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வதுதான் அவர்களுடைய குறிக்கோள். நீங்கள் அனைவரும் உத்தம புருஷர்களாக ஆவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். B.A., M.A., M.Sc., முதலிய ஏட்டுப் படிப்பு ஏதோ கொஞ்சம் பொருளீட்டுவதற்கும், இருக்க இடம் தேடிக் கொள்வதற்கும், உடுக்க நல்ல உடைகளைப் பெறுவதற்கும்தான் உதவுமேயன்றி உங்களுடைய பெருமையையும், பண்பையும், நன்னடத்தையையும், நற்குணத்தையும் பெறுவதற்கு உதவாது. ஆகவே இந்தப் பண்பாடுகளைப் பெற இப்பொழுதே முயற்சிக்க வேண்டும்.

சிலர் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முற்படும்பொழுது அதில் வரக்கூடிய தடைகளை எண்ணி அதைச் செய்யாமலேயே இருந்து விடுவார்கள். இவர்கள் கடைத்தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சிலர் காரியத்தைத் தொடங்கிவிடுவார்கள். ஆனால் இடையிலே தடை வந்துவிட்டால் அதை நிறுத்திவிடுவார்கள். இவர்கள் நடுத்தரத்தினர், மற்றும் சிலர் எவ்வளவு விக்னங்கள் வந்தபோதிலும் எடுத்த காரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டார்கள். இவர்கள் உத்தமர்கள். இந்தமாதிரியான உத்தமர்களுக்குரிய ஆன்ம பலம் உங்களிடம் இருக்க வேண்டும். உங்களுடைய வாழ்க்கை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைய வேண்டும். அது பிரகாசமாக விளங்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. When wealth is lost nothing is lost. When health is lost something is lost. When character is lost everything is lost. ஆகவே நன்னடத்தையான உண்மையான மிகப் பெரிய சொத்து. சத்தியம், க்ஷமை, தயை, ஜீவகாருண்யம், பரோபகார சிந்தை ஆகியவற்றை வளர்த்து வரவேண்டும். உலகத்திலிருந்து எனக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று நினைக்கக்கூடாது. இது பிச்சைக்கார நோக்கம். உலகத்திற்கு என்னால் என்ன கொடுக்க முடியும்? மற்றவர்களுக்கு நான் எவ்வாறு பரோபகாரமாக இருக்க முடியும் என்கின்ற நோக்கத்தோடு வாழ்ந்துவர வேண்டும். வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

தாஜ்மஹாலும் குதுப்மினாரும் நமது சொத்து ஆகாது. நமது பண்பாடுதான், நமது உயர்ந்த லக்ஷியம்தான் நமது சொத்து. பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம். இந்த உடம்பு மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காகத்தான் இருக்கிறது என்கின்ற எண்ணம் வேண்டும். யத்பாவம். தத்பவதி நாம் எப்படிப்பட்ட பாவணையை வளர்த்து வருகிறோமோ அப்படி ஆகின்றோம். உங்கள் எதிர்காலம் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது உங்கள் பாவனை உன்னதமாக இருந்தால் நீங்கள் உன்னத நிலையை அடைவீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் மனம் அல்பமானதாகவும், கீழானதாகவும் இருந்தால் எதிர்காலமும் அப்படியேதான் அமையும். புறத்தே நாம் செய்யும் காரியங்கள் அகத்தே நாம் நினைக்கும் எண்ணங்களின் ஒரு மாற்றத்தைத் தவிர வேறில்லை. எண்ணம் எப்படியோ அப்படியேதான் செயல் இருக்கும். ஒரு பொழுதும் சுயநலத்துடன் இருக்க விரும்பாதீர்கள். எப்பொழுதும் தன்னலமற்றவர்களாகவே இருங்கள். மற்றவர்களுக்கு என்ன நன்மைகளைச் செய்யலாம் என்றே எண்ணிவாருங்கள். எப்பொழுதும் நல்லவர்களுடனேயே தொடர்பு கொண்டிருங்கள். எப்பொழுதும் உயர்ந்த எண்ணத்தை உண்டாக்கக் கூடிய விஷயங்களையே படிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் காலம் தாழ்ந்துவிடும். இந்தக் காரியத்திற்கு இதுவே தகுந்த சமயமாகும். நன்னடத்தையும், தன்னைத் தான் பக்குவப்படுத்திக் கொள்வதும் மிகவும் முக்கியம். இதை மறந்துவிட வேண்டாம்.

இதுவரை அமைதியாக இருந்து இதைச் செவிமடுத்தமைக்கு எனது நன்றி.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

**31.7.72 திங்கள் அன்று ரிஷிகேசம் தெய்வீக
நெறிக் கழகத் தலைவர்**

ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்தர் அவர்கள்

**ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனம்
உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வருகை தந்த போது
வித்யாவனச் செல்வங்கள் வாசித்தளித்த**

வரவேற்புரை

ஞாலம் போற்றும் ஞானியின் சீடரே வருக! வருக!!

காரியமின்றிக் காலம் கழித்தலில் காரியம் செய்வதே மேன்மை என்ற கருத்தை ஞாலத்தில் நாளும் பரப்பும் ஞானியே! உங்கள் வரவு நல்வரவு ஆகுக. உள்ளத்தால் துறவை மேற்கொண்டு இறைவனுக்கு இவ்வுயிரை அர்ப்பணித்து நாளும் தொண்டு புரியும் நல்லோய்! அகத்தில் தூய்மை, நிரம்பிய ஞானம், நிலை பெறுயோகம், அடக்க ஒடுக்கம், கடக்கரும் கல்வி, தவம், பேசருந்தியாகம், அமைதி, சாந்தி, அரிய இக்குணங்கள் அனைத்தும் பெற்ற தெய்வீக நெறிக் கழகத் தலைவ வருக! வருக!!

குருவின் வாசகத்தைக் குவலயத்தில் நிறைவேற்றிடும் குருவே!

குருவின் இச்சையை நிறைவேற்றுபவர் சிறந்த சீடர் என்பதை உள்ளத்தே கொண்டு சிவானந்த செம்மல் வளர்த்த தெய்வீக நெறியை மேலும் வளர்த்து குவலயத்தில் வாழும் மக்களுக்கு ஆத்மீக உதவி, கல்வி, உணவு ஆகிய உதவிகளைக் குறைவின்றி ஆற்றி முத்தொழில் புரியும் முனிவோய் வருக!

பார் முழுவதும் வேதாந்தப் பயிர் வளர்ப்போய் வருக!

நால்வகை யோசுமும் ஒன்றே. வேற்றுமை இல்லை நான்கில் ஒன்றை நன்றாய்க் கொண்டொழுகின் நான்கின்

பயனையும் எய்திடலாம் என்பதை உலகில் பரப்பும் ஞானியே! யோகியுமாகி, விவேகியுமாகித் தியாகியுமாகித் தனைகள் அறுத்து, மாசுகளின்றி, மனத்தை அடக்கிப் பாசம் விலக்கிப் புலன்களடக்கி வாழும் வகையை வையத்தார்க்கு உபதேசித்துப் பார் முழுதும் பக்திப் பயிரை வளர்க்கும் நற்றவத்தோய் வருக!

சிவானந்தரின் செல்வரே வருக!

சிவானந்தரின் செல்வராய் உள்ள தாங்கள் சிவானந்த சீடர், சிவனந்த பயிர் விளைக்கும் வித்யாவனத்திற்கு வருகை தந்த பொருத்தம் கண்டு நாங்கள் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எங்கல் பள்ளி பாரமார்த்திக வாழ்வை உட்கருவாகக் கொண்டு இயங்குவது. வாழ்வும் சமயமும் ஒன்றே. வாழ்வே வழிபாடு என்ற கொள்கையில் நின்று நாங்கள் வளர்ந்து வருகின்றோம். விவேகானந்தரின் நெறியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு கல்வியோடு பக்தி மார்க்கத்தையும் சுற்று வருகின்றோம். குருகுலம், சன்மார்க்கம் அனைத்தையும் புகட்டிவருவதோடு கீதையையும் எங்களுக்குப் புகட்டி வருகின்றது.

அருட்புனலே! அன்பே வருக!

பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் நல்லறமாம் துறவறத்தை மேற்கொண்டு, கலை பல சுற்று, மெய்ப் பொருள் கண்டோய்! தவம் செய்வார் தங்கருமம் செய்வார் என்பதற்கேற்ப நாளும் நற்றொண்டு புரிந்து வரும் தங்களை வரவேற்கும் நற்பேறு பெற்றோம். தங்கள் வருகை வான்மழை கண்ட பயிர் போல் எங்கட்காயிற்று. பிஞ்சுக் கரங்கள் ஓராயிரம் நீட்டித் தங்களை வருக வருக என நல்வரவு கூறி வரவேற்கின்றோம்.

வணக்கம்.

திருப்பராய்த்துறை,
31.1.1972

இங்ஙனம்
வித்யாவனச் செல்வங்கள்

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்களுக்கு

6.9.72ந் தேதி சிவகாசி இந்து நாடார்
பெண்கள் அளித்த

வரவேற்புப் பாடல்

போற்றுகிறோம் புண்யசீலர் சிதாநந்தரே
உமைப் போற்றுபவர் வாழ்வினிலே சதாநந்தமே
ஞாலமதில் தெய்வீக நன்னெறியைப் பரப்புகின்ற

சீலமுள்ள செல்வராம் சிவானந்த குருதேவ்
சிறுதைகவர் சீடராம் சிதாநாந்த தற்பரணே
பூதலங்கள் போற்றுகின்ற பொற்புடைய புண்ணியநின்
பாதமலர் படுவதற்கு இப்பள்ளி செய்ததவமெதுவோ?

நித்தா வருக! நிறைந்த நவநதியே வருக! நீறுபுணைச்
சித்தா வருக! சீலமிகு திவ்யா வருக! சிற்பரமாம்
சுத்தா வருக! சுகானுபவச் சுடரே வருக! துழொழிசேர்
அத்தா வருக! அருள்சிதாநந்த குருவே வருக! வருக!

வேதா வருக! வியனுலக வேந்தே வருக!

போதா வருக! பொலிவுமிகப் பெற்றோய் வருக!
ஞானமறைப்
வேதாந்த

வித்தா வருக! தெய்வீக வாழ்வின் நற்சொத்தே வருக!
நளினமலர்ப் பாதா வருக! புனித சிதாநந்த
குருவே வருக! வருக!

மதியே வருக! மதிக்கவொண்ணா மணியே வருக!
மண்ணிலுயர்

நதியே வருக! நந்தா விளக்கே வருக! நலந்தரு ஞானச்
சுடரே வருக! நானிலத்தோர் நலமே வருக! மோனமா

நிலையே வருக! சிதாநந்தப் பொருளே வருக! வருக!

சிற்திப்பதெல்லாம் சிவபூரணமாக, வந்தித்து வாழ்த்தி
வாழுகின்ற யோகிகளே

பற்றற்ற நிலைகொண்டு, சொத்தற்ற சுகங்கண்டு
எத்திக்கும் புகழ்மணக்க, இருநிலத்தில் எங்ஙனும்
தெய்வீக நன்னெறியைத் தேய்மெங்கும் பரப்புகின்ற
ஐதீகச் சீலர்களே உம்மை அன்பினால் அழைக்கின்றோம்
வருக! வருக!

தூய்மையின் வடிவமாகத் துலங்கிடும் தூயா வருக!
தூய்மையின் அன்புகொண்ட தவமிகு நேயா வருக!
மங்களகீதம் பாட திங்குளோர் முறை வந்துற்று
எங்களின் இதயந்தன்னில் இடம்பெற்ற எந்தாய் வருக!
சிவானந்த ஸ்ரீனிவாசநந்தா வருக!
உம்மை,

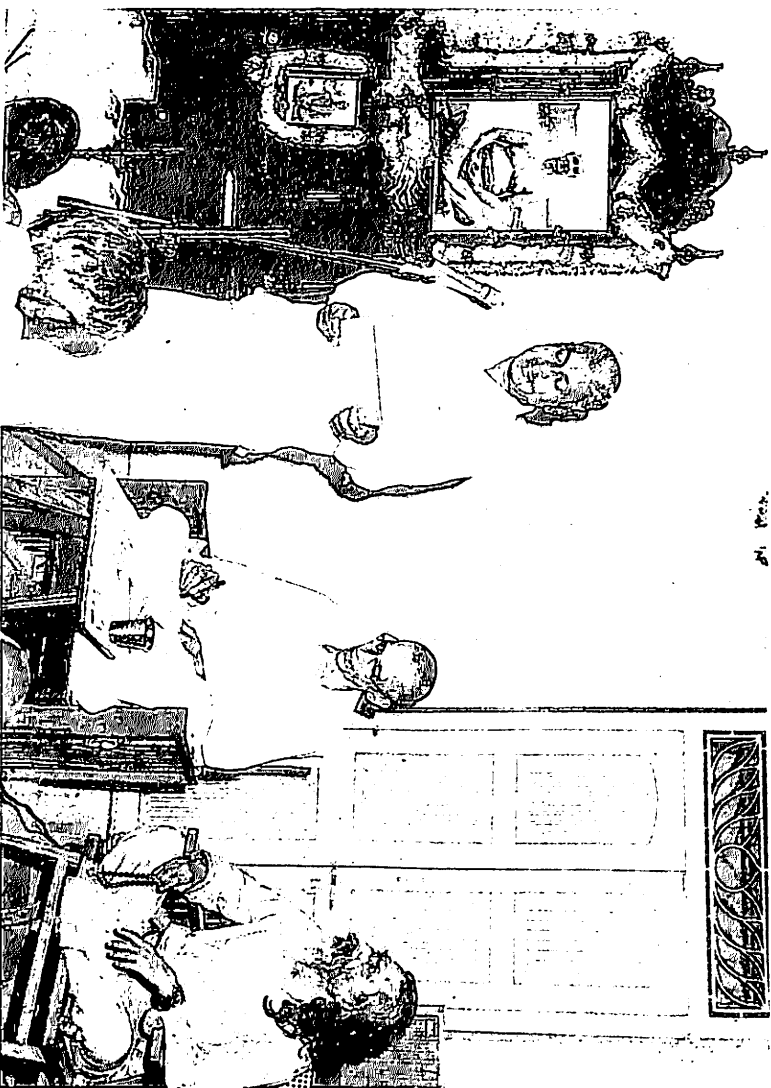
பொங்கிடும் பரிவினாலே போற்றியே வரவேற்கின்றோம்!
ஞாலத்தார் போற்றுகின்ற நயமிகு சொல்லின் செல்வர்
இகலெனும் இயல்பேயில்லா இன்சொலால் உயர்ந்த மேதை
ஆன்மீகச் சீலர்களும் அவனியிலே போற்றுகின்ற
தார்மீகச் செல்வரே பள்ளித்தாளாளப்
பெருந்தகையே வருக! வருக!

அள்ளி அள்ளி நிதியளிக்கும் கரம் கொண்டோரே!
ஆர்வமுடன் பணியாற்றும் நலம் கொண்டோரே!
திறமையுடன் கல்வி கற்கும் சிந்தையோரே!
சிறப்பிக்க வந்திருக்கும் பெரியோர்களே!
உம்மை,

வரவேற்கின்றோம் சிவகாசி இந்துநாடர்
பெண்கள் தரமான கலைபயிலும் பள்ளி சார்பில்
வணக்கம்.

சிவகாசி
6.9.72

6.9.1972-ல் சிவகாசிக்கு சுவாமிநி விஜயம் செய்த பொழுது

22.2.1975-ல் கவாமி சொன்னந்த மஹராஜ் அவர்களுடன்

ரிஷிகேஷ் சொன்னந்தா ஆஸ்ப்ரம காரியதரிசி

**22.1.1973ல் இராசிபுரம் சிவானந்தா பிராத்தனை
மண்டபத்தில் சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய
அருளுரை**

அழியாத திவ்ய ஆத்மாக்களே! இராசிபுரத்திலிருக்கும் பசுவத் பக்தர்களாகிய உங்கள் எல்லோரையும் சந்தித்து, இந்த சத்சங்கத்தில் - இந்த திவ்யமான குருநாதர் விளங்கும் இடத்தில் சிறிய சேவை செய்ய வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்கு நிரம்ப ஆனந்தம்.

இராசிபுரத்திற்கு வந்தால் எனக்கு ஒரு தனி ஆனந்தம் ஏன்? இங்கு குருபக்தி என்பது தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற குருபக்தி அல்ல; சுறுசுறுப்பான குருபக்தி - அதாவது நடந்து கொண்டும், ஓடிக்கொண்டும் இருக்கின்ற குருபக்தி - விழித்துக் கொண்டு காரியத்தோடு நடக்கின்ற குருபக்தி. உள்ளத்தில் குருபக்தி வேண்டும். உள்ளத்தில் மட்டும் குருபக்தி இருந்தால் போதாது, காரியத்திலும் குருபக்தி வேண்டும்.

சென்னையிலிருந்து 20 மைல்களுக்கப்பால், நகரம் முழுவதற்கும் விநியோகம் செய்ய, நீர்த்தேக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் ஜலம் முழுதும் அங்கேயே இருந்தால் சென்னையிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது பயனுண்டா? அங்கிருந்து குழாய் மூலம் ஜலம், ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் வந்தால் பயனுண்டு. நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டால், வீட்டுக் குழாயில் தண்ணீர் வராது. நீர்த்தேக்கத்தில் மட்டும் தண்ணீர் இருந்தால் இங்கு உள்ளவர்களுக்கு என்ன பயன்? நீர்த்தேக்கத்தில் இருக்கும் தண்ணீர் போல, உள்ளத்திலிருக்கும் குருபக்தி, சுறுசுறுப்பாக, விவகாரத்தில் வந்தால்தான் பரிமளிக்கும். சத்வ குணத்தோடு, ராஜச குணம்கூட கொஞ்சம் இருக்க வேண்டும்.

சேலத்திலிருந்து இங்கு வந்த பொழுது சுவாமி ஸ்ரீனிவாசானந்தா பஜனை செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது எல்லோரும் எழுந்து நின்றார்கள். அது தவறு. நாம அபராதனை செய்ததாகும். யார் வந்தாலும், பசுவன் நாமத்திற்கு மிகுந்த மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். பள்ளம்

தோண்டி, ஓர் ஊற்று வந்தால், இயற்கையாக வந்து கொண்டேயிருக்கும். அந்த நீர் ஊற்றில் கல்லை எடுத்துப் போட்டுவிட்டால், இயற்கையாய் வந்துகொண்டிருப்பது நின்றுவிடும்.

நேரம் கழித்து வந்ததற்கு மன்னிப்பு. சரீரம் வயது ஆகிவிட்டது. சாது சந்நியாசிகளுக்கு என்ன நேரம்? சாது சன்னியாசிகள் கூட, உலக விவகாரத்தில் இறங்கினால் அதனோடு ஒட்டித்தான் போகவேண்டும். குகையில் இருந்தால் கடிகாரம் தேவையில்லை. சுற்றுப்புற சூழ்நிலை நமது கட்டுப்பாட்டையும் மீறிச் செல்கிறது.

விசாரணை செய்வதற்கு உங்களுக்குச் சில எண்ணங்களைக் கொடுக்கிறேன்.

எங்கிருந்தோ வந்தோம். கொஞ்ச நாளில் இங்கிருந்து போகவேண்டியதுதான். சென்னையிலிருந்து மங்களூர் போக வேண்டுமென்றால், - சென்னையிலிருந்து சேலம் வழியாக வந்து கொஞ்சநாள் இருந்து, நாம், போக வேண்டிய இடத்தை மறந்துவிட்டால் - துக்கத்திற்கு ஆளாக வேண்டும். வழிப்போக்கரது சத்திரத்தில், பல ஊர்களிலிருந்தும் வந்தவர்கள் ஒரு நாள் தங்கி, போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போக வேண்டும். இங்கு நாம் வைத்திருக்கும் தொடர்பு பிரிவுக்காகவே வருகிறது. இத்தத்துவத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். கடைசி முடிவு பிரிவுதான். இதை அறியாமல் பற்றுதல் ஏற்பட்டு விட்டால், பின் அந்தப் பிரிவு துக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது. பற்றுதல் இல்லாவிடில் மனிதன் வெற்றியடைகிறான். பற்றுதல் என்பது, நமக்கும் இங்குள்ள வஸ்துக்களிடமும், பிற அனுபவங்களிடமும் ஒரு தொடர்பு. தோதல், அதிகாரம், பதவி, அந்தஸ்து, பணத்தின்மேல் பற்று, வீடு, இன்னும் எதன்மேல் பற்றுதல் இருந்தாலும் அதை நினைத்துக் கொண்டே துக்கத்திற்கு ஆளாகிறோம். "எல்லா துக்கத்திற்கும் காரணம் பற்றுதல்தான்" துக்கத்திற்குக் காரணம் பற்றுதல்தான் என்று புத்த பகவானும் பகர்ந்தார். ஆகையால், இந்த உலகத்தில், எங்கே இருந்தாலும் பற்றுதல் அற்ற ஓர்

வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரவேண்டும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

குஜராத்தி மொழியில், காந்திஜி கீதைக்கு வியாக்கியானம் செய்யும் பொழுது கீதைக்கு 'அனாசக்தி யோகம்' என்று பெயர் கொடுத்தார். அனாசக்தி என்றால் 'பற்றுதல் அற்ற யோகம்' என்று பெயர். இதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் வழிப்போக்கர்கள் என்பதை நன்றாய்ப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை நாம் விவேகமாக விசாரணை செய்து நாம் அசக்தி அற்று இருக்கவேண்டும். அசக்தி அற்று இருத்தல் என்றால் ஒரு விஷயத்தில் உற்சாகம் இன்றி இருப்பது அல்ல. உற்சாகமும் இருக்க வேண்டும். கவனத்தோடு காரியமும் செய்யவேண்டும். ஆனால் உள்ளத்தில் பற்றுதல் இருக்கக்கூடாது. நமக்கு அமைந்த கடமையைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும். ஆனால், பலனோ, பகவான் இச்சைப்படி நடக்கட்டும் என்று விட்டுவிடவேண்டும். பற்றுதல்தான் அசாந்திக்கும், துக்கத்திற்கும் காரணம். விவேகத்தினால் விசாரணை செய்து, உள்நோக்கி, நமது பார்வை எல்லாம் விசாரித்துச் செய்தால் பற்றுதல் ஏற்படாது.

சுற்றுப்புற சூழ்நிலைக்கு நாம் அடிமை ஆகாமல் நாம் எஜமானனாக இருந்தால், வாழ்க்கை என்ற கடலைக் கடந்துவிடலாம். ஆற்றுத்தண்ணீரில் மூழ்காமல் மிதந்து நீந்திக் கரைசேருவதைப் போலப் பற்றுதல் இல்லாவிடில் கரை சேர்ந்துவிடலாம். இது வாழ்க்கையின் இரகசியம். சம்சார சாகரத்தில் நீந்திக் கரை சேர்வதைப் போல் பற்றுதல் அற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரவேண்டும். இதைத்தான் கீதை, உபநிஷத், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற நூல்கள் நமக்குப் புகட்டுகின்றன. நம்முடைய தர்மம் மேலான ஞானத்தின்மேல் உண்டாக்கப்பட்டது. நமது தர்மத்தின் அஸ்திவாரம் வேதம். வேதம், நமக்குப் பற்றுதல் இல்லாமல் எப்படி வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து வரவேண்டுமென்பதைப் போதிக்கிறது. ஞானம் என்பது விவேகம், வைராக்கியம், விசாரணை, அனாசக்தி. இவைதான் ஞானத்தின்

அஸ்திவாரமாகும். பாரத நாட்டில் வாழும் மக்கள் ஞானத்துடன் வாழ்ந்து வரவேண்டும். வேறு நாட்டினருக்கு ஞானத்துடன், வாழ வேண்டுமென்ற செளபாக்யம் கிடையாது. நமது தர்மம் எல்லாம் ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பற்றுதல் அற்ற ஜீவிதத்தினால் சாந்தி, ஆனந்தவாழ்க்கை சாது சந்நியாசிகளுக்கு மட்டுமல்ல, அனைவருக்கும் உரியது. ஆனந்தம், சாந்தி, பகவத்பிராப்தி, ஆத்மானுபூதி, பரம சாந்தியை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய பெரியோர்கள் காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெரிய அனுபவத்தை அடைய எல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆத்ம ஞானத்தையடையப் பாடுபட வேண்டும். இதுவே கடைசி லட்சியம்.

இதை அடைய வேண்டுமென்றால், ஏகாந்தம், விரக்தி, நிஷ்டை, தபசு வேண்டும் இதற்கு காட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்ற அர்த்தமல்ல. பண்டைக்காலத்து ஞானிகளான வசிஷ்டர், அத்திரி மகரிஷி, வியாசர், யாக்குவல்கியர் ஆகிய எல்லோரும் கிருகஸ்தர்கள்தான். தங்கள் சம்சார காரியத்தைச் செய்துகொண்டே ஞானத்தை அடைந்தார்கள். நாம் இக்காலத்தில் இல்லறத்தில் இருந்து எப்படி சாதனை செய்து ஞானத்தை அடைவது என்றால், நம்முடைய உள்ளம் தெய்வீக உள்ளமாக மாறவேண்டும். நமது மனம், பாவனைகள், நிலைமை தெய்வீகமாக மாறவேண்டும். பகவானின் அருள் நமக்குக்கிட்டும். ஜலம்-ஜலத்தோடும், எண்ணெய் - எண்ணெயோடும் கலப்பது போல, நம்முடைய பகவத் தத்துவம் எப்படி திவ்யமாக இருக்கிறதோ அப்படியே நம்முடைய சுபாவமும் ஆகவேண்டும். நம்முடைய உள்ளத்தில் ஞானம் உதயமாக வேண்டுமானால் பகவத் கீதையில் 16வது அத்தியாயத்தில் கூறிய இரண்டு வித சுபாவத்தில், அகர சம்பத், தெய்வீக சம்பத் என்றவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இவற்றில் தெய்வீக சுபாவத்தை வளர்த்து வருபவன் ஞானத்தை அடைகிறான்.

அசுத்தமான எண்ணங்கள், அதிக ஆசை, கோபம், குரோதம் உள்ள இடத்தில் பகவத் தத்துவம் என்பது வரவே

வராது. அசுத்தமான எண்ணம், கோபம், குரோதம், துவேஷம் எல்லாம் நரகத்துக்கு வழி. நல்ல எண்ணத்தினால் நம்முடைய சபாவத்தை மாற்றவேண்டும். சங்கரர் சொல்லுகிறார் : “உனக்குள்ளே இருக்கின்ற காமக்குரோதம், கோபம் ஆகிய திருடர்களை ஒட்டிவிட்டால் ஞான ரத்தினத்தை அடையலாம்”. அசுர குணம் போய்விட்டால் தெய்வீக ஞானம், அன்பு, சாந்தி, ஆனந்தம் நிரம்பிக் கொள்கிறது. உலோபிக்கு இரவு பசலாகச் சேர்த்து வைத்த காகமேல் அன்பு இருப்பது போலவும், பதிவிரதைக்கு தன் கணவன் மேல் மாறாத அன்பு இருப்பது போலவும், நம் அன்பைப் பசவானிடம் செலுத்தி, பக்த பராதினான பசவானை அடையவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பேரன்பினால்தான் யசோதை கண்ணனைக் கயிற்றினால் கட்டினாள். கோபியர்கள் கண்ணனை ‘நடனமாடு’ என்றால், பவித்ரமான இருதயத்திலிருந்து வந்த சொற்களுக்கிணங்கிக் கண்ணன் நர்த்தனமாடினான். வாழ்க்கையில் பவித்ரமான அன்பு, இருதயம் எங்கு இருக்கின்றதோ, அங்கு பசவான் கட்டுண்டு கிடக்கிறான். பசவான் உன்னிடம், ஜாதி, குலம், கோத்திரம் என்னவென்றும், சமஸ்கிருதம் தெரியுமா என்றும் கேட்கமாட்டான். நல்ல உள்ளம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பான். உள்ளத்தில் அசுர குணங்களான காம, குரோத அசங்காரங்கள் பற்றாமல் இருந்தால், அந்த இடத்தைப் பசவான் பற்றிக் கொள்வான். உள்ளத்தில் காமம், குரோதம், கோபமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். ஆண்டவனின் தேவையிருக்க வேண்டும். உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவது யோகம். உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்த இமயமலை, ஹரித்வார், ரிஷிகேசம் போகவேண்டுமென்பதல்ல. எங்கே இருக்கிறீர்களோ, அங்கேயே பசவான் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும்.

காட்டு ஜாதியில் பிறந்த பெண் ஒருத்தி, சிறு வயதிலேயே வீட்டை விட்டு ஓடிவிட்டாள். ஏனென்றால் அவள், காட்டு ராஜாவின் மகளாக அவள் இருந்தாள். அவள் திருமணத்திற்கு விருந்து ஏற்பாடாக, எண்ணற்ற மிருகங்களைப் பலியிட்டு விருந்து வைக்க இருப்பதை அறிந்தாள். நம் திருமணத்தினாலன்றோ இவ்வளவு

மிருகங்களைப் பலியிடப் போகின்றனர் என்று அறிந்து ஜீவகாருண்யம் ஏற்பட்டு வீட்டைவிட்டே வெளியேறிவிட்டாள். பல காடு, மலைகளையெல்லாம் கடந்து ரிஷிகள் வாசம் செய்யும் இடத்தை அடந்தாள். இந்தப் பெண்மீது இரக்கப்பட்டு ஒரு ரிஷி சத்போதனை செய்தார். "இங்கு இராமபிரான் வரப்போகிறார்; அவர் தரிசனம் பெற்றால் ஜென்ம சாபல்யம் ஆகும். அதற்கு அந்த இராமபிரானின் திருநாமத்தைக் சொல்லிக் கொண்டேயிரு" என்று உபதேசம் செய்தார். உடனே அவள் உள்ளத்தில் இராமபிரான்மேல் அன்பு ஏற்பட, ராம நாமத்தை ஐபிக்க ஆரம்பித்தாள். இரவும் பகலும் ராம நாமத்தை ஐபம் செய்து கொண்டே, "ராமபிரான் எப்போது வருவார்? எப்படி வரவேற்கலாம்? எங்கு அமரச் செய்யலாம்? குடிசை சுத்தமாக இருக்க வேண்டுமே. அவர் வரும் பாதையில் கல், முள் இருக்கக் கூடாதே" என்று கருதி, எல்லாக் குடிசைகளையும், ஆசிரமத்தின் எல்லாப் பக்கங்களையும் சுத்தம் செய்து கொண்டே இருந்து, வயது ஆக ஆகப் பல ஆண்டுகள் கழிந்து கிழத்தனமும் அடைந்துவிட்டாள். ஆனாலும் இராமபிரானின் வரவை எதிர்நோக்கிக் கொண்டேயிருந்தாள். அப்படியிருந்ததனால், அவள் உள்ளமே சாத்வீக பாவத்தினால் அன்பே உருவாக மாறிவிட்டது. அதனால் எண்ணற்ற மகரிஷிகள், யோகிகள், ஞானிகள் எல்லாம் பகவான் தரிசனத்திற்கு ஏங்கி நிற்கையில், இந்த அபலையான பெண்ணிற்கு தரிசனம்தர, பகவான் இவள் இருக்கும் குடிசையை நாடிவந்தார். அப்பொழுது இவள், கடித்துக் கடித்துப் பார்த்துத் தித்திப்பான எச்சில் பழங்களை மட்டும் பகவானுக்குச் சமர்ப்பித்தாள். அந்த எச்சில் பழங்களை இராமபிரான் உண்டு, அரண்மனையில் கூட என் தந்தை தசரதன் இப்படிப்பட்ட பழங்களைக் கொடுத்ததில்லை என்று உள்ளம் பூரித்தான்.

குலம், கோத்திரம், கல்வி, சொத்து, சுகம் இவைகளைப் பகவான் பார்ப்பதில்லை. அவன் உள்ளத்தைப் பார்க்கிறார். அவன் வாழ்வு சாத்வீகமான கோபம் இல்லாமல், அன்பு வாழ்க்கையா இல்லையா என்பதைத்தான் பகவான்

பார்க்கிறார். மார்கழித் திருநாளில் பகவானை நந்தன் அடைந்தான். கர்நாடக தேசத்தில் மாத்வ சம்பிரதாயத்திற்கு ஒரு முக்கிய பீடம் உள்ளது. உடுப்பியில் கிருஷ்ணன் கோயில் முக்கியமானது. அங்கு கனகதாசன் என்ற பஞ்சமன் ஒருவன் இருந்தான். பெரியவர் ஒருவர் தொடர்பினால், அவனுக்குக் கிருஷ்ண பகவான் மேல் பக்தி வந்தது. அவன் கோயிலுக்குள் போக முடியாது. கோயிலுக்குச் சென்று பகவானைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டுமென்று நிரம்ப ஆவல். அவன் ஜன்னல் வழியாக மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு பகவானைத் தரிசித்தான். உடனே கிருஷ்ண பகவான் அந்த ஜன்னல் இருக்கும் திசையை நோக்கித் தரிசனம் தந்தார். அவன் உள்ளத்திலிருந்த அளவிடமுடியாத ஆவல்தான் இதற்குக் காரணமாகும்.

பகவான் நம் உள்ளத்திலிருக்கும் தூய்மையான அன்பையே விரும்புகிறார். நாம் உலகப் பொருள் எதைக் கேட்டாலும் கொடுத்து விடுவார். ஆனால் அவை அனைத்தும் நசித்துப் போகக்கூடியவை. அழியக்கூடிய பொருள்கள் எவ்வளவு பெற்றிருந்தாலும், அவை அனைத்தையும் நாம் ஒருநாள் விட்டுத்தான் போக வேண்டும். அதனால் அழியாப் பொருளான நித்யதத்துவத்தை நாடவேண்டும். அந்த அழியாத நித்ய தத்துவப் பொருளை அடைந்தால்தான் ஜன்மம் சாபல்யமாகும்.

நம்முடைய வாழ்க்கையில் சுத்தம் வேண்டும். இந்தக் கலியுகத்தில், நாம் எந்த நிலைமையில், எப்படி, எங்கு இருந்தாலும் அவனைப் பிரார்த்தித்து, நிஜமான பக்தி எமது உள்ளத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். சைதன்ய மகாப் பிரபு பகவானிடம் வேண்டினார். எந்த விதமான சங்கல்பமும் இல்லாத தூய்மையான பக்தி உன்னிடம் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நம் உள்ளத்தை சுத்தம் செய்கின்றோமோ அந்த அளவு நம் உள்ளத்தில் பக்தி உண்டாகும். பகவன் நாமத்தை ஜபித்தால் உள்ளம் சுத்தமாகிறது.

இந்த விசாரணையை உங்களிடம் சமர்ப்பித்து இன்றைக்கு இந்தத் தொண்டினைப் பரிபூர்ணம் செய்கின்றேன். குருகிருபையும், பகவானுடைய அனுக்கிரகமும் உங்கள் மேல் இருக்கட்டும். இந்தச் சலபமான மார்க்கத்தை நீங்கள் விசாரணை செய்து மனப்பூர்வமாக உங்கள் வாழ்க்கையில் அனுசரித்து, உங்கள் வாழ்க்கையை பயனுடையதாக ஆக்க வேண்டுமென்பது பிரார்த்தனை. இதை இப்போதே அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் ஆனந்தம், சாந்தி, ஞானம் ஏற்பட்டும் என்று பிரார்த்தித்து முடிக்கின்றோம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

சுவாமி சிதானந்தா அவர்கள் 22.1.1973
சேலம் ஸ்ரீ சாரதா மகலிர் கல்லூரியில்
ஆற்றிய ஆங்கில அருளுரையின் சுருக்கம்

ஒளிமிக்க அமர ஆத்மாக்களே! புனிதம் மிக்க இந்நாளில் சீர்மிகு மாணவிகள் வடிவிலே தோற்றமளிக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தெய்வீகத் தன்மையுடையவர்களே! இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் ஆகியோரின் மாபெரும் ஆற்றலுக்கும் ஒளிக்கும் நடமாடும் பிரதிநதிகளாகத் திகழும் இராமகிருஷ்ண ஆசிரமத்தைச் சார்ந்துள்ள மாண்புமிக்க, அன்புமிக்க, வணங்கத்தக்க சுவாமி ஸ்ரீ சித்பவானந்தா அவர்களே! சுவாமிஜி மகராஜ் அவர்களே! உங்கள் அனைவரது திருவடிகளுக்கும் சாஷ்டாங்க வணக்கங்களும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக.

சேவா உணர்ச்சியுடன் உங்களது இதயங்களிலே வைத்துப் போற்றப்படும் பக்தியுணர்வுப் பெருக்குடன் மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் நான் உங்களுடன் கலந்து கொள்ள முயற்சிக்கின் றேன். உங்கள் முன், நாட்சளாக, மாதங்களாக, ஆண்டுகளாக நீண்டுள்ள எதிர்கால வாழ்வினைச் சந்திக்கவிருக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரு சில சுருத்துக்கள் உதவுவனவாக, நன்மை தருவனவாக, பயன்தருவனவாகவிருக்கும் எனும் உறுதிப் பாட்டுடன் இவ்வேளையில் உங்களிடையே கலந்துகொள்ள முயற்சிக்கின்றேன்.

தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும் எனும் குறட்பாவிலே பொதிந்துள்ள அழகியதோர் சுருத்தினை சுவாமிஜி அவர்கள் உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதனையொட்டிய முறையில், வேறொரு கோணத்தில் வேறு வகையான சுருத்தினை உங்களுக்கு வழங்க முற்படுகின்றேன்.

சிறுவனே மனிதநிலையில் தந்தை என்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். திருத்தப்பட்டவகையில், அதனையே எதிரிடையாகவும் நாம் சொல்லக்கூடும். குழந்தையே

பெற்றோன் அதாவது வயது முதிர்ந்த நிலையில் பெற்றோன் - எதிர்கால மனிதன். ஏனெனில், நாளை நீங்கள் முற்றிலும் வளர்ச்சிபெற்று என்னவாக இருப்பீர்களோ - எதிர்கால சமுதாயத்தில் பொறுப்புமிக்க தனிப்பட்டவர்களாக விளங்குவீர்களோ அல்லது நம் பாரததேசத்தின் பக்குவம் பெற்ற குடிமக்களாகத் திகழத்தக்க நிலை, இப்போது நீங்கள் இருக்கும் நிலையைப் பொருத்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக மன்னன் எப்படி, மக்கள் அப்படி, தந்தை தாய் எப்படியோ அப்படி குழந்தைச் செல்வங்கள், ஆசான் எப்படியோ சீடன் அப்படி கனியை கவைத்துப் பார்த்து மரத்தின் தன்மையினை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடும். சீடனின் மூலம் குருவின் பாங்கினை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியும். புதல்வன் அல்லது புதல்வியின் மூலம், தந்தையின் தன்மையினை அல்லது தாயின் தன்மையினை நீங்கள் உணரக்கூடும். எதிர்மாறாக, பெற்றோர்கள் மூலம், எத்தகைய வம்சத்தினை அவர்கள் தோற்றுவிக்கக் கூடும் என்பதை உங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

நிகழ்கால வாழ்வின் மூலம், நீங்களாகவே உங்களைப் பண்படுத்த முற்படும் நெறிமுறையின் மூலம், தற்கால பள்ளிப்பருவ வாழ்விற்கு வழிகாட்ட ஏதுவாக இருக்கும் பாதையின் மூலம், இப்போதைய உங்களது வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்தும் வழியைப் பொருத்துள்ளது. கருங்கக்கூறின், உங்களது எதிர்கால வாழ்வாகிய வசந்த மாளிகை தற்போதைய வாழ்வாகிய அடிமனையைப் பொருத்துள்ளது. ஒரு மனிதனின் முழுவாழ்வின் பொற்காலப் பகுதியாகிய இப்போதைய வாழ்வில் நீங்கள் ஏறுபோன்று வீறு நடைபோடும் காலம்!

ஸ்ரீ சுவாமி பிரம்மானந்தஜி அஃஹல் மகராஜ் அவர்கள் ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் 16-ம் வயதிலிருந்து 30 வயது வரை அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, அருமை பெருமை வாய்ந்த, மதிப்பு வாய்ந்த காலமாகும் என்று தமது ஆன்மீகப் போதனையில் கூறியுள்ளார்கள். அதாவது 16லிருந்து 30 வரை உள்ள 14 ஆண்டுக் காலமாகும். நாம் அதற்குச் சிறிய

மாற்றம் கொடுக்கலாம். ஏனெனில், மனிதன், தன்வாழ்வில் ஆதிகாலத்தில் நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்திருந்தான். ஆனால் ஓர் ஜெர்மானியன் சொன்னது போன்று, உள்ளத்திலே, ஒழுக்கத்திலே, நீதிநெறியிலே, ஆன்மீகத்திலே மட்டுமல்ல, உடலளவிலும் நாம் சீர்கேடடைந்து வருகின்றோம் என்பது முற்றிலும் சரியே.

அற்ப ஆயுளுடன் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம். ஆகவே அதனைத் திருத்தியமைத்து ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் 14விருந்து 28வயது வரை உள்ள காலமே ஏற்ற காலம். அதிமுக்கியமான பகுதிக்காலமாகும். உங்களது தற்போதைய நிலையே உங்களது வாழ்வுக்காலம் முழுவதிலும் நீங்கள் எவ்வாறு பிரகாசிப்பீர்கள் என்பதனைத் தீர்மானிக்கவல்லது. எதிர்காலத்தில் எது நிகழவிருக்கின்றதோ அது இப்பொற்காலத்தைப் பொருத்துள்ளது. ஆகவே இம்மாபெரும் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் உணர்வீர்களாக. இப்பகுதிக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தை வழங்குவதன் மாபெரும் அவசியம் பற்றிச் சிந்திப்பீர்களாக.

மனப்பூர்வமாகவும், உண்மையுணர்வுடனும், இலட்சியம் வாய்ந்த பாதையில் செம்மை நலம் பெற முற்படுவீர்களாக. இலக்ஷியப் பூர்த்தியானதோர் வாழ்வாக, வனப்புமிக்கதோர் வாழ்வாக, உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டானதோர் வாழ்வாக உங்களது வாழ்வு செழித்தோங்க நீங்கள் செயல்படுவீர்களாக.

இராமாயணக் காப்பியத்தினின்று நாம் தொடங்குவோம். இராமாயணம் என்பது என்ன? இலட்சியங்கள் செறிந்ததோர் சேமிப்புக் கிடங்கல்லவா அது? வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கேற்ற நெறிமுறைகள் ஏதாகிலும் இருப்பின், சிறப்புமிக்கது, காம்ப்ரியமிக்கது, கவர்ச்சிமிக்கது, பெருமைமிக்கது ஏதாகிலும் இன்றைய இந்தியச் சமுதாயத்தில் இருப்பின், உயிரோட்டமும் சுவையோட்டமும் கலந்த இராமாயணத்திற்கு நெஞ்சார நாம் அனைவரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பல்வகை இலட்சியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதோர் விலைமதிக்கவொண்ணாத களஞ்சியமாகும். ஆதிநாயகனாம் இராமன் எனும் பாத்திரம் (திருவுருவம்) பல்வேறு இலட்சியங்களுக்கேற்ற கலமாகத் திகழ்கின்றது.

ஒவ்வொரு பாங்கிலும், கைதேர்ந்த இலட்சியவாதியாக அவன் தோற்றமளிக்கின்றான். ஆகவே வடநாட்டில், இராமச்சந்திர மூர்த்தியின் திருவவதாரம் மரியாத புருஷோத்தமனாகக் கருதப்பட்டோ அல்லது மதிப்பிடப்பட்டோ வருகின்றது. ஏதாவதொரு குறிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காலத்தில், இடத்தில் தூழ்நிலையில் அதாவது குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் என்ன தேவைப்படுகின்றதோ அதற்கேற்றாற் போல் நடத்துக் காட்டவேண்டும் என்பதே 'மரியாத' எனும் வடநாட்டுச் சொற்பொருளுக்கு வியத்தகு விளக்கமாகும்! அதாவது ஒவ்வொரு நிலைக்கும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட தூழ்நிலைக்கும் குறிப்பிட்ட மரியாதை உண்டு. ஒப்புயர்வற்ற, ஈடு இணையற்ற தனித் தன்மையில் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதப் பாங்கில் உறவு முறைக்கேற்ற அமைப்பில் எல்லாத் துறைகளிலும் தொடர்புகொண்டு முன் மாதிரியாக இராமன் திறம்பட நடத்துள்ளான். அவன் முழு அளவில், இலட்சியத்துவத்தை அழகுபட நிறைவேற்றியுள்ளான். தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை என்பதற்கிணங்க அவனது தந்தைக்கு ஓர் இலக்ஷியத்திருமகனாக, அவனது ஆருயிர் மனைவிக்கு ஓர் இலக்ஷியக் கணவனாக, உற்ற நண்பனுக்கோர் உயிர் நண்பனாக, சகோதரனுக்கோர் அருஞ் சகோதரனாக, அவனது வாழ்வில் ஓர் மகத்தான தபசியாக, போர்க்களத்திலே குதித்தபொழுது ஓர் இலக்ஷிய விரோதியாக, (வீரமும் தீரமும் நிறைந்த) குடிமக்களுக்கோர் இலக்ஷிய மன்னனாக வெற்றி வாகை தூடினான். ஆதலால், ஒவ்வொரு துறையிலும் தோல்வி முகங்காணாது, தனித்தன்மை மிளிர, பல்வேறு இலக்ஷியங்களை நிறைவேற்றித் திக்கெட்டும் வெற்றி முரசு கொட்டிய சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இரவிகுலராமன்.

அதே சமயத்தில் வழிபடுவதற்குரிய பல்வேறு சதா பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சீர்மிகு தெய்வீகக் கதையாக, பான்மைமிகு தெய்வீகக் காப்பியமாக, வரலாறாக உருப்பெற்று எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அடங்கப்பெற்று இலட்சியங்களில் மூர்த்தி காரணமாகப் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றது.

சீதாதேவி தன் அளவில் ஆற்றல்மிக்க இலக்ஷியம் நிறைந்த பாரதத்தின் மாதரசிகளில் ஒன்றாக மட்டும் விளங்கவில்லை; அனைத்து இயல்புகளும் ஒன்று திரண்டு நம்நாட்டின் நாரீமணியாக, ஓர் உண்மையான ஆரிய கன்னிகையாக உருப்பெற்றவள் மட்டும் அல்ல; இலக்ஷியம் நிறைந்த மனைவியாக, பதிவிரதா சிரோன்மணியாக அவளைப் பற்றிய நினைவு, அவளைப் பற்றிய எண்ணம் உதிக்கும் போதெல்லாம், நம்மை உயர்த்துகின்றது. அத்தகைய நினைவு நம் உணர்வைத் தட்டியெழுப்பி நம்மை ஊக்குவிக்கின்றது.

தூய்மை, கற்பின் திண்மை, விசுவாசம், பிரபு பக்தி, நேர்மைத் திறன் ஆகியவற்றைக் கொண்டதோர் வாழ்விற்கு நம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. அவள் ஓர் கற்பின் கொளுந்து. அவள் அசோக வனத்தில் பலாத்காரமாக இராவணனால் சிறைப்பட்டுச் சோகமே உருவாகக் கிடந்த பொழுது, சர்வ வல்லமையுடன் இருந்ததால் உடலளவில் அவனால் அவளை அணுக முடியவில்லை. அவன் ஐம்பூதங்கள் அனைத்தையும், தேவர்கள், இந்திரன், வருணன், அக்னி, யமன், குபேரன் ஆகியோர் அனைவரையும் அடக்கி ஆண்டவன். அவர்கள் அவனைவரும் அவனது ஏவலாளர்களாயினர். ஆனால் கற்புக்கூடம் பூண்ட பொற்புடை மங்கை நல்லாள் சீதையினிடத்து அவனால் நெருங்க முடியவில்லை. அவன் ஓர் மாபெரும் வீரன். மாபெரும் சக்தியாக, கற்புக்கனலாக அவளது உள்ளத்தில் கொழுந்துவிட்டு ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது. அத்தகைய சக்தி சீதையினின்று வெகு தூரத்திற்குப்பால் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தியது.

பரதன் ஓர் இலக்ஷிய சகோதரனாகவிருந்தான். இலக்குவனின் தாய் இலக்ஷியம் நிறைந்த ஓர் தாயாக விளங்கினாள். "தாயே, என் அண்ணன் போகும் இடத்திற்கு நானும் போவேன். அவர் செல்லும் இடம் எனக்குரிய இடம். ஆகவே நான் காட்டிற்குச் செல்கின்றேன்" என்று இலக்குவன் தன் அண்ணையை நோக்கிச் சொன்னான். தசரதச் சக்ரவர்த்தியும் இலக்குவனைப் பார்த்து 'காட்டிற்கு நீயும் செல்' என்று சொல்லவில்லை. அவ்வாறு சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

அவன் கட்டுப்படாதவன். ஆனால் இவனைப் பெற்ற பெருந்தாயோ "என் மகனே! நீயும் ஏன் காட்டிற்கு ஓட வேண்டும்? இராமனைப் பெற்ற கோசலை எனும் தாய் சோகத்தில் மூழ்கியிருந்தால் போதாதோ? என் மகனிடமிருந்து எனக்கு ஏன் பிரிவுத்துயர்? நீ தயவு செய்து இங்கேயே கிடத்தி" என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, "இன்று ஒ இலக்குவனே, நான் உனது தாயாகவிருப்பது குறித்து நான் பெரிதும் பெருமிதங் கொள்கின்றேன். நீ எனக்கு வாய்த்த மகனாக விருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன். நான் ஓர் தன்ய மாதா. ஏன்? உன்னைப் போன்றதோர் பெருங்குணம் படைத்த மகனை நான் பெற்றேனே! நீயும் அவன் பின் செல்' என்று ஆணையிடுகின்றாள். இலக்குவனுக்கு இதனை அவள் வலியுறுத்துகின்றாள். இராமனுடன் அவனைக் காட்டிற்கு அனுப்புகின்றாள். ஓர் இலக்ஷியமாதா.

அடுத்து, ஓர் இலக்ஷியத் தொண்டன். முற்றிலும் தன்னல மறுப்புக்கு உறைவிடமானவன்; தன்னை மறந்தவன். உலகைத் துறந்தவன். அனைத்தையும் அர்ப்பணித்தவன்; தியாகச் செம்மல். அவனே மாபெரும் ஹனுமான், வீர ஹனுமான். அவனும் ஓர் மகா கீர்த்தி வாய்ந்தவன். இராவணனும் மகா கீர்த்தி வாய்ந்தவன். ஆனால் இமயம் முதல் குமரி வரை, அஸ்ஸாம் முதல் சிந்து வரை ஹனுமானுக்கு ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டு அவனைத் துதிக்கின்றனர்; தொழுதேத்துகின்றனர். ஏன்? இராவணனும் ஓர் மாபெரும்

போர் வீரன்; மாபெரும் அதிசயப் பிரதாபி. ஆனாலும் அவனை யாரும் நினைப்பதில்லை; ஒரு சமயம் அப்படியே நினைத்தாலும் வெறுப்பு மனப்பான்மையுடன் தான் நினைக்கின்றனர் மக்கள்.

ஆனால் வீரஹனுமானை, பக்த ஹனுமானை நோக்குமிடத்து, தீயதொன்றும் இல்லாத நன்றுடையானின் திருவடிக் கமலங்களில், தர்மத்தின் திருப்பாதங்களில், இலக்ஷியமே உருவான ஓர் புருஷோத்தமனின் மென்மலர்ப் பாதங்களில் சேவா பாவத்துடன், அகங்கார மமகாரம், செருக்கு, வீண் பெருமை, எடுப்பும் துடுக்கும் ஆகியவை ஏதுமின்றி, ஆற்றல் அனைத்தையும் அர்ப்பணித்த காரணத்தால் அவன் அனைவரது இதயங்களில் - நெஞ்சத் தாமரைகளில் பூஜிக்கத்தக்க ஏற்றம் மிகக் கொண்டுள்ளான். இத்தகு மேன்மை பெற பணிவுடைமை, அர்ப்பணம், சேவை புரிவதற்கான ஆர்வத் துடிப்பு ஆகியவற்றில் நிறையளவில் தகுதி பெற்றிருந்தான்.

பேராற்றல் படைத்த பேரறிஞர்கள் பலர் இப்பாரினில் தோன்றி மறைந்துள்ளனர். ஆனால் அருள் ஞானச் செல்வராகிய, மெய்ஞ்ஞான விற்பன்னராகிய சுவாமி விவேகானந்தர் இன்னும் உலகினர் உள்ளங்களிலே இறுத்தப்பட்டு, பேராற்றப்பட்டு, துதிக்கப்பட்டு வருகின்றார். பேராணந்தப் பெருநிலையடைந்து விட்டார். ஏன்? அளவற்ற ஆத்மீக ஆற்றலின் காரணத்தால். மனித குலம் தழைத்தோங்க, நெஞ்சிலே கொளுந்துவிட்டு எரியும் பரநலவுணர்வால் உந்தப்பட்டு, தன்னையே தியாகத் தீயில், வேள்வியில் செருக்கு கொள்ளவில்லை. இதர ஆற்றல்களை முன்னிட்டு அவர் தருக்கத்திரியவில்லை. எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனின் திருக்கரங்களின் பிடியுள் அகப்பட்ட ஒரு கருவியே என தன்னை பாவித்தார். இங்கு அவர் விட்டுச் சென்றது ஏதாவது இருப்பின், நன்மை ஏதாகிலும் இருப்பின், சிறப்புடையது ஏதாவது இருப்பின், அதற்கெல்லாம் மூலபுருஷர் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரே என்று அவர் மொழிந்துள்ளார்.

அவர்க்கு உரியதாகாதது ஏதாவது இருப்பின், அது என்னைச் சார்ந்ததாகவிருக்கட்டும் எனப் பணிவு பளிச்சிடப் பேசியுள்ளார்.

சிகாகோ எனும் இடத்தில், மாபெரும் கூட்டத்தில், அவ்வங்கச் சிங்கம் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் பொழுது, 'என் தலைவன் இராமகிருஷ்ணர்' என்று உறுதிபடக்கூறும் துணிவாற்றல் அம்மேதைக்கு இருந்தது. சிறப்பமிக்கது எதவும் என்னைச் சார்ந்ததல்ல என்று வீரமுழக்கம் செய்தார். அம்மாபெரும் மனிதரின் திருவடிகளிடத்தே இதனைப் பெற்றேன். அருள் ஞானக் கடலினிடத்தே என் தலைவனுக்குச் சேவை புரியும் பாக்கியம் பெற்றேன்" என்று மனம் நெகிழ்ந்து புகழ்ந்து பேசினார். இவ்வாறான தகுதி பெற்றார்; பலம் பெற்றார்; ஆற்றல் பெற்றார். அவர் ஓர் அற்புத பண்டித சிகாமணி. அவர் பணிவின் மூலம், எள்ளளவும் செருக்கில்லாத் தன்மை மூலம், தீவிரமான சேவா உணர்ச்சி மூலம் பரநலத் தொண்டு புரிவதற்கான ஆற்றலைப் பெற்றார்.

-லோகா ஹிதா, லோகா கல்யாண' இத்தகு மாண்பு ஹனுமானிடத்தில் தலை தூக்கி நின்றது. பல்வேறு இலக்கியங்கள் இராமாயணத்தில் பொதிந்துள்ளன. அடியேன் சொன்ன சொற்களையே சுவாமிஜியும் வற்புறுத்தியுள்ளார். நீ பிற்காலத்தில் என்னவாக இருப்பாய் என்பது இப்போது தீர்மானிக்கப்படும் விஷயம். இராமாயணத்திற்குள் நுழைந்து பார்த்து, இத்தகு இலக்கியங்களைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஊக்கமும் ஆக்கமும் பெறுவீர்களாக. உங்களது வாழ்க்கைப் பாதையில் வழிகாட்டும் ஒளிரும் விண்மீனாக, இந்த லக்கியங்களை சிரமேற்கொண்டு, பெற்றோர்களுக்கு நல்ல புதல்விகள் எனும் உறவில், இவ்வற்புதமான கல்வி நிலையத்தின் மாணவிகள் எனும் முறையில், பாரதநாட்டின் வருங்கால நன்குடிமக்கள் எனும் பாங்கில், சகோதரிகள் எனும் முறைமையில் பிறமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி, எல்லா வழிகளிலும் தெய்வீகப் பாதையைப் பின்பற்றி,

உள்ளத்திலே உள்ள உன்னத ஆன்மா ஒளிபெற, அருள் விளக்கம் பெற ஆவன செய்வீர்களாக.

மனிதன் மூன்று உதவிப்பொருள்களாலான கலவை. உங்களுக்கெல்லாம் அதுபற்றித் தெரியும். பதி, பசு, பாசம் என்கிறார்கள். நம்மிடம் ஒரு கீழ் சுபாவம் (lower nature) இருக்கிறது. அது பசுபோல, அதிலே கோபம், குரூரத்வம், பகை, துவேஷம், சண்டை போடுதல் இதெல்லாம் இருக்கிறது. பதி - உள்ளே ஒரு திவ்யத்துவம் இருக்கிறது. ஒரு பெரிய ஜோதி இருக்கிறது. அதுதான் உங்களுடைய நிஜமான சொரூபம். இதற்கு இரண்டுக்கும் நடுவிலே (Human nature) மனித சுபாவம் என்பது இருக்கிறது. அந்த (Humannature)ரிலே தான் கோளாறு இருக்கிறது. பதியைக் குறித்து நோக்கம் வைக்காமல், அதனுடைய நோக்கம் எல்லாம் பசு குறித்துத்தான் நோக்கம். அந்தப் பசுவினுடைய தூர்க்குணங்கள் எல்லாம் விவகாரத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது. அதனால்தான் நடவடிக்கையிலே கோபம், துவேஷம் எல்லாம் வருகிறது. அதனாலே என்ன ஆகிறது?

மனிதனுக்கானப் பிரச்னைகள் தனித்தோ, கூட்டாகவோ தேசிய அல்லது அகில உலகப் பாணியிலோ மையப் பாதையினின்று கிளம்புகின்றன. உள்ளுக்குள்ளே உள்ள ஒப்பில்லா ஒளி மணிவிளக்கைப் போற்றித்துதிக்காது, அதன் வழியைப் பின்பற்றாது. அதன் உருவுகண்டு செம்மை நலம் பெறாது, தனது உற்பத்தி ஸ்தானத்தை மறந்து மனிதன் தவிக்கின்றான். மனிதன் உண்மைத் தன்மையினை, தெய்வீகத் தன்மையினை மறந்துவிட்டு, புலன்களையொட்டிய சிறிய, அற்ப, கீழ்மைத் தன்மையில் தன் சுவனத்தைத் திருப்பியுள்ளான். அதன் பயனாக, தன்னலம், பாசக்கட்டு, பேராசை, துராசை, இராசகுவேஷம் ஆகியவற்றால் பிணிக்கப்பட்டுள்ளான். இயல்பாகவே மனித சமுதாயம் முழுவதும் சொந்த விவகாரங்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனும் சுயநலம் எனும் விஷத்தைச் சமுதாயத்தின்பால் கக்குகின்றான். பொறாமைப் பேய் பிடித்தவைகின்றான். பிறர்மீது சுடுஞ்சொற்கள் எனும்

கணைகளைத் தொடுத்துப் புண்படுத்துகின்றான். பொய் பேசுகின்றான், பிறரை வஞ்சிக்கின்றான். அதில் எனக்கென்ன லாபம் என்பதுதான் நோக்கம். இதனை மாற்ற உங்களுக்கு விருப்பமிருப்பின், இந்த உலக மானிட வாழ்க்கைக்கு அழகூட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்குமானால், இன்றிருந்தே இப்போதிருந்தே பாரதத் தாயின் விசுவாசமுள்ள குழந்தைகளாகத் திகழ நல்லதோர் முடிவிற்கு வாருங்கள். பாரதிய நாரீமணிகளாக, குலமாதர்களாக, குண மாதர்களாக வாழ்க்கை நடாத்துங்கள். மூத்த தலைமுறையினர் செய்த தவறை மீண்டும் இளந்தலை முறையினர் செய்தல் கூடாது. நமது நடைமுறையில் சரியான, நேர்மையான திருப்பம் வேண்டும். நாம் ஒளியை ஏற்று, ஒளிவழிப்பயணத்தைத் தொடங்குதல் வேண்டும். நமது கீழ்மை இயல்பிற்கு நாம் ஒருபோதும் இடங்கொடுத்தல் கூடாது; அடிமைப்படுதல் கூடாது. உள்ளுக்குள்ளே உறைகின்ற இறைவனை நாம் அனுசரித்துப் போவோமாக. உன்னத தெய்வீக இயல்பின் விளக்கத்திற்கு நமது வாழ்வு உறுதுணையாகவிருக்கட்டும்.

கீழ்ப்பட்ட அற்ப, சிறிய பசுபாச இயல்பிற்கு விளக்கமாக, படைப்பாக இருத்தல் கூடாது. உறுதிபட நில்லுங்கள். முடிவிற்கு வாருங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள். குறைந்தது இத்திருக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டுள்ள நாமாகிலும் இனியாவது தெய்வீகத்தைப் பரப்புவோமாக. நமது பழைய எண்ணங்களை, உணர்ச்சிகளை, சொற்களைத் தூக்கியெறிந்து விட்டுத் தெய்வீகமாக விளங்குவோமாக. நமக்கென்று உள்ள நிலையை, உண்மை நிலையை அடைவோமாக. நமது உண்மை நிலையை நாம் மறக்காமல் இருப்போமாக. உங்களில் ஒவ்வொருவரிடத்தும் பரிபூரணத்துவம் பொதிந்துள்ளது, தெய்வீகத்தன்மை மறைந்துள்ளது.

ஒரு சாவித்ரி, ஒரு மைத்ரேயி, ஒரு மதலசா, ஒரு கார்சி, ஒரு சீதா, ஒரு கிப்ளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் ஆகியோர் உங்களில் உள்ளனர். ஒரு சாரதாமணி, ஒரு ஜான்ஸிராணி,

ஒரு இந்திரா காந்தியும் கூட இருக்கின்றனர். பல்வகைக் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். முடிவாக, அவரும் விபுதியே (தெய்வ அம்சம்). ஒரு மாபெரும் ஆற்றல் அவரிடம் குடிகொண்டுள்ளது. அவர் சாமன்யமானவரல்லர். ஆகவே இப்போதிருந்து, விறுவிறுப் பூட்டும் இராமாயணத்தில் உள்ள கதாப்பாத்திரங்களைப் போன்று விளங்க முடிவு கொள்ளுங்கள்.

நமது அன்றாடச் செயல்களின் சின்னஞ்சிறு அம்சங்களிலும் இலக்ஷியத்தைக் கடைப்பிடிப்போமாக. இவ்விதமாக நாம் ஓர் புத்தம் புதிய பாரதத்தைப் படைத்தல் வேண்டும், உருவாக்குதல் வேண்டும்.

ஓர் புதிய இனம், ஓர் புதிய கலாசாரம், ஓர் புதிய சமுதாயம், ஆகியவற்றைக் கொண்டதோர் முன்னணிப் படையினை நாம் பாரத தேசத்திற்குக் காணிக்கையாக வழங்குவோமாக. நாம் வழிகாட்டியாகவிருந்து, பின்பற்றும் வழிக்கு ஒளி காட்டுவோமாக. உங்களிடத்தே உள்ள உயர்ந்த இலட்சியத்தினால் இப்போதிருந்தே நிறைவு பெற்று விளங்குவீர்களாக.

விழிப்புக்கொள்ளுங்கள், கறுசுறுப்புடனிருங்கள். உங்களது சொற்களில், செயல்களில் தெய்வீகமே குடிகொண்டுள்ளது என்று சொல்லுங்கள். வாழ்வின் மூலம், நல்லொழுக்கத்தின் மூலம், நிகழ்கால, எதிர்கால வாழ்வின் மூலம், தெய்வீகமே கடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது என்று மடிக்கட்டி, மார்தட்டிப் பறைசாற்றுங்கள். நம் பொன்னொளிர் பாரதம் அத்தகுபேறு பெறட்டும். இக்கல்வி நிலையத்தைவிட்டு நீங்கள் வெளியில் செல்லப்போகிறீர்கள். நாளை சமுதாயத்தில், தொலைவான இடங்களில் பதவி வகிக்கப்போகிறீர்கள். இம்மாபெரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டவன் அருள் பாலிப்பானாக. எதிர்கால இந்தியா உங்கள் கைகளில்தான் உள்ளது. இந்தியாவின் மாட்சிமிக்க பாதை ஏற்கெனவே உங்களிடத்தே உள்ளது. ஆகவே இத்தகைய பெருமைமிக்க பாதை விழிப்புணர்ச்சி பெற்று, வீறுகொண்டு வருங்கால

இந்தியாவில் லக்ஷியத்துவத்தையும், அழகையும், ஒளியையும் கொண்டு வரட்டும். எதிர்கால, பாதைக்கு நீங்கள் இணைப்புப் பாலமாக இருக்கின்றீர்கள். இவ்வற்புதமான உரிமைதனை உங்களது கைகளிலே அளிக்கின்றேன். அடியேன் உங்கள்மீது சுமத்தப்படும் ஓர் சுமையோ அல்லது கடமையோ அல்ல. ஆனால் அற்புதமானதோர் உரிமை, உள்ளத்திலே உறுதி கொள்ளுங்கள். இலட்சியத்துவத்தை பரப்பும் பொருட்டே நாம் வாழ்தல் வேண்டும். நம் வாழ்வில் நாம் எதனையும் வேண்டிப் பெறுதல் கூடாது. நாம் அற்பத்தனமாக வாழ்தல் கூடாது. புல்லிய வாழ்வை ஒதுக்கித் தள்ளி பொன்னான வாழ்வை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வாழ்வில் நாம் அதனை அணுகுதல் வேண்டும்?

நான் புறப்பட்டுச் செல்லுமுன், நான் ஊனுடலை உகுப்பதற்கு முன் நான் வாழ்விற்கு எதனை வழங்கக்கூடும்? பிறரது வாழ்வை நான் எவ்வழியில் வளமாக்க முடியும்? நான் எவ்வகையில் பிறருக்கு உதவ, பயன்பட, நன்மை செய்ய முடியும்? பிறமக்களை நான் எவ்வாறு மகிழ்வுறச் செய்ய முடியும்? நான் அவர்களுக்கு என்னால் என்ன கொடுக்க முடியும்? கைகளுக்கழகு பிறருக்கு வழங்குதலே; வாங்குவதற்கு அல்ல கைகள். இவ்வழியில் சுண்ணியமாக இருங்கள். உங்களது வாழ்வு சீரிய வாழ்வாக மலரட்டும்! உங்களது உயரிய நேரிய, இலட்சிய வாழ்வின் மூலம், பாரதநாடு பாக்கியமும், அழகும், ஆனந்தமும், கீர்த்தியும் நிறைந்த நவயுகத்தை நோக்கித் தலைநிமிர்ந்து நடைபோடட்டும்.

உங்கள் அனைவரையும் ஆண்டவன் கண்ணேபோல் காப்பானாக! ஹரி ஓம்!!

**23.1.73 அன்று ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ்
அவர்கள் இராசிபுரம் தேசியப் பெண்கள்
உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆற்றிய அருளுரை**

பராசக்தி சொரூபமே!

இந்தப் புது வருடத்தில் நல்ல ஆரோக்யம், சாந்தி, படிப்பில் முன்னேற்றம் ஏற்படப் பிரார்த்திக்கின்றேன். (முதலில் ஹைதராபாத்தில் 16வது தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க மகாநாட்டில் மாணவ, மாணவிகளுக்காக வெளியிட்ட குருதேவரின் நூலில் சில பகுதிகளைப் படித்துக் காண்பித்தார்).

சிறுமிகளுக்கு அறிவுரை :

சமுத்திர ஜலத்தில் நவரத்தினங்கள் மிக ஆழத்தில் பதிந்து கிடக்கின்றன. இதன் பொருள், உங்களிடம் தீவ்ய ஐஸ்வர்யங்கள் பதிந்து கிடக்கின்றன என்பதாகும். ரோஜாப்பூ மலர்வதற்கு முன் மொக்காக இருக்கிறது. அந்த மலரில் இருக்கும் வாசனை, அழகு, வர்ணம், ஆனந்தம் கொடுக்கும் சாந்தி எல்லாம், அது மொக்காக இருக்கும்போது ஒருவருக்கும் தெரியாது. எல்லாச் சக்திகளும், மலராத மொக்கிற்குள் அடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் சிறிது காலம் ஆனவுடன், மொக்கு மலர்ந்தால், புஷ்பத்தின் தோற்றம், வாசனை, அழகு எல்லாம் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது. அதற்கு பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கும் தகுதி வந்துவிடுகிறது. அந்த அழகெல்லாம் எங்கிருந்து வந்தது? மொக்கிற்கு உள்ளே இருந்து வந்தது. ஆனால் மொக்காக இருக்கும் பொழுது பார்ப்பவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாமல், அடங்கியிருக்கிறது. அவ்வாறே, உங்களுக்குள்ளேயும், எவ்வளவோ சத்தகுணங்கள், கலைகள், தெய்வீக குணங்கள் இருக்கின்றன. ஆத்ம தத்துவம்தான் உங்களுடைய நிஜசொரூபம். அது வெறும் மானிட தத்துவம் மட்டுமல்ல. மானிட தத்துவத்திற்குள்ளே தீவ்ய ஜோதி இருக்கிறது. நித்ய ஆத்ம தத்துவம் இருக்கிறது. அதுதான் மெய் சொரூபம். தன்னைத் தானே, நீங்கள் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டால், உங்களுக்குள் இருந்து

விடை வரும். 'நான்' என்பது இந்த அழியத்தக்க உடம்பும், எலும்புக்கூடும் அல்ல. உள்ளே இருக்கும் அநேக சிந்தனைகள், மனோ பாவனைகள், அசாந்தி, அகங்காரம், பொறாமை, பகை, கோபம், சுயநலம் இவையெல்லாம் உங்கள் நிஜமான சொரூபம் அல்ல. இந்த மனக்கூட நிஜமான சொரூபம் அல்ல. உடல், புத்திக்கு அப்பால் "நான்" ஒரு திவ்ய ஆத்ம தத்துவம்.

ஆண்டவன், பரமாத்மா என்று நாம் யாரை வணங்குகின்றோமோ, நாம் அவனுடைய குழந்தை பரமாத்மா திவ்யன். ஆகையால் நானும் திவ்யன். நானும் திவ்ய ஆத்மா. எனக்கு மரணமில்லை. எனக்கு பிறப்பு, இறப்பு இல்லை; அனாதி; ஆனந்தமாயிருக்கின்ற திவ்ய ஆத்மா நான் யார்? என்று கேட்டால், இந்த ஞானமாகிய பதில் உள்ளேயிருந்து வரவேண்டும். சாதாரணமாக நாம் யார்? என்று கேட்டால், நான் பார்வதி, மீனாட்சி, லட்சுமி என்று சொல்கிறோம். இது நமது நிஜ சொரூபம் அல்ல. நமது பெயர் இங்கு தாயார், தகப்பனார் கொடுத்த பெயராகும். இந்தப் பெயர் நமது உண்மையான பெயர் அல்ல. உங்களுடைய பெயர் அமர ஆத்மா. ஒம். ஒம். நித்தியமாய் இருக்கக்கூடிய அழியாத தத்துவம் எதுவோ அது சித்தும், சாந்தியும், ஞானமும், ஆனந்தமும் ஆக உள்ள ஆத்ம தத்துவம். அது உங்களுடைய நிஜமான சொரூபம். அந்த ஆத்மாவுக்கு எப்போதும் பயமில்லை. அந்த ஆத்மாவுக்கு, வியாதியோ, கிழத்தனமோயில்லை. அது பரிபூர்ண தத்துவம், பகல் 12 மணிக்கு ஜோதி சொரூபமாக இருக்கக்கூடிய ஆத்ம தத்துவம். "நான் ஜோதி சொரூப திவ்ய ஆத்மா. என்னிடம் சாந்தியும், ஆனந்தமும், ஞானமும், அன்பும், தெய்வீக சத்திநிலைகளும் எப்பொழுதும் இருக்கின்றன". இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைத் தெரிந்து கொண்டால் போதும். நிஜ சொரூபம் திவ்யம். இதில் எல்லா ஆனந்தமும், சாந்தியும், சத்யமும் உண்டு.

நீங்கள் நித்தியானந்த சொரூபம். ஆத்ம தத்துவம். இந்த திவ்யத்வம் உங்களிடம் இருக்கிறது. இந்த திவ்யத்துவத்தை நீங்கள் மறந்து போய்விட்டீர்கள். இதை மறக்காமல் மறுபடியும்

ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவந்து அந்த திவ்ய சொரூபத்தை வெளிப்படுத்தினால் உங்களது வாழ்வு, திவ்யமான பிரகாசத்தினால் நிறைந்து ஜோதிமயமான, பிரகாசமயமான வாழ்வாகும். இத்தகைய வாழ்வினால் உங்களுக்கும் ஆனந்தம் கிடைக்கும்; பிறருக்கும் திவ்ய ஆனந்தத்தைத் தரலாம். உங்களுடைய நிஜ சொரூபத்தில் ஆண்டாள் போல் பகவானிடத்தில் பிரேமை இருக்கலாம்; மீரா போல் பக்தி இருக்கலாம்; ஜான்ஸி மகாராணி போல் வீரமும், தைரியமும் இருக்கலாம்; பிளாடென்ஸ் றைட்டிங்கேல் போல் தயாளம் இருக்கலாம்; சுலபா, கார்க்கி போல் ஞானம் இருக்கலாம்; உங்களிடத்தில் அனுதயா தேவி போன்ற பதிவிரதா சக்தியிருக்கலாம்; இந்திரா காந்தியைப் போல் சமத்து இருக்கலாம். உங்களிடத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சத்குணங்களை நீங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். உங்களுக்குள் அடங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்தி, ஞானம் சத்குணங்களை எழுப்ப வேண்டும். உங்களது நிஜமான நகை சத்குணம்.

இதயத்தை வசமாய் அடக்கிவைத்திருந்தால், அது உங்களுடைய மூக்குத்தி. வைரமாலை என்பது பதிவிரதா தர்மம். பரிசுத்தமே வைரமாலை. எல்லாப் பிராணிகளிடத்தில் ஜீவகாருண்யமம் - அதுதான் உங்களுடைய காசிப் பட்டுச் சேலை. உங்களிடத்தில் ஜீவகாருண்யம் இருந்தால் ரூ. 1000 செலவழித்து வாங்கிய சேலையைக் காட்டிலும் நீங்கள் சாதாரணமாக உடுத்தியிருக்கும் சேலையே உயர்ந்தது. "ஆத்மாவே அழகுக்கெல்லாம் அழகு வாய்ந்தது". அழகுப் பொருள்களில் பரிபூர்ண அழகாயிருப்பது ஆத்மா. ஆத்மாவின் அழகு வர்ணிக்க முடியாது. இந்த அழகைப் பார்த்துவிட்டால், மற்ற அழகு அனைத்தும் சாம்பல் போலாகும். எப்பொழுதும் 'அழியாத நான் ஆத்ம தத்துவம்' என்பதை உணர்ந்து வந்தால் வேறு அழகிற்காகப் பிரயாசைப் படவேண்டியதில்லை. நீங்கள் அழகை அழகாக்கமுடியாது. ஆத்மா என்பது அழகாக இருக்கிறது. எல்லாத் திவ்ய சத்குணங்கள் உங்களுடைய உண்மையான நகையாக இருக்கட்டும்.

உலகத்தின் பாக்கியம் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. உலகம் என்றால் மானிட ஜாதி. பின்னால் வரும் மானிட ஜாதி, உங்கள் கையில் இருக்கிறது. குழந்தைக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுப்பது தாயார். சிறிய வயதில் குழந்தைக்குத் தாயார், முதன் முதலில் எப்படியெப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதெல்லாம் போதிக்கிறார். தாயார் வீட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. ஆரம்பத்தில் இருந்து குழந்தைக்கு நல்ல சுபாவம் ஏற்படுவதற்கு முயற்சி செய்தால், அது சரியான அஸ்திவாரம் போட்ட மாதிரியாகும். நல்ல அஸ்திவாரமாயிருந்தால், நல்ல உறுதியான கட்டிடம் அமைவதுபோல, உங்களுடைய வாழ்க்கை தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். மானிட வாழ்க்கை உய்யும் வழி உங்கள் கையில் இருக்கிறது. தாய்மார்கள் கையில் இருக்கிறது. உங்கள் குழந்தைகள் அடையவேண்டிய இறுதி எல்லையை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியும். நீங்கள் உங்கள் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துப் பின் கல்லூரிப் படிப்பையும் பூர்த்தி செய்து, பின்பு கிருகஸ்தாஸ்ரம வாழ்க்கைக்குப் போய், உங்கள் குழந்தையின் தாயாராக ஆனால், உங்கள் குழந்தையை எந்த மாதிரியாக ஆக்க வேண்டுமோ, அந்த மாதிரி ஆக்கலாம். ஓர் சிற்பியின் கையில் பெரிய பாராங்கல்லைக் கொடுத்தால், அந்தப் பாராங்கல்விருந்து எந்த மூர்த்தியை வேண்டுமானாலும் உருவாக்கலாம்.

உங்கள் பெருமையை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். பசுவாணை அடைவது பெண்களுக்கு மிகவும் எளிது. ஏனென்றால் பெண்களிடத்தில் அன்பு என்பது சகஜமாக இருக்கிறது. ஆண்களிடத்தில் அன்பு என்பது சகஜமாக இருக்கிறது. ஆண்களிடத்தில் அன்பு கொஞ்சம் கடினமாக, அபூர்வமாக இருக்கும். அவர்களுக்குத் தயை, ஜீவகாருண்யம் சுலபமாக வராது. உங்களிடத்தில் அன்பு, தயை, ஜீவகாருண்யம், இரக்கம் இவையெல்லாவற்றையும் பசுவான் அதிகமாக வைத்திருக்கிறார். அந்த அன்பு, தயை முதலியவற்றைப் பசுவானிடத்தில் செலுத்தினால் பசுவான் உங்களுக்குச் சுலபமாகக் கிடைத்துவிடுவார். உங்களிடத்தில் சிறீநகபாவம் சுபாவமாய் அமைந்துள்ளது. அதனால்

உங்களுக்கு பகவத் பிராப்தி கலபம். ஆனால் பெண்களுக்குள் இன்னொரு சுபாவமும் இருக்கிறது. அதாவது நிரம்ப மமதை என் வீடு என்றும், எனது, எனது என்ற அபிமானமும் அதிகமாக இருக்கிறது. இது அஞ்ஞானம். எனது என்ற பற்றுதல் இருந்தால் அது துக்கத்திற்குக் காரணமாகும். அதுதான் சம்சாரம்; அதுதான் மாயை. மாயா ரூபமாக இருக்கின்ற பற்றுதலை விலக்கி, பகவானிடத்தில் உங்களுடைய அன்பைச் செலுத்தி, பகவானைப் பூஜை செய்து நீங்கள் எல்லோரும் பகவானை அடையவேண்டும். நீங்கள் எல்லோரும் மீராதேவி, சாவித்திரி, மைத்ரேயி, மதலசா, அனுத்யாதேவி போல் விளங்குவீர்களாக என்று குருதேவர் சொல்லியிருக்கிறார். இதற்குமேல் உங்களுக்கு என்ன சொல்வது?

நீங்கள் எல்லோரும் இந்த மாணவி தர்மத்தைப் பரிபாலித்து வரவேண்டும். மாணவி தர்மம் என்றால் என்ன? உங்கள் பெற்றோர்கள் மிகுந்த பொருளைச் செலவழித்து உங்களைப் படிக்க வைப்பதின் பலனாக, உங்களுடைய ஞானத்தை இங்கு விருத்தி செய்ய வேண்டும். அநேக ஞானத்துடன் இந்தப் பாரத நாட்டிற்கு நீங்கள் நன்றாகச் சேவை செய்தால், உங்களால் பெரிய தொண்டு செய்ததாகும்.

உங்களுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், பரிபூர்ணமாய்ப் படிப்பில் குறிக்கோளாய் இருக்கவேண்டும். பள்ளிக்கு வந்தால் படிப்பில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். வகுப்பில் நுழைந்தவுடன் வீண்பேச்சு, சிரிப்பு, அங்குமிங்கும் பார்ப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. உங்களுக்காக, உங்கள் ஆசிரியர் மிகுந்த பிரயாசையுடன் பாடம் சொல்லித்தர, ஆயத்தம் செய்து வந்த சமயம், சக்தியெல்லாம் வியர்த்தமாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர் சன்மானத்துக்குரிய பெரிய சக்தியாவார். நம் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுபவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். சிரமதானம், சமயதானம், ஜீவதானம் ஆகியவற்றை ஆசிரியப் பெருமக்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மணிநேரம் சொல்லிக் கொடுத்தார், அவர்கள் ஆயுளில் ஒரு மணிநேரம் கொடுத்த மாதிரி அல்லவா? ஆயுளின் மதிப்பைக்

கிரகித்துக் கொண்டு, பாடம் படிக்கின்ற பொழுது மற்ற வேலைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும். வகுப்பில் பாடம் ஆரம்பித்தவுடன் பாடம் முடியும் வரை பரிபூர்ண கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதேபோல், ஒவ்வொரு பாட நேரத்திலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்படி நீங்கள் பாடத்தில் கவனம் செலுத்தினால், பரீட்சைக் காலத்தில் படிப்பிற்காக விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. பிரதி தினமும் வகுப்பில் ஆசிரியர் போதிக்கும் பொழுது முழுக் கவனமும் செலுத்தினால், தேர்வில் முதல்தரமாக வெற்றி பெறலாம்.

பள்ளிக்கூடத்தின் வீட்டு வேலையிலும் கவனம் வேண்டும். முதலில் படிப்புதான். மற்றதெல்லாம் அடுத்தபடி தான் என்று இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன் பள்ளிக்கு வரவேண்டும். படிப்பு நேரத்தில் வேறு எந்த விஷயத்திலும் மனதைச் செலுத்தக்கூடாது. "கல்வியை விடத் தொண்டு பெரியது". தன்னைவிடச் சேவை பெரிது. உங்களுடைய வாழ்க்கையில் முடிந்த அளவு தொண்டு செய்ய வேண்டும். தினசரி உடற்பயிற்சி செய்து, தொண்டு செய்யும் இந்தச் சரீரத்தை ஆரோக்யமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வியாதியே அருகில் வருதல் கூடாது. ஆரோக்யத்திற்குக் கேடான கெட்ட பழக்கம் இருக்கக்கூடாது. உறக்கத்தில் இருந்து விடியற்காலை எழுந்திருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிலும் மிதமாக இருக்க வேண்டும். பொய் பேசக்கூடாது, என்ற சத்ய விரதம் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய விவகாரம் பிறருக்குத் துக்கம் கொடுக்கக்கூடாது. கோபம் என்பதே இருக்கக்கூடாது. கோபம் என்பது பெரிய அழுக்கு. அது பெரிய விகாரம். உங்களிடம் யாராவது கோபித்துக் கொண்டால், கண்ணாடி எடுத்துக் காட்டுங்கள். எப்போதும் கோபமாக இருந்தால், நிரந்தரமாக விகாரம் முகத்தில் படிந்துவிடும். முகத்தில் இருக்கும் அழகு போய்விடும். பொறுமையும், உள்ளத்தில் சாந்தியும், அன்பும் இருக்க வேண்டும். பிறரிடம் மறைத்து வைத்தல் என்ற காரியம் எதுவும் செய்யக்கூடாது. உற்சாகம், ஆத்ம சன்மானம், தன் மதிப்பு ஆகிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நாம் செய்யும் காரியத்தால், நாமே

வெட்கப்படுமாறு இருக்கக் கூடாது. அது உங்கள் உள்ளமே சொல்லும். நீங்கள் எப்பொழுதும் பவித்ரமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் வெட்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது.

சத்யவிரதம், கோபத்தை அடக்கிய அன்பு, சாந்தி இவையெல்லாம்தான் ஒழுக்கத்தின் சாராம்சம். தொண்டு செய்வதற்குப் பசுவான் கொடுத்திருக்கும் இந்தச் சரீரத்தை ஆரோக்கியமாகவும், பலம் பொருந்தியதாகவும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உங்கள் பழக்கம் விருத்தியாகக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். நமது பெரியோர்களான சீதா, சாவித்திரி, மகாத்மா காந்தி, விவேகானந்தர், இராமகிருஷ்ணர் போன்ற மகா புருஷர்கள் காட்டிய வழியில் சென்று, நமது வாழ்க்கையைப் பயனுடையதாகச் செய்யவேண்டும். நான் சொன்ன போதனைகளை, விசாரணை செய்து, மனனம் செய்து உயர்ந்த நிலைமையை அடைய வேண்டுமென்று பசுவானிடத்தில் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

23.1.73 ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்கள் இராசிபுரம் நகராட்சி உயர்நிலைப்பன்னியில் அருளிய அருளுரை

அமர ஆத்மாக்களே!

இலட்சியம் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். மானிட வாழ்க்கையென்பது பசுவான் நமக்குக் கொடுத்து இருக்கின்ற பெரிய வரம் - பெரிய பொருள் - இந்த பொருளை நாம் காப்பாற்றிக் கொண்டுவந்து, நல்ல சத் உபயோகம் செய்யவேண்டும்.

வாழ்க்கையில் மனிதன் முக்கியமாகத் தன்னைப்பற்றி முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இங்கே - பள்ளிக் கூடத்திற்கு வந்தால் எந்த எந்த பாடத்தில் எவ்வளவு மார்க்குகள் தேர்வுக்கு வாங்கவேண்டும் என்று குறித்து வைத்துள்ளார்கள். அந்த பாடத்தைப் பற்றித்தான் புத்தகம் இருக்கும். அதில் உள்ள பாடங்களைத்தான் உங்களுக்குச் சொல்லித் தருவார்களே தவிர, "நான் யார்? என்னுடைய மனம் எப்படி இருக்கிறது? என்னுடைய சபாவம் எப்படியிருக்கிறது? மனதில் ஓர் கெட்ட எண்ணம் வந்தால் அதை நீக்கி எப்படி நல்ல எண்ணம் கொண்டு வருவது? கோபம் வந்தால் எப்படி அடக்குவது? பொறாமை வந்தால் எப்படி போக்குவது? என்பதைப் பற்றிச் சொல்லித் தரப்படுவதில்லை.

நாம் உலகத்தில் அடைகின்ற ஞானத்தின் மொத்த முதல், நம்மைப்பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வதேயாகும். இதுவே முக்கியமான பொருள். ஆனால் இன்று இன்றைய அரசாங்கத்தின் கல்வி திட்டத்தில் தர்ம உபதேசம், ஆத்மீக ஞானம் ஆகியவைகளுக்கு ஒரு ஸ்தானம் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அதனால் பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள பாடங்களை மட்டும் கற்றுத் தருகிறார்களே தவிர, வகுப்பில் அத்யாத்மீகப் பாடத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவில்லை. நாம் இங்கிருந்து கல்கத்தாவிற்கோ, மங்களூருக்கோ செல்ல வேண்டுமென்றால் சேலம் சென்று இரயிலைப் பிடித்துச்

செல்வது போன்று, இந்த உலகத்திற்கு வந்துள்ள நாம், போய் சேரவேண்டிய இடத்தை மறந்து விடுவோமானால் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறோம்.

இங்கு இருக்கக்கூடிய ஏதோ ஒரு வஸ்துவின் சம்பந்தம் என்பது சத்திரத்தில், வழிப்போக்கர் எங்கு இருந்து வந்தாலும் அந்த இரவு அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கியிருந்து, மறுநாள் காலையில் அவரவர்கள் இடத்திற்குப் போய்விடுகிறார்கள் என்பதைப் போன்றது. இத்தகைய தொடர்பு பிரிவுக்காகவே வருகின்றது. (All meeting are passing). நமக்கும் மற்றவர்கட்கும் உள்ள தொடர்பு கடைசி முடிவு பிரிவு. இதையறியாமல் அந்த சம்பந்தம் வந்தவுடன் நமக்கு ஒரு பற்றுதல் வந்துவிட்டால் அதுவே துக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது. பற்றுதல்தான் எல்லாத் துக்கத்திற்கும் காரணம். பற்றுதல் இல்லாவிட்டால் மனிதன் வென்றுவிடுவான்.

ஸ்தானம், அதிகாரம், நிலைமை, பணத்தில் பற்றுதல், சொத்து சுகங்கள் ஆகியவற்றின் மேல் பற்றுதல் இருந்து, அவைகள் தன்னை விட்டுப் போய்விட்டால் அதி துக்கம் தோன்றும். பொருள் போய்விட்டாலும் அதை நினைத்து நினைத்து, துக்கத்திற்கு ஆளாகிறான். அப்பொழுது பசுவான் கொடுத்தார். இப்பொழுது இல்லை; பரவாயில்லை - என்ற எண்ணம் தோன்ற வேண்டும். (Attachment is the root cause of all miseries) "பற்றுதலே துன்பங்களுக்கெல்லாம் மூல காரணம்" என்று புத்தர் சொன்னார்.

சத்பாதனையின் எல்லா சாராம்சமும் இங்கே இருந்தாலும் பற்றுதலற்ற ஓர் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வரவேண்டும். காந்திஜி குஜராத்தில் எழுதிய கீதைக்கு, "அனாசக்தியோகம்" என்று பெயர் கொடுத்தார். அனாசக்தி என்றால் பற்றுதலற்ற யோகம் என்று பொருள்படும். இதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் வழிப்போக்கர்கள். நம்முடைய யதாஸ்தானம் இது இல்லை. நாம் இங்கு இருந்தாலும் நம்முடைய உள்ளத்தில்

விவேக பூர்வமாய் விசாரணை செய்து, நாம் பற்றுதல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் ஒரு விதத்திலும் உற்சாகம் இல்லாமல் இருப்பதல்ல. உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். கவனத்தோடு பண்ண வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். ஆனால் உள்ளத்திற்குள் பற்றுதல் இருக்கக்கூடாது. ஏற்றுக்கொண்ட கடமையைச் சரியாய் செய்ய வேண்டும் என்ற கவனம் இருக்கவேண்டும்.

நாம் பூரா கவனம் கொடுத்து நம் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் முடிவு பகவான் கையில் உள்ளது. கீதையில் பகவான், "உன் கடமையைச் செய்; ஆனால் பலனைப்பற்றி நீ ஒன்றும் எதிர்பார்க்காதே" என்று கூறுகின்றார். பற்றுதல் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். இது தான் சாந்திக்கும் சுகத்திற்கும் காரணம். பற்றுதல் இருந்தால் அதுதான் அசாந்திக்கும், துக்கத்திற்கும் காரணமாகிறது. அனாசக்தியை விசாரணை செய்து விவேகத்தை நம்முள்ளத்தில் உண்டாக்கி, நம்முடைய பார்வை, நோக்கம் ஆகியவற்றை விவேகத்தின் ஆதாரத்தில் செய்தால் பற்றுதல் ஏற்படாது. இந்த மாதிரியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரவேண்டும்.

அப்பொழுதுதான் நாம், நம்முடைய இந்த சுற்றுப்புற சூழ்நிலைக்கு அடிமையாகாமல் வாழ்க்கை என்ற கடலைக் கடந்து வரலாம். பற்றுதலினால் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை நம்மை சாப்பிட்டுவிடும். சுற்றுப்புற சூழ்நிலைக்கு நம்மை அடிமையாகாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பற்றுதல் இல்லாவிடில் எந்தமாதிரியான சூழ்நிலையிலும், எந்த மாதிரியான விவகாரம் செய்தாலும் அதில் மூழ்காமல் நீந்தி வரலாம்.

இந்த ஒரு இரகசியம் வாழ்க்கையில் ஓர் கலை. இங்கிருந்தும் கூட நாம் சம்சார சாகரமாகிய கடலில், நீந்துகின்றவன் ஜலத்தில் மூழ்காமல் ஜலத்தின் மேலேயே எப்படி மிதந்துகொண்டு அக்கரை சேருவானோ அது போல, பற்றுதல் இல்லாமல் வாழ்க்கையை ஆனந்தமயமாக நடத்திச் செல்ல முடியும் என்று நம்முடைய சத்திரந்தங்கள், கீதை,

உபநிஷத்து, மகாபாரதம், இராமாயணம், யோகவாசிஷ்டம் ஆகியவை எல்லாம் போதனை செய்கின்றன.

ஏனென்றால் நம்முடைய வாழ்க்கையின் தர்மம் மதிப்புள்ள ஞானத்தின் மேலே உண்டாக்கின தர்மம். நம்முடைய தர்மத்தின் அஸ்திவாரம் வேதம். வேதம் எப்படி பற்று இல்லாமல் வாழ்வது என்ற ஒரு இரகசியத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடியது.

விவேகம், வைராக்கியம், எல்லாம் ஞானத்தின் அங்கங்கள். ஒரு குழம்பு (சாம்பார்) செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு எப்படி உப்பு, காரம், புளி, பருப்பு, காய் எல்லாம் போட்டுச் செய்கிறார்களோ, அப்படி ஞானம் என்பதில் விவேகம், வைராக்கியம், விசாரணை, அனாசக்தி (பற்றுதல் இல்லாமை) முதலியன அடங்கும். இதனால் ஏற்பட்ட ஞானம் உங்களுடைய தர்மத்தின் அஸ்திவாரம். இந்த பாரத நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் நீங்கள் எப்பொழுதும் ஞானத்துடன் வாழ்ந்துவர வேண்டும். மற்ற வேறு நாடுகளில் இந்த மாதிரியான சௌபாக்கியம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. நம்முடைய தர்மம் எல்லாம் ஞானத்தையே போதித்து வருகின்றது. இந்த தர்மம் பற்றுதல் அற்ற ஓர் ஜீவனம், சாந்தி, ஆனந்தம், வாழ்க்கையில் வெற்றி முதலியவைகளைக் கொடுக்கக் கூடியது.

இந்த ஞானம் காட்டில் வாழும் ரிஷி, ஞானிகள், துறவிகள் யோகிகளுக்கு மட்டும் போதிப்பது அல்ல. எல்லோருக்கும் முக்கியமான குறி ஆனந்தம், சாந்தி, ஞானம், பசுவத் பிராப்தி முதலியன அடைவதே அபரோஷ அனுபூதி அடைவதை எல்லோருக்கும் காட்டிக்கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். முக்கியமாக இந்த ஞானத்தை அடைந்து நித்தியானந்தம், பரம சாந்தி அடைய வேண்டுமென்று காட்டிக்கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். அதனால் அந்த பிராப்திக்காக, பெரிய அனுபவத்தை அடையப் பாடுபடுவது எல்லோருடைய கடமையாகும்.

ஸ்திரிகள், புருஷர்கள், கிரகஸ்தர்கள், வானப் பிரஸ்தர்கள், பிரம்மச்சாரிகள், துறவிகள், ஆகிய எல்லோரும் ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இது எல்லோருடைய கடமையாகும். இதுதான் கடைசி இலட்சியம். இந்த ஆத்ம ஞானத்தையடைய வேண்டுமென்றால் ஏகாந்தம் வேண்டுமே, விரக்தி வேண்டுமே, காட்கிற்குப் போக வேண்டுமே, நிஷ்டை, தபசு, செய்ய வேண்டுமே. என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த காலத்தில் காட்கிற்குப்போக வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை எல்லாம் நாட்டுப் புறமாகத்தான் இருந்தது. இந்த பக்ராநங்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம், ரூர்கேலா திட்டம், முதலியன எல்லாம் அப்போது இல்லை. சென்னை, கல்கத்தா எல்லாம் அப்போது இல்லை. அந்த காலத்தில் எல்லாம் நாட்டுப்புறமாகத்தான் இருந்தது. இப்பொழுது கூட இந்தியா தேசத்தில் 80% நாட்டுப்புறம் தான். 80 இலட்ச கிராமங்கள் உள்ளன.

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் ரெயில், பஸ், டிராம், எலெக்ட்ரிக் டிரெயின் முதலியன இல்லை. ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றால் மாட்டு வண்டியில்தான் போக வேண்டும். இப்பொழுது 24 மணி நேரத்தில் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய பயணம் அப்பொழுது ஆறு மாதங்கள் ஆகும்.

எனவே காடுகளில்தான் ஞானிகளும் தபசிகளும் வாழ்ந்தார்கள் என்பது பொருத்தமல்ல. உபநிஷத்தில் பெரிய மகரிஷிகள், அனுபவ ஞானிகள் முதலியவர்களும் கூட இல்லறவாசிகளாக இருந்தனர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. வசிஷ்டர், யாக்ஞவல்கியர், அத்திரி மகிரிஷி, வியாசர் போன்றவர்கள் எல்லாம் கிருகஸ்தர்கள். குழந்தைகளுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தவர்கள். அத்திரி மகிரிஷிக்கு அனுசியா தேவியும், வசிஷ்டருக்கு அருந்ததியும் இருந்தனர். வியாச பசுவானுக்குக்கூட மனைவியிருந்து சுகப்பிரம்மம் பிறந்தான். யாக்ஞவல்கியருக்குக் கூட மைத்ரேயி, கார்த்தியாயினி என்ற மனைவிகள் இருந்தனர். இப்படி மகரிஷிகள் குடித்தனம் செய்து கொண்டு பல காரியங்கள் செய்தனர் ; கோசாலை

நடத்தினர். சம்சாரிகளாக இருந்தாலும் இந்த ஞானத்தை முயற்சி செய்து அடைந்து ஞானிகளாயிருந்தனர். ஞானம் எல்லோரும் அடையவேண்டியது.

நாம் உலக விவகாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது இந்த ஞானத்தை எப்படி அடைவது? எந்த சாதனை, அப்பியாசம், யோகம், மூலம் அடைவது? காட்டில் தபஸ் செய்வது. அது ஒரு யோகம். காட்டில் தபசு செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, வேண்டிய சாதனை என்னவென்றால் இந்த உள்ளம் பகவத் அனுபவத்தை அடைய வேண்டும். இந்த உள்ளத்தின் சுபாவம் பகவத் ஆராதனையாக ஆகவேண்டும். தெய்வீகமாக ஆக வேண்டும். நம்முடைய மனது, மனதின் பாவனை, நம்முடைய உள்ளத்தின் நிலைமை ஆகியவை தெய்வீகமாக ஆகவேண்டும். எவ்வளவு அளவுக்கு நாம் நம்முடைய உள்ளத்தைத் தெய்வீகமாக ஆக்கிக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த அளவு உள்ளத்திலே அந்த பகவானுடைய பிரகாசம் வெளிச்சம் இறங்கி வரும்.

ஜலமும், எண்ணெயும் கலந்தால் கலக்காது. ஜலம், ஜலத்தோடும், எண்ணெய் எண்ணெய்யோடும் கலக்கும். அந்த பகவத்தத்துவம் எப்படி திவ்வியமாக இருக்கின்றதோ அந்த மாதிரி நம்முடைய சுபாவமும் கூட திவ்வியமாக மாறி வந்தால் நம்முடைய உள்ளம் என்பது பகவத் தத்துவத்தை அனுபவிக்கும்.

பகவத் கீதையில் 14வது அத்தியாயத்தில், தெய்வீகச் சம்பத்துக்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பகவானை அடைய வேண்டுமானால் நம்முடைய உள்ளம் எப்படி ஆகவேண்டும்? ஞானம் எப்போது உதயமாகும்? என்பதனைப் பகவான் காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். அசுர சுபாவம், தெய்வீகச் சுபாவம் என்றால் என்ன என்பதற்கு ஒரு லிஸ்டு கொடுத்துள்ளார். எவன் தன்னிடம் தெய்வீகச் சம்பத்தை விருத்தி செய்துகொண்டு வருகின்றானோ அவனுக்குப் பகவத் பிராப்தி உண்டாகும். அவனிடத்தில் ஞானோதயம் உண்டாகும். எவனிடத்தில் அசுர சம்பத்து இருக்கின்றதோ அந்த உள்ளத்தில் அஞ்ஞானம் உண்டாகும். அந்த உள்ளத்தில் ஞானம் வராது. இத்துடன் கீதையில் மற்றொரு இடத்தில், அசுர

சம்பத்துக்குள் மூன்று கொடிய தத்துவம் உள்ளது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. அகத்தமான எண்ணங்கள் (இச்சைகள்)

2. அதிக ஆசை 3. கோபம்

புராணத்தை நீங்கள் எடுத்துப் பார்த்தீர்களானால் ஒவ்வொரு புராணத்திலும் அசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் யுத்தம் இருக்கும். தேவிக்கும் மஹிஷாதூரனுக்கும், முருகனுக்கும் தூரபத்மனுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும், கம்சனுக்கும், இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் யுத்தம் நடைபெற்று இருக்கிறது.

அசுரனுடைய ஒரு குணம் என்னவென்றால் மகாகோபம். அதனால் எல்லோரையும் நசித்துவிட வேண்டும் என்றும், பகவானையே கொன்றுவிட வேண்டுமென்றும் நினைத்துச் செயல்படுகின்றான். மகிஷாதூரன், தேவியைக் கொல்லப் போனான். இராவணன், இராமனைக் கொல்லப் போனான். கம்சன், கிருஷ்ணனைக் கொல்லப் போனான். எங்கே கோபம் இருக்கிறதோ அங்கே ஹிம்சை என்பது இருக்கும்.

யாரிடத்தில் கோபம், துவேஷம், அகங்காரம் இருக்கின்றதோ அவர்கள் நரகத்திற்குப் போவார்கள். காமம், குரோதம், கோபம் ஆகிய இவை மூன்றும் உங்களுடைய தெய்வீகச் சபாவத்தை நசித்துவிடும். இவை உங்களிடம் வரவிடக்கூடாது.

சுய நலத்தினால் ஆசை உண்டாகிறது. எங்கு ஆசையிருக்கின்றதோ அங்கே கோபம் இருக்கத்தான் செய்யும். கோபம் இருக்குமிடத்தில் குரோதம் தோன்றும். குரோதம் உள்ள இடத்தில் புத்தி நாசமாய் விடுகிறது. எப்படி துரியனையே மேகம் மறைத்து விடுகின்றதோ அதுபோல எவ்வளவு கிரந்தங்கள் படித்து இருந்தாலும், எவ்வளவோ அறிவு விசாலமாயிருந்தாலும், குரோதம் வந்தால் அந்த நேரத்தில் எல்லாம் அழிந்து போய்விடும். ஞானியாய் இருந்தாலும் குரோதம் வந்துவிட்டால் முட்டாள ஆகிவிடுகின்றான்.

இந்த மூன்று அசுர சம்பத்துகள் நம்முடைய விவகாரத்தில் இருந்தால் நம்முடைய வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாகாது. அது அசுர வாழ்க்கையாகும். இந்த மூன்றுக்கும் நமது உள்ளத்தில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நாம் எப்பொழுதும் பகவானை நினைத்துக்கொண்டு, எம்மிடமுள்ள அசுர குணங்களை நீக்குமாறு பகவானிடம் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். நாமும் முயற்சிக்க வேண்டும். நல்ல எண்ணத்தினால் மட்டும் நம் சுபாவம் மாறாது.

சங்கராச்சாரியார் மனிதனைப் பார்த்து, "ஏ! மனிதா உனக்குள்ளே இருக்கின்ற ஆசை, கோபம், வெறுப்பு ஆகிய மூன்றும் உன்னிடத்தில் உள்ள ஞான இரத்தினத்தைத் திருடப் பார்க்கின்றது ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!" என்கிறார். இந்த மூன்று குணங்களும் போய்விட்டால் மனிதன் திவ்யன் ஆகின்றான். இந்த மூன்று அசுர சம்பத்துக்களும் போய், அந்த இடத்தில் அன்பு, தயை, கருணை வந்து விட்டால் உங்கள் சுபாவம் தெய்வீகமாகிவிடும். அப்பொழுது பகவானுடைய அருள், ஞானம், உங்கள் ஜீவிதத்தில் தானே வந்துவிடும்.

பகவானைப் பற்றுகின்ற ஒரு பெரிய ஆசை உள்ளத்திலே பொங்க வேண்டும். உலோபி எப்பொழுது பார்த்தாலும் எப்படிக்காசு சேர்ப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய் இருப்பானோ, ஒரு பதிவிரதை தன் கணவன்மேல் எப்படி அன்பு செலுத்துவானோ, அது போல நம் அன்பைப் பகவானிடம் செலுத்த வேண்டும். பகவானைச் சர்வ சுதந்திரன் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவன் சுதந்திரன். அவனை ஒருவரும் பிடித்துவிட முடியாது. ஆனால் அவன் ஓர் இடத்தில் மட்டும் சுதந்திரத்தை விட்டுப் பரதந்திரன் ஆகின்றான். பகவான் பக்த பராதிதன். எங்கு பக்தியிருக்கின்றதோ அங்கு அவன் வருகின்றான்.

பக்தியுள்ள இடத்தில் சுதந்திரத்தைவிட்டு அவன் சொல்படி கேட்கிறான். அன்பு இருந்ததினால்தான் யசோதா கைகட்டிப் போடக் கையைக் கொடுத்தான். வாயைத்திற என்றவுடன் வாயைத் திறந்தான். அடியைக்கூட வாங்கிக்

கொண்டான். அந்த அன்பு இருந்ததினால்தான் கோபிகாஸ்திரீகள் நர்த்தனமாடு என்றவுடன் கூத்தாடினான்.

அந்த பவித்ரமான ஹிருதயம், காமம், குரோதம் இல்லாத தூய அன்பு ஆகிய இரண்டும் எங்கு இருக்கின்றதோ அங்கு அவன் வருகின்றான். பெரிய பாண்டித்யம், வேத வேதாந்தம் படித்திருத்தல், பெரிய குலத்தில் ஜென்மம் எடுத்திருத்தல் முதலியவற்றை அவன் கேட்பதில்லை. உன்னுடைய ஜாதி என்ன? உன்னுடைய கோத்திரம் என்ன? சமஸ்கிருதம் தெரியுமா? என்றெல்லாம் பகவான் கேட்பதில்லை.

உள்ளம் எப்படியிருக்கின்றது? அந்த உள்ளத்தில் எனக்கு ஸ்தானம் இருக்கின்றதா? என்பதையே பார்க்கின்றான். அந்த உள்ளத்தில் காமம், குரோதம், உலோபம் இருந்தால் பகவான் அந்த இடத்தில் அகங்காரம் இருக்கின்றது என்று போய்விடுவான். பகவான் உன் ஹிருதயத்தில் உட்காரலாம் என்று போனால் அந்த இடத்தில் வேறு ஒருவன் உட்கார்ந்து இருக்கின்றான் என்று வந்துவிடுவான். உள்ளம் பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். அங்கே பகவானுக்குத் தேவையிருக்கின்றதா? என்று பார்ப்பான்.

நம் குருதேவர் சிவானந்தர், "உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதுதான் பகவானை அடைவதற்குரிய அப்பியாசம்; இதனால் பகவான் உங்கள் வசமாய் வந்துவிடுவார். அவருடைய சுதந்திரத்தை விட்டு உங்கள் வசமாய் வந்துவிடுவார்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த சாதனையைச் செய்வதற்கு ஹரித்துவார், ரிஷிகேசம், ஏகாந்தம், குகை, மலையடிவாரம், காடு, எங்கும் செல்ல வேண்டியதில்லை. எங்கு இருக்கின்றீர்களோ அங்கேயே பகவான் தரிசனம் தருவார்.

காட்டு ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் (ஜீவகாருண்யம்) அன்பு நிறைந்தவள். திருமணத்திற்கு அவள் பெற்றோர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் திருமண விருந்திற்காகக் காட்டு மிருகங்களைப் பலியிட ஏற்பாடு ஆகியிருந்ததையறிந்து, நம் திருமணத்தினாலன்றோ இத்தனை

மிருகங்களும் பட்சிகளும் சாகப் போகின்றன என்று அறிந்து, ஜீவஹத்திக்குப் பயந்து, அந்த மணப்பெண் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி அனேக காடு மலைகளைக் கடந்து, ரிஷிகள் வசிக்கும் வனத்தையடைந்தாள்.

அங்குள்ள ரிஷி ஒருவருக்கு இவள்மேல் கருணை வந்து, "கடவுள் அவதாரமெடுத்த இராமர் இங்கு ஒருநாள் வருவார். அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தால் உன்னையும் அனுக்கிரகம் செய்து தரிசனம் தருவார்" என்று சொன்னார்.

இதைக் கேட்டவுடன் அவளுக்கு இராமர் இடத்தில் ஓர் அன்பு உண்டாயிற்று. உடனே அன்றிலிருந்து இரவும் பசுவும் ராமா ராமா ராமா என்று ஜபித்துக் கொண்டே, எப்போது வருவார்? எப்போது வருவார்? என்றும், அவரை எப்படி வரவேற்கலாம்? எங்கு உட்கார வைக்கலாம்? என்றும் நினைத்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

இராமபிரான் காலில் முள் தைக்கக்கூடாது என்பதற்காகக் குடிசையைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்து வைத்தாள். குளித்துக் கொண்டு வந்து காட்டுப் புஷ்பங்களை மாலையாகக் கட்டி வைத்தாள். கனிகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வந்தாள், இப்படியாக எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவளும் வயது முதிர்ந்த கிழவியாகிவிட்டாள். இராமர் எப்பொழுது வருவார் என்று நினைத்துக் கொண்டே, ராமா ராமா என்று பசுவன் நாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டேயிருந்தாள். அவள் உள்ளம் சாத்வீகமாக மாறிவிட்டது. பசுவானையடைய எத்தனையோ ஞானிகள், மகரிஷிகள் தபஸ் செய்தார்கள். ஆனால் பசுவான் இவளுடைய குடிசைக்குத் தேடி வந்து, அவளுக்குத் தரிசனம் தந்து, அருகில் உட்கார்ந்து இனிப்பு, பழம் கொடுக்க வேண்டுமென்று, கடித்து எச்சிவுப்பட்ட பழங்களை இந்த கிழவி கொடுக்க, பசுவான் ஆஹா! ஆஹா! எவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது என்று இராமபிரான் உண்டார். ஆனாலும் இலட்சமணனுக்குக் கொஞ்சம் கோபம். இராமபிரான் கையைப் பிடித்து நிறுத்தினார் இலட்சமணன். ஆனாலும் இராமபிரான், அவள் கொடுத்த பழங்களை

நன்றாய் உண்டு, "என்னுடைய தகப்பனார் தசரதர் அரண்மனையில் கொடுத்த பழங்கன்கூட இவ்வளவு ருசியாக இருந்ததில்லை" என்று ஆனந்தமாகச் சொன்னார். இதிலிருந்து குலம், கோத்திரம், சாஸ்திரம் முதலியவைகளைப் பார்க்காமல் உள்ளத்தின் அன்பையே பகவான் பார்க்கிறார் என்பதையறியலாம்.

உங்கள் எல்லோருக்கும் நந்தனார் கதை தெரியும். "மாடு தின்னும் புலையா? உனக்கு மார்கழித்திருநாளோ" என பிராமணன் நந்தனைக் கேட்டான். முதலில் அவனுக்கு அனுமதி தரமால் இருந்து, பின்னர் முடியாத காரியத்தைக் கொடுத்து, இதை செய்து முடித்தால் தில்லைக்குப் போய்விட்டு வா என்று அனுமதி கொடுத்தான்.

நந்தன் பகவானைக் கசிந்துருகி வேண்டினான். அதனால் பிராமணன் கொடுத்த பத்துநாள் வேலை ஒரே இரவில் முடிந்துவிட்டது. பின்புதான் நந்தன் சாதாரணமானவன் அல்லன் என்று அனுமதி கொடுத்தான். நந்தன் பிரார்த்தனை செய்த அக்கணமே நந்தியைக்கூட விலகச் செய்து சிவபெருமான் காட்சி தந்தார் என்றால் நந்தனாரிடம் என்ன வேதாந்த ஞானம் இருந்ததா? உயர்ந்த கோத்திரமா? அவற்றையெல்லாம் பகவான் பார்ப்பதில்லை. அவனுடைய உள்ளத்தைத் தான் பார்க்கிறார்.

வாழ்க்கையென்பது தெய்வீகமாக, சாத்வீகமாக, இருக்க வேண்டும். வணக்கத்துடன் அகங்காரம் இல்லாமல் பற்றுதல் இல்லாமல் அன்புடன் வாழவேண்டும்.

கர்நாடக தேசத்தில் சங்கராச்சாரியாருக்கு முக்கிய பீடமாகச் சிருங்கேரி இருப்பதைப் போல, இராமானுஜ ஆச்சாரியாருக்கு முக்கிய பீடமாக நாங்குனேரி இருப்பதைப் போல, மத்வாச்சாரியார் பரம்பரைக்கு உடுப்பி ஒரு முக்கிய ஸ்தானமாகும்.

உடுப்பி, கிருஷ்ண பகவானுடைய யதாஸ்தானமாகும். அங்கு கணகதாசன் என்ற பஞ்சமன் (கீழ் ஜாதியைச் சேர்ந்தவன்) ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குக் கிருஷ்ண

பரமாத்மா பக்தரின் தொடர்பு ஏற்பட்டுக் கனகதாசனுக்குக் கிருஷ்ணபக்தி ஏற்பட்டது. கோயிலுக்கு வெளியே இருந்து பக்தி செய்து கொண்டிருந்தான். ஆனாலும் அவனுக்குக் கோயிலுக்கு உள்ளே சென்று பகவானைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று மிக்க ஆவல் இருந்தது.

கோயிலின் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தான். கிருஷ்ண பகவான், அவன் தூய்மையான பக்திக்கு வசப்பட்டு, அவன் பார்த்த ஜன்னல் பக்கமாகக் காட்சி கொடுத்தார். இன்றைக்குக்கூட அதை கனகதாசன் சன்னதி என்று கூறுகின்றார்கள். அவனுடைய உள்ளத்தில் பகவானைக் காணவேண்டும் என்ற பெரிய ஆவல் இருந்தது. இதை தான் பகவான் கேட்கின்றார்.

நாம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பகவத் பிராப்தி வேண்டுமென்று விரும்பினால், பகவான் நம் உள்ளத்தின் அன்பையே விரும்புகின்றான். நாம் அவனை விரும்பினால் அவன் நம் அன்பையே விரும்புகிறான். பகவானிடம் நாம் எதை கேட்கின்றோமோ அதையெல்லாம் கொடுத்து விடுவான். ஆனால் அவையெல்லாம் நசிந்து போகக்கூடியன. பின்பு துக்கம் தரக்கூடியன. ஆனால் அழியாத தத்துவத்தை அடைந்தால் துக்கமில்லை. தற்காலிக சுகமளிக்கும் பொருளை விரும்பினால் அவை போய்விட்டால் அழவேண்டும். ஆகையால் நாம் நாடவேண்டியது நித்திய தத்வம். அழியாத அனாத அனந்தமான அவனாகி நித்திய தத்துவம். அதையடைந்தால் தான் வாழ்க்கை ஜனனம் பூர்த்தியாகும்.

நம்முடைய வாழ்க்கையில் சுத்த ஆசரணையையும், உள்ளத்தில் அவனுக்காகப் பெரிய ஆவலையும் கொண்டு, ஆண்டவா! உன்னிடத்தில் நீங்காத பிரேமை (அன்பு) வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

எல்லாப் பெரியோர்களும் இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வங்காளத்தில் சைதன்ய மகாபிரபுவும் "ஒரு பலனும் எதிர்பாராது உன்னிடத்தில் நிஜமான பக்தி வேண்டும்" என்று தான் பிரார்த்தித்தார். இதுதான் பெரிய

பொருள். எந்த அளவு நம் உள்ளத்தைச் சுத்தப்படுத்தி வருகின்றோமோ அந்த அளவு பக்தி வளரும். பகவானுடைய நாமத்தை ஜபித்தால் உள்ளம் சுத்தப்படும்.

இந்த விசாரணையை உங்களிடம் சமர்ப்பித்து, இந்த சேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்றேன். உங்கள் வாழ்க்கையில் சாந்தி, ஆராக்கியம், ஆனந்தம், ஞானம் ஏற்பட பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி ஓம் தத் சத்.

24.1.73 ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்கள் இராசிபுரம், சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் ஆற்றிய அருளுரை

நித்தியமும் சாஸ்வதமும் ஆன அழியாத திவ்ய ஆத்மாக்களே!

பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தினால் மனிதனுக்குச் சத்தங்கம் கிடைக்கிறது. இந்த உலகத்தில் சத்தங்கம் மோட்சத்திற்கு வழியாகும். ஆதி சங்கராச்சாரிய பகவத் பாதாள் கேவலம் அத்தைவதத்தை எல்லா இடங்களிலும் நிலை நாட்டியவர். எல்லாவித கிரந்தங்களையும் எழுதியுள்ளார். பிரம்ம சூத்திரம், பாஷ்யம் எல்லாம் எழுதி, திக் விஜயம் செய்து, தன்னுடன் வாதிட்டோரை வென்று, நான்கு இடத்தில் நான்கு மடத்தை ஸ்தாபித்தார். கோடிக்கணக்கான வேதாந்த கிரந்தங்களையுடைய சாஸ்திரத்தை அரை கலோகத்தில், "பிரம்ம சத்தியம் ஜகத்மித்யா ஜீவோ பிரம்மை நா அபர" "அதாவது, அந்த அழியாத மெய்ப்பொருள்தான் சத்தியம்" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

சினிமா திரையில் சித்திரம் வருவதைப் போல இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால் முன்பு இல்லை. இன்னும் க்ஷணத்தில் இல்லாது போய் விடுகிறது. அதுபோல வெறும் பார்வைக்கு மட்டும் இருக்கக் கூடிய மித்யா (அழியும் பொருள்) நித்தியமில்லாதது. இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகாயத்தில் உள்ள மேகம் சில சமயங்களில் கோபுரம், பசு, நாய், குதிரை மற்றும் பலவித பொருள்களைப் போலக் காட்சி தந்து, ஆச்சரியத்தை யுண்டு பண்ணி, கடைசியில் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இந்த ஜகத், இத்தன்மையுடையது.

கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய மூன்று காலத்திலேயும், மாறுதல் அடையாத தத்துவம் தான் சத்தியம். ஆதியும் அந்தமும் (முதலும் முடிவும்) இல்லாதது; எப்பொழுதும் இருக்கக்கூடியது; அளவுக்கு வராதது. எது நித்தியம் இல்லையோ, எது சாஸ்வதமாய் இல்லையோ அது மித்யா.

கனவு கண்டு கொண்டிருக்கும் பரியந்தம் அது உண்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் விழித்தவுடன் அது பொய்யாகி (இல்லாதது) விடுகிறது. ஞானம் வந்தவுடன் நல்ல தூக்கம் வந்திருந்தாலும் கனவு நின்று விடுகிறது. அது போல வாழ்க்கை நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றோம். சரீரத்தின் முடிவு வந்துவிட்டால், யார் தகப்பனார்? யார் தாயார்? கணவன், மனைவி, பிள்ளை, மோட்டார்கார், வயல் முதலியவைகள் எல்லாம் யாருக்கு என்ன சம்மந்தம்? "இந்த சொப்பனம் ஞான விழிப்பு வந்தால் போய் விடுகின்றது," என்று சங்கராச்சாரியார் காட்டித் தந்தாலும், விழிப்பு நிலையில் சத்தியம் இல்லாமல் போனாலும், இருக்கின்ற வரையிலும் சத்தியம்தான்.

ஒரு சிறிய துண்டு காகிதத்திற்கு மதிப்பில்லை. ஆனால் விவகாரத்திற்கு ரூபாய் மதிப்பு போட்டுள்ள காகிதத்திற்கு எப்படி மதிப்பு உண்டோ! அப்படி விவகாரம் சத்திய நிலைமை. அந்த நிலையிலிருக்கும் வரை விவகாரத்தில் மித்யாகூட சத்தியம் என்று சொன்னாலும், சத்தங்கத்திற்கு ஓர் பெரிய ஸ்தானம் கொடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். சத்தங்கம் கடைசியில் மோட்சத்தைத் தந்திடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சத்தங்கத்தால் என்ன கிடைக்கும்? சத்தங்கம் இல்லாத பொழுது மனிதனின் நிலையென்ன? சத்தங்கத்தைச் சேராதவனுக்குப் புத்தி இருக்குமே தவிர அறிவு கிடையாது. புத்திசாலியான பெரிய வியாபாரியாகவோ, பெரிய பட்டதாரியாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அறிவு (ஞானம்) இல்லாததினால், எது அறித்தியமோ அதன் மேல் பற்றுதல் உண்டாகி, இந்த இந்திரியங்களினால் விஷய போகத்தில் உழன்று கொண்டு, அனேக இச்சைகளினால் மனதில் எப்பொழுது பார்த்தாலும் நிம்மதியில்லாமல் சுவலை, அசாந்தி முதலியவற்றைத் தன்மேல் ஏற்றுக் கொள்கின்றான். ஏன்? புத்தி நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் விசாரணை என்பது கிடையாது. எதற்காக இங்கு வந்தேன்? உலகம் என்பது என்ன? உலக வஸ்துக்களின் நிஜமான சொரூபம் என்ன? இந்த

விசாரணை செய்யக்கூடிய துட்கும புத்தி (ஞானம்) கிடையாது. புத்திசாலியாக இருந்தாலும், அறிவில்லாத நிலைமையில் அறித்திய வஸ்துக்களின் மேல் பற்றுதல் உண்டாகி, மகா மாயையாகிய பெரிய வலையில் சிக்கிக் கொண்டு, வியாபாரத்திலே சமர்த்தனாக இருந்தாலும், பட்டப் படிப்பிலே திறம்பட்டவனாக இருந்தாலும், விவேகம், அறிவு இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது, இந்திரியங்களுக்கு வசமாகிச் சுதந்திரம் இல்லாமல் சுதறிக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமையில், சத்சங்கத்தில் புத்திக்குப் புதிய நிலை கொடுக்கப்படுகிறது.

புத்தியை உபயோகித்து விசாரணை செய். நான் எங்கிருந்து வந்தேன்? எனக்கும் இந்த சம்சாரத்திற்கும் என்ன சம்மந்தம்? வாழ்க்கையின் நிஜமான குறிக்கோள் என்ன? என்னுடைய நிஜமான சொரூபம் என்ன? நான் யார்? என்று சிந்தனை செய். சத்சங்கத்தில் மனிதனுடைய புத்திக்கு இந்த ஒரு புதிய தூண்டுதல் உண்டாகிறது. மனிதிற்கு விழிப்பு வந்து விடுகிறது.

எல்லாம் நசித்துப் போகின்றது. என்னுடைய பாட்டன், பாட்டி, முதலியவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது எங்கு இருக்கின்றார்கள்? எத்தனையோ தலைமுறையாக இருந்த நம் பரம்பரையினர் இப்பொழுது எங்கு இருக்கின்றார்கள். எத்தனையோ விபத்துக்களினால் எத்தனையோ பேர்கள் இறந்துக் கொண்டு இருப்பதைத் தினமும் நீ பார்த்துக் கொண்டுதானே இருக்கின்றாய்? பகவான், மனிதன் சாவதற்கு அளவற்ற வழிகளை வைத்துள்ளான். அதிலே மனிதன் பிழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறானே அது தான் ஆச்சரியம். செத்துப் போவதிலே ஆச்சரியம் இல்லை.

ஆனாலும் நீ இன்னும் இதைப் பற்றிக் கவனம் இல்லாமல் இருக்கின்றாய். ஆற்றில் ஜலம் ஓடுவதைப் போலத் தினம், மாதம், வருஷம், கழிந்து உன் ஆயுள் ஓடிப் போகின்றதை நினைக்கின்றாயா? எனக்கும் கடைசி ஒரு நாள் வரும். அதனால் இந்த வாழ்வைப் பற்றி நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கிருப்பதெல்லாம் சாஸ்வதம் அல்ல.

நித்தியமான மெய்ப்பொருளையடைய வேண்டும், என்ற உபதேசம் நமக்குச் சத்சங்கத்தில் கிடைக்கிறது.

மகாபாரதத்திலே, காட்டிலே பஞ்ச பாண்டவர்களுடன் திரௌபதியும் இருக்கும் பொழுது, திரௌபதிக்குத் தண்ணீர் தாகம் உண்டாயிற்று. ஜலம் கொண்டுவர, நகுலன், சகாதேவன், அருச்சுனன், பீமன் ஆகிய நால்வரும் சென்றார்கள். வெகுநேரமாகியும் இந்நால்வரும் வராததால் தர்மபுத்திரனும் போனான். காட்டில் குளக்கரைக்குச் சென்று பார்த்தால் இந்த நால்வரும் செத்தவர்களைப் போல் இருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்த்த யுதிஷ்டிரருக்கு நிரம்ப திகழாக இருந்தது. ஆனாலும் திரௌபதி சொல்லமுடியாத தாகத்தினால் தத்தளித்துக் கொண்டு இருந்தாள். ஆதலால் யுதிஷ்டிரர் குளக்கரைக்கு வந்தார். அப்பொழுது, "ஜாக்கிரதை! நீ கூட அவர்களைப் போலச் செத்துப்போய் விடுவாய்," என்று அசரீரி கூறியது. நீ யார்? என்று கேட்க, "நான் யட்சராஜன்; என்னுடைய அதிகாரத்தில் இந்த குளம் இருக்கிறது; இந்த குளத்தின் ஜலத்தை யாராவது உபயோகிக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் நான் சொன்னபடி நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்தால்தான் ஜலம் குடிக்க முடியும்; என் பேச்சைக் கேட்காமல் சென்றதால் அவர்களுக்கு அந்த கதி ஏற்பட்டது", என்று அசரீரி சொன்னது.

உடனே அந்த கேள்விகளைக் கேள் என்று யுதிஷ்டிரர் சொன்னார். யச்சனுக்கும், யுதிஷ்டிரர் தர்ம புத்திரனுக்கும் நடக்கும் சம்வாதமான கேள்விகள் ஞானத்தைக் கொடுக்கக் கூடியன. பல கேள்விகளை யச்சன் கேட்க, அக்கேள்விகளுக்கு எல்லாம் யுதிஷ்டிரர் பதிலளித்தது திருப்தியாக இருந்தது. இவர்களில் யாருக்காவது ஒருவருக்கு நீ உயிர் பிச்சைக் கேட்டால் கொடுக்கிறேன் என்றான் யச்சன்.

அதற்கு தர்மபுத்திரர் சிந்தித்து, சகாதேவனை எழுப்பித் தரும்படிக் கேட்டார். அதற்கு யட்சன், "பீமன் தங்கட்கு அதிகப் பிரியமானவன். அவன் இருந்தால் காட்டில் இருக்கின்ற உங்களுக்கு மிகவும் துணையாக இருக்கும். அருச்சுனனும் மிகவும் பராக்கிரமசாலி. இவ்விருவரில் யாராவது ஒருவரை

எழுப்புமாறு கூறாமல் சகாதேவனை எழுப்பித் தரும்படி கேட்டதின் கருத்தென்ன?" என்று கேட்டான். "பீமனுடைய அர்ச்சனனும் ஒரு தாயாருக்கு என்னுடன் பிறந்தவர்கள். இவர்கள் இல்லாமல் போனாலும் என் தாயாருக்கு நான் ஒரு புத்திரன் இருக்கிறேன். ஆனால் நகுல சகாதேவர்கள் இன்னொரு தாயாரின் புத்திரர்கள். மாத்ரியின் பிள்ளைகள் என் தாயாருக்குப் பீமன், அர்ச்சனன் போய்விட்ட துக்கமிருந்தாலும் ஆறுதலுக்கு நான் ஒருவன் இருக்கின்றேன். ஆனால் என் சிறிய தாயார் மாத்ரியின் இரு பிள்ளைகளும் போய்விட்டால் துக்கமேற்படும். ஆகையால்தான் சகாதேவனை எழுப்பித் தரும்படி கேட்டேன்" என்றார் தர்மர். இதனைக் கேட்டு யச்சன் சந்தோஷமடைந்தான். இத்தகைய தர்மாத்மாவைத் தரிசனம் செய்யக் கூடிய பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது என்று சொல்லி நால்வரையும் எழுப்பிக் கொடுத்தான்.

யட்சன் மீண்டும் தர்மரிடத்தில் அனேக கேள்விகளைக் கேட்டான். அவைகளில் ஒன்று, இந்த மானிட பிரபஞ்சத்தில் மிக ஆச்சரியகரமான விஷயம் என்ன? என்பது.

"தினமும் பல மக்கள் பலவித காரணங்களால் இறந்து கொண்டிருப்பதை நேரில் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தும், நமக்கும் இந்த மாதிரி ஒரு நாள் சாவு வரும் என்பதை மட்டும் எண்ணுவதேயில்லை. இதைவிட ஆச்சரியம் உண்டா? இந்த எண்ணம் மட்டும் அவனுக்கு வருவதேயில்லை. இதனைத்தான் மாயை என்கிறார்கள். இந்த மாயையின் மயக்கத்தாலே மனுஷன் தன்னுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி விசாரம் செய்வதில்லை", என்று தர்ம புத்திரர் பதில் அளித்தார்.

ஆனால் சத்தங்கத்திலே, சாதுக்கள், மகாத்மாக்கள், குருமார்கள் முதலியோர் இத் தத்துவத்தைப் போதிக்கிறார்கள். இந்த வாழ்க்கையானது பெரிய ஒரு இலட்சியத்திற்காகப் பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட பொருள். வரப் பிரசாதம் நம்முள்ளே இருக்கும் திவ்வியத்துவத்தை அனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது. இதுதான் மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.

ஆனால் நீ அதை தள்ளிப்போடக் கூடாது. ஏனென்றால் மனிதன் அற்ப ஆயுளையுடையவன். பிரதி தினமும் வாழ்நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. தூரிய உதயத்தில் இருந்து அஸ்தமிப்பதற்குள் அரை நாள் போய்விடுகிறது. உறக்கத்தினால் அரைநாள் போய்விடுகிறது. இதை மனிதன் யோசிக்காமல் அற்ப விஷயங்களில் காலத்தைக் கழிக்கிறான். (உத்திஷ்டா, ஜாக்ரத) "எழுந்திரு! ஜாக்கிரதையாய் இரு வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அடை" என்று அவர்கள் சத்சங்கத்தில் ஜாக்கிரதை படுத்துகிறார்கள்.

அந்த மெய்ப்பொருளை நமக்குக் காட்டி, அதை அடைவது எவ்வளவு அற்புதமான பிராப்தி என்பதை நமக்குச் சொல்லி, பிரபஞ்சத்தில் நமக்குள்ள பற்றுதல், பாசம் என்பதை அகற்றி விடுகிறார்கள்.

எப்பொழுது சத்சங்கத்திற்கு வருகிறோமோ அப்பொழுதே விமோசனம் என்பது தொடங்கிவிடுகிறது. "சத்சங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம்". சத்சங்கத்தினாலே, பற்றுதல், மமதை, போய்விடுகிறது. எப்பொழுது அசாஸ்வதமான வஸ்துக்களின் பற்று போய்விடுகிறதோ அப்பொழுதே ஆசை, திருஷ்ணா, ராகதுவேஷம், அசாந்தி, மனசஞ்சலம் முதலியன ஒழிந்துவிடும். உள்ளம் விசேஷபயில்லாமல் ஆகிவிடுகிறது. "நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம்". பற்றுதல் என்ற மேகம் விசாரத்தை மறைக்கிறது. எங்கே பற்றுதல் இருக்கிறதோ அங்கே விசாரம் என்பது தெளிவாக இருக்காது. பிரகாசமான ஜுவாலையில் புகைவந்துவிட்டால், ஜுவாலையே தெரியாது. எப்படி அக்னியின் பிரகாசம் புகையினால் மூடிப்போகிறதோ, எப்படி தூரியனுடைய பிரகாசம் மேகத்தினால் மூடிப்போகிறதோ அதுபோலப் பற்றுதல் என்ற 'மோகம்', பெரிய புகைபோல, மேகத்தைப்போல உன்னுடைய புத்தியைப் பூர்ணமாய் மூடிவிடுகிறது. புத்தி சரியாய் தெரியாது.

புத்தியினால் சரியாக புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏன்? மோகத்தினால் நல்லது எது? கெட்டது எது? என்று தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. மோகமென்ற புகை போனால்தான்

புத்தி பிரகாசமாகிறது. அறிவு தெளிவடைகிறது. தெளிந்த அறிவில்தான் விசாரணை வருகின்றது. சஞ்சலமும், விக்ஷேபங்களும் அடங்கி, அமைதி தோன்றுகின்றது. வெளியில் ஒடிக்கொண்டு இருந்த ஒட்டம்போய் மனம் அந்தர்முகமாகின்றது.

பசுவானிடத்தில் பக்தி, பற்றுதல், ஆத்ம தத்துவத்தைக் குறித்து ஆவல், முழுட்கத்துவம், (விடுதலை வேட்கை) ஏகாக்கிர நிலை முதலியன மனதிற்குள் வந்து, தியானத்தால் சாட்சாத்தாரமும் கிட்டுகின்றது. மனம் ஆத்ம ஞானமும் அடைகின்றது. எனவே சத்தங்கம், சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைய வழி வகுக்கிறது. இத்தகைய சத்தங்கத்தை நாம் எப்பொழுதும் நாட வேண்டும்.

இந்த ஆசிரமத்தில் தினசரி சத்தங்கத்திற்கு எவ்வளவோ ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கு நீங்கள் சத் உபயோகம் பண்ணவேண்டும். சத்தங்கம் எவ்வளவு கிடைத்தாலும் போதாது என்று இருக்க வேண்டும். (You must be greedy for satsang) சத்தங்கம் எங்கு கிடைத்தாலும் விடக்கூடாது. சத்தங்கத்தில்தான் உங்களுடைய மோட்சமும், பரம கல்யாணமும் இருக்கின்றன. சத்தங்கத்தில் சொல்லப்படுவனவற்றைக் கேட்டால் மனதிற்குள்ளே விசாரம் வருகிறது. மார்க்கம் தெளிவாகிறது. அடையவேண்டிய பொருள்பற்றித் தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கின்றது. மனதினால், புத்தியினால் அறிந்து கொள்ள முடியாத பரதத்துவத்தை முதலில் தியானம் செய்வதற்குப் புத்தி ஸ்பஷ்டமான எண்ணம் இருக்கும்.

இந்த எண்ணம் உண்டாகப் பாகவதம், இராமாயணம், பெரியவர்களுடைய அருள்வாக்கு முதலியவைகளைக் கேட்டு வந்தால் பரப்பிரம்மத்தைப் பற்றி எவ்வளவு அளவு நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். அது போதும். நம்முடைய மனதில் நிலைப்பதற்கு அது ஒரு ஆதாரம். இதன் மேல் நாம் மென்தன்மை, தியானம் செய்ய ஆரம்பித்தால் மேலே போக உதவியாக இருக்கும்.

கேட்ட சிரவணத்தைச் சுவாத்தியாயத்தினால் நம்முடைய வீட்டில் விருத்தியாக்க வேண்டும். பிரதி தினமும் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தால் நிலைத்து நிற்கும். சத்சங்கம செய்ய ரிஷிகேசம், காசி செல்ல வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. ஓரிரண்டு நாட்கள் மட்டும் கேட்டால் பிறகு மங்கிப் போய்விடும். வாரத்திற்கு ஒருமுறை மட்டும் வந்துபோனால் மறந்துவிடும். பிரதி தினமும் சுவாத்தியாயம் (ஆத்மீகப் புத்தகங்களைப் படித்தல்) செய்தால் அது சத்சங்கத்திற்கு ஈடாகும்.

ஓர் இடத்தில் மனதைச் செலுத்திப் பூஜை செய்யலாம். பகிரங்க உபாசனை, மானசீகப் பூஜை, தியானம் முதலியன செய்யலாம். நிரந்தரமாய் நினைப்பு வைத்துக் கொண்டு இருந்தாலும் சரி. ஏனென்றால் மெய்ப்பொருளை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதே சத்சங்கம். சத் வஸ்துவிலிருந்து பிரியாமல் இருப்பது, உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் அதைக் குறித்துப் பிரியாமல் நினைப்பு வைத்துக் கொண்டு இருத்தல், விவகாரத்தில்கூட உள்ளுக்குள் ஸ்மரணை வைத்து இருத்தல், கிடைத்த பொழுது சத்சங்கத்தில் சிரவணம் ஆகிய இவைகள்தான் புத்திசாலித்தனமான செயல்கள். இதுதான் உங்களுடன் கூட வருவது.

மெய்ப்பொருள் நிஜமான ஜஸ்வரியம். பகவான் கொடுத்த அவயவங்களைச் (உடலுறுப்புகளை) சதா உபயோகம் செய்யவேண்டும். உனக்குக் காது கொடுத்திருப்பது எதற்காக? அவனுடைய நாமத்தைக் கேட்பதற்காக! உனக்கு நாக்குக் கொடுத்திருப்பது எதற்காக? அவன் நாமத்தைப் பாடுவதற்காக! உனக்குக் கண்கள் கொடுத்திருப்பது எதற்காக? அவனைத் தரிசனம் செய்ய! கால்கள் உனக்குக் கொடுத்து இருப்பது எதற்காக? அவன் திருக்கோயிலைப் பிரதட்சணம் செய்ய! கைகள் உனக்குக் கொடுத்தது எதற்காக? மற்ற உயிர்கட்குப் பரோபகாரம் செய்ய!

அதனால் அற்ப வஸ்துவின் மேல் மோகம் கொள்ளாமல் பகவானைப் பஜனை செய்ய வேண்டும்.

பகவான் தந்த புத்தி, மனம், விசார சக்தி, உள்ளத்தில் இருக்கும் பாவனை முதலியனவெல்லாம் மெய்ப்பொருளையடைய உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் கொடுத்தும் கொடுக்காததைப் போல் ஆய்விடும். பகவான் கொடுத்த சக்திகளை நாம் சதுர் உபயோகம் செய்யலாம். ஆனால் அகரத்தனத்தினால் துர் உபயோகம் செய்யலாம் அல்லது அதுவும் செய்யாமல் இதுவும் செய்யாமல் துர்பாக்கியசாலியாய் - மூர்க்கர்களாய் இருக்கக்கூடாது.

இதைப்பற்றி ஏசுநாதரின் நீதிக் கதையொன்று உள்ளது. பணக்காரன் ஒருவன், தன்னிடம் வேலை செய்யும் மூன்று பேர்களிடம், "நான் வெளியூருக்குச் சென்று வருகிறேன். திரும்பி வருவதற்குக் கொஞ்சம் நாட்கள் ஆகும்" என்று சொல்லி, ஒவ்வொருவருக்கும் முப்பது பவுன்களைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான்.

அதில் ஒருவன் முப்பது பவுனையும் பத்திரமாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்று குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டுத் தினசரி காரியத்தைக் கவனித்து வந்தான். இரண்டாமவன் அப்பணத்தைக் குடித்துத் தீய வழிகளில் வீண் செலவு செய்து தீர்த்துவிட்டான்.

மூன்றாமவன் எப்படி நாம் இதை விருத்தி செய்யலாம்? உத்தமான உபயோகம் எப்படி செய்யலாம் என்று யோசித்துக் காணாமாடுகள், வயல் வாங்கி, அதனை விரிவு செய்தான்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தப் பணக்காரன் மீண்டும் திரும்பி வந்தான். வேலைக்காரர்களை அழைத்துத் தான் "கொடுத்த முப்பது பவுன்களையும் என்ன செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

முதலாமவன் புதைத்து வைத்திருந்ததை மீண்டும் தோண்டி எடுத்துக் காண்பித்தான். இரண்டாமவன் பவுன்களை வீணாக விரயம் செய்து விட்டதாகச் சொன்னான். மூன்றாமவன், தோட்டமும், காளை மாடுகளும் வாங்கி விருத்தி செய்திருப்பதைச் சொன்னான்.

அந்த பணக்காரன் மூன்றாமவனை, நிஜமான சேவகன் - தொண்டன் என்று பாராட்டி, அவனுக்கு இன்னும் நிறைய சன்மானம் கொடுத்தான்.

முதலாமவன் விருத்தி செய்யவில்லை. இரண்டாமவன் அன்புக்குப் பாத்திரமில்லாமல் இருந்ததனால் விரட்டியடிக்கப் பட்டான். மூன்றாமவன் நல்ல விருத்தி சதுர் உபயோகம் செய்தான். அவருடைய அன்பு கிடைத்தது.

இதுபோல் இறைவன் நமக்கு அறிவு, புத்தி, செல்வம் ஆகிய எல்லாம் கொடுத்து இருக்கிறான். நம்முடைய சக்திகளை உபயோகப்படுத்திச் சதுர் உபயோகம் செய்ய வேண்டும். புத்தியால் விசாரணை செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மனதினால் பகவானை எப்பொழுதும் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். நம்முடைய உள்ளத்தில் அவனிடம் பக்தி வைக்க வேண்டும். நம்முடைய சரீரத்தால் அவனுடைய குழந்தைக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும். எல்லா ஜீவராசிகளும் அவனுடைய குழந்தைகள். ஏறும்பு ஈ, நாய், கழுதை முதலிய எல்லா ஜந்துகளும் அவனுடைய குழந்தைகளே. அதனால் எல்லோரிடத்திலும் நாம் அன்பு, தயை வைக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும். மனதில் எப்போதும் ஆத்ம சிந்தனை செய்ய வேண்டும்.

இந்திரிய போகத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்தால் அது அவர்களின் நாசத்திற்குக் காரணமாகும். ஒவ்வொரு இந்திரியமும் ஒவ்வொரு ஜந்துவின் நாசத்திற்குக் காரணமாகின்றது. ஈசல் தீ பத்தினால் நாசமடைகின்றது. மான் ஒசையினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு வலையில் அகப்பட்டு விடுகின்றது. மீன் நாக்கினால் நாசமடைந்து விடுகின்றது. மனிதனுக்கு எல்லாப் பஞ்சேந்திரியங்களும் நாசத்திற்குக் காரணமாகின்றன. இந்திரிய விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தினால் நாசம் நிச்சயம். அது வேண்டாமென்றால் மனதை அவனிடத்தில் செலுத்தி, ஆத்ம சிந்தனை, தத்துவ சிந்தனை, பகவத் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இதுதான் அவர் கொடுத்த உயர்ந்த பொருள். இதுதான் உடலுடைய

ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டிய உயர்ந்த சதுர் உபயோகம். இதுதான் நம்முடைய நித்தியமான ஹிதம்.

நீங்கள் மூன்று நாட்களாகச் சிரவணம் பண்ணியிருக்கின்றீர்கள். விசாரணை செய்து, நம்முடைய வாழ்க்கையின் நதிப்பிரவாகத்தைப் பகவத் தத்துவம் என்ற சமுத்திரத்தைக் குறித்து நல்ல திசையில் எடுத்துச் செல்லுங்கள்.

இப்பொழுது இந்தப் பிரபஞ்சவஸ்து என்ற நதி சம்சார பாவைவனத்தில் சென்றால் காய்ந்துவிடும். அதனால் நதி சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். பகவான் சமுத்திரம், சச்சிதானந்த கடல். அவனைக் குறித்து வாழ்க்கையைச் செலுத்துவோமானால் நித்திய சுகம் கிடைக்கிறது. ஒம். ஒம். ஒம்.

நித்தியம் எது? அநித்தியம் எது? சாரம் எது? அசாரம் எது? எப்பொழுதும் விசாரணை செய்யுங்கள். உட்காரும் பொழுதும், எழுந்திருக்கும் பொழுதும், நடக்கின்ற பொழுதும், நித்தியம், அநித்தியம் என்பதைப் பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும். விசாரணை செய்துவர, எப்பொழுது பகவானின் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு வாருங்கள். ஆண்டவனுடைய சிந்தனையினால் உங்களுடைய எல்லா சங்கடங்களும் நசிந்து போகின்றன. பவசாகர கடலையும் கடந்து விடுவீர்கள். இந்த சம்சார சாகரத்தில் ஜன்மம் எடுத்த நீங்கள் அவனுடைய நாமாவை எப்பொழுதும், இரவும், பசுவும், நினைத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்பதை நிச்சயம் செய்து கொள்ளுங்கள். எப்பொழுதும் அவனது நாமாவை ஸ்மரணை செய்வது, சிந்திப்பது என்று நிச்சயம் செய்து கொள்ளுங்கள். பகவான் ஒருவனே மிகவும் புனிதமானவன். பகவானின் மகிமைகளை, நாமத்தை ஆண்டாளைப் போல், பக்த மீராவைப் போல், பக்த கபீரைப் போல் பாவனையுடன் பாட வேண்டும்.

பாண்டு ரங்கா! பாண்டு ரங்கா! பாண்டு ரங்கா
நாராயணா நாராயணா நாராயணா

ஓம் த்ரயம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம்

புஷ்டி வர்த்தனம்;

உர்வாருகமிவ பந்தனாத் - ம்ருத்யுர்

முகசீய மாம்ருதாத்

அஸுதோ மா ஸத் கமய;

தமஸோ மா ஜ்யோதிர் கமய

ம்ருத்யோர் மா அம்ருதம் கமய

ஓம் பூர்ண மதப் பூர்ண மிதம்

பூர்ணாத் பூர்ண முதச்யதே;

பூர்ணஸ்ய பூர்ண மாதாய

பூர்ணமே வா வசிஷ்யதே

ஓம்சாந்தி ஓம்சாந்தி ஓம்சாந்தி.

காயேன வாசா மனஸேந்திரியைர்வா

புத்தியாத்மனா வா ப்ரக்ருதே ஸ்வாபாவாத்

கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை

நாராயணாயேதி ஸமர்ப்ப யாமி

ஹரி ஓம் தத் சத். பிரமார்ப்பணமஸ்து.

இந்த மூன்று நாட்கள் இங்கு வந்து, இராசிபுரத்தினுடைய பொது மக்களுக்கும், சாதகர்களுக்கும், சேலத்திலிருக்கும் நண்பர்களுக்கும் தொண்டு செய்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பெரிய சௌபாக்கியம். குருநாதர் அருள். அவருடைய பிரேரணையினால் இந்த சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அவருடைய திருவடிக்கு அனேக வணக்கங்கள். கூடவே இந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்த நம்முடைய யோகிராஜ் சந்திரசேகரர் அன்பர் சிவானந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு முக்கியத் தொண்டர். (அரசன் கூட பிரஜாவின் தொண்டர்தானே) இந்த தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க சார்பாக இராசிபுரத்தாருக்காகத் தொண்டு செய்வதற்கு இந்த மாதிரி நிலைமையைக் கொடுத்து வைத்து இருக்கிறார். குருநாதர் வந்து அவரைக் குளத்தின் கரை வரை கொண்டுவந்தார். நான் கொஞ்சம் தள்ளிவிட்டேன் ஸ்நானம் செய்யுங்கள் என்று. நல்லது ஆயிற்று. குளத்தில் இறங்கப் பயப்படுபவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும், குளத்தில்

போய் மலர்களுையெல்லாம் கொண்டு வந்து கொடுப்பார். அவருக்கு என் நன்றி. என்னை இந்த மூன்று நாட்களும் சௌகர்யமாய் வைத்துக் கொண்டு சேவை செய்துவந்த குருபக்தி ரத்ன ஸ்ரீ M.S.A. ஜெயராமனுக்கும், மிக்க அன்போடு எல்லா சௌகர்யங்களையும் செய்து தந்த ஸ்ரீ ஜெயராமன் குடும்பத்தார்க்கும் மிகவும் நன்றி.

இங்கு தங்கியிருந்த நாட்களில் என்னுடைய சேவையைப் பரிபூர்ணமாய் பயன்படுத்திக் கொண்டதற்காக, இராசிபுரம் பெண்கள் தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியை அவர்கட்கும், நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமையாசிரியர் அவர்கட்கும், A.V.M. நடுநிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் அவர்கட்கும் என்னுடைய நன்றி.

வாஸ்தவமாக சின்ன வயதில் குழந்தைகட்கு நல்ல தத்துவத்தைக் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியம். குழந்தைகள் அவர்களுடைய ஜீவிதத்தின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிறார்கள். குழந்தைப் பருவத்திலேயே நல்ல தத்துவத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தால், அதுவொன்றே பாரத நாட்டிற்கு நாம் செலுத்தும் நன்றியாகும்.

இந்த மூன்று பள்ளிகளிலும் சேவை செய்ய வாய்ப்புத் தந்ததற்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் நீங்கள் எல்லோரும் உங்களுடைய நேரத்தை, சிரமத்தைப் பாராமல் மூன்று நாட்களாகத் தினசரி 2 1/2 மணி நேரம் இங்கு வந்து இந்த தொண்டை கவீகரித்து அனுக்கிரகம் செய்ததற்கு என்னுடைய மிகவும் நன்றியுரித்தாகுக.

குருநாதருடைய ஞானப் பிரகாசம் உங்களுடைய இந்த வாழ்க்கையில் ஜோதிர் மயமாக இருக்கட்டும். அந்தகாரம் என்பது இல்லாமலே இருக்கட்டும். சிவானந்த ஞான ஜோதி உள்ளத்திலும், உங்கள் வாழ்க்கையிலும் பிரகாசமாய் விளங்கி வரட்டும்.

ஹரி ஓம் தத் சத்

**21-2-1975-ல் இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை
மண்டபத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ்
விடியற்காலையில் ஆற்றிய அருளுரை!**

நிலைத்திருக்கக் கூடிய நித்திய ஐஸ்வரியங்களைத் தான் பசுவானிடம் கேட்க வேண்டும். இந்த ஸம்ஸாரத்திலே ஜன்மம் எடுத்த பிறகு நமக்கு எது தேவை என்பது அன்னை பராசக்திக்கு நன்றாகத் தெரியும். எல்லாம் வல்ல சர்வக்ஞனானவன் எல்லாம் அறிந்து கொண்டு எப்பொழுது நமக்கு எது தேவையோ அதை அருளுவான்.

இந்தச் சரீரம் எடுத்ததே நமது பூர்வ ஜன்மத்தின் பிராப்த கர்மத்தின் பயனால் எடுத்தது. அதனால் இந்த ஜன்மம் எடுத்த நாளிலிருந்து கடைசியாக வரையிலும் இந்தச் சரீரத்திற்கு என்னென்ன வஸ்து தேவையோ அது வரவேண்டிய நேரத்திற்கு வந்தே தீரும். எது பிராப்தி இல்லையோ அதற்கு நாம் தலை கீழாக நின்றாலும் வராது. நிச்சயம். பிராரப்த கர்மத்தின் சித்திரத்தில் எப்படி வரையப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படி இந்தச் சரீரத்திற்கு வரவேண்டிய கசதுக்கங்களும் வந்தே தீரும். அதிலிருந்து மயிரிழையும் அந்தப் பக்கம் இந்தப்பக்கம் தப்பாமல் வந்தே தீரும். பிராப்தி இருந்தால் வரவேண்டிய வஸ்து வந்தே தீரும். காட்டிற்குப் போய்விட்டாலும் அங்கேயும் நம்மைத் தேடி வந்துவிடும்.

நிறையப் பணம் இருக்கலாம். பெரிய அரண்மனை இருக்கலாம். நான்கு கார் இருக்கலாம். உண்ணுவதற்குப் சகலப் பொருள்களும் இருக்கலாம். ஆனால் மிகப் பெரிய வியாதினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பார்கள்.

டாக்டர் குருசாமி முதலியார் என்று ஒரு பெரிய டாக்டர் இருந்தார். ஆயிரக் கணக்கான நோயாளிகளையெல்லாம் அவர் குணப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் கீரையை வேசவைத்து, கஞ்சியும் கீரையும் தான் சாப்பிடுவார். ஏனென்றால் அவருக்கு வயிற்றில் வியாதி. அதே மாதிரியாக சுமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷினில் சுவாமி ரங்கநாதானந்தா என்பவர் இருந்தார்.

பெரிய பிரசங்கியார். அவருக்கும் வயிற்றில் ஏதோ தொந்தரவு இருந்தது. நம்மைப்போல் புளி, காரம் மற்ற எந்த ஆகாரமும் சாப்பிட முடியாது. அவருக்கென்று தனியாகத் தயாரித்த ஆகாரத்தைத்தான் சாப்பிடமுடியும். 5 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் எழுந்தவுடன் நல்ல பசியாய் இருந்தது. "இட்டிலியும் சாம்பாரும் செய்து சாப்பிட்டலாம்" என்று அவர் மனதிற்குத் தோன்றியது. ஒரே பயம். சாப்பிட்டால் வயிற்றுக்கடுப்பு உண்டாகும். ஆனாலும் ஓர் எண்ணம் தோன்றி இட்லி சாம்பார் செய்து சாப்பிட்டார். ஒரு விசித்திரம் நிகழ்ந்தது. அன்றிலிருந்து அவருக்கு சாம்பார், வடை, குழம்பு, ரசம் எது சாப்பிட்டாலும் ஒன்றும் செய்வதில்லை.

சரீரத்திற்கு எது எது பிராப்தம் உண்டோ அதன் படி துணி மணி, ஆகாரம், உடை, சௌகரியம் எல்லாம் வந்தே தீரும். பிராப்த கர்மத்தின்படி எல்லாம் வந்து கொண்டேயிருக்கும். பிராப்தி இல்லையென்றால் வந்ததுகூடப் போய்விடும்.

பெரிய இடத்திலே நீ போய் கேட்காவிட்டாலும் உனக்கு வேண்டியது கிடைக்கும். பெரிய பொருளைக் கேட்டு வாங்க வேண்டும், அற்பப் பொருளைக் கேட்டு, பெரிய பொருளைக் கேட்காமல் வந்துவிடக்கூடாது. ஆன்ம ஞானம் அடைவதற்குரிய சாதனைப் பொருளையே கேட்க வேண்டும். விவேகம், விசாரம், பக்தி, சிரத்தை ஆகியவற்றை பகவானிடம் கேட்க வேண்டும். உன்னிடம் சேருவதற்கு உபாயம் எது உண்டோ, எந்தக் குணம் உண்டோ அதைத்தான் கேட்க வேண்டும். நமக்கும் பகவானுக்கும், குழந்தைக்கும் தாயாரும் உள்ள சம்மந்தம்போல. பசி என்றால் தான் தாயார் சாப்பாடு போடுவார்.

பிரதி தினமும் நீங்கள் இங்கு ஹரே ராம கீர்த்தனை பாடுகிறீர்கள். பகவானுடைய சந்நிதியில் கீர்த்தனை செய்கின்றீர்கள். "எங்கே இருந்தாலும், எந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் எப்பொழுதும் பகவான் சந்நிதியிலேயே இருக்கிறேன்" என்ற பாவணையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

அப்பொழுது எந்தச் சூழ்நிலையும் பாதகப் படுத்தாது. உள்ளத்தில் தெய்வீகமான சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கை என்பது சதா தெய்வீகமான நல்ல திசையிலேயே மனம் செலுத்தும்படி நாம் பகவானிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். பூர்வ வாசனைகள், பழைய சமஸ்காரங்களை எல்லாம் மாற்றி மனம் சதா பகவத் சிந்தனையிலேயே இருக்கப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். நம்முடைய சரீரத்தின் காரியங்கள், மனதில் உள்ள சிந்தனைகள், சுபாவம், ஜீவிதம் எல்லாம் பகவானை நோக்கமாக வைத்து வழி நடத்தும்படி பிரார்த்திக்க வேண்டும். இதுதான் பரம சௌபாக்கியம். இந்த ஜன்மத்தைப் பயனுடையதாக்க வேண்டும். பகவானையே நோக்கமாகக் கொண்டு நம்முடைய வாழ்க்கையை சுலபமாக்க வேண்டும். இதுதான் குருநாதரின் சத் போதனை.

ஓம் தத் ஸத்

21-2-75 மாலை உபன்யாசம் :-

திவ்ய ஆன்ம சொரூபர்களான உங்கள் எல்லோருக்கும் வணக்கம். நமஸ்காரம். இன்றைக்குக் குருநாதருடைய சத்தங்கல்பத்தினால் திவ்யமான ஞானயக்ஞத்தின் கேந்திரமான மையத்தில் குருநாதருடைய மிகப் பிரசித்திப் பெற்ற இரண்டு நூல்களை வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பரம சௌபாக்கியம் என்று கருதுகின்றேன்.

குருநாதருடைய புத்தகங்களில் முதன் முதலில் நான் மாணவனாக இருந்த பொழுதே படித்த நூல் 'மனமும் அதன் இரகசியங்களும், அதை அடக்கி ஆளும் முறையும்' என்ற புத்தகம். ஒரு பாகம், கோரக்பூரில் 1934-ல் கீதா பிரஸ் வெளியிட்ட நூலைப் படித்தேன். மனதின் சுபாவத்தைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக வெளியிட்டிருந்தார்.

"சம்சார பந்தமும், கைவல்ய மோட்சமும் மனதின் அனுக்ஷலத்தைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. மனமே பந்தத்திற்கும் மோட்சத்திற்கும் காரணம். ஆன்மா நித்திய சுத்தம். அதில் ஒன்றும் அஞ்ஞானமோ இருளோ கிடையாது. சூரியனிடத்தில் இருள் இல்லை. இந்த உடல் ஜடம். உடலுக்கும் ஆன்ம தத்துவத்திற்கும் இடையில் உள்ள மனமே எல்லாப் பிரச்சனைக்கும் காரணமாய் இருக்கிறது. மனதை நாம் வசமாக்கிப் பசுவானிடம் நம் மனதைச் செலுத்தினால் நம்முடைய மோட்சத்திற்குத் தடையில்லை."

பசுவத்கீதையில் ஆறாம் அத்தியாயத்தில் மனதைப் பற்றியே அருச்சுனனுக்குப் பசுவான் கூறுகின்றார். பொல்லாத மனதையும் அப்பியாசத்தினால், விடாமுயற்சியினால், விவேகத்தினால் அடக்கி ஆன்ம சாட்சாத்தாரம் அடையலாம் என்கிறார் பசுவான் கிருஷ்ணன். தாயுமானவரும் மனதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

உலகத்திலேயே குருதேவர் மனதைப்பற்றி எழுதினது மாதிரி யாரும் எழுதவில்லை. மனதைப் பற்றி எழுதிய புத்தகம் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மனதைப் பற்றிக் குருநாதர் எழுதிய

புத்தகத்தை இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் தமிழில் வெளியிட்டது பெரிய ஆசீர்வாதம். ஒவ்வொரு கல்லூரி நூல் நிலையத்திற்கும் இந்தநூல் போக வேண்டும்.

நாட்டில் எல்லா மதத்தினுடைய தர்மகிரந்தங்களும் அத்யாத்மிக நூல்களும் அளவு கடந்து இருக்கின்றன. ஆனாலும் நாட்டில் அமைதியின்மையால் அதர்மங்களும், போராட்டங்களும், கஷ்டங்களும் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. காரணம் மனதைக் கட்டுப்படுத்தும் வித்தையை இன்னும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. சரியான சிந்தனை, விசாரணையைக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. மனிதன் மனதிற்கு அடிமையாய் இருக்கிறான். மனதிற்கும் இந்திரியங்களின் ஆசைகளுக்கும் மனிதன் அடிமையாகி, வாழ்க்கையில் நிம்மதியில்லாமல் இருக்கிறான்.

குருதேவர் மனதைப்பற்றி எழுதிய புத்தகம் விலை மதிப்பற்றது. இந்த ஞானத்தை நாம் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது. குருதேவரின் தபஸின் ஆசீர்வாதம் இந்தப் புத்தகம். குருதேவரின் மற்றொரு பிரசித்தி பெற்ற "வாழ்விலும் ஆத்மானுபூதியிலும் வெற்றிக்கு நிச்சயமான வழிகள்" மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிடுவதிலும் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். மிகவும் ஆனந்தம். ஏனென்றால் சாப்பாடு கொடுத்தால் மறுபடியும் பசி எடுக்கும்; தண்ணீர் சாப்பிட்டாலும் மறுபடியும் தாகம் எடுக்கும்; வியாதி குணம் ஆகிவிட்டாலும் மறுபடியும் வேறொரு வியாதி வந்தே தீரும்; கிழத்தனம் வந்துவிடும். கல்வி கொடுத்தாலும் சம்பாத்தியத்திற்குத்தான் வழிசெய்யும். இந்தச் சரீரம் இருக்கும் பரியந்தம் சாப்பாடு போடுதல், ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி சேவை செய்தல், தண்ணீர் பந்தல் வைத்தல், கல்வி கொடுத்தல் ஆகிய சேவைகள் எல்லாம் தற்காலிகமாகப் பயன்படுமே தவிர ஆன்மீக ஞானத்தை அளிக்காது.

திவ்யமான ஞானத்தை அளிக்கும் இந்த ஞான நூல்களைக் கொடுத்தால் சதா காலமும் சாந்தி அளிக்கக்கூடிய பேரானந்தமும், ஆன்ம சாட்சாத்தாரமும் அடையமுடியும். பசி, தாகம், நோய், கிழத்தனம் இல்லாத

பேரின்பப் பெருநிலை இவற்றை அடையலாம். ஆன்ம வித்யா நிரந்தரமானது. எல்லா தானங்களைக் காட்டிலும் ஞான தானம் மகாவிசேஷம். இந்த ஞானதானமே குருதேவரின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான காரியமாக இருந்தது. அதனால் உலகம் பூராவும் சிவானந்தரின் நூல்கள் பரவி இருக்கின்றன.

கங்கைக் கரையில் தன் குடிசையில் இருந்து கொண்டே ஞான நூல்களை உலகம் பூராவும் பரப்பினார். அவர் ஏற்படுத்திய தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோளும் ஆன்மீக ஞானத்தைப் பரப்புவதே. இன்று அன்னை பராசக்தி (வெள்ளிக்கிழமை) தினம். அம்பிகை அவித்தியா. மாயையில் நாவல், பத்திரிக்கை, சினிமா சொரூபத்தில் இருக்கிறாள். அக்ஞானத்தை நீக்கி வித்யா ரூபத்தில் ஞான நூல்கள் இருக்கின்றன. வித்யா ஞான ஜோதியை நமது வாழ்க்கையில் உண்டாக்கும் இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிடுவதில் அத்யந்த ஆனந்தம்.

“தர்மத்தை அனுஷ்டியுங்கள். அதனால்தான் ஆனந்தம் கிடைக்கும். மனதை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். விடாமுயற்சி தேவை எல்லோருக்கும் நன்மை செய்வதுதான் உத்தமமான மதம்” என்று குருநாதர் சொல்லுவார்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

22-7-75 காலை உபன்யாசம் :-

பிரிய ஆன்ம சொரூபர்களே!

இந்தக் கலியுகத்தில் நமக்கும் பகவானுக்கும் சம்மந்தப்படுத்த ராஜ்யோகம், குண்டலனி யோகம், பக்தி யோகம், லயயோகம், நாதயோகம், ஜபயோகம் என்று எத்தனையோ வழிகளைக் காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் யோக மார்க்கங்களால் ஒரே சச்சிதானந்தப் பொருளை அடைவதற்குத் தான் சாதகர்கள் சாதனை செய்கின்றார்கள்.

பகவத் தத்துவத்தின் சம்மந்தத்தை உண்டாக்கி அதை விருத்திப்படுத்தி முன்னேற்றம் அடைந்து கடைசியில் பரிபூர்ணமான பகவத் சாட்சாத்த்காரத்தில் லயித்து இருக்க வேண்டும். இந்தச் சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அநேக யோகங்களைக் காட்டிக் கொடுத்திருந்தாலும், ஒரு கலபமான மார்க்கம் மந்திர சொரூபமாய் இருக்கும் பகவானுடைய திவ்ய நாமத்தை நாம் உச்சரித்துப் பழக அப்பியாசம் செய்து வரவேண்டும். இதுதான் நம்முடைய சாதனையாயிருக்க வேண்டும்.

இதன் இரகசியம் என்னவென்றால் பகவானும், பகவானுடைய திவ்ய நாமமும் ஒன்றேதான். பகவானே மந்திர சொரூபமாய் விளங்குகின்றார். பகவத் தத்துவத்தின் மீது நமது சம்பந்தத்தை உண்டாக்கி, பகவானின் அனுக்கிரகம் பெறலாம். இக்கலியுகத்தில் நாம் ஜபம் உயர்ந்த சாதனையாகும்.

நமது பாரத நாட்டில் பத்துப்பனிரண்டு தலைமுறைகளில் எல்லா சித்த புருஷர்களும், மகான்களும் இந்த நாம சாதனையை முக்கியமாய் உபதேசம் செய்திருக்கிறார்கள். பகவான் ரமணரும் ஆன்ம சாட்சாத்த்காரம் அடைய வேண்டுமென்றால் "நான் யார்?" என்று விசாரணை உபதேசம் செய்தாலும், நாமாவைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆன்மதத்துவத்தை அடையலாம் என்றும் போதித்திருக்கிறார்.

பகவானின் சொரூபமே ஆண்டவனின் திருநாமம். ஆண்டவனின் திருநாமத்தில் (மந்திர சைதன்யம்) சகல சக்திகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. குருநாதர் யோகத்தையும் காட்டிக் கொடுத்தார். ஞானத்தையும் போதித்தார். ஆனால் முக்கியமாக நாம சாதனையைப் பற்றி அதனுடைய மகிமைகளையும், பெருமைகளையும் எல்லோருக்கும் போதித்துள்ளார்.

பாரதம், ராமாயணம் போன்ற புராணங்கள் எல்லாம் பகவானை எப்படி அடைவது என்ற தத்துவத்தை விளக்கவே வந்துள்ளன. புராணங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் உள் அர்த்தம் உண்டு.

நம்முடைய சக்திகளைப் பகவானுடைய திருவடிகளில் சமர்ப்பித்து அவருடைய சிருஷ்டிகளின் தொண்டுக்கும் சமர்ப்பித்துச் சேவை செய்து பகவானின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாவோமாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

22-2-75 மாலை உபன்யாசம் :-

காசி, ராமேஸ்வரம், பத்ரி, பழனி அந்த மாதிரி தீர்த்த ஸ்நானம் இந்த இடம் ஏனென்றால் இங்கு ஞான ஒளியின் ஊற்று இருக்கிறது.

குருநாதர் எல்லா மக்களுக்கும் கேஷமத்தைக் கோரி லோக சங்கரக காரியம் செய்தார். சாதாரண சம்சாரத்திலுள்ள மக்கள் பிழைப்புக்காக, ஆசைகள் நிறைவேற்ற, கர்மம் செய்கின்றார்கள். "அது வேண்டும், இது வேண்டும்" என்று நினைக்கும் அளவு கர்மம் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். பெரிய மகான்கள் என்பவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து முடித்தவர்கள். அவர்கள் இன்னம் செய்ய வேண்டிய காரியம் ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஆசைகள், கோரிக்கைகள் எதுவும் இல்லை.

பிரம்ம ஞானத்தை அடைந்தவுடன் எல்லாம் பூர்ணமாயிற்று. அவர்களுக்கு ஒரு இச்சையும் இல்லை. அவர்கள் ஆன்மகாமர்கள். அவர்கள் ஏன் பல காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மானிடர் காரியத்திற்கும், அவர்கள் காரியத்திற்கும் பூமிக்கும் ஆகாசத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் போல் இருக்கிறது. எல்லோரும் சாந்தி, சந்தோஷம், பரமபதம் அடைய வேண்டும். ஒருவருக்கும் துக்கம் இருக்கக்கூடாது. சாந்தியாய் இருக்க வேண்டும். உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பிராணிகளுடைய நன்றியை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொண்டு எல்லோருடைய நன்மைக்காக விஸ்வ பிரேமையுடன் ஈடுபடும் காரியத்திற்கு லோகசங்கரக காரியம் என்று சொல்வது. பிரம்ம சாட்சாத்தாரம் அடைந்த மகான்கள் செய்யும் காரியம் தெய்வீகமான காரியம். குருநாதரின் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க இராசிபுரம் கிளை திவ்யமான காரியத்தைச் செய்வதினால் இது இராசிபுரத்தின் சௌபாக்கியம். இது புனிதமான தீர்த்த ஸ்நானம் போலாகும்.

ரிஷிகேஷ சிவானந்த ஆஸ்ரம காரியதரிசி கவாமி பிரேமானந்தா நேற்று சொன்னார், இந்தப் பிரார்த்தனை

மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தவுடன் விசித்திரமான பாவனை உண்டாகியது. இங்கு ஏதோ ஓர் சக்தி இருக்கிறது. இங்கு வந்து யாராவது சாந்தியாய் பத்து நிமிடம் பிரார்த்தனை செய்தாலும் அவர்களுக்கு மனதில் சாந்தியும் குருதேவரின் போதனையும் கிடைக்கும்' "You will get solace, you will get inner guidance from Gurudev, I feel like that" என்றார். இங்கு இருக்கக்கூடிய காரிய கர்த்தாக்கள் இந்தக் காரியத்திற்காக அவர்களுடைய ஜீவனத்தையே அர்ப்பணித்ததற்கு அவர்களுடைய பக்தியே காரணம் என்றார். குருநாதர் யோக வேதாந்த ஞானத்தை எல்லோருக்கும் பரப்பியதில் மதத்தைக் குறித்துத் தப்பு எண்ணங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றனவோ அதைப் போக்கிச் சரியான எண்ணத்தைக் கொடுத்துக் குருட்டு விசுவாசத்தைப் போக்கினார்.

மூர்த்தி பூஜை அக்ஞானமல்ல. சங்கராச்சாரியார் பத்ரியில் நாராயணன் மூர்த்தியை ஸ்தாபனம் செய்தார். அவர்கள் என்ன அக்ஞானியா? நம்முடைய மதத்தைப் பற்றி நமக்கே என்னென்ன தெரியாமல் இருக்கின்றனவோ அதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கிக் குருதேவர் நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டார்.

கிரகஸ்தாஸ்ரம தர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் "நாம் மாயையில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம், அக்ஞானமாகிய சேற்றில் இருக்கின்றோம், நமக்கும் பகவானுக்கும் ரொம்ப தூரம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் ஆண்டியாய் இருக்கின்றார்களோ அவர்களே யோகாப்பியாசம், பகவத் உபாசனை செய்து பகவானை அடையலாம். நாம் ஏதோ தான தர்மம் செய்து புண்ணியம் அடையலாம். சந்நியாச தர்மத்தை மேற்கொண்டவர்கள்தான் அத்யாத்மிக அனுபவத்தை அடையலாம்" என்று எண்ணுகிறார்கள்.

நம்முடைய பாரத நாட்டின் பண்பாட்டில் ஆஸ்ரம தர்மம் ஒவ்வொன்றும் ஒருபடிக்கட்டு. பிரம்மச்சாரியாய் இருந்து குருவிடம் சென்று வேத அத்தியனம், தர்மசாஸ்திரம் படித்து, சதாச்சாரியாய் இந்திரியங்களை வென்று, மனதை அடக்கி,

விசாரம் விவேகம் பெற்றுக் கொண்டு, வித்யாப்பியாசம்
 முடிந்தவுடன் எடுத்துக்காட்டான வாலிபனாய்
 கிரகஸ்தாஸ்ரமம் போக வேண்டும். பிரம்மச்சரிய
 ஆஸ்ரமத்தில் பெற்றுக் கொண்ட ஞானத்தை
 கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தில் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.
 அப்பியாசம் செய்த பயன் மூன்றாம் படியில் நமது உள்ளம்
 ஞாய்மை அடைந்த பசுவானிடம் அத்யந்த பக்தி செலுத்துவது.
 நான்காம் படியில் பரிபூர்ண ஞானத்தை அடைவதே
 வாழ்வின் லட்சியமாகும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

**சேலம் - உடையாப்பட்டி ஸ்ரீஸ்கந்தாஸ்ரமத்தில்
23-2-75-ந் தேதி காலை ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதாணந்த
மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரை**

ஆனந்தமய ஆன்ம சொரூபர்களே!

கொடுமுடிக்கு வெற்றிலை கொண்டு வந்தது போல எங்கே எதேஷ்டமாக ஒரு வஸ்து இருக்கிறதோ அங்கேயே அந்த வஸ்துவைக் கொண்டு வந்தது போல, இமயமலைக்கு ஐஸ் எடுத்துக் கொண்டுபோனால் எப்படி இருக்கும், அதைப்போல் அடியேன் இங்கு வந்தது.

மோட்சம் கிடைப்பது துர்லபம். பெரியோர்களின் ஆசியும், மோட்சத்திற்காக இச்சையும், பெரியோர்களின் ஆசி பெற்று, ஞானம் பெறுவதும் துர்லபம். பசுவான் ரமணரைப் போல ஸஹஜ சமாதி அவஸ்தையில் இருப்பது இன்னும் துர்லபம்.

மகாபுருஷரின் ஆசி, சம்பந்தம், அவருடைய சத்தோபாதனை ஆகிய திவ்ய சம்பத்து உங்களுக்கு பசுவானின் அருளினால் கிடைத்துள்ளது. வெண்ணெய் உங்களுக்கு கிடைத்துள்ளது. கொஞ்சம் சிரமப்பட்டுக் காய்ச்சினால் நெய் கிடைக்கும். நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றால் வெண்ணெய் நாறிப் போய் விடும். நெய் ஆக்கி விட்டால் ஒருமாதம் வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்கலாம். அதனால் பெரியோர்களின் திருவடிகளை அடைந்து அவர்கள் மூலமாக சிரவணம் கேட்டு அதன்மேல் மனனமும் செய்யு உள் அர்த்தத்தைக் கிரகித்து வாழ்க்கையில் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஞானம் என்பது நம்முடையது ஆகும். ஞானத்தைக் கேட்டு வாங்கி அதன்படி செய்யவில்லையானால் ஞானம் அவரிடமேயே இருக்கும். கிதை, உபநிஷத் தர்ம சாஸ்திரம், படித்து அதை அனுஷ்டிக்காவிடில் அந்த ஞானம் அந்தக் கிரந்தங்களிலேயே இருப்பது போன்று ஆகும். நமக்கு ஞானம் சிந்திக்காது.

ஒரு வாக்கியத்தை நம்முடைய தினசரி வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். குருதேவ் சிவானந்தர் சுமார் 35 வருடம் ரிஷிகேசத்தில் இருந்து, 12 வருடம் கடும் தபஸியாய், அவர் பெற்றுக் கொண்ட திவ்ய ஞானத்தை எல்லோருக்கும் அளித்து, "உலகத்தில் எல்லோரும் சாந்தியுடன் ஆனந்தமாய், வாழவேண்டும்" என்ற விஸ்வப், பிரேமையுடன் அநேக வருடங்கள் ஞானப் பிரச்சாரம் செய்து வந்தார். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குச் சுருக்கமாக "இதைச் செய், இதைச் செய்யாதே" என்று சாதன தத்துவம், 7 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒழுக்கம், ஆரோக்கியம், சக்திகளைச் சேகரித்தல், ஆன்மீக சம்பத்துக்களைச் சம்பாதிக்கும் வழி முறைகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்துள்ளார்.

அகங்காரம், கெட்ட குணம், ஹிம்சை, அதர்மம் ஆகிய கெட்ட வாசனைகளை மனதிலிருந்து அகற்றி நல்வழியில் வாழ்வு நடத்த வேண்டும். "நிறைய அறிந்து கொள்வதைக்காட்டிலும், நல்லதைக் கொஞ்சமாவது வாழ்க்கையில் அனுஷ்டிப்பது மேலானது" "An ounce of Practice is better than tons of theory" இதை எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் நல்லதை எந்த அளவு அனுஷ்டிக்கிறோமோ, அந்த அளவு நமக்குப் பயன் உண்டாகும். நாம் பெற்றுக் கொண்ட நல்விஷயங்களை வாழ்க்கையில் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.

மகா புருஷர்களின் வாழ்வு நல்ல சன்மார்க்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு. அதைப் பார்த்து நாம் நம் வாழ்வில் அனுஷ்டிக்கலாம். பெரியோர்கள் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்து நமக்கு "வாழ்க்கையை எப்படி வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டும்" என்று வழி காட்டித் தந்துள்ளனர். அந்த மனோ பாவணையில் யார் வாழ்கின்றார்களோ அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைகின்றனர்.

பிரகிருதியில் இருக்கும் ஜீவாத்மா சத்சங்கத்தினால் பரமாத்மாவோடு லயம் செய்வது திருமணம். குருநாதர் ஞானப் பிரச்சாரத்தினால் அநேக தப்பு எண்ணங்களை நீக்கினார். நமது பாரத நாட்டின் பண்பாட்டில் கிரகஸ்தாஸ்ரமம் ஒர்

பெரிய பந்தனம் என்பது இல்லை. நான்கு ஆசிரமமும், ஒவ்வொன்றும் சம்மந்தம் உடையதே எல்லா ஆசிரமமும் ஒவ்வொரு படிக்கட்டு. கடைசியில் பரிபூர்ண ஞானத்தை அடைவதே வாழ்வின் லட்சியமாகும்.

முதல் பிரம்மச்சரிய ஆஸ்ரமத்தில் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது பெற்ற ஞானத்தை அப்பியாசம் செய்வது, இரண்டாம் ஆசிரமம் கிரகஸ்தாஸ்ரமம், சரியான கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தில் வாழ்ந்தால் தானாகவே, மூன்றாம்படி வானப்பிரஸ்த நிலைக்கு மனம் லயிக்கும். பிறகு எல்லோரும் வந்தடைய வேண்டிய கடைசி நிலை சந்நியாச தர்மத்தை அடைவது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

பிரம்மத்தான் சத்தியம் என்பதைக் கடைசி நிலையில்தான் நாம் உணர முடியும். சம்சார பந்தனம் பூர்ணமாய் நீங்கிப் போகின்றபோது "நிஷ்டையுடன் போக வேண்டும்". இதுதான் நம்முடைய மூலதத்துவம். நாம் சரீரம் எடுத்து வந்ததின் நோக்கமே ஆன்ம ஞானம் அடைவதற்கே. வேறு எல்லா லட்சியங்களும் முக்கியமானவை அல்ல.

25 வயது வரை பிரம்மச்சரியம் 50 வயது வரை கிரகஸ்தாஸ்ரமம். 60 வயது வரை வானப்பிரஸ்தம். 60-க்கு மேல் சந்நியாசம். நான்கு தர்மங்களை இவ்வாறு அனுஷ்டிக்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் நிம்மதி, சாந்தி, ஆனந்தம் வேண்டும் என்றால், நாம் தவறாமல் இதை அனுஷ்டித்து வரவேண்டும். கடைசியில் சந்நியாசம் மூலம் பிரம்ம ஞானம் அடையவேண்டும். நம் சனாதன தர்மத்தில் உயர்ந்த லட்சியம் இதுவே.

நம் உலக வாழ்வில் உணவு, துணி, தங்கவசதி, அனைத்தும் தேவை. அதற்குப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாமல் உங்கள் வியாபாரம், தொழில், உத்தியோகம் அனைத்தும் செய்யுங்கள். நம்முடைய வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரமே தர்மமாக இருக்க வேண்டும். உள்ளத்தில் பகவத் பிராப்தியை அடைய, தீவிரமான ஆவலும் இருக்க வேண்டும். பகவானிடம் பக்தி, தினசரி தியானம்,

ஆன்மாவைப்பற்றி ஆராய்ச்சி, கிரந்தங்களை ஆராய்ச்சி பண்ணுதல், பிரபஞ்சத்தின் ஆதிமூலம் எது என்று விசாரணை செலுத்தி நமது புத்தியை, எப்படி நதியானது சமுத்திரத்தை அடையும் வரை விடாமல் யாத்திரை செய்கின்றதோ, அப்படி நமது மனம், புத்தி மோட்சப் பிராப்தி அடைய வேண்டும் என்ற விடாமுயற்சி உள்ளத்தில் இருக்க வேண்டும்.

"மோட்சப் பிராப்தி அடைய வேண்டும்" என்ற எண்ணம் இல்லாமல், வெவ்வேட், சில்க், புஷ்ப அவங்காரம் எல்லாம் செய்தால் அது செத்த பிணம் போல்தான். ஜீவனத்திற்கு விலையே கிடையாது. நமது நிஜமான சொத்து சனாதன தர்மம். மோட்சம் அடைவதே. விவகாரத்தில் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அந்தரங்கத்தில் மோட்சம் அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு தத்துவங்களை யார் விடாமல் கடைப்பிடித்து வாழ்கிறார்களோ, அது உத்தம ஜீவனம். இவர்களால் உலகம் மிகவும் நன்மையடையும். யாக்களுவல்கியர், வியாசர், வசிஷ்டர் போன்று நமது வாழ்வை விவகாரத்தில் தர்மத்தைக் கைக்கொண்டு, மனம், வாக்கு, காயத்தால் தர்மத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு உள்ளத்தில் ஆன்ம சாட்சாத்காரம் அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். இதுதான் ஜீவனம். காலத்தை வீணாக்காமல் சதுர் உபயோகம் செய்து நீங்கள் எல்லோரும் மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தை பிராப்தித்து ஜீவன் முக்தர்களாய் பேரானந்தத்தில் எப்பொழுதும் திளைத்திருப்பீர்களாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

**23-2-75-ந் தேதி மாலை சேலம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா
மிஷின் ஆஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீசுவாமி சிதானந்த ஹரராஜ்
ஆற்றிய அருளுரை**

அழியா அமர திவ்ய ஆன்ம சொருபர்களே!

அனேக திவ்ய தர்மங்கள் இருக்கின்றன. பௌத்த மதம், இஸ்லாம் மதம், ஜைன மதம், சீக்கிய மதம், பார்ஸிய மதம், நம்முடைய ஸனாதன மதம் போன்று பல மதங்கள் இருக்கின்றன. இதில் சில மதங்கள் "நம்முடைய மதம் தான் மெய்யான வழி, மற்றைய மதங்களுக்கு சத்கதி கிடையாது", என்று அவர்கள் அம்மதத்தில் பரிபூர்ண விசுவாசத்தோடு மதப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

நம்முடைய பாரத நாட்டின் ஸனாதன தர்மத்தின் சித்தாந்தத்தில் அனேகப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கேவல அத்தைத் சித்தாந்தம், உபநிஷத்தர்மம், விசிஷ்டாத்த்வதம், துவைதம், அனேக சம்பிரதாயங்களை விளக்கி அனேக ஆச்சாரியர்கள் அவ்வப்பொழுது தோன்றி, விளக்கி வந்துள்ளனர். ஏதாவது ஓர் வழியைப் பின்பற்றி பரிபூர்ணமாய் அப்பியாசம் செய்யவேண்டும். எங்கே மெய் உள்ளத்தோடு பகவானைத் தேடுகின்றோமோ, அங்கே பகவானே வந்து சாட்சாத்தரிக்கின்றான். ஆனால் யுகம் மாறிவிட்டது.

பகவானை உண்மையாகவே அடைய வேண்டும் என்று விரும்பி, யோக சாதனையில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் கிடைக்கின்றது. நம்முடைய சனாதன தர்மத்தில் அனேக புராணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்தப் புராணங்களில் அந்தந்த தெய்வத்திடம் அதிகம் நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு அந்தந்த தெய்வங்களை உயர்த்தியே பேசப்பட்டு இருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் அவர் அவர்களுடைய தந்தை, அவரவர்களுக்கு மேலானவரே. ஒவ்வொரு பதிவிரதைக்கும் அவளுடைய கணவனே பதிதெய்வம். அந்த மாதிரி சிறந்தது என்று எண்ணுவதில் தப்பு இல்லை.

பெரியோர்கள் எப்படி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்த வழியில் நாமும் நம்முடைய சக்திக்கு முடிந்த அளவு வாழ முயற்சிக்க வேண்டும். பெரியோர்களின் வாழ்வே நம்முடைய வழிகாட்டி.

பசுவானுடைய திருவடிகளில் பரிபூர்ணமாய் சரணாகதி அடைந்தால் அவர் நம்மை நல்வழியிலே நடத்திச் செல்வார். தவறாத அபாயமில்லாத நிச்சயமாக லட்சியத்தை அடைய வேண்டுமென்றால் பசுவான் ராமகிருஷ்ணர், அன்னை சாரதா தேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் சரித்திரங்களை சிரத்தையுடன் நேரம் கிடைக்கும் அளவு எப்பொழுதும் படித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

அன்னமய கோசத்திற்கு எப்படி நான்கு தடவை முறையாய்ச் சாப்பிடுகின்றோமோ, அப்படி நாம் பரிபூர்ணம் அடைந்த மகான்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய பதினாறாவது வயதில் "ராமகிருஷ்ணரின் மொழியமுதம்" என்ற புத்தகம் எனக்கு சென்னை மூர்மார்கெட்டில் கிடைத்தது. 1936-ல் ராமகிருஷ்ணரின் நூற்றாண்டு விழாவில் ராமகிருஷ்ணரின் சரித்திரம் கிடைத்தது. அப்புத்தகங்களைப் படித்ததினால் என் வாழ்வு உயர்ந்த சாதனையில் ஈடுபட சாத்தியமாயிற்று.

பரமஹம்சதேவர் சொல்லுவார், "நீ ஏதாவது லட்சியத்தை அடைய வேண்டுமென்றால் உண்மையான தீவிரமான ஆவல் இருந்தால்தான் அடையமுடியும்" என்பார். பசுவாணை அடைய வேண்டுமென்றால் சத்திய விரதர்களாய் நாம் ஆகவேண்டும். பக்தி செய்தால் பசுவாணை அடையலாம் என்று பஜனை, விஷ்ணுஸகஸ்ரநாமம் சொல்லி, பிரசாதம் போட்டுப் பக்தர்களுக்கு வினியோகித்தல் ஆகிய எல்லாக் காரியங்களும் செய்து, நம்மிடம் சில கெட்ட பழக்கங்கள் இருந்தால் நாம் எப்படிப் பசுவாணை அடையமுடியும்? தொட்டியில் ஓட்டை இருந்தால் எவ்வளவு ஜலம் விட்டாலும் எப்படி ஒழுகிப் போய் விடுமோ, அப்படி சாதனை செய்தால் அதன் பலன் கிடைக்கும். ஆனால் நம் வாழ்வில் பொய், தூர் நடத்தை, மனதில் கபடம் எல்லாம் இருந்தால் எவ்வளவு

பஜனை பிரார்த்தனை செய்தாலும், அதற்குரிய பலன் கிட்டினாலும், எப்படித் தொட்டியில் ஜலம் நிரம்பினாலும், துவாரத்தில் ஜலம் போய் விடுவது போல, ஆன்மீக லாபம் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது.

பேங்கில் பணம் போட்டு வைத்தால் பணக்காரனாக ஆகலாம். சம்பாதித்த பணத்தை பிரதி மாதமும் செலவழித்துக் கொண்டிருந்தால் கடன்காரராகத் தான் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய வாழ்க்கையில் கபடம், அசத்தியம், இவைகளை நீக்கி நல்லொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தால் ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையலாம்.

பகவான் ராமகிருஷ்ணர் தன் வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டால் கனவில்கூட அதற்கு விரோதமாகப் போகமாட்டார். அப்படித் தன் வாழ்க்கையில் சத்திய விரதத்தைப் பரிபூர்ணமாய் கடைப்பிடித்து வந்தார்.

நம்முடைய வாழ்க்கையில் விஷய போகங்களை விஷம் போல ஒதுக்கி வைத்துச் சத்தியத்தையும் பவித்திரமான ஆசாரத்தையும் கொண்டு, நம்முடைய உபாவத்தில் கோபம் துவேஷம் நீக்கி, எல்லோரிடமும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதில் ஏதாவது ஒன்றைக் கடைப்பிடித்தாலும் மற்றைய பண்புகள் அனைத்தும் வந்து சேரும். தேன்கூட்டில் இராணி ௪ ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு வந்தால் மற்றைய ஆயிரக்கணக்கான தேனீகள் வந்து சேருவது போல எங்கே சத்தியம் இருக்கிறதோ, எங்கே அன்பு இருக்கிறதோ, எங்கே பவித்திரமான ஆசரணம் இருக்கிறதோ, எங்கே தர்மம் இருக்கிறதோ, அங்கே பகவான் தங்கியிருக்கிறார்.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைப்போல நாம் ஆசுமுடியுமா? என்று அதைரியம் வேண்டாம். நாம் முடிந்த அளவு நம் வாழ்வில் சாதனைக்குக் கொண்டு வந்தால் ஆண்டவன் கிருபைக்கு நாம் பாத்திரம் ஆகின்றோம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

**24-2-75-இல் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் மேச்சேரி
சன்மார்க்க சங்கத்தில் ஆற்றிய உபன்யாசத்தின்
சுருக்கம்**

சக்தி சொரூபியாய் இருக்கும் சந்நிதியில் எல்லோரையும் சந்திக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது சக்தியின் அருளே ஆகும். கோவிலில் சக்தியைத்தான் கும்பிட வேண்டும். சுவாமிஜியைக் கும்பிடக் கூடாது. சுவாமி சிவானந்தருக்குத் தொண்டராக இருந்ததால் அவர் சார்பாக சில நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகிறேன்.

வாழ்க்கையில் கோபம் இருக்கக்கூடாது. கோபம் என்பது பெரிய பிசாக. கோபம் உள்ள இடத்தில் நிம்மதி இருக்காது. சுகம் தேவையானால் பிறருக்கு இம்சை செய்தல் கூடாது. சாந்தியும், சுகமும் எப்பொழுதும் கிடைக்காது. அவை பெரிய சொத்து. கோபம் தணிந்தால்தான் அச்சொத்து கிடைக்கும்.

கோவிலுக்குச் சென்றால் நல்ல எண்ணம் உண்டாக வேண்டும். குரோதத்தால் பல வேண்டாத காரியங்களைச் செய்கிறோம். வாழ்க்கை முழுவதும் சாதனைகளைச் செய்தால் குரோதத்தை வெல்லலாம். குழந்தைகளின் கோபத்தை நல்வழியில் திருப்பினால் பள்ளிகளில் சண்டையும், ஆசிரியர்களிடம் கெட்ட பெயரும் இருக்காது. மனித சமுதாயத்தில் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறலாம்.

பகவான் சர்வ வியாபி. எங்கும் உள்ளான். எள்ளில் எண்ணெய் போலவும், கடல் நீரில் உப்பைப் போலவும், பகவான் சர்வத்ர ஞானி. இராமலிங்க சுவாமிகள் சொன்னது ஜீவகாருண்யமே. பேரின்ப நிலையை அடைய வழி பணிவுடன் இருக்க வேண்டும், பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். நன்றி செய்தவர்க்கும், தீமை செய்தவர்களுக்கும், நன்றி செய்யும் சுபாவத்தை உண்டாக்க வேண்டும்.

தூரன், பகவானை அடக்கப் பார்த்தும், பகவான் அவனை அடக்கினார். கீதையில் பகவான் கூறியது போல்

துவேஷம், ஹிம்ஸை ஆகியவற்றை நீக்கி, பேரானந்தத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

மானிட ஜீவன் உயர்ந்த ஜீவன். குருநாதரிடம் அன்பு இருந்தால், பாவம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். பாம்பு சுபாவம் இருக்கக் கூடாது. வாழ்க்கையில் வெற்றிக்குத் தடையாகக் கோபம் இருக்கக் கூடாது. வாழ்க்கையில் அன்பு, சாந்தி, இனிமை இருத்தல் வேண்டும். இதனால் எல்லாம் சித்திக்கும். பசுவானது அருள் எல்லோர் மீது இருக்கவும், பசுவான் திருவடிகளில் பிரார்த்தித்து முடிக்கிறேன்.

ஓம் தத் ஸத்

24-2-75-இல் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்கள் வனவாசி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த தவ இல்லத்தில் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

அன்புள்ள அழியாத ஆன்ம சொரூபர்களே!

பல கிரந்தங்களில் சரீரத்தை மிகவும் காப்பாற்றுவதலைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. எல்லா துக்கங்களுக்கும் காரணம் சம்சார சாகர தோஷம், ஜன்மம், சுளஸ்திரம் ஆகியவை. உடலில் பல நோய்கள் உள்ளன என்று கூறுகின்றனர். இந்த சரீரம் விசித்திரமானது. உலகில் சர்வ நாசத்திற்கும் ஆசையே காரணம்.

பணம் ஒரு பிசாசு போல ஆகும். Money is the root of all causes of pains. - பொன்னும், காசும் எங்கு வந்ததோ அங்கு நல்ல சம்மந்தம் அனைத்தும் பறந்து விடும்.

மாயா சொரூபம் பொன். காசின் மூலமாக கலிபுருஷன் எல்லோரையும் ஆட்டுகிறது. இதை விளக்க இரு கதைகள் :

ஒரு வயலில் அண்ணன் தம்பி வாக்குவாதம் நடைபெறுகிறது. யுதிஷ்டிரர் வாக்குவாதம் பற்றிக் கேட்க கிருஷ்ணனுடன் அருகில் செல்கிறார். அதாவது சகோதரர்களுக்கு உரிமையான வயலில் ஓர் புதையல் கிடைத்தது. அதைப் பற்றிச் சகோதரர்களுக்குள் வாக்குவாதம். அரண்மனைக்குச் சென்று மீண்டும் மாலையில் கிருஷ்ணனும், யுதிஷ்டிரரும் வயல் பக்கம் வந்தனர். அப்பொழுது அண்ணனுக்கும், தம்பிக்குமிடையே ஓர் புதிய வாக்குவாதம் "மடையா!" உன் வயலில் இல்லை, என் வயலில்தான் புதையல் இருந்தது", என இருவரும் வாதிட்டனர் - கலி, பணத்தினுள் புகுந்து இருவருக்கும் சண்டையை ஏற்படுத்துகிறார்.

மற்றொரு கதை :

மூன்று பேர் தோழர்களாக இருந்தனர். ஒரு சாது, ஒரு பூதம் வருகின்றது என்று ஒடி வருகிறார். "புதரில் அனர்த்தம்

உள்ளது பார்" என்றார். மூவரும் புதரைப் பார்க்க, ஓர் பாணையில் பணம் இருந்தது. மூவரும் ஆற்றில் நீராடி, மரத்தடியில் உணவு உண்டு பிறகு பணத்தை எடுக்கலாம் என்று தீர்மானித்தனர்.

இருவர் குளிக்கச் செல்ல, ஒருவன் மற்றவனைக் குளிக்கும்போதே கல்லால் அடித்துக் கொண்டு விட்டான். மற்ற இருவரில் ஒருவன் சாப்பிடும் போதே மற்றவனைக் கொன்றான். மூன்றாமவன் உணவில் விஷப்பொருள்கள் இருந்ததால் மூன்றாமவனும் இறந்து விட்டான்.

பணம் ஒரு பிசாசு. நம்முடைய நோக்கம் உடல், பொருள், இந்திரியம் ஆகியவற்றை எப்பொருளின் மீது எவ்வித சம்மந்தம் வைத்துக் கொள்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நல்லது அல்லது கெட்டது வந்து வாய்க்கும். சாத்வீக மனம், சிவத்தைக் கொடுக்கும். சரீரம் பசுவான் கொடுத்தது. சரீரத்தை நாம் ஆண்டு வந்தால் அதனை அடிமையாக்கலாம். சரீரம் நம்மை ஆண்டால், நாம் நாசமாகிவிடுவோம். சரீரத்தைச் சுத்தமாக உபயோகித்துப் பரலோகத்தில் மோட்சம் அடைய, பாவனை பண்ணுதல் வேண்டும். வாழ்க்கையில் கிடைத்த பொருளை வைத்துக் கொண்டு, துர் உபயோகம் இன்றி தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

**24-2-75 மாலை 5 மணி அளவில் மேட்டூருக்கு
அருகிலுள்ள சின்னதண்டா ஸ்ரீராமகிருஷ்ண குருகுல
உயர்நிலைப்பள்ளியில் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ்
அவர்கள் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம்**

பரமசிவன் பரமாத்மா, சர்வ சக்திமான் - எங்கும் இருப்பவன். அவனுடைய திருவருளால் ராமகிருஷ்ண குருகுல உயர்நிலைப்பள்ளி, மேன்மேல் வளரவேண்டும். நீங்கள் எல்லோரும் உங்களையே எடுத்துக்காட்டாக வாலிபர்களுக்கும் பகவான் அனுக்கிரகம் செய்யட்டும். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண குரு குரு சிவானந்த மஹராஜ் இவர்களின் ஆசீர்வாதம் இந்த ஸ்தாபனத்தின் மீதும், ஆசிரியர்கள் குடும்பத்தின் மீதும், உங்களின் மீதும் உங்கள் குடும்பத்தின் மீதும் இருந்து வரட்டும்.

இந்த ஸ்தாபனம் விருத்தியடைந்து நான் ஆக, ஆக பிரார்த்தனை மண்டபம், மற்றொரு கட்டடம் பகவானும், குரு சிவானந்தாவும் அருள்பாலிப்பாராக. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், குரு சிவானந்தா அவர்கள் ஆசீர்வதிப்பாராக. பிரம்மச்சாரி கிருஷ்ணன், மல்லி செட்டியார், உதவி செய்தவர்கள் அனைவர்க்கும் பகவான் அருள்பாலிப்பாராக! வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு சிந்தனை. துணியை நெய்ய - வேஷடி, டவல், துண்டு, துணி ஏதாகிலும் - பாவும், ஊடையும் (நூலும்) சேர வேண்டும். இதுமாதிரி நூல் கலந்ததால்தான் துணியாகும்.

நம்முடைய வாழ்க்கையில் பரோபகாரம், தர்மம் ஆகியனவற்றைக் கடைபிடித்தல் வேண்டும். பிறருக்குச் சேவை செய்தல்-மறக்காமல் தவறாமல் இறைவனை ஒவ்வொரு நாளும் பூஜிக்க வேண்டும். அவனிடம் சம்மந்தம் பெற்று தியானம், பூஜை, பக்தி, பிரார்த்தனை செய்தல் வேண்டும். தர்மம் - பாவு போல், காரியம் - ஊடை போல் - பகவான் எங்குமிருக்கிறார். இவை இரண்டும் கலந்து மானிட வாழ்க்கை உள்ளது. வாழ்க்கை என்பது பாவும், ஊடையும் போல உள்ளது. பக்தியும், தர்மமும் உள்ள நோக்கத்தோடு வாழ்க்கையில் வாழ வேண்டும். பிரபஞ்சத்தில்

பரோபகாரத்தால் நன்மை செய்து உள்ளத்தில் வளர்ச்சியடைந்து பிறருக்கும் உதவி செய்து தங்கள் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி ஞானத்தை அடைய வேண்டும்.

மாணவர்கள் - காலையில் சீக்கிரம் எழுந்திருந்து ஆசனம், துரிய நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். தியானம் செய்யும் பழக்கம் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். உயிர் போனாலும் பொய் சொல்லக் கூடாது. சாந்தமாக இருக்கவேண்டும் கோபத்தை உடன் மறத்தல் வேண்டும். அஸ்திவாரம் போட்டால் கட்டிடம் உறுதியாக இருக்கும். அஸ்திவாரம் பலமாகப் போட்டால்தான் (இந்த வயதில்) நன்கு உள்ளம் வளரும்.

பெருமை தரக்கூடிய ஆரோக்கியம், நன்னடத்தை, ஞானம் மூன்றும் தவறாமல் பெறுதல் வேண்டும்.

ஹரி ஓம் தத் சத்

3.4.1976-ல் இராசிபுரத்தில் ஸ்ரீ மத் சுவாமி சிதாணந்த
மஹராஜ் அவர்களின் 60 ஆம் ஆண்டு
நிறைவு விழா கொண்டாடிய போது

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தர் 60-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா

இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபத்தில்
3-4-76-ந் தேதி அன்று பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி
சிதானந்த மஹராஜ் 60-ஆம் ஆண்டு நிறைவு
விழாவில் அருளிய உரை

பரமாத்மனே நமஹ:

திவ்ய ஆன்ம சொரூப பரமாத்மாவே! அமர திவ்யமான குழந்தைகளே! கிருஷ்ண பரமாத்மா சாட்சாத் ஆதி ஜகத்குரு மானிட குலத்துக்கே அளித்துள்ள கீதையின் உபதேசங்கள் நமக்கு ஞான ஒளியைக் கொடுக்கக் கூடியன.

இந்த அழிந்து போகும் சரீரத்துக்குள்ளே, அழியாத சாஸ்வதமான ஒரு தத்துவம் இருக்கிறது. சரீரத்திற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் ஆகட்டும். ஆனால் அந்த தத்துவம் ஜன்மமற்ற, நித்தியமான, பிறப்பு - இறப்பு அற்றது. மூன்று காலத்துக்கும் அப்பாலாய் உள்ளது. இந்த தத்துவம் தான் நீ. ஆன்ம தத்துவத்தைக் காயப்படுத்த முடியாது. நெருப்பு தகிக்காது. ஜலம் நனைக்காது. காற்று உலர வைக்காது. அந்த மாதிரி மரணமற்ற நித்தியமான தத்துவம் என்ற நிஜ சொரூபத்தைப் பற்றி பகவான் உயர்ந்த வார்த்தைகளினால் கீதையில் நமக்குப் போதித்திருக்கிறார்.

அப்படியிருக்கும்போது இன்று ஒரு சன்னியாசிக்கு அறுபதாம் ஆண்டு கொண்டாடுவது எப்படி? என்ற கேள்விக்கு 'Examination'-ல் (தேர்வில்) நீங்கள் பதில் எழுதவேண்டும். பிறக்காத ஓர் தத்துவத்திற்கு எப்படி நீங்கள் பிறந்த நாள் கொண்டாடுவது? ஞானமா? அஞ்ஞானமா? என்றால் ஞானம் இல்லை. அஞ்ஞானமும் இல்லை. அது ஓர்

அன்பு. ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. 'Love is blind' அன்புக்கு கண் இல்லை. பார்வையும் இல்லை. தாத்பரியம் என்ன வென்றால் எங்கே நிஜமான அன்பு இருக்கிறதோ அங்கே தோஷத்தையோ குற்றம் குறைகளையோ பார்க்காதாம். எல்லாம் பரிபூர்ணமாக இருக்குமாம்.

எந்த மாதிரி கிண்டல் பண்ணினாலும் யாசோதைக்கு கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் உள்ள பிரேமையினால் கோபிக்க மாட்டாராம். யார் வந்து எப்படி கண்ணனைப்பற்றி பழித்துச் சொன்னாலும் அதை ஒத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி யசோதை அனுப்பி விடுவாளாம். ஏன்? உண்மையான அன்பு கண்ணைவிடத்தில் யசோதைக்கு இருந்தது. அந்த மாதிரி உங்களிடத்தில் அன்பு இருப்பதினால் நீங்கள் பண்ணினதுதான் சட்டம். கிருஷ்ண பரமாத்மா போதனைக்கு முன்பு அன்புக்குச் சட்டம் இல்லைபோல் இருக்கிறது.

நமது ரிஷிகேசம் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்து பொதுக் காரியதரிசி சுவாமி கிருஷ்ணானந்தா உலகத்திற்கே போதிக்கும் ஒரு பெரிய வேதாந்தி. அவர்களிடம் எவ்வளவோ சொன்னேன். அவர் பிடிவாதமாக "இந்த சரீரத்தின் அறுபதாம் ஆண்டு கொண்டாட வேண்டும். இது சுவாமிஜிக்காக கொண்டாடுவது இல்லை. சன்யாசிக்காகவும் இல்லை. சுவாமி சிதானந்தருக்காவும் இல்லை. தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் உலகத்திற்கு ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம். அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் இப்பொழுது நீங்கள் என்ற முறையில் கொண்டாடுகிறோம். எல்லாக் கிளைக் கழகங்களும், வெளிநாடுகளிலும் உள்ள நம் ஸ்தாபனங்கள் அனைத்தும் ஐசத்தில் உள்ள விவகாரத்தின் படி விரும்புகின்றன.. ஆகையினால் ஸ்தாபனத்தின் வேண்டுகோளின்படி இந்த விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம்" என்றார்கள்.

இராசிபுரத்தில் நம்முடைய யோகி சந்திரசேகரர் செய்யும் ஒரு ரகசியம் என்னவென்றால் ஏதாவது ஒரு சாக்கு வைத்துக்கொண்டு குருநாதருடைய ஞான ஒளியை எல்லோருக்கும் பரப்ப, அஞ்ஞான இருளை நீக்குவதற்கு

காரியம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதாவது (Somereasonyou must have) ஏதாவது ஒரு காரணம் வேண்டும். அந்த மாதிரி காரியம் செய்ததினால்தான் சிவானந்தா ஆஸ்ரமம், (Sivananda School of Yoga) சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபம். நல்ல காரியம் பண்ணுவதற்கு ஏதாவது சாக்குத் தேடிக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் எப்பொழுது பார்த்தாலும் மனசு பசுவானிடத்தில் இருக்கும். பசுவானை மறக்காமல் இருப்போம். அப்பொழுது அவனுடைய பரம கல்யாணமாகும்.

அதுபோலவே நம்முடைய பெரியோர்கள் ஆண்டுதோறும் ஏதாவது ஒரு சாக்கு வைத்துக் கொண்டு பசுவானை நினைக்க வைக்கிறார்கள். திங்கள் - சிவனை கொண்டாடும் நாள். சிவன் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். நமச்சிவாய மந்திரத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டும். செவ்வாய் - முருகன் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். புதன் - இராமன், கிருஷ்ணன் வழிபாடு. வியாழன் - தத்தாத்ரேயர் வழிபாடு. வெள்ளி - தாயார் தேவி அம்பாள் வழிபாடு. ஞாயிறு - சூரிய நாராயண பசுவான், சத்தியநாராயண பசுவான் வழிபாடு. இப்படி ஏதாவது ஒரு சாக்கு பண்ணி பசுவானிடம் நோக்கம் கொள்ளுமாறு பண்ணியுள்ளார்கள். ஆகவே மாதத்தில் முப்பது நாளும் விசேஷம் சஷ்டி ஏகாதசியானாலும், அமாவாசை, பெளர்ணமி ஆனாலும் விசேஷம்.

இதன் நோக்கம் என்னவென்றால் மனிதனுடைய மனதை இந்த அநித்திய பார்வையிலிருந்து நித்தியத்தை மறக்காமல் எப்பொழுது பார்த்தாலும் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் மனது அந்தர் முகமாய் தியான நிலையடைந்து தன்னுடைய ஆன்ம ஞானத்தை அடைவான், என்ற முறையில் ஓர் எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு நம்முடைய (Culture) பண்பாட்டில் ஒரு அத்யாத்மிக எடுத்துக்காட்டாக வைத்து இருக்கிறார்கள், இதற்காக நம்முடைய வாழ்க்கை முறையை (Pattern of life) அமைத்திருக்கிறார்கள்.

நம் வாழ்க்கை முறையை பிரம்மச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்ற முறையில் அமைத்து

வைத்துள்ளார்கள். அதற்கு முதலில் பிரம்மச்சரிய ஆஸ்ரமத்தில் அஸ்திவாரம் நன்றாகப் போட்டிருக்க வேண்டும். தியானம், காயத்திரி ஜபம், பிராணாயாமம், ஆசனம் முதலியவைகளைப் பழகி வந்து பிரம்மச்சரிய தீட்சை கொடுக்கும் போதும், பூனூல் கல்யாணம் செய்யும் போது கூட மொட்டை அடித்து சிறு குடுமி வைத்துக் கொண்டு, கௌபீனம் கட்டிக் கொண்டு தாயார் வீட்டில் போய் பிட்சை வாங்க வேண்டும். வெள்ளை வஸ்திரம் விட்டு மஞ்சள் வஸ்திரம் அணிவார்கள். இவையெல்லாம் எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதில், குழந்தைகளுக்குப் பழக்கம் பண்ணுவார்கள். இந்த முறையில் பதினைந்து வருடம் பிரம்மச்சரியத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும். இருபத்தைந்து வயதுக்குப்பின் கிரகஸ்தாஸ்ரமம். அதுவரை இந்த தியானம், காயத்திரி ஜபம், ஆசனம், பிராணாயாமம் இந்த பழக்கம் விடாது நடந்து வரும். பின்பு விடவும் முடியாது. காலையில் இவையெல்லாம் முடிந்த பிறகுதான் (Coffee) காப்பி எல்லாம். இல்லாவிடில் நிம்மதி இருக்காது. பிரம்மச்சரிய ஆஸ்ரமத்தில் பெற்ற பயிற்சி கூடை சன்னியாசி ஆஸ்ரமம் சென்று பிரம்ம நிஷ்டை அடையும் வரை செய்ய வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் நாம் பாடுபடல், தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்யத்தான். நம்முடைய சுபாவத்தில் தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும், நம்முடைய வாழ்க்கையில் பிரதி தினமும் தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்யப் பாடுபட வேண்டும். எல்லோரும் அவரவர்களுடைய வாழ்க்கையில் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க முயற்சி செய்து கொண்டு வந்தால் அப்போது நம் வாழ்க்கை பசுவானின் இச்சைக்குத் தகுந்த மாதிரி அமையும்.(Fulfilling the Divine plan for humanity)

பசுவான் மானிடரைக் குறித்து என்ன எண்ணத்தைத் கொண்டிருக்கிறாரோ அந்த எண்ணத்தை நாம் நிறைவேற்றினதுபோல் ஆகும். அதுதான் பசுவத் கைங்கரியம் ஆராதனை ஆகும். குருநாதர் சொல்லுவார் "எனக்கு உயர்ந்த உபாசனை என்னவென்றால், நான் சொன்ன வார்த்தையை அனுசரித்து வாழ்வது தான். அதுதான் குருபக்தி,

குருட்சிணை, குருபுஜை ஆகும். சொன்ன கருத்துக்களை வாழ்க்கையில் அனுஷ்டித்து வாழ்வதுதான் பெரிய குருபுஜையாகும். (Obedience is better than reverence). என்னுடைய ஆக்ஷேபம் பரிபாலிப்பது பத்துதடவை கும்பிடுவதைக் காட்டிலும் குருவின் உபதேசத்தை வாழ்கையில் அனுசரிப்பது மேல்" என்பார் குருதேவர். பெரிய வரை பெரிய ஸ்தானத்தில் வைத்து பெரிய சிலையும் அமைத்து வருஷா வருஷம் ஆராதனை செய்து அவர் சொன்னதை எல்லாம் மறந்து விட்டால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. எனக்கு ஓர் பெரிய ஸ்தானத்தை வைப்பதைக் காட்டிலும் உன்னுடைய உள்ளத்தில் சிறிய ஸ்தானத்தையும் மதிப்பையும் கொடுத்து நான் சொன்ன வார்த்தைகளை அனுசரித்தால் அதுவே மேல்.

பகவானுடைய இச்சை என்னவென்றால் "ஒவ்வொரு மனிதனும் தம்போல் ஆக வேண்டும், தெய்வீகமாக ஆக வேண்டும். நான் எப்படியோ அப்படியே ஜீவாத்மாவும் என் அம்சமாக தெய்வீகமாக ஆக வேண்டும்", என்பது நம்மைக் குறித்து பகவானுடைய இச்சையாகும். ஏனென்றால் வாஸ்தவத்தில் வேதாந்தம், பகவத் கீதை எல்லாம் இதே கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

மானிடனின் நிஜ சொரூபம் அத்யாத்மிகம். மனிதனின் நிஜ சொரூபம் ஆன்ம சொரூபம். நாம் இந்த அழிந்து போகும் சரீரமல்ல. மனசு அல்ல. சின்ன சக்தியுடைய புத்திகூட அல்ல. திவ்யமான பரிபூர்ணமான ஆன்ம தத்துவம். ஆன்ம சொரூபம். என்னுடைய அம்சம் மனிதன். மனிதனுக்கும் எனக்கும் உள்ள சம்பந்தம், கடலுக்கும் அலைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் போன்றது. கடல் இல்லாமல் அலை இருக்காது. கடல் ஜலம் தான் அலை. அலை எங்கிருந்து வந்தது? கடலிலிருந்து அலை வந்தது. முடிவும் கடலிலேயே லயமாகும்.

அந்த மாதிரி "என்னுடைய அம்சம்தான் ஜீவன். அதுதான் ஜீவாத்மாவாக வந்துள்ளது" என்று தெளிவாக பகவான் கூறுகின்றார். அதனால் நம்முடைய நிஜ சொரூபம் திவ்யம். சர்க்கரை மூட்டையிலிருந்து ஒரு ஸ்பூன் சர்க்கரையை

எடுத்து பத்து அடி தள்ளிச் சென்று சாப்பிட்டால் அது என்ன கசக்குமா? இரண்டும் ஒரே சொரூபம்தான். பத்து அடி வந்து விட்டதால் பார்ப்பதற்குப் பிரிவுபோல் தோன்றுகிறது. மறுபடியும் அதோடு சேர்த்தால் ஒன்றுபோல் ஆகிவிடுகிறது. அளவில் குறைவாய் இருப்பதால் சக்தி குறைவாய் இருக்கலாம். ஆனால் தித்திப்பில் வித்தியாசம் இல்லை.

அதனால் நாம் நம்முடைய நிஜ சொரூபத்தை அறிந்து கொண்டு நம்முடைய வாழ்க்கையை தெய்வீகமாக மாற்றிவிட வேண்டும். நம்முடைய நிஜ சொரூபத்தை அறிந்து கொண்டால் நாம் ஒரு தடவை சிரித்துப் பத்து தடவை அழவேண்டியதில்லை. தினம் தினம் பகவானிடம் ஏதாவது குறை சொல்லி மனு (Petition) போட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டாம். எதற்காக பகவான் மனித ஜீவனைப் படைத்தாரோ அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதினால் இவ்வளவு துக்கம்; கஷ்டம்.

ஆனால் அவன் குறைவில்லாத நிறைவான செல்வம். அவனிடம் குறைவு இல்லை. ஆகவே அவனுடைய அம்சமான நம்மிடமும் குறைவு இல்லை. நம்முடைய நிஜ சொரூபத்தை அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யாததினால் இவ்வளவு துக்கம். இந்த ஜீவாத்மா இந்த நிஜ சொரூபத்தை அறிந்துக் கொண்டால் (Complaint) குற்றம் வருவது நின்று போய்விடும். வாழ்க்கைப் பயன் பூர்த்தியாகிவிடும். நம்முடைய நன்றியைக்குறித்து, சுகத்தைக் கருதி பகவான், "ஏ மனுஷா! நான் நித்திய தத்துவம். என் திருவடிகளில் அன்பை வைத்துக்கொண்டு வா. காரியம் செய்யும் பொழுது எப்பொழுதும் என் நினைப்பை வைத்துக் கொண்டுவா" என்பதை பகவத் கீதையில் அனேக தடவை இந்த போதனையை நமக்கு அளித்து வருகின்றார்.

நம்முடைய பார்வையின் ஆகர்ஷண இரகசியம் நமக்குத் தெரியாது. ஏனெனில் மெய் அல்லாதை மெய்யாக நினைக்கிறோம். அது விவரிக்க முடியாத விசித்திரமான பகவானுடைய ஓர் அற்புத சக்தியாகும். அதுதான் மாயை. வாஸ்தவமாக மாயையின் சொரூபம் எத்தகையது என்பது

ஒருவருக்கும் தெரியாது. மெய் அல்லாததை மெய் என நினைக்கிறோம். மெய்ப் பொருளை மறந்து விடுகிறோம். அந்த அற்புதமான மெய்யான சக்தியை உன்னால் அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் அந்த சக்தியை உடைய எஜமானனான என்னை நீ வந்து அடைந்தால் அந்த சக்தி உன்னைத் தொட முடியாது. அப்பொருளை அடைந்தால் அக்கரையை அடைந்து விடலாம். என்னை யார் வந்து சேருகின்றார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைக் கடந்து விடுவதாக பசுவான் நிச்சியமாக சொல்லியிருக்கிறார். எப்பொழுது பார்த்தாலும் பசுவானையே நினைப்பாக வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய ஜீவிதத்தின் குறி 'அவனே' என்பதை நினைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் வாழ்க்கையை வாழவேண்டும். இதுதான் புராதனமான ஞானமாகும்.

இந்த புனிதமான பாரத நாட்டில் பிறந்ததினால் ஞானம் நமது சொத்து. அப்பா சொத்துக்குப் பிள்ளை வாரிசு போல அஞ்ஞானம் இல்லை. வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு ஞானம் இல்லை என்றால் மன்னிப்பு உண்டு. ஆனால் நமக்குள் அஞ்ஞானம் வந்து விட்டால் மன்னிப்பே இல்லை. நமக்கு தானாகவே சகஜமாகமவே ஞானம் அமைந்துள்ளது. நாம் நமக்கு ஞானம் இருந்தும் உபயோகப் படுத்தவில்லையெனில் பெரிய குற்றம். பெரிய நஷ்டமுமாகும். ஜீவிதத்தில் ஓர் அற்புதமான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தும் பரிபூர்ணமாக (உண்மையாக) உபயோகப் படுத்தாவிடில் பசுவானால் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆதிகாலந் தொட்டே இந்த ஞானத்தைப் போதிக்க ஆச்சாரியார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், பக்தர்கள், இந்த கலியுகத்தில் கூட ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், சுவாமி ராமதீர்த்தர், வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள், அரவிந்த கோஷ், ரமண மஹரிஷி, சுவாமி சிவானந்தர்போன்ற ஜோதிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். பசுவான் அருள் எப்பொழுதும் நம் மேல் இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது கூட பெரிய சௌபாக்கியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஞானத்தைக் காட்டிலும் பெரிய பொருள் கிடையாது. வேறு எந்த விதமான தானம் செய்தாலும் கூட பயன் என்பது தாற்காலிகம். அன்னதானம் செய்தால் அப்பொழுது பசி திருப்தியாய் விடும். பிறகு சாயந்திரம் அந்தப் பசி அப்படியே இருக்கும். வெய்யிலில் நடப்பவர்களுக்கு தண்ணீர் பந்தல் வைத்து தண்ணீர் கொடுத்தாலும் மீண்டும் வெய்யிலில் நடந்து சென்றால் தாகம் எடுக்கும். அந்த மாதிரி நோயாளிகளுக்கு ஏதாவது உபசாரம் செய்தால் அந்த நோய் போய்விடும். பிறகு மீண்டும் வேறு நோய் வந்து விடும். வித்யாதானம் கூட நல்லதுதான். அதுவும் கூட ஏதாவது பட்டப்படிப்பு பெற்று உத்தியோகம் வாங்கி இந்த சரீரத்திற்கு பயன்படுமே தவிர நிரந்தர பயன் இல்லை. நிரந்தரமான பயன் தருவது ஆன்ம ஞானம் ஒன்றுதான். இதைப் பெற்றால் மீண்டும் புனர்ஜன்மம் கிடையாது. நித்யமான சாஸ்வதமான சக்தி, கைவல்ய சாம்ராஜ்யத்தை கொடுக்கக் கூடிய சக்தி ஆன்ம ஞானம் ஒன்றுதான்.

அத்யாத்தமிக தானம் என்பது உயர்ந்த தானம். அதனால்தான் குருநாதர் சுவாமி சிவானந்தர் தனது வாழ்க்கை பூராவிலும் கைவல்ய சாம்ராஜ்யத்தை அளிக்கும் ஞானதானம்தான் முக்கியமான காரியமாக இருந்தது. குருநாதருடைய தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கக் கிளைகள் அனைத்தும் இந்த காரியங்களைச் செய்து வருகின்றன. மிக அற்புதமாய் செய்யக் கூடிய கிளை உங்கள் இராசிபுரம் கிளை. அதனால் எனக்குப் பல்லாண்டு வாழ்த்துக் கூறி இந்த நிகழ்ச்சிக்கு (Programme) ஏற்பாடு செய்தால் கூட "இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க கிளை பல்லாண்டு, பல்லாண்டு வாழ்க" என வாழ்த்துக் கூறுகிறேன். ரொம்ப காலம் வாழ்ந்து, இந்தக் கைங்கரியம் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தீர்களானால் உங்கள் கைங்கர்யத்தினால் தமிழ்நாட்டிற்கு எவ்வளவோ பேர்களுக்கு ஜன்ம சாபல்யம் கிடைக்கும். கன்னடத்தில் 'ராசி, ராசி' என்றால் நிறைய நிறைய என்று பொருள். இராசிபுரம் என்றால் 'குருநாதரின் ஞான தானத்தை வாரி வாரி வழங்குங்கள்' என்று பொருளாகும்.

இன்று புனிதமான சனிக்கிழமை வெங்கேடஸ்வர சுப்ரபாதம் பாடும் நாள். ஆஞ்சநேய சுவாமிகளைப் பாடும் நாள். ஓர் விசேஷம் என்னவென்றால் தமிழ் வருஷப்பிறப்பு பிறக்கும் நாள். தெலுங்கு வருஷம் பிறந்து ஒன்பது நாள் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீராம நவமி உற்சவத்தின் ஒன்பது நாள் கொண்டாடி இராமாயணத்தைப் படித்து சம்பூர்ணம் செய்வார்கள். புனிதமான ராம நவமி சமயம் இதுவும் பெரிய சௌபாக்கியத்தின் அறிகுறி.

உங்கள் எல்லோருக்கும் தீர்க்காயுகம் வாழ்க்கையில் சகல ஐசுவரியங்களையும் அருளி, எல்லாம் பரிபூர்ணமாய் வைத்து, ஆண்டவனிடம் சிரத்தை, பக்தி, விசுவாசம் கொண்டு, அத்யாத்மிக அன்பு, அவனை அடைவதற்குரிய ஆவல், உங்களை பரிபூர்ணமாக்கி தெய்வீகமாய் வாழப் பிரார்த்தித்து வருஷப் பிறப்புக்கு பகவானுக்காக படைக்கும் பண்டங்கள், எப்படி எல்லாம் தித்திக்குமோ அப்படி ஒருவிதமான கசப்பும் இல்லாமல் உங்கள் வாழ்க்கை தித்திக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத் ! பரமாத்மனே நமஹ:

ராம நவமி ஆனதினால் இராமாயணத்தில் சில இரகசியமான கருத்துக்களை சில நிமிஷங்களில் சொல்லுகிறேன். இராமாயணத்தில், ராமர், சீதை, ஆஞ்சநேயர், இராவணன் முக்கியமான பாத்திரங்கள். இராவணன் சிவபக்தன்; கடுந் தபசி; பலவான்; வேத வித்தகன். ஆனாலும் அவனுக்குக் கோயில் இல்லை. ஆனால் ஆஞ்சநேயருக்குக் கோயில் உண்டு. ஆஞ்சநேயருக்கும், இராவணனுக்கும் பெரிய வித்தியாசமில்லை. இருவரும் பெரிய பக்தர்கள்; வித்துவான்கள், பராக்கிரமசாலிகள். அதில் ஒருவரை ஒழித்து விட்டோம். ஆனால் மற்றொருவருக்கு கோயில் கட்டி வழிபாடு செய்கிறோம். அதனுடைய தாத்திரியம் என்னவென்றால் இராவணனிடம் பக்தி, தபஸ், பராக்கிரமம் இருந்தும் அகங்காரத்தினாலும், பேராசையினாலும் எல்லாம் அழிந்தது. ஆனால் ஆஞ்சநேயர் பகவான் இராமபிரானுடைய தாசானு தாஸன். தன்னைத்தான் சைபர் ஆக்கிக்கொண்டு "தான் ஒன்றுமே கிடையாது", என்ற நிலையில் இருப்பார். அதாவது,

ஆஞ்சநேயரை எப்பொழுது பார்த்தாலும் சையைக் கூப்பிய வண்ணம் தலைவணங்கிய நிலையிலேயே காணலாம். தன்னுடைய பராக்கிரமம், புத்தி, ஞானம் எல்லாவற்றையும் பகவானுடைய தொண்டுக்கு ஒப்படைத்தார். ஆனால் இராவணன், அகங்காரத்தினாலும், பேராசையினாலும் பிறரை ஹிம்சை செய்தான்.

பகவானை அடைய வேண்டுமென்றால் நமக்கு என்ன தேவை? என்று கேட்டால் இராமாயணத்தில் ஒரு ரகசியம். ஒரு விதமான ஐஸ்வரியம், படிப்பு இல்லாத காட்டு ஜாதிப்பெண், அழகு இல்லாத, குலம் கோத்திரம், காசு பணம் இல்லாத பெண், ஒன்றும் தெரியாதவள், பகவான் இராமச்சந்திரனை காந்தக்கல் போன்று அவள் இருக்கும் குடிசைக்கு அழைத்து வந்த இரகசியம் என்னவென்றால் ஒரே மந்திரம். உள்ளம் பகவான் வரவிற்குத் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. ரிஷிகள் 'இங்கு பகவான் வரப்போகிறார்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவரைப் பார்க்க வேண்டும்; தரிசிக்க வேண்டும்; அப்படி இரவும் பகலும் ஒரே ஆவல் உள்ளவளாய் இருந்தாள். சின்ன வயதில் புகுந்த ஆவல் கிழவியானாலும் உள்ளம் என்பது ஒரே நிலைமையில் இருந்தது. பகவானை அடைய பகவத் பக்தி நிறைந்த உள்ளமாக இருந்தது. எந்த உள்ளத்தில் அன்பு இருக்கிறதோ அங்கே பகவான் இருக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் ஓர் பழமொழி உண்டு. 'Where there is love there is God' அன்பே சிவம் 'எந்த உள்ளத்தில் அன்பு இருக்கிறதோ அந்த உள்ளத்தில் பகவான் இருக்கிறார்' என்பதை இராமாயணத்தில் சபரி அம்மாள் நமக்கு காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறாள்.

பரதனுடைய தியாகம் எப்பேர்ப்பட்டது. நந்திக் கிராமத்தில் இருந்து கொண்டு பாதுகையை சிம்மாசனத்தில் வைத்து அயோத்தியை ஆட்சி புரிந்தார்.

கடைசியில் இரண்டு தாற்பரியம், லக்ஷ்மணனுடைய தாயார், மனைவி. லக்ஷ்மணன் தாயார் கமத்திரையிடம் சென்று ஆசி கேட்ட பொழுது, 'லக்ஷ்மணர்' ஜன்மம் எடுத்ததற்கு இன்று பலன் கிட்டியது. பேஷாய் இராமபிரானுடன் காட்டுக்குப் போய்வா. 'உன்னைப்

பெற்றதன் பயன் இப்பொழுதுதான் பூர்த்தியாயிற்று' என்று உற்சாகம் கொடுத்து ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்கள்.

பிறகு லக்ஷ்மணன் மனைவி சொல்லுகின்றாள். "நீங்கள் தாயார் சீதாதேவிக்கு சேவைசெய்து கொண்டு ஆக்ஷேபம் பரிபாலித்து வாருங்கள். நான் அடையும் சுக லக்ஷத்தைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்றாள்.

மற்றும் இராமாயணத்தில் விபீஷணனின் திருஷ்டாந்தம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இந்த கவி காலத்தில் எல்லாமே அனுகூலமாய் இல்லை என்று (Complaint) குறை கூறுகிறோம். ஆனால் விபீஷணன் அசுரர் இராஜ்யத்தில்தான் இருந்தான். இலங்கையில் எங்கு பார்த்தாலும் பசுவானை மதிக்காமல் பிரதிகூலமான சூழ்நிலையில் இருந்தான். ஆனாலும் விபீஷணன் அவன் வீட்டை மட்டும் சொர்க்க லோகமாக வைகுண்டமாக மாற்றிவைத்து இருந்தான். அங்கே ராம நாமம், பகவத் பக்தி, பூஜை, உபாசனை, வீட்டில் செய்து கொண்டிருந்தான். வெளிசூழ்நிலை பாதகப் படுத்தாமல் தங்கள் வீட்டைப் பாதுகாத்துக் கொண்டான். ஆதலால் நம்முடைய சூழ்நிலை நம்மைக் காட்டிலும் சக்தி வாய்ந்தது. நாம் விரும்பினால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். குருநாதர் சொல்லுவார். "வீட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டாம். உங்கள் வீட்டை சகல கேஷத்திரங்களும் சகல தீர்த்த ஸ்நானமும் உள்ள வைகுண்டமாக உன் பாவனையை மாற்றினால் மாற்றிக் கொள்ளலாம்" என்பார். நீ, உன்னுடையவீடு வெளி சூழ்நிலைக்கு கவசம்போல, கோட்டைபோல ஆக்கிவிடலாம். அப்படி 'உங்கள் வீட்டையும் செய்யலாம்' நட்சத்திரங்கள் பிரகாசிப்பதுபோன்று இராமாயணத்தில் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் நமக்கு ஓர் தத்துவத்தை விளக்குகின்றன.

பகவானுடைய அனுக்கிரகம் குருகிருபை உங்களுடைய வாழ்க்கையை தெய்வீகமாகச் செய்து ஞானமும், பகவத் சாட்சாத் காரமும், அமைதியும் கொடுத்து அற்புதமாகச் செய்யட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

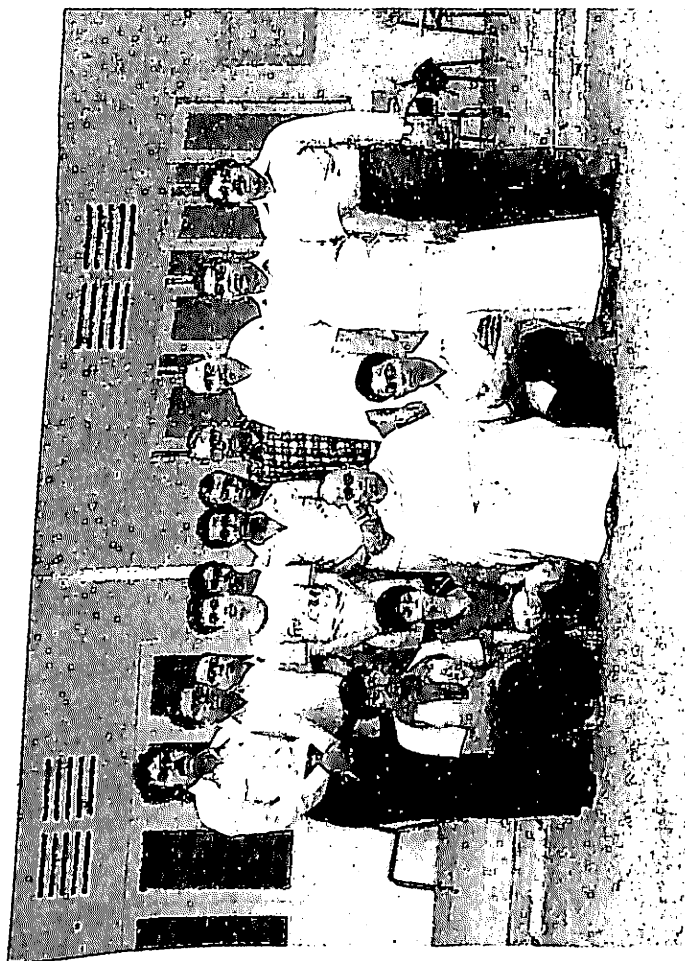
அன்புடன் இந்த நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடுசெய்த அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

8.9.1978-ல் இராசிபுரம் ஞானபக்து ஆறு நூல்களை ஸ்ரீமத் சுவாமி திதானந்த மஹராஜ்
புனிக் பஞ்சாங்கத்தில் வெளியிட செய்தார்.

3.8.1983-ல் மலேசியா நாட்டிற்கு சுவாமிஜியுடன்
விஜயம் செய்த பொழுது

1. மலேசியா யாத்திரை

மலேசியா நாட்டில் குருதேவர், சிவானந்த சுவாமிகள் ஆவதற்கு முன்பு ஜோகூர்பாரு, செரம்பான் ஆகிய இடங்களில் 1913ம் ஆண்டு முதல் 1923ம் ஆண்டு வரை சுமார் 10 ஆண்டுகள் டாக்டர் குப்புசாமியாக தன்னலமற்ற பெருந்தொண்டு செய்து புகழ்பெற்றார்கள். பின்பு இமயம் சென்று 1924 ஆம் ஆண்டு சிருங்கேரி மடத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீசுவாமி விஸ்வானந்த ஸரஸ்வதி மஹராஜ் அவர்களிடம் "சுவாமி சிவானந்த ஸரஸ்வதி" என்ற திருநாமம் துட்ப்பெற்று சந்நியாசம் பெற்றார்கள். 12 ஆண்டுகள் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டு ஆத்மானுபூதியடைந்து 1936ல் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள்.

மலேசியாநாட்டில் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் 1953ஆம் ஆண்டு திரு N. பொன்னையா (ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தா) அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மலேசியா நாட்டின் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் பத்து மலையின் (முருகன் கோயில்) சமீபம் 3 1/2 ஏக்கர் நிலத்தில் சிவானந்தா ஆஸ்ரமம், சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபம் ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தா அவர்களால் அமைக்கப்பட்டு, மலேயா நாட்டிலுள்ள 13 மாகாணங்களிலும் 13 கிளை தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கங்களுக்கும் தலைமை நிலையமாக அமைக்கப்பட்டு, மலேயா நாட்டின் எல்லா மூலை முடுக்குகளிலும் குருதேவரின் கருத்துக்களையும் ஆன்மீகச் செய்தியையும் பரப்பிவருகிறது.

மலேயா நாட்டிற்கு 1968 முதல் சுமார் 15 ஆண்டுகளாக இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் தமிழ் நூல்களில் சுமார் 60 நூல்கள் அனுப்பப்பட்டு மலேயா நாட்டில் தமிழ் தெரிந்த குருதேவர் பக்தர்கள் படித்து பரமானந்தம் அடைந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தா அவர்களும் இராசிபுரம் மூன்று முறை விஜயம் செய்துள்ளார்கள்.

ஸ்ரீசுவாமி பிரணவானந்தாஜி மஹராஜ் மலேசியாவில் 1982ல் மார்ச்சில் மகாசமாதி அடைந்தார்கள். நம் அகில உலக தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்தாஜி மஹராஜ் அந்நாட்டிற்கு ஆறுமுறை விஜயம் செய்து 7ஆம் முறையாக 1983 ஆகஸ்ட் 2ந்தேதி முதல் 28ந்தேதி வரை விஜயம் செய்ய ஏற்பாடு ஆகி இருந்தது. மலேயா நாட்டிற்கு விஜயம் செய்யுமாறும், நான்காவது அகில மலேசியா தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவும் அடியேனுக்கு அன்பு அழைப்பு விடுத்திருந்தார்கள்.

அந்த அழைப்பின் பிரகாரம் 1983 ஜூலை 31ந் தேதி சென்னையிலிருந்து கோலாலம்பூர் சென்றுவர விமான டிக்கட் ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. அதன்படி அடியேன் இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க காரியதரிசி S.சந்திரசேகரன் - புறப்பட ஆயத்தமானபொழுது அதன் தலைவர் திரு. M. S.A. ஜெயராம் அவர்களும் அடியேனுடன் வர ஆவல்கொண்டு, அந்நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டு அனுமதி பெற்றார்கள். இருவரும் 31-7-1983 பகல் 1.30 மணிக்கு "MAS"ல் (மலேசியா ஏர்லைன்ஸ்) புறப்பட்டோம். புறப்படுமுன் பக்தர்கள் ஆஸ்ரமத்தில் பிரார்த்தனை செய்து வழி அனுப்பிவைத்தார்கள். 3 மணி 5 நிமிடத்தில் விமானம் கோலாலம்பூர் (மலேசியா நாட்டின் தலைநகர்) சென்று அடைந்தது. அந்நேரம் மாலை 7 மணிக்குமேல் ஆகிவிட்டது. விமான நிலையத்தில் ரிஷிகேசத்தின் பிரதிநிதியாகப் பணியாற்றும் ஸ்ரீ சுவாமி ஜீவன்முத்தானந்தா அவர்களும் ஆஸ்ரம காரியதரிசி திரு. S. நேசதுரை அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். நாங்கள் சுவாமிஜியைத் தரிசித்ததும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் கடல் கடந்துவந்த எங்களை அன்போடு அரவணைத்துக் கொண்டார்கள். குருதேவர் மகிமை என்னே! என்று இயம்பிட முடியாது.

பத்துமலை சிவானந்தா ஆஸ்ரமம் சகல வசதிகளுடன் அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள குருபந்துக்கள் குழந்தைகளை தாய்

கண்ணும் கருத்துமாய் கவனிப்பது போன்று ஒரு குறையும் இன்றி நிறைவாய் எங்களை கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

மலேசியா நாடு செல்வச் செழிப்பும், வளமும் பொருந்திய நாடு. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடமையை செவ்வனே திறமையுடன் நிறைவேற்றும் ஆற்றல் உடையவர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள். நகரத்தை அழகாகவும் மிகவும் சுத்தமாகவும் வைத்திருக்கின்றார்கள். இயற்கை வனப்புமிக்க நாடு. ரப்பர் தோட்டங்கள், பனைமரத் தோப்புகள் நிறைந்து எங்குத் திரும்பினாலும் பசுமையாகவே காட்சி அளிக்கின்றன. அந்நாட்டின் சிறப்புகளுக்கு முக்கிய காரணம் இரண்டு. (1) எந்தப் பொருளிலும் கலப்படம் இல்லாமல் தரமான பொருள்களாகவே கிடைக்கின்றன. (2) லஞ்சம் வாங்காத உத்தியோகஸ்தர்களாக அரசாங்கத்தில் பணி ஆற்றுகின்றார்கள். சில முன்னுரிமை இருந்தாலும் லஞ்சம் பெறாத பண்பாடு உடையவர்களாய்த் திகழ்கிறார்கள். நல்ல சம்பளம் எல்லோரும் பெறுகின்றார்கள். வறுமையில்லாமல் எல்லோரும் வளமான வாழ்க்கையை வாழுகின்றார்கள்.

ஆகஸ்டு முதல் தேதி காலை பத்துமலை முருகனை சென்று தரிசித்து வந்தோம். தைப்பூச விழாவில் பத்தாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் இங்கு தரிசனம் பெறவருவார்கள். அம்மலையில் கலைக்கூடம், திருவள்ளுவர் கோட்டம் இரண்டும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள புலவர் பெருமக்கள் சிலைகளும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள திருக்கோயில்கள் போல் அனைத்தும் கண்ணைக் கவரும் முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஓவியச் சிற்பங்களைப் பார்த்து வந்தோம்.

ஆகஸ்டு முதல் தேதி மாலை சாதனாவாரம் நிறைவு நாளில் கலந்து கொண்டோம். (ரிஷிகேஷத்தில் குரு பூர்ணிமாவை யொட்டி கொண்டாடப்படும் சாதனாவாரத்தைப் போல). சத்தங்கத்தில் இருவரும் சிறிது நேரம் உரையாற்றினோம். மலேசியா நாட்டு அன்பர்கள், தாய்மார்கள் அனைவரும் தமிழகத்திலிருந்து வந்திருந்த எங்களை அன்போடு வரவேற்றார்கள். எல்லோருடனும் அளவளாவி ஆனந்தம் கொண்டோம்.

ஆகஸ்ட் 2ந்தேதி ஹாங்காங்கிலிருந்து வரும் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்களை மாலை 6.30 மணிக்கு சபாங் விமானத் திடலில் வரவேற்கச் சென்றிருந்தோம். உலகிலேயே சிங்கப்பூருக்கு அடுத்தபடியாக அழகான விமானநிலையம். சுவாமிஜி மஹராஜ் குழந்தைகளை தாய் சுருணையோடு சுவனிப்பது போன்று ஹாங்காங்கிலேயே, நாங்கள் செளக்கியமாய் வந்து சேர்ந்த விபரத்தை டெலிபோனில் கேட்டறிந்து ஆனந்தம் கொண்டார்கள்.

சுவாமிஜி மஹராஜ் அவர்களை வரவேற்க மலேசியா நாட்டு முக்கியப் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் வந்திருந்தார்கள். பல பெரியோர்களின் தொடர்பு எங்களை பிரமிக்க வைத்தது. சுவாமிஜி மஹராஜ், சுவாமிஜியின் (Personal Assistant) ஸ்ரீ சுவாமி விமலானந்தா, ஹாங்காங் அன்பர் ஜெர்மனியிலிருந்து ஓர் அம்மையாரும் சுவாமிஜியுடன் வந்திருந்தார்கள். விமான நிலையத்தில் சுவாமிஜி மஹராஜ் உள்ளம் உருகும் வண்ணம் கீர்த்தனை செய்து சாந்திமந்திரம், சமரசப் பிரார்த்தனையுடன் முடித்தார்கள். சபாங் விமான நிலையத்திலிருந்து 14 மைல் தூரத்திலுள்ள ஆஸ்ரமத்திற்கு அனைவரும் வந்து சேர்ந்தோம்.

"கோலாலம்பூர், சிவானந்த ஆஸ்ரமம் தெய்வீக அலைகள் நிரம்பப் பெற்ற இடம். பல தெய்வீக மாநாடுகள், சத்சங்கம், எல்லா சமயப் பெரியோர்களும் "Divine Life" செய்தியைப் பரப்பிய இடம்" - 10 மாதத்திற்குள் மீண்டும் இங்கு விஜயம் செய்து 28ந் தேதி வரை, இங்கு இருந்து ஸ்ரீ சுவாமிஜி பிரணவானந்தா ஞாபகார்த்த மண்டபத்தை திறப்பு விழா செய்ய வந்துள்ள செய்தியை ஸ்ரீசுவாமிஜி மஹராஜ் தெரிவித்தார்கள்.

எங்களை சுவாமிஜி மஹராஜ் சென்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் அழைத்துச் சென்றார்கள். சுவாமிஜி மஹராஜ் சத்சங்கத்தில் 28 நாட்கள் கலந்து கொண்டதுதான் எங்கள் வாழ்க்கையில் நாங்கள் செய்த பெரும் புண்ணியம். ஒவ்வொரு நாளும் சத்சங்கத்தில் சுவாமிஜி அருளிய அமுத மொழிகளை தொகுத்துக் கொடுப்பதே மலேசியா யாத்திரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

உபதேச மொழி :

சத்தியம் இருக்கும் இடத்தில் தர்மம் உள்ளது. அன்பே கடவுள். எல்லா தர்மங்களும் சத்தியத்தைச் சார்ந்துள்ளன. உண்மையினின்றே யாவும் பிறக்கின்றன. உண்மையிலும் உயர்ந்தது ஏதும் இல்லை

- சுவாமி சிவானந்தா

2. மலேசியா யாத்திரை

கோலாலம்பூர் சிவானந்த ஆஸ்ரமத்தில் (3.8.83) புதன்கிழமை அன்று குருதேவருடைய மகாசமாதி புண்ணிய திதி ஆராதனை பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் தலைமையில் நடைபெற்றது. காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை அகண்ட மகாமந்திரக் கீர்த்தனையும் நடந்தேறியது.

மிருந்த பக்தி சிரத்தையோடு அன்பர்களும், தாய்மார்களும் கலந்துகொண்டனர். குருதேவர் பாதுகா பூஜையும் நடைபெற்றது. திரு பக்தி சைதன்யா அவர்களால் ஹோமமும் மிகவும் சிறப்பாய் நடந்தேறியது. இரவு சங்கீதக் கச்சேரி நடைபெற்றது. கச்சேரி முடிவில் சுவாமிஜி அருளிய அருளுரை : "குருதேவர் வேடிக்கையாகச் செய்வார். பெரிய பாடகர்கள் குருதேவரை தரிசிக்க ரிஷிகேஷம் வருவார்கள். எந்தவிதமான பக்க வாத்தியங்களும் இல்லாமல் பாடகர்களைப் பாட்டுக் கச்சேரி செய்யச் செய்து விடுவார். அம்மாதிரியே இன்றும் நடந்தேறியது. திருவையாறு தியாகராஜர் மகாசமாதியில் மிகப் பெரிய பாடகர்களும் தங்கள் சேவா கைங்கரியத்தைச் செய்ய தங்கள் செலவில் வந்து பாடுவதற்கு நேரத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இம்முறையிலேயே இன்றும் கச்சேரி இனிது நிறைவேறியது" என்று பாடகரையும் ஆராதனை விழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவரையும் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

4.8.83 சுவாமிஜி அருளிய அருளுரையின் சுருக்கம் :

"இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு அணு யுகம் நம் உடல், மனம் புத்தியை இன்ப சுகபோகங்களில் மூழ்கி ஆதம் தத்துவத்தை மறந்திருக்கின்றோம். நாம் ஏன் இங்கு வந்திருக்கின்றோம், எதற்கு நம்மைப் பசுவான் படைத்தார் என்பதை மறந்து புலன் இன்பத்தில் மூழ்கி எல்லாம் மறந்து இருக்கின்றோம். நம் ஜீவிதத்தை பாழ்படுத்த ஒரு டெலிவிஷன்

போதும். நாம் இந்த உலகத்தில் நிரந்தரமாக வாழமுடியாது. நேரம் என்பது விலைமதிக்கவொண்ணாதது. வாழ்வு என்பதே நேரம். நேரம் போனால் ஆயுளும் போச்சு. நம் புனித நேரத்தை பகவத் கைங்கரியத்திலும் மனித சமுதாயத்திற்குத் தன்னலமற்ற சேவையிலும் ஜீவிதத்தைக் கழிக்க வேண்டும். "பகவானை அடையப் பாடுபட வேண்டும்" இதுவே நம் லக்ஷியம். இளமையிலேயே குழந்தைகளுக்கு தெய்வீக வாழ்க்கையைப் போதிக்க வேண்டும்.

'ஒரு கையில் பகவானைப் பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு கையினால் உலகில் தனக்கு அமைந்துள்ள கடமையைச் செய்ய வேண்டும்' என்று பகவான் இராமகிருஷ்ணர் சொல்லுவார். நீ எங்கிருந்தாலும் பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தால் அதுவே போதும். ஐந்து குடம் தலையில் வைத்துக் கொண்டு மேளத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் நடனம் ஆடினாலும் தலையிலுள்ள குடம் விழாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் நடன மாதுவைப் போலவும், கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்து தண்ணீர்க் குடம் எடுத்துச் செல்லும் பெண், வழியில் போகும்போது யாருடனாவது உரையாடிக் கொண்டும், நடந்துகொண்டும் செல்லும்போதும் தண்ணீர்க்குடம் கீழே விழாமல் ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்வதுபோல் பகவானை இலட்சியமாக வைத்துக் கொண்டு நாம் வாழ்வு நடத்த வேண்டும். உயர்ந்த மரம் இடைவிடா வளர்ச்சியினால் வளர்வது போன்றும், வீட்டில் மின்சார விளக்குகள் அனைத்தும் பொருத்தப்பட்டிருந் தாலும் மின்சாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தாவிடில் எப்படி வெளிச்சம் கிடைக்காதோ, நம் வீட்டில் பைப்பிபிட்டிங் எல்லாம் செய்திருந்தாலும் பம்பிங் ஸ்டேஷனில் இருந்துவரும் மெயின் பைப்புடன் பொருத்தப்படாவிடில் எப்படித் தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்காதோ அம்மாதிரி நம் தினசரி வாழ்வு பகவானுடன் சம்பந்தப்படுத்தாவிட்டால் வியர்த்தமாகிவிடும். ஆதலால் நம் தினசரி வாழ்வைப் பகவானுடன் சம்பந்தப்படுத்தி வாழ்க்கையைத் துவங்கி பகவானுக்கே நம் கர்ம செயல்கள் அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

3. மலேசியா யாத்திரை

கோவாலம்பூர் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீமத் சிதானந்த மஹராஜ் (5.8.83) ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

குருதேவர் எழுதிய "Voice of Himalayas" 'இமய மலையின் வீரமுழக்கம்' என்ற நூலிலிருந்து சில வாக்கியங்கள் படித்து அருளுரையை ஆரம்பித்தார்கள்.

"நாம் சாதனையில் மெதுவாக ஆமைபோன்று சென்றாலும் விடாமுயற்சியினால் வெற்றிகிட்டும். யார் பெரிய வீரன்? காந்திஜி சொன்னது "இமயமலையின் உச்சி சிகரத்தை அடைந்தவன் அல்ல. தன் பொறி புலன்களை வென்றவனே மகாவீரன் ஆவான்". விதையை நட்டு வேலி அமைத்து தண்ணீர் ஊற்றி வளர்த்துவந்தால் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெரிய மரம் ஆகும்.

"எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும்" கிராமப்புறங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் இறைப்பார்கள். கயிறு பட்டு பட்டு கல்லும் தேய்ந்திருக்கும். அப்படி நம் சாதனையில் மிகவும் கண்ணும் சுருத்துமாக இருந்து இடைவிடாமல் சாதனை செய்து வருவோமானால் சர்வேஸ்வரனை அடையலாம்.

சாதனையினால் பட்டாக் சுத்தியையும் விழுங்கலாம். மேஜிக்காரன் செய்யும் பல வித்தைகளைப் பார்த்திருக்கலாம். சாதனையினால் எதுவும் சாத்தியமாகும். அதுபோல ஆன்மீக சாதனை புரிந்தால் ஆன்மீக இன்பத்தை அடையலாம். ஆன்மீக இன்பம் உலகாயத இன்பத்தைப் போன்றது அல்ல. ஆன்மீக இன்பம் என்பது சாந்தி, சந்தோஷம், ஆனந்தம் நிறைந்தது.

எல்லா ஆஸ்ரமங்களைக் காட்டிலும் சந்நியாச ஆஸ்ரமம் மிகவும் உயர்ந்தது. இந்த ஆஸ்ரமத்தில் தனக்குரிய எல்லாக் கடமைகளும் தீர்ந்துவிடுகின்றன. சதா பசுவத் தியானத்தில் இருந்து தன் லட்சியத்தை அடையப் பாடுபட வேண்டும்.

சுவாமி விவேகானந்தர் வெளிநாடு சென்று இந்தியா திரும்பியவுடன் கன்னியாகுமரியிலிருந்து கல்கத்தா பேலூர் இராமகிருஷ்ண மடம் அடையும் வரை செய்த உபன்யாசங்கள் அனைத்தும் வீர முழக்கம் போன்று இருக்கும். அப்படி குருதேவ் சிவானந்தர் ஆரம்ப தீவிரசாதனை காலத்தில் இயற்றப்பட்ட புத்தகம் "Voice of Himalayas" "இமயமலையின் வீர முழக்கம்" என்றார்கள்.

(6.8.83) அன்று மலேசியாவிலுள்ள பதிமூன்று மாநில தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அருளிய அருளுரை :-

உங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்த சாதனா தர்மத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். பகவானை அடைவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு நம் வாழ்வு, உத்தியோகம் அனைத்தும் செய்ய வேண்டும். இதுவே பரம கல்யாணம், பரம சௌபாக்கியமாகும்.

மஹா புருஷர்கள் அனைவரும் மனித வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தையே உணர்த்தியுள்ளார்கள். இமயமலை போன்று அற்புதமான கண்டுபிடிப்புக்கள் கண்டு பிடித்திருந்தாலும் கர்வம், அகங்காரம் வந்து விட்டதால் மனித வார்க்கம் மன அமைதி இழந்தே காணப்படுகிறார்கள். அறியாமையின் காரணமாக மனித இனம் மாயையில் கட்டுண்டு புலன் இன்பங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு சொல்ல முடியாத துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கின்றார்கள். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் நடந்த மிகப் பெரிய இரண்டு உலக மகா யுத்தங்கள் மிகப் பெரிய படிப்பினை நமக்கு நல்கியிருக்கின்றது.

ஆதலால் உங்களுடைய ஜீவிதம் தினசரி ஆன்மீக சாதனையாக இருக்கவேண்டும். உங்களுடைய தினசரி வாழ்க்கையையே யோகமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். விவேகம், விசாரத்தின் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கையை தெய்வீகமயமாக ஆக்கவேண்டும். நம் வாழ்க்கையில் தெய்வீக குணங்களை கடைப்பிடித்து வரவேண்டும். சதாசாரியாய் மனம், வாக்கு, காயத்தினால் பரிசுத்தமாக நல்வாழ்க்கையே வாழ்ந்து வரவேண்டும்.

ஒற்றுமையுடன் குருநாதர் கைங்கரியம் செய்ய வேண்டும். நம்மிடையே உள்ள வெறுப்பு, துவேஷம் ஆகிய தீய பண்புகளை அகற்ற வேண்டும். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் குருதேவரின் தெய்வீக வாழ்க்கையின் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் எங்கே சென்றாலும் குருதேவரின் செய்தியைப் பரப்ப வேண்டும். இருபது ஆன்மீக போதனைகள், சாதனா தத்துவம், சமரஸப் பிரார்த்தனை ஆகிய மூன்று மட்டுமே உலக மனித சமுதாயம் அனைத்திற்கும் குருதேவரின் அருட் செய்தியாகும்.

டாக்டர் தேவகிகுட்டி, தென்னாப்பிரிக்கா ஸ்ரீ சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களின் குருபக்தியின் பெருமையை விளக்கினார்கள். குருதேவரின் ஸமாதி யோகம், 'BLISS DIVINE' நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடலாம் என்றார்கள்.

மாலை சத்சங்கத்தில் :- ஈஸ்வர சிருஷ்டியில் எல்லாம் சரியே. ஜீவ சிருஷ்டியில்தான் துன்பம். காரணம், ஆசை, கோபம், பொறாமையே.

கங்கையில் மிதந்துவரும் கைத்தடியைப் பற்றி, நமுவலிட்டு 'என்னுடையது' என்ற மயக்கத்தால் துக்கமடைகின்றோம். அதேபோன்று கங்கையில் மிதந்து வந்த 'கரடியை' கறுப்பு கம்பளி மூட்டை என்று பிடிக்கச் சென்று நாம் விட்டுவிட்டாலும், கரடி நம்மைப் பிடித்து ஆற்றில் அடித்துச் செல்வதைப் போன்று பற்றின் காரணமாக துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றோம்.

ஒவ்வொரு துன்பத்திற்கும் காரணம் நம் உடல் வாழ்க்கையை முறை தவறி கையாண்டதே.

கடவுள் வழிபாடு யோகம் என்று பெயர் பெறுகிறது. ஐம்பொறிகளை நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வென்று வருகின்றோமோ அந்த அளவுக்கு நம் வாழ்வு பெருவாழ்வாக திருந்தி அமைகின்றது. மனது பெரியது ஆக ஆக இவன் சான்றோன் ஆகின்றான். தெளிந்த மனதே ஞானக்கண்ணாக வடிவெடுக்கின்றது.

ஆதலால், ஆசையை நீக்கி பற்றை விட்டு பாரமார்த்திக பரமானந்த வாழ்வு வாழ்வீர்களாக.

4. மலேசியா யாத்திரை

7.8.83 அன்று கோலாலம்பூர் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சிதானந்த மஹராஜ் தலைமையில் அந்தர்யோகம் நடைபெற்றது. சுவாமிஜியின் அருளுரையின் சுருக்கம்: சென்ற நூற்றாண்டில் ஸ்ரீசுவாமி இராமதீர்த்தர் ஜப்பான் சென்றார். அந்நாட்டு விஞ்ஞானிகள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டபோது தாங்கள் கண்டறிந்த நவீன விஞ்ஞானக் கருவிகளின் பெருமைகளை எடுத்து விளக்கினார்கள். இதை அமைதியோடு கேட்டார். இவர் பேச எழுந்தவுடன் ஒரு விஞ்ஞானியைக் கூப்பிட்டு ஒரு கரும்பலகையை எடுத்துவரச் சொல்லி ஒரு (ஜீரோ) 0 போடச் சொன்னார். பல விஞ்ஞானிகளை அழைத்து பல 0000 (ஜீரோ) போடச் சொன்னார் : இவைகளுக்கு ஏதாவது மதிப்பு உண்டா? 'இல்லை' என்றனர். உடனே ராமதீர்த்தர் அந்த பூஜ்யங்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒன்று போட்டார். உடனே நாங்கள் போட்ட பூஜ்யங்கள் அனைத்திற்கும் மதிப்பு வந்துள்ளது என்றனர். உடனே ராமதீர்த்தர் சொன்னார் இறைவனை லட்சியமாக வைத்தே அனைத்து கலைகளும் எங்கள் நாட்டில் போதிக்கப்படுகின்றன. இந்தியா ஆன்மீகத்தில் பெருமையுடைய நாடு என்றார். ஆதலால் இறைவன் திருநாமத்தை ஒதிக்கொண்டிருத்தலே வாழ்வு. இறைவனை மறந்தால் இறப்புக்கே சமம் என்று சுவாமி இராமதாஸ் அவர்களும் கூறியுள்ளார்.

ஆதலால் இறைவனுடைய திருநாமத்தை சதா ஒதிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். பத்துமலை முருகனை நாமாவளியுடன் சுவாமிஜி மஹராஜ் அவர்களுடன் சென்று தரிசித்து வந்தோம். அந்தர்யோகத்தில் தியானம், பஜனை, உபன்யாசம், லிகித ஜபம், சத்சம்பாஷணை ஆகியவை நடைபெற்றன.

ஸத்சம்பாஷணையில் சுவாமிஜி அருளியது :
குருகேசுத்திரப் போரில் அர்ச்சுனன் கண்ணனை

கேள்விகேட்க பதில் கொடுத்ததே 'பகவத் கீதை அப்படியே' சிவசம்ஹிதை யோகவாசிஷ்டம், உபநிடதங்கள் அனைத்தும் வந்துள்ளன என்றார்கள்.

கிரகஸ்தர்கள் முக்தி அடைய முடியுமா? கிரகஸ்தர்கள் முக்தி அடையலாம். கடவுளுக்கு சந்நியாசி, கிரகஸ்தர் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. இறைவனை அடைந்த துக்காராம், நரசிமேத்தா, திருவள்ளுவர் ஆகியோர் கிரகஸ்தர்களே.

பகவான் இந்த பிரபஞ்சத்தை ஏற்படுத்தி மக்களை இவ்வளவு சொல்லமுடியாத துன்பத்திற்கு ஏன் ஆளாக்கி உள்ளான்? நம் மனம், புத்திக்கு அப்பால் உள்ளதை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகாயம் ஏன் உயரமாக உள்ளது? யாரும் பதில் கூற முடியாது. காற்றாடி விடும் பெரிய பையனைப் பார்த்து சிறிய பையன் எதற்காக இப்படி செய்கின்றீர்கள் என்று கேள்வி கேட்டால் இப்பொழுது இதைப்பற்றி உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. என் நிலைக்கு வந்தால் எல்லாம் தெரியும் என்பான். அப்படி எல்லாம் இறைவனின் திருவிளையாட்டு.

அமெரிக்கர்களின் அணுகுண்டு விளையாட்டினால் உலகம் அழிந்து விடுமோ? என்ற ஐயப்பாட்டிற்கு "பகவான் திட்டப்படி எல்லாம் நடக்கும்" தீவிரமாக சாதனை செய்தால் ஜீவன் முக்தர் ஆகிவிடலாம். கடவுள் பக்தியில் நாம் ஒங்கும் அளவு எதற்கும் பயப்படத் தேவையில்லை. மனம், வாக்கு, காயத்தை நற்காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தினால் பகவத் சாக்ஷாத்தாரம் அடையலாம். விடாமுயற்சியினால் விதியையும் வென்றுவிடலாம்.

மற்றவர்கள் எது கொடுத்தாலும் முதலில் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து சாப்பிட்டால் அது புனிதமாகிவிடும். மனதை எப்பொழுதும் சமநிலையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

'ஸனாதன தர்மமே' நம் இந்து தர்மம். ஒரே பரம்பொருள் அளவில்லாத நாமரூபங்களால் வழிபடப்படுகின்றது. குருதேவர் சொல்லுவார்; நாயுடு, சேட் எல்லோருக்கும் ஒரே

கோட் பிடிக்காது. அவரவர்களின் மன அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு மதங்கள் வந்துள்ளன. ஆகையினால் உங்களுடைய பக்தி, சிரத்தை நீங்கள் வழிபடும் மூர்த்தியிடம் உண்மையாக இருக்குமானால் உண்மையிலேயே நீங்கள் தெய்வத்தை வழிபட்டவர்கள் ஆவீர்கள். மனது குருவை நினைத்தால் குருகிருபைக்கு பாத்திரம் ஆகின்றீர்கள். பகவான் உங்களிடம் உள்ளார். நீங்கள் அவரிடம் உள்ளீர்கள்.

இங்கு நடந்த அந்தர்யோகம் போன்று உங்கள் வீட்டில் பகவானை நினைத்துக் கொண்டே இந்த ஆத்மாவை ஜபம், தியானம், பஜனை, சத்சங்கம் மூலமாக பரிசுத்தப்படுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். குருதேவர் சொல்லுவார்: தினசரி ஜீவிதம் சாதனா ஜீவிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பார்கள். இதுவே தெய்வீக வாழ்க்கை.

5. மலேசியா யாத்திரை

8.8.83ல் கோலாலம்பூர் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

பகவானை வேதாந்திகள் பரப்பிரம்மம் என்கிறார்கள் பக்தர்கள் பகவானை பரமசிவன், ராமன், கிருஷ்ணன், முருகன் என்று பல பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்கள். இஸ்லாமியர்கள் அல்லா என்கிறார்கள். கிருஸ்தவர்கள் பரமண்டலத்திலுள்ள பரமபிதா என்கிறார்கள். ஒரே பரதத்துவத்தை அநேக பெயர்களால் எல்லா மதத்தினரும் அழைக்கிறார்கள்.

மின்சார விளக்கு காற்றாடியை சுழலச் செய்யாது. காற்றாடி வெளிச்சத்தைக் கொடுக்காது. எல்லாம் மின்சாரம் இருப்பதினாலேயே இயங்குகிறது. வேதாந்திகளின் பரப்பிரம்ம தத்துவத்தைப் பலரும் பலவிதங்களில் சொல்லியுள்ளார்கள். ரமண மகிவிஷி "எல்லாம் பகவான் ஒருவனே. உன்னை நீ ஆராய்ந்து பார்" என்பார்கள்.

குருதேவர் சொல்லுவார் :- ஒவ்வொரு நாளும் இருபது நிமிடமாவது உன்னை நீயே ஆராய்ந்து பார் என்பார். நான்

இன்று பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்கு பரோபகாரியாய் இருந்தேனா? இன்று நான் சமூகத்தில் நல்ல பிரஜையாக இருந்தேனா? என்னுடன் வேலை செய்பவர்களிடம் ஒத்துப்போனேனா? இப்படி உன்னுடைய இயற்கை சுபாவத்தை தினசரி ஆராய்ந்து பார் என்பார்கள். உங்கள் விவகாரத்தில் தித்திப்பாக இருக்கிறீர்களா? விவகாரத்தில் சுசப்பாக இருக்கிறோமா? பிறருடைய சுகத்திற்காக நாம் வாழ்கின்றோமா? என்று நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

ஓ பகவானே! என்னை உன் சாந்தியின் தூதனாக ஆக்குவாயாக; எங்கு வெறுப்பு இருக்கின்றதோ அங்கு அன்பை பரப்புவேனாக. எங்கு இருட்டு, தீமை, கஷ்டம், துன்பம் இருக்கின்றதோ அதை நன்மையாக ஆக்குவேனாக. இப்படி தினசரி பிரார்த்தனை செய். தினசரி சாதனையில் முறையாக இருக்க வேண்டும். "காலையில் எழுந்ததிலிருந்து படுக்கும் வரை ஒவ்வொரு மணி நேரம் யாரிடம் கோபம் கொண்டோம்? யாரிடம் பொய் சொன்னோம்? இன்று என்னென்ன தவறு செய்தோம்? என்று தன்னைத் தானே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்" என்று குருதேவர் கூறுவார்.

என்னுடைய பக்தன் யார்? பகவான் கண்ணன் கீதையில் அகங்காரம் இல்லாதவனே தன்னை ஆராய்ந்து பார்ப்பான் என்கிறார். இன்று நான்கு தடவை பொய் சொல்லியிருந்தால், நான்கு தவறுகள் செய்திருந்தால் "நாளை ஜாக்கிரதையாய் இருப்பேன்" என்று உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். யாரையாவது நீ அவமதித்திருந்தாலும் அதற்கு ஆத்ம தண்டனை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். "கொம்பு எடுத்தால் குரங்கும் ஆடும்" என்பார்கள். இயற்கை வழக்கத்தை மாற்ற வேண்டும். பெஞ்சமின் பிராங்களின் செய்ததைப் போன்று சுய தண்டனை கொடுத்து திருத்த வேண்டும். தவறுக்கு இரவு உணவு உட்கொள்ளாதிருத்தல், வெயிலில் இருந்து 10 மாலை ஜபம் செய்தல் போன்ற தண்டனையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். தன்னை திருத்திக் கொள்ள டாக்டர் சாமுவேல் ஜான்சன் மூன்று நாட்கள் ஒரிடத்திலேயே நின்று

கொண்டிருந்தார். அவர் மகன், தான் செய்த தவறை உணர்ந்து நான்கு நாட்கள் மழையில் நனைந்து கொண்டிருந்தார். தன் தவறை தானே திருத்திக் கொண்டார்.

நீ உன்னுடைய நற்குணத்தை வளர்த்துக் கொள்ள அனுதினமும் பாடுபட வேண்டும். இது தான் சாதனை. அகர குணங்களை அகற்றி தெய்வீக குணங்களை நாள்தோறும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். காந்திஜி தன் தவறை எல்லாம் ஹரிஜன் பத்திரிக்கையில் பகிர்ந்து கொள்வார். 'சத்தியம், அஹிம்சை, பிரம்மச்சரியம்' ஆகியவற்றை கடைப்பிடிக்கும் அளவு நம்மை கடவுள் நிலைக்கு உயர்த்திக் கொள்கின்றோம் என்பார்.

நீ ஏதாவது ஒரு நல்ல குணத்தை வளர்த்துக் கொண்டால் மற்றது எல்லாம் தானே வரும். அப்பொழுது நீயே கடவுளின் உண்மையான பக்தன் ஆவாய்.

6. மலேசியா யாத்திரை

9.9.83 கோலாலம்பூர் பத்துமலை முருகனை பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்களுடன் சென்று தரிசித்து வந்தோம். வேல்தான் மூலமூர்த்தி. அங்கு கூட்டுத் தியானம், வழிபாடு செய்துவிட்டு சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தவுடன் சுவாமிஜி வழங்கிய அருளுரையின் சுருக்கம் :

"ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தா அவர்களின் இடைவிடாத தொண்டே இந்த சிவானந்தா ஆஸ்ரமம். நாம் நம்மையே தற்சோதனை செய்து ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். நம்மிடம் உள்ள தீய வாசனைகளை சுப வாசனைகளாக மாற்ற அனுதினமும் பாடுபட வேண்டும்.

பல ஆண்டுகளாக நாம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தும் நாம் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? விபீஷணன் பகவானிடம் பரிபூர்ண சரணாகதி அடைந்து தன்னைத்

திருத்திக் கொண்டது போன்று திருந்தவில்லை. கும்பகர்ணன் போன்று இருக்கக்கூடாது.

நண்பர்கள்தான் நம்முடைய ஆன்மீக விரோதிகள். நண்பர்கள் நம்மிடம் உள்ள நற்குணங்களையும், கெட்ட குணங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். "உன்னைத் தூய்மைப்படுத்தி, மனதை ஒருமனப்படுத்தி இறைவனை அடையவேண்டும்" என்று அனுதினமும் குருதேவர் சொல்லுவார்.

எல்லா யோகங்களும் இயம நியமங்களை வற்புறுத்துகின்றன. எங்கு கோபம் இருக்கின்றதோ அங்கு வெறுப்பு, துவேஷம் வந்து சேரும். 'ஆன்ம ஞானத்தை அடையத் தடையாக உன்னுள்ளே உள்ள மூன்று திருடர்கள் ஆசை, கோபம், துவேஷம். இவர்கள் சதா திருடிக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். எனவே ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்' என்று ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் நம்மை எச்சரிக்கின்றார்கள்.

நம்முடைய பலவீனங்களைக் கண்டுபிடித்து மாயையை வெல்ல அனுதினமும் பக்தி, சிரத்தையோடு பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். "பசுவான் முயற்சி செய்பவனுக்கே உதவி செய்வார்" உண்மையான பிரார்த்தனை ஒரு நாளும் தோல்வி அடையாது.

புறம்போக்கு நிலத்தில் உடனே பயிரிட முடியாது. முதலில் நன்றாக நிலத்தை உழுது பண்படுத்த வேண்டும். வீணையில் ராகம் எழுப்ப வேண்டுமென்றாலும் முதலில் கம்பிகளை சுருதுகூட்டி தயார் செய்யவேண்டும். "செக்குமாடு போல் சாதகர்கள் இருக்கக்கூடாது." படகில் போகின்றவர்கள் முதலில் நங்கூரத்தை எடுத்துவிட்டு துடுப்பு போட வேண்டும்.

உனது குருநாதரிடம் பரிபூரண சரணாகதி அடைந்துவிடு. "இந்தக் கலியுகத்தில் குருவிடம் மந்திர தீட்சை பெற்று மந்திர ஜபம் செய்வது இறைவனை அடைய உறுதியானதும், நிச்சயமானதுமான உன்னதமான மார்க்கமாகும்". ஜீவாத்மாவை பரமாத்மா மந்திர சொருபமாக இருந்து இரட்சிக்கிறார். வேதாந்தமும் ஜபத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

பகவான் (ஓம்) எவ்விடத்தும் நாத பிரம்மமாக, சப்தபிரம்மமாக வீற்றிருக்கின்றார். பகவான் திருநாமத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துக் கொண்டே இருந்தால் உன் நாக்கு புனிதமாகி புண்ணியவான் ஆகிவிடுவாய்.

உன் நாக்கில் நிந்தையான வாக்கு வரக்கூடாது. வாக்கில் ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய வார்த்தைகளும், புனித மந்திரங்களுமே (இறைவனுடைய திருநாமம்) வரவேண்டும். இதுவே வாக்கு இந்திரியத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகும். ஏகாந்தத்தில் வாழும் ரிஷிகளுக்கும் முனிவர்களுக்கும் காய், கனி, நீர் அருந்தி தபஸ் செய்பவர்களுக்கும் தூண்டுதல் இருக்குமானால், சதா நாக்கைத் திருப்திபடுத்த சதா தின்று கொண்டே இருந்தால் நமக்கு எப்படி? 'மலை கடலில் எப்படி மிதக்கும்?' நாக்கை அடக்கினால் ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேறலாம். நாக்கு, வாக்கு, இந்திரியம். வாக்கை அபச்சாரம் செய்தால் சரஸ்வதியை நிந்தனை செய்ததாகும்.

நீ எந்த வேலையைச் செய்தாலும் அது தபசே ஆகும். வங்காளத்தில் தோன்றிய கௌரங்க மகாப்பிரபு 'கீர்த்தனை, வழிபாடு, பஜனை செய்ய வேண்டும்' என்கிறார். புல்லைப்போன்று பணிவுடன் இருந்து பஜனை செய்ய வேண்டும் என்கிறார். நீ புல்லை மிதித்தாலும் உன் கால் மெதுவாகவே இருக்கின்றது. அப்படி நீ பணிவுடையவனாக இருந்து பஜனை செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பகவான் உன் பஜனையைக் கேட்பார். மரம் எவ்வளவு மழை, வெயில், காற்று அடித்தாலும் அத்தனையும் பொறுத்துக் கொண்டு கனிகள், புஷ்பங்கள், இலைகள், நிழல் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதைப் போன்று, மற்றவர்கள் உன்னை அவமதித்துக் கோபமான வார்த்தைகளைப் பேசினாலும் அவற்றை பொறுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு உன்னால் முடிந்த நன்மைகளையே செய்யவேண்டும். இதுவே உயர்ந்த மதம். உன்னை யார் எங்கு புகழ்கின்றார்களோ அங்கே செல்ல வேண்டாம். உன்னை யார் திட்டி அவமதிக்கின்றார்களோ அங்கு சென்று பொறுத்துக் கொண்டு கடவுளை துதிக்க வேண்டும். இதற்கு உதாரணம்

சீதாதேவி அரக்கர்கள் தூழ்ந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீராமபிரானை துதித்துக் கொண்டிருந்ததாகும்.

பொறுமையாக இருத்தல் என்பது மிகப் பெரிய சாதனை. யார் உன்னை அவமதிக்கின்றார்களோ அப்பொழுது அமைதியே உருவெடுத்தவனாக இருந்தால் வீரன் ஆகின்றாய். பிரேமையுடனும், அன்புடனும், பொய் பேசாமல் வாக்கு இந்திரியத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வாக்கினால் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும். மௌனமும், அன்பான வார்த்தையும், உண்மையுமே உன்னை உயர்த்தும். ஆஸ்ரமத்தில் அன்பான வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும். எங்கு போனால் வியாதி குணமாகுமோ அங்கு போய் அபத்தியம் செய்தால் எப்படி வியாதி குணமாகும்? அப்படி ஆஸ்ரமத்தின் பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்குள் வந்துவிட்டால் மெதுவாக, அன்பாக, அளவோடு பேச வேண்டும். அதிகாரம் செய்ய வீடு, ஆபீஸ் இருக்கிறது.

குருதேவர் சொல்லுவார் 'நான் சந்நியாசி' என்ற அபிமானம் கூட சந்நியாசிக்கே இருக்கக் கூடாது என்பார்கள். நாம் மற்றவர்களின் நன்மைக்கே வாழவேண்டும் 'ஆஸ்ரமத்திற் குள் வந்து விட்டால் என்ருரலை உயர்த்தி பேசமாட்டேன்' என்ற விரதத்தோடு வரவேண்டும். ஐரோப்பியர்கள் மிகப்பெரிய சர்ச்சுகளில் நுழைந்தால் அதன் அழகைக்கண்டு ரசித்து மிக பயபக்தியோடு அமைதியாக சென்று பார்த்து வருவார்கள். மிகப்பெரிய பதவியில் இருப்பவராக (ஜனாதிபதியாக) இருந்தாலும் சாதாரண பிரஜைகளைப் போல் தேவாலயத்திற்கு வந்து போவார்கள்.

உபநிஷத், மற்றும் மகான்கள் எழுதிய புத்தகங்களைப் படித்து அதன்படி வாழ முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படி வாக்கு இந்திரியத்தை மட்டும் பழக்கினால் போதும். அம்பு பாய்ந்து குறியை அடைவது போன்று இந்த ஜன்மத்திலேயே பசுவானை அடைய உதவும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

7. மலேசியா யாத்திரை

10.8.83 கோவாலம்பூர் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் மாலை சத்சங்கத்தில் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்களுடன் சுமார் 30 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்து, அகில உலக நாடுகளுக்கும் ஸ்ரீமத் சுவாமிஜி மஹராஜ் அவர்களுடன் பிரதம காரியதரிசியாக மூன்று முறை யாத்திரை செய்த ஸ்ரீ சுவாமி விமலானந்தா அவர்களின் பஜனையும் சொற்பொழிவும் நடைபெற்றது.

11.8.83 கோலாலம்பூரிலிருந்து சுமார் 400 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள அலோர் ஸ்டார் சென்றோம். போகும் வழியில் ஈப்போ விற்கும் சென்றோம். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி ருக்மணி தம்பதிகள் இல்லறத்திற்கு சென்றோம். 'குரு சேவையே தங்கள் வாழ்வு' என்ற உயர்ந்த தெய்வீக பண்பாட்டிற்கு ஈப்போ தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க கிளையில் அற்புதமான குரு சேவை செய்து வருகின்றார்கள். சுமார் 600 குழந்தைகளுக்கு மேல் ஈப்போ நாட்டில் தேவாரம், திருவாசகம் திருமுறைகள் இசையுடன் கற்பித்து தெய்வக்குழந்தைகளாக ஆக்கும் திருப்பணி செய்து வருவதைப் பார்த்து எல்லையில்லா ஆனந்தம் கொண்டோம். மாலை அலோர் ஸ்டார் சென்றோம். அலோர் ஸ்டார் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க உட்கிளைத்தலைவர் டாக்டர் குமரேசுவரன் தம்பதிகளும், பிணாங்கு, பிறை, சுங்கைக் கிரங்கான், தைப்பிங், ஈப்போ ஆகிய தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க கிளைகளின் ஒத்துழைப்போடு அந்தர்யோகத்திற்கு சிறப்பான ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

அன்று மாலை அலோர் ஸ்டார் அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி கோவில் திருமண மண்டபத்தில் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

நாம் இங்கு பசுவாணை அடையவே வந்திருக்கின்றோம். நாம் யாரும் நித்தியமானவர் அல்லர். நாம் அனைவரும்

கொஞ்ச காலம் இந்த உலகத்தில் இருந்து பின் பிரிந்து செல்லும் வழிப்போக்கர்களே.

ஞானிகள் நம்மை நல்வாழ்வு வாழ்வே அழைத்துச் சென்றார்கள் புத்தர் சுகபோக அரச வாழ்வைத் துறந்து ஏன் துறவியானார்? ஜெயின் மத ஸ்தாபகர் மகாவீரர் ஏன் துறவியானார்? இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகாலம் ஆரண்யத்தில் ஏன் தவவாழ்வு வாழ்ந்தார்? ராஜா கோபி சந்த், ராஜா பர்த்ருஹரி ஏன் நாட்டைத் துறந்தார்கள்? பர்த்ருஹரி துறவு பூண்டு சுடுந்தவம் இயற்றி இளமை, வைராக்கியம், நீதியைப் பற்றி பர்த்ருஹரி சிருங்கார ரசம், வைராக்கியசதகம், நீதி சதகம் என்று அற்புதமாக நூறு நூறு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அந்நூல்களைப் படிக்கும் போது நிலையாமையை உணர்த்தி நம் வாழ்வை உயர்த்தக் கூடியதாக உள்ளன.

"சௌக்கியமாக இருக்கிறாயா?" என்ற கேள்விக்கு யாரும் திருப்தியான பதில் தருவதில்லை. மனிதன் இயற்கைக்கு விரோதமாக 24 மணிநேரமும் கஷ்டப்பட்டு, இடைவிடாது ஒடிக்கொண்டே இருக்கும் இஞ்சின்போல், வாழ்ந்தும் நிம்மதியற்ற நிலையில் இருக்கிறான். பழைய காலத்தில் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தான். விடியற்காலையில் எழுந்தான். தனக்கு அமைந்த கடமையை வஞ்சனை இல்லாமல் அமைதியாகச் செய்து கொண்டு ஆனந்தமாக நல்வாழ்வு வாழ்ந்தான். இன்று உலக மக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களில் பல சுகங்களை அனுபவிப்பதாக எண்ணுகின்றனர். மனிதன் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தால் பாதி தூக்கத்திலும், அறியாக் குழந்தைப் பருவத்திலும், இளமைப் பருவத்திலும் முடிவில் சொல்ல முடியாத சுவலையிலும் அவஸ்தைப்படுகின்றான்.

உலகம் இன்பமயமா? பாம்பின் வாயில் தவளை சிக்கி உயிர் போய்க் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் பறந்து வந்த ஈ தவளையின் நாக்கில் சிக்கிக்கொண்டது. தவளை தன் மரணத்தையும் மறந்து ஈயைச் சாப்பிடும் சந்தோஷத்தில் இருப்பதை போன்று விவேகி உலக இன்பத்தை நினைக்கின்றான். இதே போன்று உபநிஷத்தில் ஒரு கதை

காட்டில் திரிந்த மணிதன் புலியைப் பார்த்து பயந்து வேகமாய் ஓடி வரும் சமயம் ஓர் பாழுங் கிணற்றில் தவறி விழுந்து விடுகின்றான். அங்கே ஓர் ஆலமரத்தின் விழுதைப் பற்றிக் கொண்டான். உயிர் பிழைத்தோம் என்று எண்ணினான். ஆனால் கீழே பார்த்தால் தண்ணீரில் முதலை வாயைத் திறந்து கொண்டிருக்கின்றது. மேலே ஆலமரத்தின் விழுதின் வழியாக ஓர் பாம்பு இறங்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த சமயத்தில் அந்த விழுதை இரண்டு எலிகள் கடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் இவன் வேகமாக வந்த அசைவினால் அந்த மரத்தின் மீது இருந்த தேன் கூட்டிலுள்ள தேனீக்கள் பறந்து வந்து கொட்டி துன்புறுத்துகின்றன. தேன் கூட்டிலிருந்து ஒரு சொட்டுத் தேன் இவன் நெற்றியில் விழுகின்றன. இவ்வளவு அபாயங் களுக்கிடையே இவன் அந்த தேனை நாக்கினால் நக்கி சுவைத்து ரசிக்கின்றான். இந்த உலகம் தரும் சுகம் இத்தகையது என்பது இக்கதை வலியுறுத்துகின்றன.

"சர்வம் துக்கமயம்" சம்சார சாகரத்தில் மூழ்கி சாவதற்கா பகவான் உங்களை அனுப்பினார்! பக்தர்கள், சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள் எல்லாம் உனது பிறப்புரிமை பேரின்பம் அடைவதுதான் என்கிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டில் அவதாரம் செய்து பக்தராகவும், சித்தராகவும், ஞானியாகவும், யோகியாகவும், அவதார புருஷராகவும் தோன்றிய சுவாமி சிவானந்தர் உனது லட்சியம் பகவத் சாட்சாத்த்காரம். அதை அடைய அனுதினமும் பாடுபடு" என்று வலியுறுத்துகின்றார். சாந்தி, ஆனந்தம், பரமானந்தம் வார்த்தையில் விளக்கமுடியாத ஆனந்தக் கடல், நீங்கள் அழிவில்லாத அமர ஆத்மாக்கள், உங்கள் உண்மை சொரூபம் ஆனந்த சொரூபம். சாந்தி சொரூபம். பகவான் எல்லையில்லாத ஆனந்தம். நீங்கள் பகவானின் அம்சம். தற்காலிக நாடகத்தில் நடிக்க வந்த ஆத்மா "நான் ராஜா" என்று நடித்து நாடகம் முடிந்தவுடன் என் 'ராஜா' போய் விட்டதே என்று அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்க இங்கு வரவில்லை. பகவானின் திட்டம் மக்களை கஷ்டப்படுத்த அல்ல. மணிதன் வேண்டுவது உடனடியான (Immediate) சுகம்! உண்மையான சுகம் உலகப்

பொருள்கள் எதனிடத்தும் இல்லை என்று ஞானிகள் வரையறுத்துக் கூறி உள்ளனர்.

புலிக்கும் தன் குட்டியிடத்தில் அன்பு இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட அன்பை நீங்கள் பகவானிடம் செலுத்த வேண்டும். பகவான் உன் ஹிருதயத்தில் உள்ளார். உண்மையான அன்பை பகவானிடம் செலுத்தினால் அஞ்ஞான இருள் அழிந்துவிடும். பக்தி மோட்சத்தை அடைவதற்கான சாதனம். பக்தி செலுத்தியே மீரா, ஆண்டாள், சபரி, நந்தனார் ஆகியோர் பகவானை அடைந்தனர். ஞானிகளும் இடைவிடாது இவ்வுட தேவதையை உபாசித்து வந்தனர்.

நாரத பக்தி சூத்திரம், வியாச பகவானின் வேதாந்த சூத்திரம், பாகவதம், பகவத் கீதை எல்லாம் பக்தி மார்க்கத்தையே புகழ்ந்து சொல்லுகின்றன. நாம் பகவானின் திருத்தொண்டர்கள். நாம் செய்யும் தொண்டு பகவானின் திருத்தொண்டு. நாம் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தும் பகவானின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கக் கூடியவையாக இருக்க வேண்டும். இந்த விதமாக பக்தியை வளர்த்து வந்தால் நாம் அனைவரும் இந்த ஜன்மத்திலேயே ஜீவன் முக்தர்களாக ஆவோம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

8. மலேசியா யாத்திரை

அலோர் ஸ்டார் அந்தர்யோகத்தில் 12.8.83 (வெள்ளி) அன்று பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அருளிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

அன்புக்குரிய அமர ஆத்மாக்களே! ஆத்ம சொரூபர்களே! இன்று அன்னை பராசக்தி தினம். பேட்டிரியை புதுப்பித்துக் கொள்ளும் சக்தியைப் போன்ற ஆற்றல் சாதனா தினத்தில் நமக்கு கிடைக்கிறது. ஆத்மீய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடைய ஊக்கம், உற்சாகம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் அந்தர் யோகத்தில் இருக்கிறது.

அந்தர்யோகம் என்றால் (feast of Divine Grace) தெய்வீக அருள் விருந்து உலக வாழ்க்கையில் பணம், பதவி, அதிகாரம் போன்ற சக்தியினால் உத்தரவு போட்டால் உடனே கிடைத்து விடும். ஒரு ஆன்மீக தத்துவத்தை மட்டும் பிரபஞ்சத்தில் வாங்கமுடியாது. அது கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள். அதை நம்மால் கொடுக்க முடியாது. சத்தங்கத்தில் நம் நல்வாழ்வுக்கு மனம், வாக்கு, காயத்திற்கான உயர்ந்த போதனைகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. பெரியோர்களின் சத்போதனைகளைக் கவனமாகக் கேட்பதினாலும், வேதாந்த சித்தாந்த உயர்ந்த இரகசியங்கள் புத்தகங்களைப் படிப்பதினாலும் கிடைக்கின்றது. உலகம் பூராவும் ஆன்மீகப் பிரகரங்கள் அனைத்தும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் நம் மனம் உயர்ந்த உபதேசங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

ஆன்மீக முன்னேற்றம் அடைய விரும்பும் சாதகர்களுக்கு சத்தங்கத்தின் மூலம் மிகப் பெரும் பயன் கிடைக்கிறது. குருதேவர் சொல்லுவார், "ஒரே மனதுடன் சத்தங்கத்தில் சொல்வதை கேட்க வேண்டும். ஒரே எண்ணத்துடன் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் கல்மேல் விட்ட ஜலம் போன்று விரயமாகிவிடும்" என்பார். இப்படி தினசரி புதிய ஆத்மீக அனுபவம் வரவேண்டும்.

பக்தர்களின் மகிமையைக் கேட்கக்கேட்க பக்தி வளரும். வேதாந்த கிரந்தங்கள் படிப்பதை சுவனமாகக் கேட்க வேண்டும். பசுவானுடைய அணுக்கிரகம் இந்த ஆன்மீக அந்தர்யோகத்தில் கலந்து கொள்வதினால் கிடைக்கிறது. கடிகாரத்திற்கு வாரம் ஒரு முறை சரியான நேரத்தில் சாவி கொடுக்காவிடில் அது சரியாய் நேரம் காட்டாது. அப்படி அடிக்கடி அந்தர்யோக நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு சாதனா சத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் விரும்பும் பலவிதமான உணவு வகைகள் அனைத்தும் தயாராக இருந்தாலும் நீங்கள் சாப்பிடாவிட்டால் பசி அடங் காது. தினசரி வாழ்க்கையில் பிரார்த்தனை, சத்சங்கம், வழிபாடு, லிகிதஜபம் செய்து வந்தால் ஆன்மீக சாதனையில் முன்னேற்றம் அடையலாம். நாம் தினசரி செய்யும் சாதனையை ஒரு நாளும் விடக்கூடாது. வெளியில் உங்கள் கடமைகளை எப்படி முறையாக செய்கின்றீர்களோ, அப்படி உங்கள் வாழ்க்கையில் பசுவாணை மறக்காமல் அவனுடைய நாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டே உங்களுக்கு அமைந்த கடமையைச் செய்து பசுவானுக்கு அர்ப்பணிக்கும் பிரசாதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இந்த உலகத்தில் நாம் எங்கிருந்தாலும் பசுவான் சன்னிதானத்திலேயே இருக்கின்றோம் என்ற உணர்வு மட்டும் இருந்தால் போதும். நம்மை மிக உயர்ந்த நிலைக்கு அது உயர்த்தும். 'எல்லாம் பிரம்ம மயம்' என்று ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம் உபதேசிக்கின்றது. சச்சிதானந்த பிரம்ம தத்துவம் ஒன்றே நிலையான தத்துவம். உன்னுடைய நிஜ சொரூபம் ஆனந்தமும் சாந்தியுமே. நீங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய ஆத்மா அல்ல. நீங்கள் சச்சிதானந்த சொரூபம் எனவே கடலில் அலை தோன்றி கடலிலேயே மறைவது போன்று நம் உண்மை சொரூபத்தை அறிந்து அதிலேயே நிலைத்திருக்க அனுதினமும் பாடுபடுவோமாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

9. மலேசியா யாத்திரை

அலோர் ஸ்டார் 12.8.83 (வெள்ளி) அன்று பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அருளிய அந்தர் யோக நிறைவு அருளுரையின் சுருக்கம் :-

அன்பர்களே! உயர்ந்த தேவதை பரதேவதை பரதேவதை என்றாலும் பசுவான் என்றாலும் எல்லாம் ஒன்றே. பரதேவதை என்பது மனம், புத்தி, அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. அதை நம் இந்திரியங்களால் கண்டு கொள்ள முடியாது. அது காலம், நேரம், இடங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நடப்பது எல்லாம் பசுவானுக்கு நன்கு தெரியும். இப்பிரபஞ்சத்தில் நடக்கும் நல்லது, கெட்டது, துன்பம், சுஷ்டம் எல்லாம் அவனுக்குத் தெரியும். சத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குணங்களால் ஆனது இவ்வுலகம்.

சிலோன் யோகர் சுவாமி "சம்மா இரு" என்றார். ஏகநாதர் பைபிளிலும் "சம்மா இரு நான் யார் என்று தெரியுமா?" என்று உபதேச வாக்கு வருகின்றது.

எல்லா சப்தங்களும் பசுவானுக்குத் தெரியும். தேச காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் இறைவன். நீ என்ன நினைக்கிறாயோ அது பசுவானுக்குத் தெரியும். இறைவன் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன். அவன் நினைக்க முடியாத பிரமாண்டமான அண்டங்களை சிருஷ்டித்து ரக்ஷித்து காப்பாற்றுவான். பசுவான் மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன். சக்தி மாயையின் பரபிரம்ம தத்துவம்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் குரு ராமகிருஷ்ணர் சொன்னார் :- "நெருப்புக்கும் தூட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? தித்திப்புக்கும் இனிப்புக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இந்த கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாது. குளிர்ச்சிக்கும் பனிக்கட்டிக்கும் வேறுபாடு இல்லை. பால் என்றவுடன் வெள்ளை நிறம் என்ற எண்ணம் வருகிறது. மணம் வீசுவதினால் கஸ்தூரிமான் நினைவுக்கு வருகிறது. ஒசை

வருவதினால் மிருதங்கம் நினைவுக்கு வருகிறது. அப்படி மாயைக்கும் பிரம்மத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? விழிப்பு நிலையில் அனந்தகோடி உயிர்கள் இருக்கின்றன. தூங்கிய நிலையில் அந்த உயிர்கள் இல்லை. விழிப்பு நிலையில் எல்லாம் பராசக்தியின் விளையாட்டு, சக்தி இல்லை என்றால் சிவம் இல்லை. பரபிரம்மம் என்பது பரிபூர்ணம். என்றும் நிறைவாக உள்ள பராசக்தி முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவள்.

மாயை தன்னுடைய சக்தியினால் சம்சார சாகரத்தில் மயக்கி மட்டும் வைக்கவில்லை. பட்டாளத்தில் 1000 பேருக்கு தலைவனாக இருக்கலாம். வீட்டில் தன் மனைவி சொன்னபடி ஆடுவான்.

நம் நாட்டின் பெருமைக்கே மகாபதிவிரதைகள் சான்று ஆவர்கள். ஆனாலும் மாயாசக்தி அதிக வலிமை உள்ளது. ராமகிருஷ்ணர் பராசக்தி வழிபாட்டினால் பரபிரம்ம தத்துவத்தை உணர்ந்தார். மத்வாச்சாரியார் சித்தாந்தப்படி தாயார் அனுகிரகத்தினால் (லக்ஷ்மி தேவி) பிரபத்தி மார்க்கம் மூலமாகவும் பகவானை அடையலாம் என்று உணர்த்துகிறார்.

மாயை வித்யா, அவித்யா என இரு வகைப்படும். மாயப் பிரபஞ்சத்தில் மகாபுருஷர்கள் வித்யா மாயை மூலம் பகவானை அடைந்தனர். அர்ச்சாவதாரத்தில் பகவானை பூஜை, அர்ச்சனை செய்தும் அடையலாம். பரமஹம்ஸர் பராசக்தி வழிபாட்டினால் பரமனை அடைந்தார். நந்தனார், இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆகியோர் பகவத் பக்தி செய்து பரமேஸ்வரனை அடைந்தனர். பராசக்தி வழிபாடு செய்தும் பகவானை அடையலாம் என்பதை பெரியோர்கள் நமக்குக் காட்டிக் கொடுத்துள்ளனர்.

சத்தங்கம் மாயை அல்ல. புண்ணிய கேஷத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செய்தல், வழிபாடு செய்தல், சுவாத்தியாயம் செய்தல் ஆகியவற்றாலும் மாயையை வென்றுவிடலாம். தெய்வத்தாயின் அருளால் நம்மிடையே உள்ள அசுர

சம்பத்துக்களை (கீழான கெட்ட குணங்களை) அழித்து தெய்வ சம்பத்தை (மேலான நற்குணங்களை) அடையலாம்.

காளியை வழிபடுவது பயங்கர வழிபாடு என்று சொல்லலாகாது. பக்தனுக்கும் பகவானுக்கும் இடையில் உள்ள தடைகள் அனைத்தையும் அழிப்பதற்கு காளி அன்னை உதவுகின்றாள். வித்யா மாயையினின்றும் விடுதலைக்கு வழிவகுக்கின்றாள். அவித்யா மாயை பந்தத்திற்கு வழி கோலுகின்றாள். நமக்கு பகவான் கொடுத்த உடல், புத்தி, அறிவு, மனத்தை பிறர் சேன்வக்கும் பிறருக்கு சுகத்தைக் கொடுக்கும் நல் வார்த்தைகளைப் பேசவும் உதவ வேண்டும். நம்முடைய சக்தியை, துர்க் காரியத்திற்கும் வீண் பேச்சிலும் காலம் கழிக்காமலும் பகவத் சிந்தனையில் மனதை பழக்கப்படுத்தி வந்தால் பரிசுத்தமானதாக மாறும்பொழுது பகவானை அடைய உதவும். இராவணன் மகா சிவபக்தன். ஆனாலும் கெட்டகுணம், துர்ப்புத்தி ஆகியவற்றால் அழிவதற்குக் காரணமானான்.

ஆதலால் நாம் அகில லோக நாயகி அன்னை பராசக்தியிடம் "என்னுடைய அறிவைத் தூய்மைப்படுத்து. உன்னை அடைய நல்வழியில் செல்வேனாக. உன்னுடைய திருவருளைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தகுந்த சுருவியாக இருப்பேனாக" என்று அனுதினமும் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

இந்த உலகம் பகவானுடைய கேஷத்திரம். சுண்களைத் திறந்து பார். கீழான எண்ணத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் மனம், புத்தியை நல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தி நல்வாழ்வு வாழ்ந்தால் பிரம்ம ஞானம் கிட்டும். பிரம்ம ஞானம் அடைய சாவி உங்கள் கையில் உள்ளது. நல்வாழ்வு வாழ்ந்தால் மறுபிறப்பு இல்லை. இந்நாள் பொன்னாள். நீங்கள் அனைவரும் அந்த பரிபூர்ண நிலையை அடைவீர்களாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

10. மலேசியா யாத்திரை

பிறை மாவட்ட தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கக் கிளையில் (13.8.83) புஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

அன்புக்குரிய நித்தியமான அழியாத ஆனந்தமய ஆத்ம சொரூபர்களே!

புனிதமான பரமாத்மா குருதேவ் சிவானந்தரின் சிறிய பிரதிநிதியாய் சில ஆத்மீகக் கருத்துக்களை இங்கு பேச வந்துள்ளேன். ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தர் 20 வருட காலமாக கோலாலம்பூர் பத்துமலையில் 1953ம் ஆண்டு சிவானந்தா ஆஸ்ரமம் ஸ்தாபித்து பல வருடங்களாக மலேசியா நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கிளைகளுக்கும் அடிக்கடி விஜயம் செய்து குருதேவரின் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார்கள். உயர்ந்த நெல்லுக்கு ஞான கங்கா நீரையும் பாச்சி உள்ளார்கள்.

உங்களுக்கும் குருநாதருக்கும் பூர்வ ஜன்மத்தில் கர்ம சம்பந்தம் உண்டு. என்னைவிட உங்களுக்கு குருதேவரிடம் அதிக சம்பந்தம் கிடைத்திருக்கும். சிதானந்தர் பிறப்பதற்கு பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன் பத்து வருடங்கள் குருதேவர் இங்கு இருந்திருப்பதினால் உங்கள் பெரியோர்களுக்கும் முன்னோர் களுக்கும் குருதேவரிடம் நேரடியான சம்பந்தம் கிடைத்திருக்கும்.

ஆத்மீகப் பிரசங்கங்களுக்கும் மற்ற சொற்பொழிவு களுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. ஆன்மீகம் அல்லாத பிரசங்கம் உலகத்தில் அழிந்து போகக்கூடிய பொருள்களைப் பற்றியது. இது நிரந்தரமானது அல்ல. அனாதியாய், ஆனந்தமாய், நித்தியமாய் என்றைக்கும் இருக்கும் பெரிய பொருளைப் பற்றிப் பேசுவது ஆன்மீக உபதேசமாகும்.

சினிமா கொட்டகையில் படம் பார்க்க வேண்டுமானால் இருளை உண்டாக்கி வெள்ளைத் திரையில் காட்டப்படுவது

உண்மையாய் எதுவும் இல்லை. சினிமா படத்தில் பலவித பாவனைகளைப் பார்க்கப் பணம் கொடுத்து முட்டாளாகின்றோம். 2 1/2 மணி நேரத்தில் அபாரமான அனுபவங்களைக் காட்டி மாயை நம்மை முட்டாள் ஆக்குகின்றது. ஆனால் சத்சங்கத்தில் விவேகம், விசாரம், புத்திசாலித்தனம் ஆகியவை கிடைக்கின்றன.

“வாழ்க்கையில் ஒரு அணா சுகத்திற்கு 15 அணா துக்கம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று” குருதேவர் சொல்லுவார். ஒரு அணா துக்கம் கூட விவேகிகளுக்கு கிடையாது. மனதில் பேராசை நிரம்பியிருப்பதினால் மன அமைதி கிடையாது. அமைதி இல்லாததினால் மனச்சாந்தி கிடைப்பதில்லை. தெருவில் போகின்ற நாய் எலும்புத் துண்டு கடித்து அத்துண்டு பல் இடுக்குகளில் சிக்கி இரத்தம் வருவதைப் பார்த்து எலும்புத் துண்டிலிருந்து வரும் இரத்தம் என்று எண்ணி சுகத்தை அனுபவிப்பதை போன்றே மனிதன் சுகம் அனுபவிக்கிறான். மனது உலக வஸ்துக்களுக்காக ஆசைப்பட்டு அனுபவிக்கும் சுகம் தற்காலிகமானதே.

உங்களது நிஜ சொரூபம் ஆனந்த சொரூபம். உடலுக்கும் மனதிற்கும் அப்பால் உள்ள தத்துவமே. ஆத்ம தத்துவம். உலக வாழ்க்கையில் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் அம்சம். கடலில் தோன்றும் அலைகள் கடலிலேயே போய்ச் சேருகிறது. உடல், மனது, புத்திக்கு அப்பால் பிறப்பு இறப்பற்ற நித்திய சொரூபம் ஆனந்த சொரூபம். அந்த சொரூபமாய் இருக்கின்ற நீங்கள் இருளினால் விஷய வஸ்துக்களில் சுகம் கிடைக்கின்றது என்ற மாயையில் மூழ்கியுள்ளீர்கள். சொறி, சிரங்குகளினால் வேதனைப்படுகின்றவர்கள், சொரிந்தால் சுகமாய் இருக்கும் என்று சொரிவதைப்போல பஞ்சேந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கும் சுகம் அனைத்தும் துக்கம் அளிக்கக்கூடியதே.

மனதிற்குள் இருக்கும் ஆசைக்கு முடிவே இல்லை என்பார் குருநாதர். அதைத் திருப்திபடுத்துவது எரியும் நெருப்பில் நெய்யை ஊற்றினது போலாகும். ஆசை இருக்கும் அளவுக்கு உனக்குள் அமைதி இல்லை. இது சத்தியம். மனதில் தோன்றும் ஆசையைத் திருப்திபடுத்த முடியாது. அந்த

ஆசைகளை கடந்து போக வேண்டும். ஆசையை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.

"நான் பரிபூர்ண ஆத்மா. எதுவும் எனக்குத் தேவையில்லை. பேரின்பம் என்பது என்னுடைய நிஜ சொரூபம். ஆனந்த சொரூபமே ஆத்ம தத்துவம்" யுவராஜா கடைக்குப் போய் சிறிய சாமான்களையா வாங்குவான். அனந்த கோடி பிரமாண்டமான 'இறைவனை அப்பன் என்றும், அம்மை என்றும் பரமபிதா என்றும், அல்லா என்றும் அழைக்கின்றோம்.

மாயமான பிரபஞ்ச சுகத்தில் மயங்காமல் சரியான முறையில் முயற்சி செய்தால், விவேகம், விசாரத்தின் மூலமாக ஞானத்தை அடையலாம். வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அறிந்து முயற்சி செய்தால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம். அங்கு சுகம், துக்கம் எதுவும் இல்லை. எல்லா ஆசைகளும் பூர்த்தியாகின்றன. அளவிலா பேரானந்தமும் வர்ணிக்க முடியாத பரம சாந்தியையும் அடையவே நாம் மானிடர்களாக வந்து உள்ளோம். பகவானுடைய பேரின்ப சாம்ராஜ்யத்தை அடையப் பாடுபட வேண்டும்.

பகவான் உன்னை இந்த அற்பப் பொருள்களை அனுபவிக்க அனுப்பவில்லை. பசி, தாகம், சில ஆசைகள் ஆகியவை தவிர்க்க முடியாதவை. சாத்வீகமான ஆசைகள் சத்தங்கம், ஜபம், தியானம், பிரார்த்தனை, வழிபாடு ஆகியவைகளாகும்.

நம் உள்ளத்தில் இருக்கும் தெய்வீக மலரை மலரச் செய்ய வேண்டும். மனம், வாக்கு, காயத்தினால் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் பகவானுடைய திருவடியில் அர்ப்பணிக்கும் மலர்களாக இருக்க வேண்டும். ஞான ஒளி போன்று பிரகாசிக்க வேண்டும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

11. மலேசியா யாத்திரை

மலேசியாவிலுள்ள பிறை மாவட்ட தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க சார்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அந்தர் யோகத்தில் (14. 8. 83) பூஜ்ய ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :

அழியாத அமர ஆத்மனே! ஆன்மீக சாதகர்களாகிய உங்களைக் காண்பதில் வெகு சந்தோஷம். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் குருதேவ் சிவானந்தர் சதாசாரம், தர்மம் இவைகளை போதிப்பதற்கே வந்த அவதார மூர்த்தி. நம்முடைய வாழ்க்கை இடைவிடாத பிரார்த்தனையுடன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று போதித்துள்ளார். நீங்கள் டாக்டராகவோ, அரசாங்க ஊழியராகவோ, வியாபாரியாகவோ, தொழிலாளியாகவோ, விவசாயியாகவோ இருக்கலாம். நீங்களும் அந்தர்யோக வாழ்க்கை வாழலாம். தாய்மார்களாகவோ, வீட்டில் கணவன் மனைவியாகவோ வாழ்ந்தாலும் நீங்களும் யோக வாழ்வு வாழலாம் என்பதே குருதேவர் போதனையாகும்.

நீங்கள் நடந்தாலும், வேறு எந்த காரியம் செய்தாலும் சுவாசிப்பது ஒரு நிமிடம்கூட நிற்பதில்லை. இதைவிட பத்து மடங்கு நூறு மடங்கு மிக முக்கியமானது பிரார்த்தனை. இதுவே உங்கள் அந்தர்முக வாழ்க்கைக்கு மிக முக்கியமானது. சரீரத்திற்கு உணவு எவ்வளவு மிக முக்கியமோ அப்படி அந்தர்முக வாழ்க்கைக்கு பிரார்த்தனை மிக முக்கியம். அந்தர்முக வாழ்க்கை (பிரார்த்தனையோடு கலந்த வாழ்க்கை) இல்லாவிடில் அது இறந்துபோன வாழ்க்கைக்கே நிகராகும். கொல்லனுக்கு நெருப்பு இல்லாவிடில் அவன் எந்தவொரு வேலையையும் செய்ய முடியாது. அதற்கும் மேலானது பிரார்த்தனை.

துளசிதாசர் ஆண்டவன் நாமமாகிய ராமநாமத்தை இடைவிடாது ஒதியே 'ராம சரிதமானஸ்' என்ற அற்புதமான ராம காவியத்தை ஹிந்தியில் எழுதினார். வாழ்க்கைக்கு

இன்றியமை யாதது மதம். நம் வாழ்க்கையில் நாம் பல தெய்வங்களை உருவ வழிபாடாக வழிபாடு செய்து வருகின்றோம். இந்து மதத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வழிபாடு, குறிப்பிட்ட தெய்வம் 'இல்லையா?' என்று பலருக்குச் சந்தேகம். உதாரணமாக உங்கள் பெண்ணுக்கு திருமணம் என்றால் வருகின்ற விருந்தினர்களுக்கு அவர்கள் விருப்பம்போல் உண்ணுவதற்கு ஏற்பப் பலவிதமான உணவு வகைகளைத் தயாரித்து உணவு பரிமாறுகின்றோம். ஒரே உணவுதான் வடை என்றோ, லட்டு என்றோ போடுவதில்லை அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உணவு மாறுபடுவதைப்போல தெய்வ வழிபாடும் மாறுபட்டே இருக்கும். ஆனாலும் எல்லோரும் வழிபடும் தெய்வம் ஒன்றே என்று ஞானிகளே அறிவார்கள்.

யார் இந்து? இந்து தர்மம் என்றால் என்ன? யார் இந்து தர்மத்தை பின்பற்றுகின்றவன்? ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய தடைகளை எதிர்த்துப் பரோபகாரமுடன் வாழ்ந்து வழிகாட்ட வேண்டும். உலக வாழ்வினும், தார்மீக வாழ்வினும் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் இருக்க வேண்டும். அவனே இந்து எனப்படுவான். 'கடவுளை அடைந்து தான் தீரவேண்டும்' என்ற ஆர்வமுள்ளவனே இந்து தர்மத்தைப் பின்பற்றியவனாகிறான். அவனுக்கு மறு பிறப்பு இல்லை. அவனே மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவனாகிறான். அழியாத அமர நிலைக்குத் தகுதியுடையவன் ஆகின்றான்.

உலக வாழ்க்கையில் எண்ணற்ற துன்பங்களுக்கு இடையே, சரீர சம்மந்தமான குறைந்த தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு சாந்தி, சந்தோஷம் அளிக்கக் கூடிய கைவல்ய சாம்ராஜ்யப் பதவியாகிய மோட்சத்தை அடைவதே வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகும்.

பிறருக்கு துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. பேரின்பம், சாந்தி அடைய உங்கள் வாழ்க்கையை நல்வாழ்வாக அமைக்க வேண்டும். பசுவாணைக் காண நீ தேடிக்கொண்டு போக வேண்டாம். உன் வாழ்க்கையில் நீ தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது பசுவான் உங்கள் வீடுவந்து சுதவைத்

தட்டி திறக்கச் சொல்லி காட்சி கொடுப்பார். நீ தர்ம வாழ்க்கை வாழாவிடில் மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தை அடையமுடியாது.

சன்மார்க்கம், நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று இந்து தர்மம் நமக்குப் போதிக்கின்றது. தங்கத்தின் மதிப்பை உரைகல் உணர்த்துவது போன்று நாம் வாழும் தார்மீக வாழ்க்கையே நமக்கு ஞானத்தையும், மோட்சத்தையும் அளிக்கும். அஞ்ஞான இருளிலிருந்து ஞான ஒளிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதே நம் பிரார்த்தனை. இதுவே நம் சனாதன மதம். பக்தன், ஞானி ஆகியவர்கள் நல்வாழ்க்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளார்கள். அவர்களின் சுய சரித்திரத்தைப் படித்து அதன்படி நாமும் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும்.

ஞானிகள் போதித்த உபதேசங்கள் நமக்கு ஆன்மீக பொக்கிஷங்களாகக் கிடைத்துள்ளன. இன்று நம் நாட்டு கல்விமுறை லௌகீக உலக வஸ்துவை அடைய உதவுகின்றது. ஆனால் இளம் வயதில் மெய்ப்பொருள், நித்திய ஐஸ்வரியம், சாந்தி, மெய்யறிவை அளிக்கக்கூடிய தெய்வீகக் கல்வியே முக்கியம் என்பதை குழந்தைகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். பரோபகார வாழ்வும், பகவத் சாட்சாத்த்காரம் அடையப் பாடுபடுவதுமே வாழ்க்கையின் இலட்சியம் ஆகும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

12. மலேசியா யாத்திரை

(மலேசியா நாட்டிலுள்ள பிறை மாவட்ட தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் அந்தர்யோக நிறைவு விழாவில் (14.8.84) பூஜ்ய ஸ்ரீ சுவாமி திதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம்)

அன்புக்குரிய அழியாத நித்ய ஆத்ம சொருபர்களே!

இந்தத் தொண்டுக்கு மிகவும் நன்றி. இந்து மதத்தில் எல்லாவிதமான நம்பிக்கைகளுக்கும் இடம் உண்டு. ஒரு குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு இஷ்டமான தெய்வத்தை வழிபடலாம். அப்படி வழிபட்டே பகவத் சாக்ஷாத்தாரம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்து மதம் ஓர் அற்புதமான மதம். யோக மார்க்கம், பக்தி மார்க்கம், ஞான மார்க்கம் என பல பிரிவுகள் உண்டு.

ரோமென் ரோலன்ட், "ஹிந்து மதம் உலகிலுள்ள மதங்களுக்குப் பார்லிமெண்ட் போன்ற மதம் ஆகும். மாதுளம் பழத்திலுள்ள முத்துக்களைப் போன்று அற்புதமான ரத்தினங்களைப் போன்றது ஹிந்துமதம்" என்கிறார்.

தர்மத்தை அனுஷ்டித்து நாம் வாழ்ந்து வரவேண்டும். தர்மத்தை விடாமல் அனுசரிப்பவர்களை இப்பொழுதும் வணங்குகின்றோம். சத்திய விரதத்தை அனுசரித்த ஹரிச்சந்திரனையும், தர்ம நியாயத்துடன் வாழ்ந்த யுதிஷ்டிரரையும் இப்பொழுதும் வணங்குகின்றோம். 'சத்தியமே கடவுள்' என்ற தர்மத்தை அனுஷ்டித்ததினால் காந்திஜிக்கு நாம் உயர்ந்த ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கின்றோம். இமைப் பொழுதும் நம்மை விட்டு நீங்காதவன் இறைவன். உங்களுடைய வாழ்க்கையில் இறைவனை இடைவிடாது நினைந்து ஆன்மீக வாழ்க்கையை நடத்தி நிறைவு செய்யவேண்டும்.

பிரம்மச்சரியம், கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் ஆகிய நான்கு ஆஸ்ரமத்திற்கும் பொருந்தும் சில விசேஷ தர்மங்களும் உண்டு. ராஜாவிற்கு நாட்டிலுள்ள

மக்களையும் நாட்டையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பு உண்டு. சிப்பாய்க்கு நாட்டைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பே முக்கியமானது. ஹிந்து மதத்தில் அஹிம்சைக்கு (கொல்லாமை) மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உன்னுடைய கடமை எதுவோ அதைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கீதையும் வற்புறுத்துகிறது. ஆத்மீக வாழ்க்கை வாழ குருதேவர் சிவானந்தர் நமக்கு இருபது போதனைகளும், முப்பத்திரண்டு சாதன தத்துவத்தையும் வழங்கியுள்ளார். "அந்த உபதேசங்களைக் கடைப்பிடித்து அதன்படி நடக்கவேண்டும்". நாம் யாது சொல்லுகின்றோமோ அதைக் காட்டிலும் அதன்படி நடப்பதே மேலானது. "புருஷார்த்தம் மிகப்பெரிய புருஷ லட்சணம்." சத்தியம் சொல்ல வேண்டும், பொய் பேசக்கூடாது. கோபம் கொள்ளக்கூடாது.

கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முன் அஸ்திவாரம் சரியாய் அமைந்திருந்தால் கட்டிடமும் உறுதியாயிருக்கும். ஒழுக்கமான வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும். மனம், வாக்கு, காயத்தினால் பரிசுத்தனாக இருக்க வேண்டும். ஆரோக்கிய வாழ்வே நல்வாழ்வு. நல்ல உயர்ந்த கார் இருந்தாலும் குடிகாரன் வண்டி ஒட்டினால் காருக்கே அபாயம் வந்துவிடும். நம் பஞ்சேந்திரியங்களினால் நல் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும்.

பிரம்மச்சரியமே வாழ்க்கையின் மகிமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தில், கணவன் மனைவி ஆகிய இரண்டு ஆத்மாக்களும் ஒன்றே. பகவத் உபாசனை, பரோபகாரம் செய்தல், பரஸ்பர ஜீவிதமாக கணவன் மனைவி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். மனைவி பதிவிரதையாக இருக்கவேண்டும். கணவன் ஏகபத்னி விரதனாக இருக்கவேண்டும். அசுர சம்பத்துக்களை விலக்கி தெய்வ சம்பத்தாகிய தெய்வீக குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

13. மலேசியா யாத்திரை

17.8.83 சூளுவான் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க சத்தங்கத்தில் சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய அருளுரை

"நாம் எங்கிருந்தாலும், எந்த நிலைமையில் இருந்தாலும் நம் வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். பசுவானிடம் 'என்னை அமைதியின்மையிலிருந்து அமைதிக்கும், வெறுப்பிலிருந்து அன்புக்கும், அறியாமையிலிருந்து ஒளிக்கும் அழைத்துச் செல்வீர்களாக என்று பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும்" என்றார்கள்.

புஜ்ய சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் மலேசியா நாட்டிலுள்ள ஜோகூர்பாரு தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தில் 18.8.83ந் தேதி நடந்த பாதுகா பூஜையின் போது ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம் :-

"பரதன் பாதுகா பூஜை செய்து கொண்டு ராமபிரான் நாட்டத்தில் மூழ்கியிருந்தான். இராஜ்ய பரிபாலனம் அற்புதமாய் நடந்தேறியது. கபீர் தன் குரு இராமானந்தர் திருவாக்கில் கிடைத்த ராம மந்திரத்தில் பூர்ண விகவாசம் வைத்து சதா ஜெபித்து ஞானம் பெற்றார். கபீரின் ஞான பொக்கிஷம் மேல் நாட்டில் பிரசித்தமாய் உள்ளது. நல்ல மருத்துவர் நோயின் தன்மையை அறிந்து நோயைக் குணமாக்க சீட்டில் மருந்து எழுதிக் கொடுக்கின்றார். நோயாளி அந்த சீட்டில் எழுதியபடி மருந்து வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றான். நோய் தானாகக் குணமடைகிறது. மருந்துதான் வியாதியைக் குணமாக்கியது. சீட்டு அல்ல ஆனால் எழுதிக் கொடுத்த மருத்துவரிடம் எவ்வளவு பெருமையும், மதிப்பும் கொடுத்து நம் வீட்டில் எந்த விசேஷம் நடந்தாலும் மருத்துவரை அழைக்கின்றோம். அப்படி குரு உபதேசம் மிகவும் முக்கியம்.

பம்பாயிலிருந்து சீரடி சத்திய சாயிபாபா கோவிலுக்கு வியாழன் தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள்

பாதுகாபூஜை தரிசனத்திற்குப் போய்வருவார்கள். வீட்டில் மின்சாரக் கருவிகள் விளக்கு எல்லாம் இருந்தாலும் சுவிட்சு போர்டுடன் மின்கம்பியை இணைக்காவிடில் வெளிச்சம் கிட்டாது. அங்ஙனமே நம் வாழ்வைப் பரமாத்மாவுடன் இணைத்துக் கொண்டால்தான் பரமானந்த வாழ்வு வாழலாம்.

மாலை நிகழ்ச்சி : இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு அணுயுகம். ஆதலால் இந்த யுகத்தில் நம் உடல், மனம், புத்தி ஆகியவற்றை உலக இன்பப் பொருள்களில் மூழ்கடித்துக்கொண்டு பகவானை மறந்துள்ளோம். நாம் ஏன் இந்த உலகத்திற்கு வந்தோம்? தெய்வீக இன்பம் பெறவே. இதை மறந்து புலன்வழி இன்பத்தில் மூழ்கி உள்ளோம். நம் நேரத்தைப் பாழ்படுத்த ஒரு டெலிவிஷன் போதும்; போன நேரம் திரும்பி வராது. வாயிலிருந்து வந்த சொற்களையும் திரும்பப் பெற முடியாது.

பகவான் கொடுத்த ஆயுளை மக்கள் சமுதாயத்திற்குத் தன்னலமற்ற பரோபகார சேவை செய்வதிலும், சத்சங்கத்திலும், ஜபம், தியானம், பிரார்த்தனை வழிபாட்டிலும் இம்மாதிரியாக தினசரி நல் வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தால் நாம் எங்கிருந்தாலும் பகவானை அடைந்துவிடலாம். இதுதான் பரமரகசியம்.

19.8.88 ஜோகூர்பாரு அந்தர்யோகத்தில் சுவாமிஜி அருளுரை :-

காலையில் எழுந்தவுடன் கடவுளுடன் நாம் 20 நிமிடம் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டால் போதும். நாள் பூராவும் அத்தொடர்பு இருக்கும். முயற்சி செய். நீ எங்கு போனாலும் உனக்குள்ளே இருக்கும் கடவுள் உன்னைவிட்டு எங்கும் போவதில்லை. வெளிச் சூழ்நிலையை நாம் மாற்ற முடியாது. உள்ளத்தின் சூழ்நிலையை நாமே நிர்ணயிக்கலாம். பகவான் கிருபையினால்தான் சத்சங்கம் கிடைக்கின்றது. சத்சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் அருள்பெற்ற பாக்கியவான்கள்.

உபநிடதம் 'பிரம்ம ஞானம் அடை' என்று வலியுறுத்துகிறது. ஏன்? அதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். அதைவிட மேலான இலாபம் இல்லவே இல்லை. உலக மக்கள்

அளவற்ற துன்பப்படுவது எதற்கு? பணம் சம்பாதிக்கவே, பணம் நிலைத்த சுகம் தருகின்றதா? இல்லவே இல்லை. நோயையும், துக்கத்தையும் நீக்க முடியாது. உலகம் ஒரு துக்கக் கடல். பிரம்ம ஞானம் அடைந்தால் எல்லா நோய்களும், துக்கம், கஷ்டம் எல்லாம் பறந்து போய்விடும். பிரம்மம் என்பதுதான் பேரின்பம், பரமானந்தம், பிரம்மத்தை அடைந்தவன் பிரம்ம ஞானியாகவே மாறிவிடுகின்றான். இதை அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். ராஜா பிறந்த தின விழாவிற்கு வரவேண்டுமென்றாலும், கல்தாணைப் பார்க்க வேண்டுமானாலும் சுத்தமான உடையுடன் வரவேண்டும். அதைப்போல பசுவானை அடைவதற்கு - பசுவான் சந்நிதானத்திற்கு தூய்மையாகப் போகவேண்டும். தவறு செய்கின்றவன் மீண்டும் மீண்டும் அதையே செய்தால் கடவுளால்கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

பிரம்ம ஞான உபதேசம் - மனிதன், அசுரன், தேவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு உபநிஷத்தில் சதை வருகின்றது. தேவர்கள் சுகபோகத்தை அனுபவித்தவர்கள். ஆகவே அடக்கம் பயிலவேண்டும். அசுரர்கள் குரூர குணத்தை விட்டுத் தயை, இரக்கம் ஆகியவை நிறைந்தவர்களாக வேண்டும். மனிதர்கள் சுயநலத்தை விட்டுத் தானம் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி நாம் வாழ்ந்தால் இறைவனை அடையலாம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

14. மலேசியா யாத்திரை

மலேசியா கோலாலம்பூர் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத்தில் 20.8.83ந் தேதி முதல் 22.8.83ந் தேதி வரை மூன்று நாட்கள் பூஜ்ய ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்கள் தலைமையில் நான்காவது மலேசியா தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கங்களின் மாநாடு நடைபெற்றது. இதில் அமெரிக்காவிலிருந்து ஸ்ரீசுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்களும், ஸ்ரீசுவாமி விஷ்ணு தேவானந்த அவர்களும், இந்தியாவிலிருந்து நாங்களும், புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ சுவாமி பிருந்தாவனதேவி அவர்களும் விசேஷ பிரதிநிதிகளாக கலந்து கொண்டோம். 23.8.83ந் தேதி ஒரு நாள் சிங்கப்பூர் சென்று வந்தோம். 24, 25.8.83ந் தேதி ராப் என்ற மாநில தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்திற்கும் சென்று வந்தோம். 28.8.83ந் தேதி ஸ்ரீசுவாமி பிரணவானந்தாஜி மகாசமாதி மண்டபத்தைத் திறந்து வைத்து சுவாமிஜி அருளுரை வழங்கினார். அன்று மாலை சுவாமிஜி புறப்பட்டார்கள். மறு நாள் (29.8.83) ஸ்ரீ சுவாமி பிரணவானந்தாஜி எங்களுக்கு மலேசியா அன்பர்கள் பிரியா விடை அளித்தார்கள். 30.8.83ந் தேதி காலை கோலாலம்பூரில் புறப்பட்டு மத்தியானம் சென்னை வந்து அன்று இரவே குருதேவர் கிருபையால் இராசிபுரம் வந்து சேர்ந்தோம்.

இந்த ஒன்பது நாட்களில் சுவாமிஜி அருளிய மிக முக்கிய அருளுரையை மட்டும் தொகுத்து கொடுத்து பூர்த்தி செய்கின்றோம்.

“நாம் இந்த உலகத்தில் பசுவாணை அடைவதற்கே வந்திருக்கின்றோம். ஜபம், தியானம், பிரார்த்தனை, சுவாத்தியாயம் மூலமாக நம் தினசரி வாழ்க்கையைப் பரிசுத்தப்படுத்திப் பசுவாணை அடைய சாதனை செய்வதற்கே நம்மை இங்கு பசுவான் அனுப்பியிருக்கின்றான். மற்றவர்களுக்காக நாம் இல்லை. நமக்காக நாம் இருக்கின்றோம். அனுதினமும் சாதனை செய்து இந்த ஜன்மத்திலேயே இறைவனை அடைவோமாக.”

நீ எங்கே போனாலும் இந்த உலகத்தை விட்டுப் போகமுடியாது. உன் வருமானத்திற்குள் உன் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். நடந்ததை மறந்துவிடு. நாளை நம் கைவசம் இல்லை. இன்றையை வாழ்க்கையை தெய்வீக வாழ்க்கையாக வாழவும்.

குருபக்தி, குருசேவை, தினசரி வாழ்க்கையில் குருநாதரின் உபதேசத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன் குருநாதரின் கிருபைக்கு பாத்திரமாகின்றான். இந்த முறையில் நாம் ஜீவிதம் நடத்த வேண்டும்.

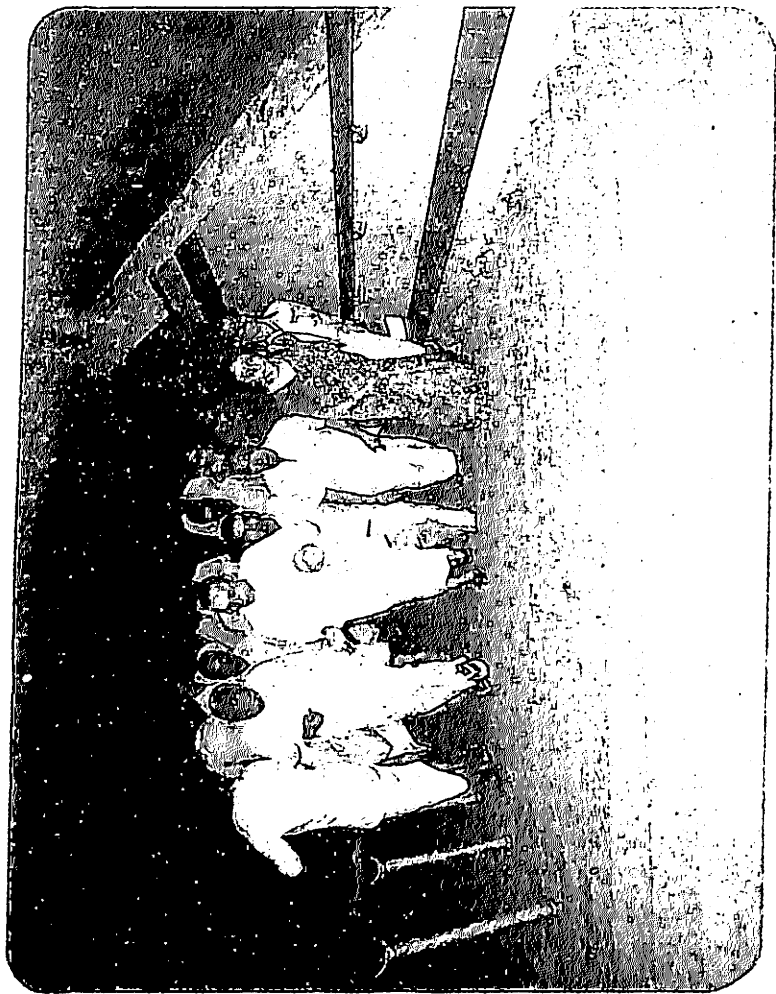
ஆன்மீக சாதகர்களுக்கு அறிவுரை :- தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் என்பது தானியம் உற்பத்தி செய்வதோ, சைக்கிள் உற்பத்தியோ, மற்ற சாமான்கள் உற்பத்தி செய்வதோ அல்ல. நற்சிந்தனை (Good Thoughts)யும் தெய்வீக நல்ல எண்ணங்களைப் பரப்புவதேயாகும்.

தினசரி நம் வாழ்க்கையில் செய்து வரும் வழிபாடு, பிரார்த்தனை, சத்சங்கம், தியானம் ஆகியவை நமக்கு ஞானத்தை நல்கும். "ஒழுக்கமான நல்வாழ்வு, முறையான சாதனை" இதுவே தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தின் லோக சங்கரக காரியம். குருதேவர் அந்த புனிதமான நற்காரியத்தைச் செய்தார். இப்புனித கைங்கரியத்தில் ஈடுபடும் அனைவரும் புனிதமான நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவர்."

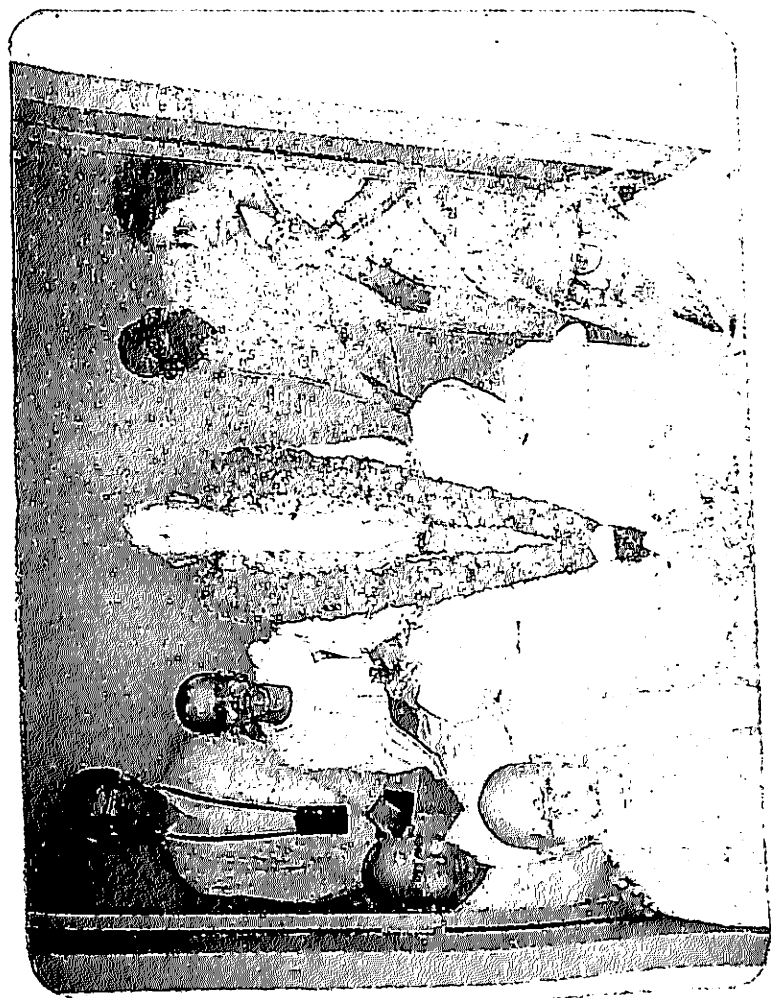
"நம் வாக்கு மிகவும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் இருப்பவர்க்கே கேட்காமல் மெதுவாகப் பேச வேண்டும். ஆஸ்ரமத்தில் நுழைந்தவுடன் சப்தம் போடக்கூடாது. பரஸ்பர விவகாரத்தில் கோபம் இல்லாமல் சாந்தமாக கலந்து காரியம் செய்ய வேண்டும். ஏகநாதர் தமது அந்திம காலத்தில் 12 சிஷ்யர்களின் பாதங்களை கழுவினார், ஏன்! அத்தகைய பணிவு உங்களுக்கு வரவேண்டும்.

உங்களுடைய வாழ்க்கை பசுவத் சாட்சாத்தர்மம் அடைவதற்கும், பரோபகார சேவை செய்வதற்குமே பசுவான் கொடுத்துள்ளார் என்ற உண்மையை அறிந்து நடந்தால் கிடைத்தற்கரிய ஜன்ம இரகசியம் பூர்த்தியாகும்.

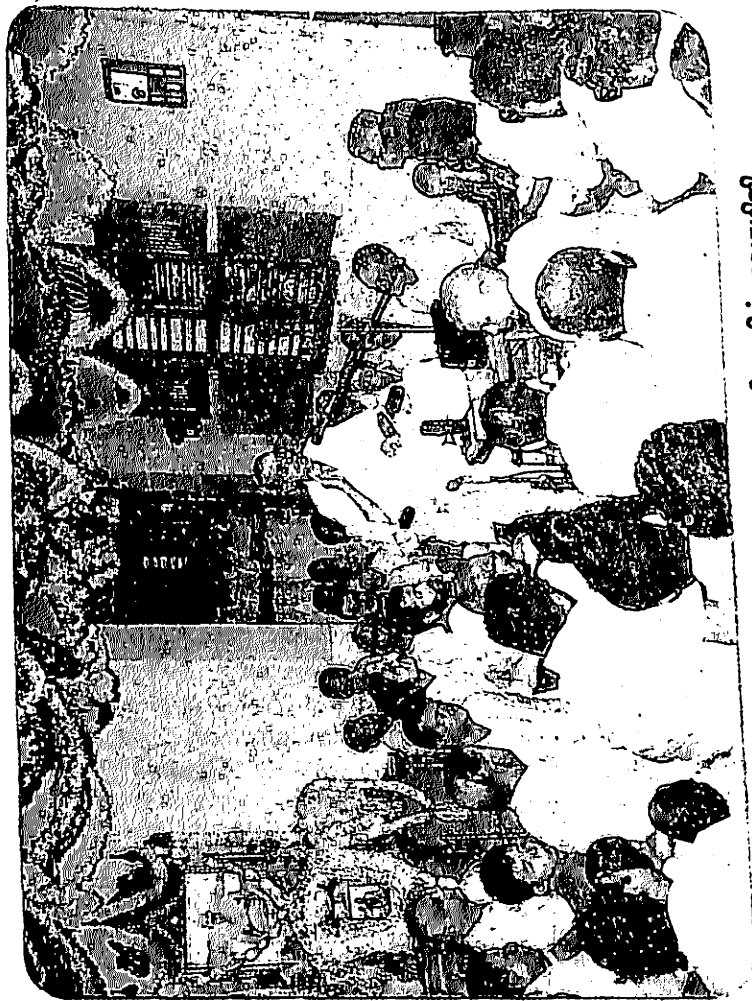
ஹரி ஓம் தத் ஸத்

19.8.1984-ல் ஸ்ரீ மத் சுவாமி சிதாணந்த மஹராஜ்
அவர்களுடன் டாக்டர் தேவகி குட்டி இராசிபுரம் விஜயம்

16.2.1987-ல் சிவானந்தா நூற்றாண்டு விழாவில் சுவாமிஜி
கலந்து கொண்டு அருளுரை வழங்குதல்

ஓம் நமோ பகவதே சிவானந்தாய

பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்தர் வருகை

அன்புடையீர்,

ஓம் நமோ நாராயணாய, வணக்கம்.

நிகழும் 19.8.1984 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்கு இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபத்திற்கு

அகில உலக தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத் தலைவர் **பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ்** அவர்கள் விஜயம் செய்கின்றார்கள். குருதேவ் சிவானந்தரின் ஆறு தமிழ் நூல்களை வெளியீடு செய்து அருளுரை வழங்குவார்கள்.

சுவாமிஜி மஹராஜ் அவர்களுடன் ரிஷிகேஷ் சிவானந்தா ஆஸ்ரம டிரஸ்டிகள் பிரசித்திபெற்ற குஜராத் கண் டாக்டர் சிவானந்த அத்வார்யு அவர்களும் உத்திர பிரதேச பிரசித்தி பெற்ற டாக்டர் R. தேவகி குட்டி அவர்களும் கலந்து கொள்கின்றார்கள்.

மாலை 7.00 மணிக்கு நிகழ்ச்சி நிறைவுபெறும்.

அன்பர்கள் அனைவரும் வந்திருந்து தரிசித்து நல்லாசி பெறுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

Divine Life Society
Rasipuram (Branch)

இங்ஙனம்,
காரியதரிசி
தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்,
இராசிபுரம்.

பகவான் எங்கு வசிக்கின்றார்?

**8.9.85ல் இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை
மண்டபத்தில் சுவாமி சிதானந்தர்
அருளிய அருளுரை**

சங்கராச்சாரியார் மனிதனைப் பார்த்து, "ஏ! மனிதா உனக்குள்ளே இருக்கின்ற ஆசை, கோபம், வெறுப்பு ஆகிய மூன்றும் உன்னிடத்தில் உள்ள ஞான இரத்தினத்தைத் திருடப் பார்க்கின்றது. ஜாக்கிரதை! ஜாக்கிரதை!" என்கிறார். இந்த மூன்று குணங்களும் போய்விட்டால் மனிதன் திவ்யன் ஆகின்றான். இந்த மூன்று அசுர சம்பத்துக்களும் போய், அந்த இடத்தில் அன்பு, விரக்தி, சுருணை வந்து விட்டால் உங்கள் சுபாவம் தெய்வீகமாகிவிடும். அப்பொழுது பகவானுடைய அருள், ஞானம், உங்கள் ஜீவிதத்தில் தானே வந்துவிடும்.

பகவானைப் பற்றுகின்ற ஒரு பெரிய ஆசை உள்ளத்திலே பொங்க வேண்டும். உலோபி எப்பொழுது பார்த்தாலும் எப்படி காசு சேர்ப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய் இருப்பானோ, ஒரு பதிவிரதை தன் கணவன்மேல் எப்படி அன்பு செலுத்துவானோ அதுபோல நம் அன்பைப் பகவானிடம் செலுத்த வேண்டும். பகவானைச் சர்வசுதந்திரன் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவன் சுதந்திரன். அவனை ஒருவரும் பிடித்துவிட முடியாது. ஆனால் அவன் ஓர் இடத்தில் மட்டும் சுதந்திரத்தை விட்டுப் பரதந்திரன் ஆகின்றான். பகவான் பக்த பராதினன். எங்கு பக்தியிருக்கின்றதோ அங்கு அவன் வருகின்றான்.

பக்தியுள்ள இடத்தில் சுதந்திரத்தைவிட்டு அவர்கள் சொல்படி கேட்கிறான் பகவான். அன்பு இருந்ததினால்தான் யசோதை கைகட்டிப் போடக் கையைக் கொடுத்தான். வாயைத்திற என்றவுடன் வாயைத் திறந்தான். அடியைக்கூட வாங்கிக் கொண்டான். அந்த அன்பு இருந்ததினால் கோபிகா

ஸ்திரீகள் நர்த்தனமாடு என்றவுடன் நடனமாடினான் கண்ணன்.

அந்த பவித்ரமான ஹிருதயம், காமம், குரோதம் இல்லாத தூய அன்பு ஆகிய இரண்டும் எங்கு இருக்கின்றதோ அங்கு அவன் வருகின்றான். பெரிய பாண்டித்யம், வேத வேதாந்தம் பிடிபுத்தல், பெரிய குலத்தில் ஜென்மம் எடுத்திருத்தல் முதலியவற்றை அவன் கேட்பதில்லை. உன்னுடைய ஜாதி என்ன? உன்னுடைய கோத்திரம் என்ன? சமஸ்கிருதம் தெரியுமா? என்றெல்லாம் பசுவான் கேட்பதில்லை.

உள்ளம் எப்படியிருக்கின்றது? அந்த உள்ளத்தில் எனக்கு ஸ்தானம் இருக்கின்றதா? என்பதையே பார்க்கின்றான். அந்த உள்ளத்தில் காமம், கோரதம், லோபம் இருந்தால் பசுவான் அந்த இடத்தில் அகங்காரம் இருக்கின்றது என்று போய்விடுவான். பசுவான் உன் ஹிருதயத்தில் உட்காரலாம் என்று போனால் அந்த இடத்தில் வேறு ஒருவன் உட்கார்ந்து இருக்கின்றான் என்று வந்து விடுவான். உள்ளம் பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். அங்கே பசுவானுக்குத் தேவையிருக்கின்றதா? என்று பார்ப்பான்.

நம் குருதேவர் சிவானந்தர், “உள்ளத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதுதான் பசுவாணை அடைவதற்குரிய அப்பியாஸம்; இதனால் பசுவான் உங்கள் வசமாய் வந்துவிடுவார். அவருடைய சுதந்திரத்தை விட்டு உங்கள் வசமாய் வந்துவிடுவார்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

செய்திகள் :

நம் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் புனித பத்தமடைக்கு 3.5.1989 புதன்கிழமை விஜயம் செய்தார்கள். ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தா நூற்றாண்டு விழா இலவச மருத்துவமனை அபிவிருத்திக்காக வாங்கப்பட்ட 96 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பூமி பூஜை செய்து.

“பூமாதேவியே! இந்த நிலத்தில் எவ்விடத்தில் தோண்டினாலும் ஜலம் கிடைக்கவேண்டும். எந்த-நல்விதை ஊன்றினாலும் நன்றாக முளைத்து ஒங்கி வளரவேண்டும். இவையெல்லாம் எதற்கு எனில், எதிரில் அமைந்திருக்கும் மருத்துவமனைக்கு இராமனாகவும், கிருஷ்ணனாகவும், நாராயணனாகவும், லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி தேவிகளாகவும் வியாதியஸ்தர் ரூபத்தில் தெய்வமே வருவார். அவருக்குப் பணிவிடை செய்யப் பயன்பட வேண்டும்” என்று உள்ளமுருகப் பிரார்த்தனை செய்தார்.

பிறகு புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட சிவானந்தா மடம் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் முடித்துச் சிவானந்தர் மடம் திறப்பு விழா செய்வதற்கு எழுந்தருளுவதற்கு முன் ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் “நம் இராசிபுரம் யோகிராஜ் சந்திரசேகர் சந்நியாசம் பெறுவதற்குப் பூர்ண தகுதி உள்ளவர். இன்று அவருக்குச் சந்நியாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருநாதர் என் உள்ளத்தில் பிரேரணை கொடுத்துள்ளார். குருநாதருக்காகவே தன் ஜீவிதத்தை அர்ப்பணித்துக் குரு சேவையிலே ஈடுபட்டுள்ள அவருக்குக் குருநாதர் ஜன்ம பூமியில் குருநாதரே சந்நியாசம் வழங்குகின்றார். ஸ்ரீ குருபூர்ணிமாவிற்கு ரிஷிகேசம் வருவார். விரஜா ஹோமம் எல்லாம் நடத்தி அப்பொழுது சந்நியாசத் திருநாமம் சூட்டப்படும்” என்று அருளி அவருக்குச் சந்நியாசம் வழங்கி மகாவாக்கிய உபதேசமும் செய்தருளினார்.

சீ

Samyasa diksha
Samyasa to
Kee. Chandrasekhar
yogi Bhikshu
Namami Bhikshu
3.5.89

Samyasa
on 3 May 89
at Pattanam
[Signature]

3.5.1989-ல் புனித பத்தமடையில் சந்நியாச தீட்சை வழங்குதல்

God bless you! benanda
Swami. Chidambaram
2.5.89

“வேத உபநிடதங்கள்”

ஸ்ரீமத் சிதானந்த சுவாமிகள் 12.5.1992 அன்று இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்திற்கு விஜயம் செய்து ஆற்றிய அருளுரையின் சுருக்கம்.

வேத உபநிஷதங்கள், இதிகாச புராணங்கள் பலப்பல கருத்துக்களைக் கொடுக்கின்றன. அவைகளில் சுருக்கமாக - “அதுமெய் - மற்றவை பொய்” என்று சங்கரர் கூறுகிறார்.

இறைவன் மட்டுமே அழியாதவன். மற்றவை அழிந்து போகக்கூடியவை. ஆகையால் அழிந்து போகின்ற நாம், அழியாத இறைவனை நாடவேண்டும். அற்ப புலன் இன்பங்களை விடுத்து, ஆன்ம பேரானந்தத்தை நாடவேண்டும். அதற்குரிய ஒரேவழி மெய்ஞானம்.

குருதேவரின் நூல்களை தினமும் ஓரிரண்டு மணிநேரம் படிக்கவேண்டும் (ஸ்வாத்யாயம்) படித்த பொருள்களை சத்சங்கத்தில் விசாரணை செய்யவேண்டும். ஐயங்களைப் போக்கி மாசற்ற ஞானத்தைப் பெறவேண்டும். அந்தஞானத்தை நாம் நடைமுறையில் - ஆசாரத்தில் (அனுஷ்டானத்தில்) கொண்டு வர வேண்டும். நாம் பெற்ற நல்ல பேறுகளை மற்றவர்களும் பெற்றிட பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஆன்மீக சாதகர்கள் விசாரம் - ஆசாரம் - பிரச்சாரம் என்ற முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுவே நாம் பூஜ்ய குருதேவருக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கத்தின் திருசந்திரசேகரர் குரு மஹராஜ் அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் இச்சங்கத்தை அமைத்தார். குருதேவர் சேவையாக ஆண்டிற்கு ஆறு புத்தகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறார். இத்தெய்வீகத் தொண்டில் மனம் மகிழ்ந்த குருதேவர் திரு சந்திரசேகரர் அவர்களுக்கு “குருபிரகாஷானந்தா” என்று

பெயர் தூட்டும்படி என் உள்ளத்தில் புலப்படுத்தினார். இன்று திரு சந்திரசேகரர் "குருபிரகாஷானந்தா" என்று விளங்குகிறார்.

ஈக்கள் பழங்களிலும், அகத்தங்களிலும் மொய்க்கும். ஆனால் தேனீக்கள் பூக்களில் மட்டுமே அமர்ந்து, தேனை உண்ணும். இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை நாமும் நம் வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பசுவான் இராமகிருஷ்ணர் அருளுரை செய்திருக்கிறார். ஆகையால் ஆன்ம நேயர்கள் தேனீக்களாக விளங்க வேண்டும்.

உலகம் உறங்குகிற நேரத்தில் யோகி - விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார், உலகம் உய்ய நமக்காக - நம் நன்மைக்காக இறைவனிடம் வேண்டி தவம் கிடக்கிறார்கள். இந்த உண்மையையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

நான் ஒரு ஆண்டி. என்னைக்கான இத்தனை பேர்கள் கூடி இருக்கிறீர்கள். உங்களை எல்லாம் தரிசிப்பதில் நான் அதிக மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

"கடை விரித்தேன், கொள்வாரில்லை - கட்டினேன் மூட்டையை" என்ற வள்ளலாரின் வரிகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வருத்தப்படுகிறேன். அவ்வரிகள் பொய்க்கும்படி, நீங்கள் இந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பல சான்றோர்களின் வாழ்க்கையையும், வாக்கையும் பின்பற்றி நடவுங்கள்.

நம் உண்மை சொருபம்

(12.11.93 அன்று புனித பத்தமடை சிவானந்த மருத்துவமனையில் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்களின் அருளுரை)

மதிப்புக்கும், அன்புக்கும் உரிய அழியாத அமர ஆத்மாக்களே! இந்த ஆன்மீகக் கூட்டத்தில் கூடியிருக்கும் உங்களுக்கு என் நமஸ்காரங்கள்.

நீங்கள் எல்லோரும் வெளிப்பார்வைக்கு மானிடர்களாக இருந்தாலும், உங்கள் உண்மையான சொருபம் வேறு - அதைக் கண்ணால் காண முடியாது. ஏனெனில் அது ஒரு துட்கமமான தத்துவம்.

பலூன்கள் பச்சை, மஞ்சள், சிகப்பு என்று பல நிறங்களில் காற்றில் பறந்தாலும், அந்த பலூன்களில் காற்று உள்ளது. அதைக் கண்ணால் நாம் காணமுடியாது.

நீர் மண்ணுடன் கலங்கி இருந்தால், நீரினுள் இருப்பதைக் காண முடியாது; மனமும் கலங்கி, குழப்பமாக இருந்தால், மனதில் உறையும் இறைவனைக் காணமுடியாது.

இரத்தம் நம் உடல் முழுவதும் ஓடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனாலும் நாம் அதைக் காண முடியாது. ஏதாவது ஒரு இடத்தில் காயப்பட்டால்தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். இதுபோன்றே கண்ணால் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், இயங்கிக்கொண்டே இருக்கிற ஒரு தத்துவம் இருக்கிறது. அதுவே ஆத்ம தத்துவம்.

இதைப் பற்றி உலகத்துக்கே பெரிய குருவான கிருஷ்ண பரமாத்மா சொன்னார்: அந்த ஆத்மாவை சுத்தியால் வெட்டவே, காயப்படுத்தவே முடியாது; தீயால் கொளுத்த முடியாது; நீரால் நனைக்க முடியாது; காற்றால் உலர்த்த முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட ஆதி அந்தமில்லாத எப்பொழுதும்,

எங்கும் இருக்கக் கூடிய, சாஸ்வதமான, நித்தியமான, காலதேச வார்த்தமானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட அந்த தத்துவம் ஆத்மா.

நீங்கள் எல்லோரும் அப்பேர்ப்பட்ட ஆத்மா. நீங்கள் இருந்தாலும், இறந்தாலும், அது என்றும் உள்ளது. அதுவே உங்கள் நிஜமான சொரூபம். இந்த ஆத்மா பரமாத்மாவின் ஒரு அம்சம். எண்ணிக்கையற்ற அந்த சூரியக் கிரணங்களில் ஒன்று. பரமாத்மாவை கடல் எனக் கொண்டால், அக்கடலில் தோன்றும் ஒரு அலையே ஆத்மா. கடலும், கடல் அலைகளும் பார்ப்பதற்கு வித்தியாசமானதாகத் தெரிந்தாலும், உண்மையில் ஒன்றே. அந்த தத்துவத்தில் வித்தியாசம் இல்லை. அந்த அலைக்கும், கடலுக்கும் உள்ள சம்பந்தமே நமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ளது. அந்த சம்பந்தத்தை வேதாந்த வார்த்தையில் சொன்னால் சாதாரணமாக நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனால் இறைவனை தாய் தந்தை என்றும், நம்மை அவருடைய குழந்தைகள் என்றும் சொல்கிறோம்.

தாய் தந்தை எப்படி இருக்கிறார்களோ, குழந்தையும் அப்படித்தானே இருக்கும். தாய் தந்தை நாயாக இருந்தால், குழந்தையும் நாய் குட்டியாகத்தானே இருக்கும். தாய் தந்தை பூனையாக இருந்தால், குழந்தையும் பூனைக் குட்டியாகத்தானே இருக்கும். தாய் தந்தை சிங்கமாக இருந்தால், குழந்தையும் சிங்கக் குட்டியாகத்தானே இருக்கும்.

தாய் தந்தை ரஷ்யர்களாக இருந்தால், குழந்தையும் ரஷ்யனாகத்தானே இருக்கும். தாய் தந்தை ஆங்கிலேயர்களாக இருந்தால், குழந்தையும் ஆங்கிலேயனாகத்தானே இருக்கும். தாய் தந்தை தமிழ்நாட்டவராக இருந்தால், குழந்தையும் தமிழ்க் குழந்தையாகத்தானே இருக்கும்.

எப்படி தாய் தந்தையரோ, அப்படியே குழந்தை அதனால் இறைவனை நீயே தாய் தந்தை என்று சொன்னால், அப்பொழுது நமக்கும் இறைவனுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. அப்படி சாதாரணமாக உலக அனுபவத்தைக் காட்டி, நம் பெரியோர்களின் உதாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாம் எல்லோரும் இறைவனின் குழந்தைகள் என்பதை மறந்துவிட்டோம். நம்மிடம் இறைவனின் அம்சமான ஆத்ம தத்துவம் இருக்கிறது என்பதையும் மறந்துவிட்டோம். இந்த உடல் தோற்றத்தை 'நாம்' என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தவறு. நம் ஆத்ம சொரூபத்தை உணர முயற்சி செய்ய வேண்டும். விசாரணையை மேற்கொள்ள வேண்டும். இழந்துவிட்ட ஆத்ம பாவத்தை மீண்டும் பெற வேண்டும். விதை எப்படியோ, செடியும் அப்படியே. நம்முடைய விசாரமும் பாவமும் எப்படியோ, அப்படியே நம் காரியமும். ஆகையால் நாம் திவ்யமானவர்கள் என்று நினைத்து காரியம் செய்தால், எல்லாமே திவ்யமாகவே இருக்கும்.

தீபாவளி வாழ்த்துச் செய்தி

திருநெல்வேலி வானொலியில் ரிஷிகேஷ் சிவானந்தா ஆஸ்ரமத் தலைவர் ஸ்ரீ சுவாமி திதானந்த மஹராஜ் (13.11.93 தீபாவளி அன்று வழங்கிய அருளுரை :-)

அழியாத நித்ய அமர ஆத்ம சொரூபர்களே! இறைவனுடைய திவ்யமான குழந்தைகளே! வணக்கம்.

பிரதி வருடமும் சிறந்த பண்டிகையான தீபாவளித் திருநாளை கொண்டாடுகின்றோம்.

நம்முடைய இந்து சமயத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட திருநாளில் ஒவ்வொரு பண்டிகையும் நமக்கு ஏதோ ஒரு கருத்தை தந்தருள்வதற்காக நம்முடைய பெரியோர்கள் புராதன காலத்திலிருந்தே கொண்டாடி வருகின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு உற்சவம், பண்டிகை மூலம் நமக்கு ஏதோ ஒரு துட்கமமான தத்துவத்தை விளக்கி இருக்கிறார்கள்.

தீபாவளித் திருநாள் இந்த மானிட ஜென்மம் ஜீவாத்மா பரமாத்மா தத்துவத்தை விளக்கி உள்ளது. இறைவன் நமக்குத் தந்தருளிய மானிடத் தன்மை சாதாரணமான ஓர் அருள்நிலை இது ஒரு பெரிய சௌபாக்கியம்.

அது குறித்து நம்முடைய கடமை என்ன என்பது பற்றியும் இந்தத் தீபாவளித் திருநாளில் தெளிவாக இத் தத்துவத்தைப் பற்றி ஆத்ம ஞானம் பெற்ற பெரியோர்கள் நமக்குக் காட்டி கொடுத்துள்ளார்கள்.

ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் ஓர் அம்சம். ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள சம்மந்தம் கடலுக்கும் அலைக்கும் உள்ள சம்மந்தம் போன்றது. தூரியனுக்கும் கிரணத்துக்கும் உள்ள சம்மந்தம் போன்றது. அதனால் நம் வெளிப்பார்வைக்கு நாம் மானிடர்களாக இருந்தாலும் நம் உள்ளத்தில் ஒரு இரகசியமான துட்கம தத்துவம் இருக்கிறது. அதுதான் நம்முடைய வாஸ்தவமான மெய் சொரூபம். அதுதான் ஜோதி

சொருபம். அந்த பரஞ்ஜோதி சொருபமான பராத்பரத் தத்துவத்தின் ஒளி அம்சம் நாம். அதுதான் நிஜமான சொருபம்.

இந்த ஜீவாத்மா அஞ்ஞானம் என்ற இருட்டிலிருந்து விழித்துக்கொண்டு நிஜமான ஒளிபோன்ற தெய்வீக சொருபத்தை வெளிப்படுத்த உன்னுடைய வாழ்க்கையை உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

உன்னுடைய விசாரணை, உன்னுடைய வாக்கு, உன்னுடைய காரியங்கள் எல்லாம் உன்னுடைய நிஜமான சொருபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கடவுளுடைய நிஜ சொருபத்தை வெளிப்படுத்துவது எல்லாம் ஒளியாகும். அசுரத்தன்மையான பொறாமை, காமம், கோபம், துவேஷம், பொய் இவையெல்லாம் இருட்டுப்போல தெய்வீகத்தன்மை ஒளிபோல எது மங்களகரமாக இருக்கிறதோ, எது எது சுபமாக இருக்கிறதோ அது ஒளிபோல எது அமங்கலமோ, பிறர்க்கு துக்கத்தை கொடுப்பது எதுவோ அது இருட்டு போல.

மனிதன் ஒளி பொருந்திய ஆத்ம தத்துவம். அதை மறந்துவிட்டு நீ உனது மனதில் காமக்குரோதங்களுக்கு வசப்பட்டு உன்னுடைய மானிட ஜென்மத்தில் கீழ்த்தரமான சுபாவங்களை வெளிப்படுத்துகிறாய். அதனால் இந்த உலகத்தில் துவேஷமும், வெறுப்பும், துக்கமும், சங்கடமும், உண்டாகிறது.

இதை அறிந்துகொண்டு உன்னுடைய வாழ்க்கையில் "நான் எந்த தப்பும் செய்யமாட்டேன். மறந்தும் கீழான அசுரத் தன்மையை வெளிப்படுத்த மாட்டேன். இப்பொழுது எனக்கு ஞானம் வந்துவிட்டது. அஞ்ஞான தூக்கத்தினின்று விழித்துக் கொண்டு உன்னுடைய வாழ்க்கையில் உயர்ந்த தெய்வீக சுபாவத்தைத்தான் வெளிப்படுத்துவேன். எங்கும் அமைதியையும் சாந்தியையும், தூய்மையையும் சத்தியம், பரோபகாரம் மூலம் உலகத்தில் ஓர் ஒளியாய் இருந்து, இருட்டை நீக்க நான் முயற்சி செய்வேன்" என்ற சங்கல்பத்தை

எடுக்க வேண்டிய நிஜமான விலைமதிப்பற்ற ஓர் சந்தர்ப்பமாகும் இத் தீபாவளித் திருநாளில்.

நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் தெய்வீக சுபாவத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் எல்லோருக்கும் சுகத்தையும், சந்தோஷத்தையும் நன்றியையும், உபகாரத்தையும் நாம் கொண்டுவர வேண்டும். இதுதான் தீபாவளியின் முக்கியமான உத்தேசம்.

நம்முடைய வாழ்க்கையில் புதிய மறுபிறப்பைக் கொண்டு வந்து 21ம் நூற்றாண்டை மறுபடியும் சாந்தியும், அன்பும், அமைதியும் ஒற்றுமையையும் உண்டாக்குவோம். இதுதான் தீபாவளியின் இரகசியமான சூட்சும தத்துவம்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்.

பகவான் எங்கும் உள்ளார்

(ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் மேலச் செவல் CSI தேவாலயத்தில் 14.11.93 அன்று அருளிய அருளுரை :)

இந்த மாலை நேரத்தில் இப்புனிதத் திருத்தலமாகிய தேவாலயத்தில் நாம் எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்ய கூடியிருக்கிறோம். இது நம் வாழ்க்கையில் கிடைத்தற்கரிய சௌபாக்கியம்.

பணம் இருந்தால் துப்பர் மார்கட், டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோரில் நமக்கு வேண்டிய எந்தப் பொருளையும் விலைக்கு வாங்கி விடலாம். ஆனால் நம் வாழ்வை உயர்த்தும் புனித சத்தங்கத்தை எத்தனை லட்சம், கோடி கொடுத்தாலும் பெறமுடியாது. இது மகான்கள், பெரியோர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் நல்ஆசீர்வாதத்தினால் கிடைக்கக் கூடியது. அப்பேர்ப்பட்ட சௌபாக்கியத்தை இன்று நாம் பெற்றுள்ளோம்.

இந்த தேவாலயம் 1886ல் துவக்கப்பட்டுள்ளது. புனித பத்தமடையில் சுவாமி சிவானந்தா 1887ல் அவதாரம் செய்தார். அவர்கள் ஸ்தாபனம் செய்த தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் 1936ல் துவங்கப்பட்டது. எந்த ஜாதி, மதம், நாடு இவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டு தெய்வ குணங்களாகிய அன்பு, இரக்கம், சுருணை, பரோபகாரம் ஆகிய தெய்வீக குணங்களை நம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து 'தெய்வ வாழ்வு' வாழ நமக்கு அருளிச் செய்தார்கள்.

இன்று புனிதமான ஞாயிற்றுக்கிழமை. இந்த தினத்தை உலகம் பூராவிலும் உள்ள கிருத்தவர்கள் அனைவரும் 'வாரம் ஒருநாள்' உலக விவகாரங்கள் அனைத்தையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தெய்வ சம்பத்தைப் பெற வழிபாட்டில் ஈடுபட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். (தெய்வ வழிபாட்டில் ஈடுபட நாம் மேன்மையை அடைகின்றோம்).

ஏகநாதர் வாழ்க்கையில் பல அற்புதங்கள் நடந்துள்ளன. ஏகநாதர் பதினாறு வயதிற்கு முன்பு சிறிய பாலகனாக

இருக்கும்பொழுது ஜெருசலத்தில் உள்ள திருக்கோயிலுக்குத் தன் பெற்றோர் மேரி பிதா ஜோசப்புடன் சென்றார். வழிபாடு செய்து முடித்துவிட்டுத் திரும்புகையில் பாலகன் தவறிப்போய் விடுகிறான். பெற்றோர்கள் மிகுந்த கவலையுடன் பல மைல் நடந்து மீண்டும் அந்தத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று பார்த்தார்கள். தூய துறவிகளுக்கு மத்தியில் பாலகனான ஏகபிரான் அவர்கள் கேட்கும் ஆன்மீகச் சம்பந்தமான கேள்விகள் அனைத்திற்கும் அதி அற்புதமாக விடையளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதைக் கண்ட பெற்றோர்கள் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினார்கள். பிறகு ஏகநாதர் வீட்டை விட்டுச் சென்று பதினைந்து ஆண்டுகள் கடுந்தவத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

பின்பு மக்கள் மத்தியில் தோன்றி உயர்ந்த தெய்வீக உபதேசங்களை அருளினார். அதையெல்லாம் அவரின் சிஷ்யர்கள் தொகுத்து வைத்தார்கள். அந்த உபதேசங்களே பைபிள் ரூபத்தில் வெளிவந்துள்ளது. அந்நூலில் "பகவான் அன்பு சொரூபம், பகவான் பரம ரகசியன், கடவுள் கருணைக் கடல், இறைவன் இரக்க குணமே நிறைந்தவன்" என்று புகழப்பட்டுள்ளது.

பகவானின் குணங்களை நம் பெரியோர்கள் கருணையே உருவானவன். அன்பு வடிவினன். தையயின் பிரதி பிம்பம். சத்திய சொரூபன். இரக்கம் நிறைந்தவன் என்றெல்லாம் வர்ணித்துள்ளார்கள்.

அந்த பரிபூரணனை நாம் பூஜித்தால் நாமும் அம்மாதிரியே ஆகின்றோம். ஏகபெருமான் தம் ஜீவிதத்தில் இரண்டு வழிகளைக் காட்டிக் கொடுத்துள்ளார்.

ஒன்று-பகவானின் தெய்வீக குணங்களை நம் வாழ்க்கையில் நாம் கடைப்பிடித்து நாமும் தெய்வீக புருஷர்களாக வேண்டும். அதைத்தான் பகவானும் விரும்புகின்றார். "மனிதனை என்னைப்போல் படைத்தேன்" என்கிறார் ஏகநாதர். பகவானின் தெய்வீக குணங்களாகிய இரக்கம், மன்னித்தல், கருணை ஆகிய பண்புகளை நம் தினசரி வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இரண்டு-பசுவான் சொர்க்கலோகத்திலும் உள்ளார். பரமண்டலத்திலும் உள்ளார். பாரினில் எங்கும் உள்ளார். எல்லோர் உள்ளத்திலும் அந்த பரமனை குடிகொண்டுள்ளார். ஆதலால் எந்த பேதமுமின்றி எல்லோரையும் தம் உயிர்போல் நேசித்தால் பரமனின் கருணைக்குப் பாத்திரம் ஆகின்றோம்.

ஏகபிரான் நமக்குக் காட்டி அருளிய தெய்வீக குணங்களை நம் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து, பரமண்டலத்தில் உள்ள பரமபிதாவே நம் எல்லோரிடத்திலும் குடிகொண்டுள்ளார். என்ற பாவனையோடு இவ்வுலகில் நமக்கு அமைந்த கடமையை பக்தி சிரத்தையோடு நிறைவேற்றி அப்பரமனின் திருவருளைப் பெறுவோமாக.

மெய்ப் பொருளைத் தியானம் செய்

புனித பத்தமடை சிவானந்தா பிரார்த்தனை
மண்டபத்தில் 13.11.93ல் சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய
அருளுரை :-

இறைவனுடைய ஆத்மீசக் குழந்தைகளே! பசுவான் சுயம்
பூர்ணாவதாரத்தைத் தோற்றுவித்து 'இந்த உலகத்திற்கு அருள்
செய்ய வேண்டும்' என்ற திடசங்கல்பத்தைக் கொண்டார்.
நம்முடைய வைதீக தர்மம், சனாதன தர்மத்திற்கு எது
ஆதிமூலமாக இருக்கிறதோ, எதிலிருந்து நம்முடைய சமயம்
வந்ததோ அது அனாதி காலமாக வந்த பெரிய ஞானம்,
எல்லாவிதமான ஞானமும் அதற்குள்ளே இருக்கிறது.

பௌதிக விஞ்ஞானம், அத்யாத்மிக வாழ்க்கை நடத்திச்
செல்வதற்குரிய பிரபஞ்ச ஞானமும், ஆத்ம தத்துவத்திற்குச்
சம்மந்தப்பட்ட சூட்சுமமான ஞானமும் அனாதி
காலத்திலிருந்தே மானிட ஜன்மம் பூராவிற்கும் சதுர்முக
பிரம்மா தந்தருளியுள்ளார். அந்த ஞானத்தைச் சமஸ்கிருதத்தில்
வேதம் என்று சொல்லுவார்கள்.

வேதம் என்றால் ஞானம் என்று பொருள். அதில்
உலகத்தில் சிருஷ்டி செய்துள்ள உலகத்தின் ஞானமும், மெய்ப்
பொருள் ஞானமும் உள்ளன. உலகத்துச் சம்மந்தப்பட்ட
ஞானம் அனைத்தும் அபராவித்தை மெய்ப் பொருள்
சம்மந்தப்பட்ட ஞானம் அனைத்தும் பராவித்தை என்று
சொல்லுவார்கள்.

உலகத்தில் நாம் இருக்கும் வரைக்கும் ஒத்தாசை உதவி
வேண்டும். உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், சில
சௌகரியங்கள், கஷ்டம் இல்லாமல் வாழ்க்கை
நடத்துவதற்குரிய சக்தி அபராவித்தைக்கு இருக்கிறது.
விஞ்ஞானம், சரித்திரம், பூகோளம் மற்றும் எத்தனையோ
வித்தைகள் நம் வாழ்க்கையைச் சுகமாய் வாழ்ந்துவர ஒத்தாசை
அளிக்குமே தவிர ஞானத்தை நல்காது.

பிறப்பு, முதுமை, நோய், இறப்பு என்பன எல்லோருக்கும் வரக்கூடியன. ஆனால் இந்த அனுபவங்களை யாராலும் தடுக்க முடியாது. விஞ்ஞானத்தினாலும் அதைத் தடுக்க முடியாது. விடுதலை அளிக்கக் கூடிய சக்தி இந்த ஞானத்திற்கு இல்லை. மரணம் என்ற பகுத்திலிருந்து நமக்கு விடுதலை கொடுக்காது. கிழத்தனம், வியாதி, நோய், ராக்ஷவேஷம், பொய், பித்தலாட்டம், பொறாமை, மனதில் நிம்மதியற்ற நிலைமை, போராட்டம், ஹிம்சை இதிலிருந்து காப்பாற்றக் கூடிய சக்தி இந்த ஞானத்திற்குக் கிடையாது, கிடையாது, கிடையாது.

ஆனால் சகலவிதமான துக்கம், கஷ்டம், சோகம், துன்பம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை அளித்துப் பரமானந்தத்தை அளிக்கக் கூடிய சக்தி அந்தப் பராவித்தைக்கு இருக்கிறது. ஆதலால் பராவித்தைதான் நமக்குத் தேவை என்பதை வேதாந்தத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பராவித்தை மெய்ப்பொருளை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை நமக்குப் புகட்டுகின்றன. வேதத்தின் கடைசி முடிவில் இருப்பதினால் அதை வேதாந்தம் என்று சொல்லுகின்றார்கள்.

வேதாந்தம், பராவித்தை, பிரம்ம வித்யா, ஆத்ம வித்யா ஆகியவைகள் பிரம்ம ஞானம் பெற்ற மகா புருஷர்கள் நமக்காக எழுதி வைத்துள்ளார்கள். இதற்கு உபநிஷத்துக்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள். சகல உபநிஷத்துக்களின் சாராம்சத்தைக் கிருஷ்ண பகவான் கீதா ஞான உபதேசமாக அருளி உள்ளார்கள்.

கீதையில் இரண்டு சுலோகம் வருகின்றன. எல்லா அஞ்ஞான இருளுக்கு அப்பால் இருக்கக் கூடிய பரஞ்சோதி, நித்யஜோதி, சுயஞ்சோதி. உலகத்தின் இருட்டை நீக்கி, ஒளியையும், வெளிச்சத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய தூரிய பகவானுக்கும் அப்பாலுள்ள சுயஞ்சோதியினால்தான் தூரியனுக்கே பிரகாசம் கிடைக்கிறது. எத்தனை ஜோதி இருக்கின்றனவோ அக்னி, மின்னல், நட்சத்திரம், பூர்ண சந்திரன், தூரிய பகவான் இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் அந்த

ஜோதி விளக்குவதினால்தான் இவைகள் ஜோதி சொரூபமாக விளங்குகின்றன என்ற சூட்சுமத் தத்துவத்தை நமக்கு காட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

“சர்வ துக்க நிவர்த்தி, பரமானந்தப் பிராப்தி நித்தியத் திருப்தி” நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அந்த மெய்ப் பொருளை நாம் தியானிக்க வேண்டும். அந்த வெளிச்சம்தான் நமக்கு உள்ளுக்குள் உள்ளே இருக்கக் கூடிய இருட்டை நீக்கும். அந்த ஜோதிர் மயமான வாழ்க்கையை நாம் வாழ்ந்து வரவேண்டும். நாமும் அந்த ஜோதியும் வேறு அல்ல. அந்த ஜோதியின் ஓர் அம்சம் நமக்குள்ளே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் நாம். இதுதான் நம் மெய்யான சொரூபம் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்தவன் அந்த பராத் பர தத்துவத்தை அறிந்து கொள்கிறான்.

நம் பாரத நாட்டின் பெரிய சௌபாக்கியம் என்னவென்றால் அநேக வித்தைகளை சிருஷ்டித்து ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்துகொண்டு எல்லோருக்கும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா வித்தைக்கும் உயர்ந்த வித்தை பிரம்ம வித்யா. அது இந்த நாட்டின் ஒரு உயர்ந்த விசேஷம். இந்த ஆத்ம தத்துவம் மற்றைய நாட்டினர்க்கு இல்லை.

அபோரோக்ஷ சாட்சாத்காரம் என்ற அனுபவம் புத்தகத்திலேயே இருக்கக்கூடாது எல்லோருக்கும் அந்த ஞானம் கிடைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி அந்த ஞானத்தை ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் பலருக்கும், துறவிக்கும் பிரம்ம ஞானம் அடைவதற்கு வாழ்வை அர்ப்பணித்துத் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்கள்.

ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் இப்பேர்ப்பட்ட ஞானிகள் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் பிரம்ம ஞானத்தை அடைவதோடு அவர்கள் சீடருக்கும் கிடைக்க அனுகிரகித்தார்கள். அப்படியே தலைமுறை தலைமுறையாக அந்தச் சீடர்கள் அந்த ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு

மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்து ஓர் பரம்பரையை உண்டாக்கினார்கள். தவறாமல் அந்த ஞானம் சாஸ்வதமாய், நித்தியமாய் இருக்க வேண்டும் என்று எல்லோருடைய கேடிமத்தைக் கருதியே கடல் போன்ற விசாலமான உள்ளத்தினால் அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட பரம்பரையைச் செய்து வைத்தார்கள். அப்படியே நான்கு ஆஸ்ரமத்தையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

பக, பட்சிகளுக்கு அறிவு கிடையாது. மனிதனுக்கு மட்டுமே அறிவு உண்டு.

குருகுலத்தில் ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழ்ந்து தூய சதாசாரியாய் (நன்னடத்தை) இருந்து சித்த சுத்தி பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்ந்து பர ஞானத்தை அடைவோமாக.

விடாமுயற்சியினால் ஞானத்தை அடையலாம்

16.5.94 இங்கள் அன்று புனித பத்தமடை சத்சங்கத்தில் ஸ்ரீமத் சுவாமி தொனந்த மஹராஜ் அருளிய அருளுரை

தெய்வீக வாழ்க்கை என்பது சாதாரண வாழ்க்கை அல்ல. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள், தாயுமானவ சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் மற்றும் அடியார்கள் தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆண்டவனை அடைந்தார்கள்.

நம் முன்னோர்கள் கிணறு வெட்டி கல் கட்டடமும் கட்டி குழாய் மூலம் தண்ணீர் எடுத்தார்கள். அப்படியிருந்தும் சில வேலைகளில் அந்தக் குழாயின் தண்ணீர் சரியாக அடைக்காமல் இருந்தால் "டிக், டிக், டிக்" என்று தண்ணீர் கொட்டிக் கொண்டிருக்கும். அந்த இடத்தில் பள்ளமும் விழுந்து விடும். 'எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும்' என்பார்கள். இது எதைக் குறிக்கிறது என்றால் விடாமுயற்சியினால் எதையும் அடையலாம். ஆதலின் தெய்வீக வாழ்க்கையின் இரகசியம் விடாமுயற்சியே.

ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நாம் ஒவ்வொரு அடியாக எடுத்து வைத்து விடாமுயற்சியினால் வெற்றி அடையலாம். கிணற்றில் நான்கு பக்கமும் சுவர் இருந்தாலும் நான்கு பக்கமும் தண்ணீர் இறைக்கும் பொழுது அந்தக் கல்சுவரில் அடையாளம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. விடாமுயற்சிக்கு பெரிய ஆற்றல் உண்டு. இதற்கு அப்பியாசமும் வைராக்கியமும் தேவை. குருநாதர் சொன்னார் (Detach - Attachment) வெளி உலகில் செல்லும் நம் அந்தக்கரணங்களை ஆண்டவன் மீது செலுத்து என்றார். பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு அந்தக் கரணங்கள் வெளி விவகாரங்களுக்கே சென்று கொண்டிருப்பதை மாற்றி, நம் உள்ளிருக்கும் பகவானிடம், விடாமுயற்சியுடன் செலுத்தினால் நாம் ஆன்மீக வாழ்வில் வெற்றி பெறுவோம்.

வெளிச்சத்தில் இருள் அகன்றுவிடும். நல்ல எண்ணங்களினால் தீய எண்ணங்களை அழித்துவிடலாம். அத்யாத்மிக தத்துவம் எப்பொழுதும் வெற்றிபெறும். நாம் நமது மனத்தை அத்யாத்மிக தத்துவத்துடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டால் சுலபமாக வெளியில் செல்லும் மனத்தை உள்முகமாக ஆன்மீகத்திற்கு மாற்றிவிடலாம். இது ஒரு பெரிய இரகசியம்.

நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் மற்றும் நமது முன்னோர்கள், நமக்குக்காட்டிய நல்வழியை நாம் கடைப்பிடித்தால் வெற்றி நமதே தவறாமல் அவர்கள் காட்டிய நல்வழியில் சென்று ஆன்மீக வாழ்க்கையில் நாம் வெற்றி அடைவோமாக.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு

புனித பத்தமடை சத்சங்கத்தில் 17.5.94ல் பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் ஆற்றிய அருளுரை

நமது பண்பாட்டிலும், சமயத்திலும் ஞானம் சம்மந்தப்பட்டுள்ளது. இராமலிங்க சுவாமிகள் "நினைந்து, நினைந்து, உணர்ந்து, உணர்ந்து" என்ற பாடலில் யாரும் ஆண்டவனை அடையலாம். மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம் என்று திடமாகக் கூறுகின்றார்.

சாதாரணமாக மனித வாழ்க்கை இன்பமும், துன்பமும் கலந்தது. பலவிதமான வியாதிசளினால் துக்கமும், செல்வத்தினால் சில சமயங்களில் மகிழ்ச்சியையும், அனுபவிக்கின்றோம். சுகத்தையும், கஷ்டத்தையும் அனுபவித்து இறுதியில் மடிகின்றோம். இது வாழ்வில் நாம் காணும் உண்மை.

நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்கின்றோம். அப்போது நம் மனநிலை எப்படி இருக்கிறது? நாம் செய்யும் வேலைகளை முணு முணுத்துக் கொண்டே செய்தால் நமது வாழ்வே துன்பமாகிவிடும். ஆனால் அதே வேலையை ஆனந்தமாகச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் வாழ்வே ஆனந்தமாகிவிடும். ஆதலினால் நமது வாழ்வை துன்பமாக்குவதும் இன்பமாக்குவதும் நம் கையில் இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய இரகச்யம். இந்த இரகச்யம் நம் கையில்தான் இருக்கின்றது.

வேலை மாறாதது. ஆனால் நம் மனநிலையை நாம் மாற்றி அமைக்கலாம்; நம் ஊழ்வினை மாறாதது. ஆனால் சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்கலாம். ஆதலால் நம் மனதிற்கு எதையும் ஆனந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ள பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். எதையும் எதிர்பார்த்து செய்யக் கூடாது. உலகத்தை மாற்ற முடியாது. ஆனால் நம்மை நாம் மாற்றி அமைக்கலாம்.

வெளியில் சுற்றித் திரியும் பஞ்சேந்திரியங்களை ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குத் திருப்பினால் ஞானம் அடையலாம். நம் முன்னோர்கள் ஞானத்தை இரண்டுவிதமாகப் பிரித்தார்கள். பர ஞானம், அபர ஞானம் என்று. பர ஞானம் என்பது ஆத்மீகம். அபர ஞானம் என்பது உலக ஞானம். இதை லௌகீக ஞானம் என்றும் கூறுவார்கள்.

அபர ஞானம் மூலம் உலக சௌபாக்கியங்களை ஓரளவு பெறலாம். ஆனால் பர ஞானம் நமக்கு மரணமில்லா பெருவாழ்வைத் தருவதோடு, பேரின்ப வாழ்க்கைக்கும் அழைத்துச் செல்கிறது. அதனால் துன்பமில்லா பெருவாழ்வு நமக்கு அமைகிறது. இந்த உண்மையை நம் முன்னோர்கள், அடியார்கள் அவர்களின் பாடலின் மூலம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

அந்த பரா வித்தையை சுற்று உணருங்கள், மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு நமக்கு கிடைக்கும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

இராசிபுரம் 27.8.1994-ல் அவாமி திதானந்தர் விஜயம்

காரைக்குடி 15.3.1995 சுவாமி நொண்டர் விஜயம்

சிதானந்த விஜயம்

27.8.94ல் இராசிபுரம் சிவானந்தா பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் ஸ்ரீகவாமி சிதானந்தர் அருளிய அருளுரை :-

இறைவனுடைய தெய்வீகமான அமர குடும்பத்தார்களே! நீங்கள் எல்லோரும் உலகத்தில் மானுஷ்ய தன்மையில் மானிடர்கள். ஆனால் உங்களுடைய மெய் சொரூபம் தெய்வீகம். வெளிப்பார்வைக்கு இப் பிரபஞ்சத்தில் தாய் தந்தையர் கொடுத்த உடலில் தற்காலிக குடித்தனம். ஆனால் அதற்குள் வசிக்கும் நீங்கள் அமரர்கள்.

அப்படி வசிக்க வந்த நீங்கள் இருளுக்கு அப்பால் ஒளியாய் விளங்குகின்ற ஜோதி சொரூபமான பராத்நீர தத்துவத்தின் அம்சம் நீங்கள். உங்களுடைய நிஜ சொரூபம் திவ்யம். நித்தியமான அழியாத அமர தத்துவம்தான் நீங்கள்.

உங்களுடைய நிஜமான சொரூபத்தைப்பற்றி விளக்கம் தந்து, அஞ்ஞான இருளிலிருந்து தட்டி எழுப்பி, ஞான ஒளியை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக குருநாதர் கவாமி சிவானந்தர் இமய ஜோதியாக, உலக குருவாக வந்தார்.

காலம் மிக வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த உலக யாத்திரை முடியுமுன்னர். அந்த இலட்சியத்தை அடையும் வழியையும் காட்டிக் கொடுத்து, நாம் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்.

வேதகால பிரம்ம ஞானிகளான மகாபுருஷர்கள் ஓர் செய்தியை நம் எல்லோருக்கும் தந்தருளினார்கள். அதாவது :- அஞ்ஞான இருளிலிருந்து விழித்துக்கொள். ஞானத்தை அடை என்றும், எந்த ஞானத்தை அடைந்தால் மறு பிறப்பு கிடையாதோ, "சர்வ துக்க நிவர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி" நித்திய திருப்தியாகிய கைவல்ய சாம்ராஜ்யம் கிடைக்கக்கூடிய அந்த ஞானத்தை நமக்குத் தந்தருளினார்கள்.

நம் வாழ்க்கையில் இந்த சரீரத்திற்கு உணவு, உடை, இருக்க வீடு ஆகிய இவைகளெல்லாம் நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஞானம், சாதாரண ஞானம். பல்கலைக்கழகத்தில் எத்தனை டாக்டர் பட்டம் பெற்றாலும் அது தொழில் செய்து சம்பாத்தியம் செய்து நம் உலக வாழ்க்கையில் சௌகரியமாய் வாழ வகை செய்யும். ஆனால் இந்த ஞானம் பிறப்பு இறப்பு, துக்கம், அசாந்தி, பயம், கவலை ஆகியவைகளிலிருந்து விடுதலை அளிக்க முடியாது. நமது பெரியோர்கள் உலக ஞானத்தை குறைவுபட்ட ஞானம் என்றும், அதை அபராவித்தை என்றும் திடமாக சொல்லி வைத்தார்கள்.

குருநாதர் சொன்னார் : பணம், கல்வியினால் கர்வம் வந்துவிட்டால் அகங்காரம் வந்துவிடும். அகங்காரம் மிகப்பெரிய சத்ரு (விரோதி). உலகம் பூராவும் பண ஆசையிலேயே மூழ்கி இருக்கிறது. பணம் இல்லாவிடில் உலகில் ஒன்றும் நடவாது என்று கருதுகிறவர்கள் மிகவும் மட்டமான புத்தி உள்ளவர்கள். மக்கள் பணமே தெய்வம் என்று கருதி தன்னுடைய பூரா வாழ்க்கையையும் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே செலவழிக்கிறார்கள்.

ஆஸ்ரமத்தில் ஒருநாள் குருநாதர் ஓர் வேடிக்கையைக் காட்டினார். ஓர் பெரிய பணக்காரர் ஆஸ்ரமம் வந்திருந்தார். பணமும் கொடுத்தார். குருநாதர் காச ஒன்றைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உற்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் : காசைப் பல தடவை திருப்பி திருப்பிப் பார்த்து "காசா லேசா, காசா - லேசா, காசா - லேசா என்று பல தடவை சொல்லி காசாலே சா (காசாலேயே செத்துப் போ)" என்றார். அனைவரும் கொல்லென்று சிரித்தார்கள். இந்த பிரபஞ்சத்திலுள்ள மக்கள் அனைவரும் இதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம், பொய் சொல்லவில்லை. சத்தியம் சொல்கின்றேன். இந்த விலைமதிப்பற்ற வாழ்க்கையை வீண் ஆக்காமல் சஜார் உபயோகம் செய்யுங்கள் என்று வள்ளலார் சொன்னார்.

யாரும் கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. “கடை திறந்து வைத்தேன் கொள்வாரில்லை” என்று விசனப்பட்டார்.

கோரக்நாத் சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஓர் மார்வாடி பக்தர் ரிஷிகேஷம் வந்திருந்தார். அவர் கோரக்பூரில் ‘கீதா பிரஸ்’ ஸைஸ்தாபனம் செய்தார். கீதைக்காக மிகப் பெரிய பிரச்சாரம் செய்தார். அவர் கிருஷ்ண பக்தர்; வியாபாரி, ஆனாலும் அவர் வாழ்க்கை அனைத்தும் கிருஷ்ண பக்தி, பாகவத தர்மத்தைப் பிரச்சாரம் செய்தவதையே தர்மமாகக் கொண்டார். அவர் பெயர் ஜெயதயாள் கோயங்கா. மற்றொரு மார்வாடி பக்தர் கோடையில் ரிஷிகேசம் வந்து குருபூர்ணிமா வரை தங்கியிருப்பார். விடியற்காலை எழுந்ததிலிருந்து ஜபம், தியானம், பாராயணம், சாதுக்களுடன் சத்சங்கம் செய்து கொண்டிருப்பார். பூர்வ புண்ணிய ஸம்ஸ்காரம் இருப்பதினால் ஞானிகளைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிட்டும். குருநாதருடன் 1/2 மணி நேரம் சத்சங்கம் செய்யும் பாக்கியம் கிட்டியது. கடைசியில் குருநாதரிடம் பக்தராகி குருநாதரிடமே சன்னியாசமும் பெற்றுக் கொண்டார். அவர் பெயர் சுவாமி ஹரிசரணானந்தா. ஹாஸ்யமாகப் பேசுவார். அவர் பேச ஆரம்பித்தால் எல்லோரும் சிரித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

இறைவன் இந்த மனிதனை எதற்கு சிருஷ்டி பண்ணியிருக்கிறாரோ அந்த இறைவனை விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவரும் கிடையாது. இந்த பிரபஞ்சத்தில் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பொருள் இருக்கிறது. அதுதான் பகவத் பிராப்தி. அந்த பகவத் பிராப்தி கிடைத்துவிட்டால் எல்லாத் துன்பங்களும், கஷ்டங்களும், சங்கடங்களும் நிவர்த்தியாகிவிடும். ஒரு இச்சையும் இருக்காது. அந்த உயர்ந்த பொருளை நினைக்காமல் நம் வாழ்க்கையை அற்ப பொருளுக்காக வீணாக்கக் கூடாது.

பிரம்ம ஞானிகள் நம்மை அழைத்து விழித்தமாதிரி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் “ஒருவருக்கும் துக்கம் இருக்கக்கூடாது. எல்லோருக்கும் சாந்தி, அமைதி, சந்தோஷம், ஆனந்தம் அடைய வேண்டும்” என்ற விஸ்வ பிரேமையினால் உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் ஞானத்தை தந்தருளுவதற்காக

1936ஆம் ஆண்டு மகர சங்கராந்தி ஜனவரி 13ந் தேதி அன்று 'தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்' என்ற ஸ்தாபனத்தை குருநாதர் ஆரம்பித்தார்.

“அஞ்ஞான இருளிலிருந்து விழித்தெழ வேண்டும். ஞானத்தை அடைய இந்த வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். உலக விவகாரம் செய்துகொண்டு கூடவே நம் உண்மையான அத்யாத்மிக வாழ்வும் சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றாகவே நடைபெறவேண்டும்” என்ற ஓர் புதிய செய்தியை குருநாதர் நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார்.

பகவானை அடைய வேண்டுமானால் வீட்டை விட்டுக் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டாம். உலகம் பூராவிலும் நாராயணனே வீற்றிருக்கிறார். ஆதலால் நம்மிடமுள்ள அகங்காரம், ஆணவம், அபிமானம், தன்னலம், கயநலம், வீணான ஆசைகள் ஆகியவற்றைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். தேகாத்ம புத்தியே தப்பான பாவனை. நான் எனது என்ற அகங்காரத்தைத் துறக்க வேண்டும். வீட்டில் இருந்துகொண்டே நம்முடைய வாழ்க்கையை ஆத்மீக சிந்தனையோடு வாழ்ந்து வந்தால் நாமும் இறைவனை அடையலாம்.

“எல்லோருக்கும் நம்முடைய வாழ்க்கையால் உதவியாக இருக்க வேண்டும்” என்ற ஒரு பெரிய எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் வாழ வேண்டும். இச்சரீரம் இறைவன் வாழும் திருக்கோயில். ஆகையால் ஒவ்வொரு மனிதனும் நடமாடும் கோயில். இவர்களுக்குத் தொண்டு செய்தால் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் ஆராதனையாகும். இதுவே தெய்வீக வாழ்வு.

ராக துவேஷம் (விருப்பு வெறுப்பு) இல்லாமல் நாம் எந்த செயலையும் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது நாம் நல்ல குணங்களை வளர்த்து வருவோம். நாம் செய்யும் எந்த செயலையும் ஆத்ம சிந்தனையோடும், சேவா பாவனையோடும் செய்ய வேண்டும். வாழ்வின் எல்லாச் செயல்களும் ஆன்மீக சாதனைக்கு உதவியாக இருக்கும். நம்முடைய வாழ்க்கையையே தெய்வீகமாக ஆக்க வேண்டும். இதற்காக குருநாதர் அநேக நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

குருநாதர் இமயம் சென்று தபஸ் செய்து ஞானம் பெற்ற பிறகு தாம் பெற்ற ஞானத்தை உலகம் அனைத்துக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதியதால் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதினார். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றவுடன் பல மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநில மொழிகளால் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்கள். இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் குருநாதரின் ஆங்கில நூல்களை தமிழில் வெளிவர அரும்பாடுபட்டு வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல.

சுவாமி தேஜோமயானந்தா அவர்களால் முதலில் தமிழில் மொழிபெயர்த்த நூலை தேனி A.S. தனுஷ்கோடி அவர்கள் உதவியினால் வெளியிட ஆரம்பித்தது நல்ல சகுனம். பிள்ளையார் சுழியாக 1963ல் ஆரம்பித்து குருநாதர் நூற்றாண்டு விழாவில் 108 நூல்கள் வெளி வந்திருக்கிறது. இந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில் இராசிபுரம் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் செய்த காரியம் அதி அற்புதமான காரியம். தமிழ்நாட்டில் அனைவருக்கும் குருநாதரின் ஞானமொழிகளை தமிழில் கிடைக்கும்படிச் செய்துள்ளார்கள். அத்துடன் 'சிவானந்தர் அருள்வாக்கு' மாத இதழையும் நடத்தி வருகிறார்கள். மிகவும் சந்தோஷம்.

94ஆம் ஆண்டு ஞானயக்ஞ ஆறு நூல்களை வெளியிடுவதில் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். இந்நூல்களினால் தமிழ்நாடு மட்டும் பயன் அடையவில்லை. மலேசியா, சிங்கப்பூர், சிலோன் தென் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் உலகம் பூராவிலும் உள்ள தமிழ் மட்டும் தெரிந்த மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது.

யாரெல்லாம் குருநாதர் ஞானயக்ஞ சேவைக்குத் தொண்டு, ஒத்தாசை, உதவி தெய்தார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் குரு கிருபை, குருநாதர் ஆசீர்வாதம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதாகப் பகவானுடைய திருவடியில் பிரார்த்தித்து, உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த ஞான நூல்களை தினசரி படித்துப் பயன் அடைய வேண்டுகின்றேன்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

தேச சேவை

30.8.94 அன்று புனித பத்தமடையில் ஸ்ரீமத் சுவாமி தொனந்தர் அருளிய அருளுரை.

அழியாத ஆத்மசொருபர்களே! இறைவனுடைய தெய்வீகமான திவ்ய அமர குடும்பத்தார்களே! இன்றைய தினம் கலியுகத்தில் பகவான் கிருஷ்ணன் (துவாபரயுகத்தில்) அவதாரம் செய்த தினம். வடநாட்டில் உத்திரபிரதேசத்தில் மதுரா என்ற புண்ணிய பூமியில் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் திருவிளையாடல் புரிந்த இடம். நந்ததாம் என்ற இடத்தில் யமுனாநதிக் கரையில் விடியற்காலையில் கிருஷ்ணபகவான் அவதாரம் செய்ததினால் எல்லையில்லா ஆனந்தம். அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்ததுமே நூறு தூரியர்கள் பிரகாசித்தால் எவ்வளவு ஒளி தோன்றுமோ அவ்வளவு ஒளியுடன் அக்குழந்தை பிரகாசித்தது. அந்தக் குழந்தையை பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம் போன்ற ஆசை ஒவ்வொருவருக்கும் இருந்தது.

கிராமத்தில் இருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஐஸ்வர்யம் கொடுத்து ஆனந்தப்படுத்தினார்கள். எல்லோரும் ஆனந்தப்பட்டார்கள். வாழ்வை பரம இலட்சியத்தை அடைவதற்கு பகவான் கிருஷ்ணன் நல்வழியைக் காட்டிக்கொடுத்துள்ளார். இந்த வாழ்க்கையை சாதனா முறையாக வாழ வழிகாட்டி கொடுத்துள்ளார்.

நம் வாழ்க்கையே சாதனா முறையில் வாழ்ந்து வரவேண்டும். ராணுவத்தில் காலையில் எழுந்திருந்து, படுக்கப்போகும் வரையில் ராணுவ வீரர்கள் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தும் தேச சேவை எனப்படும். அதேபோன்று நாம் காலையில் எழுந்ததிலிருந்து படுக்கும் வரைக்கும் நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் ஆராதனையாகச் செய்ய வேண்டும். நாம் எந்தச் செயல் செய்தாலும், பகவத் ஆராதனையாகப் பிரார்த்தனையாக வழிபாடாகச் செய்ய வேண்டும்.

இறைவன், கடவுள், பரமாத்மா எங்கும் இருக்கிறார். கோயிலிலும் இருக்கிறார். தேவாலயத்திலும் இருக்கிறார். மதுதியிலும் அதே பரமாத்மாதான் இருக்கிறார். எல்லா இடத்திலும் அவனே வீற்றிருக்கிறார். இங்கும் அங்கும் என்று இல்லாமல் எங்கும் பரவியுள்ளார். பரமாத்மன் அவர். அவர் சர்வவியாபி.

பகவான் அளித்துள்ள இந்த கருவியைக் கொண்டு நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் பகவத் ஆராதனையாக வைத்துக் கொண்டால் நம்முடைய முழு வாழ்க்கையுமே இடைவிடாத சாதனையாகும்.

"நான் இங்கேயும் இருக்கிறேன் எல்லாம் என்னுள்தான் இருக்கிறது. இந்த உண்மையை யார் அறிந்து கொண்டு வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகிறார்களோ அவர்களுக்கும், எனக்கும் ஒரு க்ஷணம் கூட வேறுபாடு கிடையாது" இப்பேர்ப்பட்ட கீதா ஞான உபதேசத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தந்தருளியுள்ளார்.

நிரந்தர நிதியை சேமித்து வைப்போம்

30.8.94 அன்று புனித பத்தமடை ஸ்ரீ சிவானந்தா நூற்றாண்டு ஞாபகார்த்த மருத்துவமனையில் சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய அருளுரை :

எங்கும் எல்லோர் உள்ளத்தும் நிறைந்துள்ள அந்த ஆத்ம தத்துவத்தை வணங்குகின்றோம். அவனது அருள், அனுக்கிரகம், ஆசீர்வாதம் அனைவருக்கும் கிடைக்கட்டும்.

இங்கு நடக்கும் தொண்டு, மானிட சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்தாலும் அந்த மானிடனின் உள்ளத்தில் இருக்கிற அந்த பரமாத்ம தத்துவத்திற்கே சேவை செய்கின்றோம். 'தெய்வ ஆராதனை செய்கின்றோம்' என்ற பாவனையோடு சேவை செய்ய வேண்டும்.

"பிரபஞ்சமும், பரமாத்மாவும் சேர்ந்தே இருக்கிறது" என்ற சூட்சுமமான அறிவு பெற்று இந்த காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது நாம் விரும்புகின்ற

பயனையும் அடைகின்றோம். கூடவே 'உள்ளுக்குள்ளே உள்ள பரமாத்மனையும் வழிபாடு செய்கின்றோம்' இந்த பாவனையுடன் நாம் பணி செய்தால் நமக்கு இரட்டைப் பலன் பெறுகின்றோம்.

1. உள்ளுக்குள் இருக்கும் பரமாத்மனுக்கு சேவை செய்கின்றோம் என்ற பாவனையினால் (Fixed Deposit) சாஸ்வதமான நிரந்தர நிதியைச் சேமிக்கின்றோம். இந்த நிதியை யாரும் கொள்ளை அடிக்க முடியாது.

2. பிரபஞ்சத்தில் நாம் விரும்புகின்ற பலனையும் (சம்பாத்தியம்) அடைகின்றோம். Current Account-ல் நிதியை சேகரித்து வைக்கலாம். வேண்டியபொழுது பணத்தை நிதியிலிருந்து எடுத்து செலவு செய்யலாம். அப்பொழுது அந்நிதி குறையும். நாம் எவ்வளவு நிதி சம்பாதித்தாலும் ஓர் நாள் அவைகள் அனைத்தையும் நாம் விட்டுச் செல்ல வேண்டியதுதான்.

நாம் செய்யும் காரியம் சிறியது பெரியது, எந்தக் காரியம் செய்கின்றோம் என்பதையும் பசுவான் பொருட்படுத்துவதில்லை.

கணவனுக்குச் செய்யும் சேவையே பசுவானுக்குச் செய்யும் சேவையாக செய்து வந்த பதிவிரதை முன்னால் தபஸ் சக்தி ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மாமிசம் விற்பவன் தன் தொழிலைத் திறம்பட செய்ததினால் அவனுக்கும் பிரேம பக்தியினால் இறை ஞானம் கிட்டியது. அப்படி நாம் செய்யும் நல்ல காரியத்தை ஆத்மீகப் பாவனையுடன் சூட்சுமத்தை அறிந்துகொண்டு செய்தால் எல்லாச் செயல்களும் புனிதமாகும்.

ஆன்மீகம், ஒழுக்கம், தூய சிந்தனையோடு நாம் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்து வந்தால் நம் செயல்கள் அனைத்தும் புனிதமாகும். அப்பொழுது ஆன்மீக பேங்கில் நிரந்த நிதியைச் சேர்த்துவைத்த சாஸ்வத நிதியாகும்.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

நமது மெய்த்தன்மை

2.9.94 அன்று புனித பத்தமடையில் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தா நூற்றாண்டு மருத்துவமனையில் காவையில் ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தர் அருளிய அருளுரை :

நம் உள்ளத்திற்கு உள்ளே அழியாத நித்தியமான ஆத்ம தத்துவம் உள்ளது. உலகத்தில் எவ்வளவு அழகு இருக்கிறதோ அதைக் காட்டிலும் மேலான அழகு நம் உள்ளத்திலேயே அந்த ஆத்ம தத்துவத்தில் உள்ளது.

நமது மெய்த்தன்மை அத்யாத்மிகத்தன்மை, உடல் சம்மந்தப்பட்ட தன்மை அல்ல. மெய்த்தன்மை மனது அல்ல. மனதில் பல ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் வைத்துள்ளோம். அதே மனதில் கூடவே பொல்லாத ராகத்துவேஷம், வெறுப்பு, கோபம், பொறாமை ஆகிய தீய குணங்களையும் வைத்துள்ளோம்.

தயை, சுருணை, நியாகம், மன்னித்தல், பொறுமை ஆகிய தெய்வீக குணங்களும் மனதில் உள்ளது. ஆனால் அதே மனதில் எதை உண்டாக்க வேண்டுமென்று பழக்கப்படுத்தி உள்ளோமோ, எதை உற்சாகப்படுத்தி உள்ளோமோ அதுதான் மனதின் சுபாவமாக இருக்கும். இதைத்தான் (Second nature) இரண்டாம்தர மனது என்பார்கள்.

ஏனென்றால் சாப்பிடுவது, தூங்குவது, இனத்தைப் பெருக்குவது இவை மானிடர்களுக்கு மட்டும் உரியன அல்ல. ஆடு, மாடு, நாய், பசு, பட்சிகள் அனைத்துக்கும் பொதுவானதே. இது உடலின் சுபாவமாகும். இது மானிடர்களுக்கும், பசு, பட்சிகளுக்கும் பொதுவானதே. ஆனால் மனதில் துட்குமமான தத்துவத்தை உணரக் கூடிய ஆற்றல் இல்லை. நல்லது கெட்டது அறியும் ஆற்றல் மானிடர்களுக்கே உரியன ஆகும்.

(Peace of Mind) மனதிற்கு அமைதி என்பது மானிடர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. பிரம்மாவினால்

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த உலகத்தில் எவ்வளவு ஜீவராசிகள் உள்ளனவோ அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு மார்க்கத்தை காட்டி, உயர்ந்த தத்துவத்தை மானிடர்களுக்கு மட்டும் மனதை வைத்துப் படைத்துள்ளான். அதனால்தான் மனிதர்களாகிய நமக்கு மட்டுமே படிக்க பள்ளிக்கூட வசதி, படிக்கும் தன்மையையும் பசுவான் நமக்குப் படைத்துள்ளார்.

நாம் எந்த மாதிரியான சுபாவத்தைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகிறோமோ அப்படியே ஆகின்றோம். எதை நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதே சுபாவமாய் மாறி அமைகிறோம். ஆதலால் இந்த மானிட தன்மையில் சாத்வீகத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமக்கு துக்கத்தினின்று விடுதலை கிடைக்கும். எந்த ஒரு காரியத்திற்காக நாம் படைக்கப்பட்டுள்ளோமோ அந்த மெய்த் தன்மையை மறந்துவிடக் கூடாது.

ஹரி ஓம் தத் ஸத்

காரைக்குடி பத்தமடை விஜயம்

**பூஜ்ய ஸ்ரீமத் சுவாமி சிதானந்த மஹராஜ் அவர்கள்
காரைக்குடிக்கு 15.2.95 புதன் கிழமை
விஜயம் செய்தார்கள்**

சுவாமிஜி மஹராஜ் அவர்கள் இரயில்வே ஸ்டேஷன் அடைந்தவுடன் ஓர் செய்தியைக் குறிப்பிட்டார்கள். காரைக்குடி பொறியியல் நிபுணர் திரு R.M. முத்து குருசேவையாக புனித பத்தமடையிலும் காரைக்குடியிலும் சேவை செய்துள்ளார். மிகுந்த அன்பினால் பலமுறை காரைக்குடிக்கு விஜயம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினார்கள். அடியேனும் பலமுறை இங்கு வர முயற்சித்தாலும் பகவான் அனுக்கரகம் இருந்தால் தான் அந்த பாக்கியம் கிட்டும். அந்த புனிதமான சந்தர்ப்பம் இன்று கிடைத்துள்ளது என்றார்கள்.

காலையில் பாத பூஜை நடைபெற்றது. அப்பொழுது அருளினார்கள்:- சங்கராச்சாரியார் சந்நியாச பரம் பரையைத் தோற்றுவித்தார்கள். அந்த குருப்பரம்பரை வாழையடி வாழையடியாக இன்றைக்கும் என்றைக்கும் இருந்து நம் சனாதன தர்மத்தை கட்டிக் காத்து வரும் என்றார்கள்.

காரைக்குடியில் உள்ள தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க கிளை நிலையத்திற்கு விஜயம் செய்தார்கள். இருபது போதனைகள் என்ற பிரதியை வெளியீடு செய்தார்கள். இதில் சாதனையில் எல்லா அம்சங்களும் அடங்கி உள்ளது. நம் வாழ்க்கையில் இச்சாதனையைப் பின்பற்றினால் நம் வாழ்வில் ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்றார்கள்.

மாலை அமராவதிப்புதூரில் அமைந்துள்ள அன்னை சாரதா சேவா சமதிக்கு விஜயம் செய்தார்கள். ஜயராம் பாடியில் அமைந்துள்ள அன்னையார் திருக்கோயில் போன்று அதே மாதிரியாக அமைக்கப்பட்ட புனித அன்னையார் தேவாலயத்தைத் தரிசித்துப் பரவசமடைந்தார்கள்.

அன்னையார் தன் சிறுவயதிலேயே தெய்வத்தின் அம்சம் நம் உள்ளத்திலும் இருப்பதை உணர்ந்தார்கள். அந்த தெய்வ அம்சத்தைப் போற்றி வளர்த்து வாழ்ந்து வந்த

அன்னை கிரகாஸ்ரமத்தில் இராமகிருஷ்ணருக்கு வாழ்க்கைபட்டாலும் தெய்வீக வாழ்வே வாழ்ந்து வந்ததினால் உலகுக்கே அன்னையாக வாழ்ந்து வழிகாட்டினார்கள் என்றார்கள்.

மாலை மேனா மண்டபத்தில் சுவாமிகளை இராசிபுரம் சுவாமி குருபிரகாசானந்தா அரு. சோமசுந்தரம் டாக்டர் சரஸ்வதி இராமநாதன் ஆகியோர் வரவேற்றார்கள்.

சுவாமிகள் தனது ஆசியுரையில் இந்த உலகத்தில் நாம் வழிப்போக்கர்கள். இந்த இடத்தில் இவ்வளவு நான் தங்கியிருந்து விட்டு இந்த உலகத்தை விட்டு போவது நிச்சயமானது.

தூரியனிடமிருந்து வரும் ஒளி தூரிய ஒளி போன்று; கடலில் இருந்து எழும் அலை கடல் அலை போன்று நாமும் அந்த தெய்வீக அம்சம் பொருந்திய தேவனிடமிருந்து வந்தவர்கள். நம்மிடமும் அந்த தெய்வீக அம்சம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த தெய்வீக அம்சமான பரோபகார சேவை, சத்தியம், அன்பு, கருணை, ஆகியவற்றை நம் தினசரி வாழ்வில் கடைப்பிடித்து நம் ஜீவ யாத்திரையை பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மரணம் எந்த நேரத்தில் எப்படி வரும் என்பதை யாரும் அறியார். பகவான் ஒருவனுக்கே தெரியும்.

ஓர் உதாரணம். சகல வசதியுடன் உயர்ந்த வாழ்வு தன் தர்ம பத்தினியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். மனைவி நிறைமாத கர்ப்பினி. மனைவியிடம் நீச்சல் குளத்தில் குளித்து விட்டு வருகிறேன் என்று சென்றவர் திரும்பி வரவே இல்லை. கணவனைக் காணவில்லையே என்று மாடியிலிருந்து கீழே வந்தால் கணவனின் பிணத்தையே காண நேர்ந்தது. சமீபத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவம் இது. அப்படிப்பட்டது வாழ்வு. தினசரி இம்மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. சதா சர்வகாலமும் பகவானை நினைத்துக் கொண்டே நமக்கு அமைந்த கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தால் நாமும் இந்தப் பிரபஞ்ச மாயா வாழ்வில் அகப்படாமல் அந்தப் பரமனை அடைய வழிவகுக்கும் என்றார்கள். திரு RM. முத்து நன்றி கூறினார்.

**17.2.95 வெள்ளி புனித பத்தமடை சிவானந்தா
நூற்றாண்டு மருத்துவமனையில் ஆற்றிய
அருளுரையின் சுருக்கம்.**

அழியாத நித்தியமான ஆத்ம சொருபர்களே!

மானிட வாழ்க்கை வாழ்வது உலக சம்மந்தமான விவகாரம் உத்தியோகம் செய்து கஷ்டப்பட்டு பணம் சம்பாதித்து வீடு கட்டிக் கொண்டு சௌகரியமான வாழ்க்கையை நாம் வாழ்கின்றோம் என்று நினைக்கின்றோம். இது நித்தியமான வாழ்க்கை இல்லை. நாம் இந்த உலகத்தை விட்டு ஒருநாள் போவது நிச்சயம்.

சம்பாதித்து செலவழித்து விட்டால் போதாது. கொஞ்சம் சேமித்தும் வைக்க வேண்டும். நாஸ்தீகர்களாக இருந்தாலும் நாளைக்கு என்றும் ஒய்வு பெற்ற பின் நாளை வாழ்க்கை நடத்தலைப் இந்திரன்ஸ், சேவிங்ஸ் Fixed Deposit எல்லாம் போட்டு வைக்கின்றோம். எதிர்காலத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்திருப்பவன் புத்திசாலி. இது உலகத்தார் செய்யக் கூடிய காரியம்.

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய உலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்பவனே உயர்ந்த புத்திசாலி. இங்கு சம்பாதித்த பொருள்கள் அனைத்துமே விட்டுச் செல்ல வேண்டும். அந்த மெய்ப்பொருளைக் குறித்து சேர்த்து வைத்த செல்வமே சாஸ்வதமான செல்வம். அச் செல்வத்தை யாரும் கொள்ளை அடித்துச் செல்ல முடியாது. அச் செல்வத்தினால் எந்த பயமும் இல்லை. தீங்கும் ஏற்படாது. சிஷ்யனுக்கு குருவும் இச்செல்வத்தை வழங்க முடியாது. வழிகாட்டிக் கொடுப்பார். அவரவர்களே பாடுபட்டு அச்செல்வத்தை சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றார்கள்.

18.2.95 சனிக்கிழமை அருளுரை :-

நீங்கள் 'ஆத்ம ஜோதிகள்'. மானிட தன்மையில் பூர்வ ஜென்மத்தில் பெற்றுக் கொண்டது இவ்வாழ்க்கை. இது சத்தியம்.

மாறுதலற்ற தேச கால வர்த்தமானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தத்துவம் நீங்கள். குழந்தை அவஸ்தை, பால பருவம், கிரகஸ்தாஸ்ரமம், பிறகு கிழத்தனம் வியாதி, பிறகு மரணம்.

ஆனால் சாஸ்வதமான தத்துவத்தில் நோய், துன்பம், துக்கம் எதுவும் கிடையாது. ஆனந்தமே பரிபூர்ணமானது. திவ்யமானது விடுதலை அளிக்கக் கூடியது. பராத்பர அவஸ்தையே உங்கள் நிஜ சொரூபம்.

சத்தியம் உண்மை. சத்தியம் மாறுதலற்றது. சத்தியம் சாஸ்வதமானது. நித்தியமானது. அந்த நித்தியமான மெய்ப்பொருள் உங்களுக்குள்ளேயே உள்ளது. அது தான் நீங்கள்.

ஆதலால் நம்முடைய சுவனத்தை சத்தியத்தைக் குறித்துச் செலுத்த வேண்டும். இந்த மாயாபஜாரில் மனம் செலுத்தினால் மனித மனத்தினால் அறிந்து கொள்ள முடியாது.

கஸ்தூரிக்கு வாசனை அதற்குள்ளே உள்ளது. கடோபநிஷத்தில் அந்த பேரின்பத்தைப் பற்றியே வர்ணித்துள்ளது. வெளியில் செல்லும் பொறி புலன்களை உள்ளே செலுத்தினால் நாம் பேரின்பத்தைக் காண முடியும்.

முன் ஜென்மங்களில் செய்த கர்ம பலனில் கருத்து செலுத்தாமல் நம்முடைய பேரின்பத்தை அடைய தற்போதைய வாழ்க்கையில் பாடுபட வேண்டும். சம்பாதித்து செலவு செய்து கொண்டே கொஞ்சம் சேமித்தும் வைக்க வேண்டும். பணத்தை செலவு செய்யும் பொழுது சமத்தோடு (புத்திசாலித்தனமாக) செலவு செய்ய வேண்டும்.

மகாத்மா காந்தி, எளிய வாழ்க்கையையும் உயர்ந்த எண்ணத்தோடு கூடிய வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்றார். பக்கத்து வீட்டுக்காரன் அப்படி செய்கிறான். இப்படி

செய்கிறான் என்று நாமும் அப்படிச் செய்யக் கூடாது. நம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும், ஆன்மீகத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். செய்ய வேண்டிய காரியத்தை பாவத்தோடு (பக்தியோடு) செய்தால் லௌகீக வாழ்க்கையிலும் ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் முன்னேற்றம் அடையலாம்.

கிருஷ்ணபகவான் கடமை மூலமாக எப்படி நம் காரியத்தை செய்யலாம் என்பதை நமக்கு காட்டிக் கொடுத்துள்ளார்.

எங்கும் நீக்கமற்ற நிறைந்திருக்கும் அப்பகவானுக்கு ஆராதனையாக நாம் நம்முடைய காரியத்தை செய்து வரவேண்டும். பூஜையில் எந்த பாவத்தோடு (பக்தியோடு) காரியம் செய்கின்றோமோ அப்படியே நாம் செய்யும் காரியங்களையும் வீண் செய்யாமல் செய்து வந்தால் வாழ்க்கையில் அவனுக்கு ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. எதிர்கால வாழ்க்கையும் சௌகரியமாயிருக்கும். பரிபூர்ண ஜீவனமாகி விடும். தெய்வீகமான சாதனா கேஷத்திரமாக மாறிவிடும். பிரகிருதியில் நாம் காரியம் செய்யாமல் கம்மா இருக்க முடியாது. ஆன்மீகத்திலும் பிரகிருதியிலும் உயர்ந்த பாவனையோடு செய்து வந்தால் அதை பகவானுக்கும் புஷ்பாஞ்சலியாய் சமர்ப்பிக்கலாம்.

"Make hay while the Sun shines தூரிய வெய்யிலில் வைக்கோலை உலர்த்த வேண்டும். Strike while the iron is hot கொலு உலையில் வைத்து பழுத்த நிலையிலே அதை சம்மட்டியினால் அடிக்க வேண்டும்.

**19.2.95 ஞாயிறு மாலை சேரன் மகாதேவி
பாரத்வாஜர் சிறுவர்கள் சேவா
ஆஸ்ரமத்திற்கு விஜயம் செய்தார்கள்**

"பகவான் நம்முடைய மாதா பிதா ஆகின்றார். அவன் தெய்வீக புருஷன், புனிதமானவன்" ஆதலால் பகவானிடம் நாங்கள் தெய்வீக வாழ்வு வாழவும், புனித வாழ்க்கையை நடத்தவும் அருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்றார்கள். நாம் பஜனை செய்து எல்லாச் சிறுவர்களுக்கும் பிரசாதம் வழங்கினார்கள்

இரவு சத்சங்கத்தில் அருளுரை :-

நாம் வழிப்போக்கர்களாக வந்திருக்கிறோம். உயர்ந்த வாழ்க்கை இருக்கிறது. அதை எப்படி வாழ வேண்டும் என்று நமது பெரியோர்கள், ஞானிகள், மகான்கள் நமக்குக் காட்டிக் கொடுத்துள்ளார்கள். அதுவே நமது சொத்து ஜீவ்வியம்.

இந்த உலக பந்தத்திலிருந்து எப்படி விடுதலை அடைவது பேரின்பத்தை எப்படி அடைந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் வாழ்க்கையில் காட்டிக் கொடுத்துள்ளார்கள். அதற்கு இரண்டு இரகசியம் உண்டு.

நீ உலகத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் உலகத்திற்கு அடிமையாக இருக்கக் கூடாது.

இராமகிருஷ்ணர் கல்கத்தா நகரில் வாழ்ந்தாலும் இந்த உலக வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் இருந்தாலும் பேரின்பம் அடையலாம் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்தார்.

வெயில் காலத்தில் கல்கத்தா நகரில் அலைந்து திரியும் நாய்க்கு வெறி பிடித்து விடும். வெறி பிடித்த நாய் கடித்து விட்டால் பெரிய துன்பம் ஏற்படும். அதனால் முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் அலைந்து திரியும் நாய்களைப் பிடித்து கேஸ் மருந்து போட்டு கொன்று விடுவார்கள்.

ஆனால் வீட்டில் வளர்க்கும் நாய்களுக்கு சுழுத்தில் பட்டை போட்டு கட்டியிருப்பார்கள். சுழுத்தில் பட்டை

அணிந்துள்ள நாயைப் பிடித்தால் கோர்ட்டில் கேஷ் போட்டு விடுவார்கள்.

இந்தப் பிரபஞ்சல் “பகவானே! நான் உன்னைச் சேர்ந்தவன். நான் உன்னுடையவன்” என்று சொல்லி கொண்டு வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தால் மாயை உன்னைத் தொடாது. நான் உனக்குச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லிவிட்டால் அவனுக்கு அபயம் அளிப்பது அவனுடைய கடமை ஆகின்றது.

“நான் பிரபஞ்சத்திற்குச் சேர்ந்தவன் அல்லன். நான் உனக்குச் சொந்தமானவன்” என்று வாழ்ந்து வந்தால் இந்தப் பிரபஞ்சமே சாதனா கேஷத்திரமாகிவிடும்.

சாதாரண திருஷ்டாந்தம். குழந்தைக்குத் தெரியும். குழந்தை காசைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டால் விடாது. அதுபோல சாதகன் தனக்குக் கிடைத்த காசை நல்ல காரியத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். போதுமான அளவு செலவும் செய்து சேர்த்தும் வைக்க வேண்டும்.

விடுதலை அடையப் பாடுபட வேண்டும் நான் இறைவனைச் சேர்ந்தவன் என்ற பாவனையில் நம் வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து வரவேண்டும் என்றார்கள்.

சிதானந்தரின் சிந்தனை மலர்கள்

1. பழம்பெரும் முனிவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் நாம். பாரத நாட்டின் தவப் புதல்வர்கள் நாம். எனவே வாழ்க்கையின் ஒரே குறிக்கோள் "இறையுணர்வு பெறுதல்" என்பது தான் என்ற உண்மையை எப்போதும் மறந்துவிடக் கூடாது.

2. இன்று தான் உனக்குச் சொந்தம். நேற்று என்பது கழிந்து விட்டது. நாளைய தினத்தைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே நிகழ்காலத்தைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு மேன்மை அடைவாயாக.

3. உன்னுடைய அருமையான நேரத்தை வீண் வம்பு பேசுவதிலும், மற்றவரை இகழ்வதிலும், கோள்சொல்வதிலும், பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்வதிலும், வீண் அரட்டையிலும் கழித்துப் பாழாக்காதே.

4. மற்றவர்களுடைய நன்மைக்காகவும், இன்பத்துக்காகவும் வாழ்வதே உன் இலட்சியமாக இருக்கட்டும். உனக்குத் துன்பம் செய்பவர்களுக்கும் கூட நன்மையே செய். மற்றவர்களுடைய துன்பம், நோய், வருத்தம் ஆகியவற்றைத் துடைக்க உன்னால் முடிந்த வரை பாடுபடு. இதுவே உன் வெளிவாழ்க்கை அல்லது பகிரங்க வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு உதவுவதின் மூலம் அவர்கள் இதயத்தில் வாழும் இறைவனை வழிபடுகிறாய்.

5. உன் உள்ளமாகிய தோட்டத்தில் நற்பண்புகளாகிய மலர்களைப் பயிர் செய். நற்பண்பிலிருந்து புனிதமும், புனித நிலையிலிருந்து தெய்வீகமும், தெய்வீக நிலையிலிருந்து இறையுணர்வும் தோன்றுகின்றன.

6. உண்மையான பக்தன் ஒருவன் எதற்கும் பயப்படமாட்டான். "என் நாவில் இறைவனுடைய நாமம் திகழ்கின்றது. இந்தப் பரந்த உலகில் இறைவனுடைய நாமத்துக் கிணையானது எதுவுமில்லை இவ்வுலகில் பயம் என்பதே

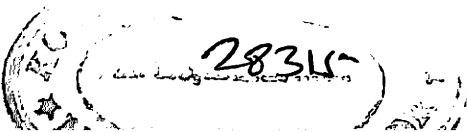
எனக்குக் கிடையாது" என்று அவன் சொல்ல வேண்டும். இறைவனுடைய நாமத்தை எந்நேரமும் தவறாது உச்சரிப்பவன், மாயையின் வஞ்சகச் செயல்களை எதிர்த்து வெல்ல முடியும்.

7. "நான் தகுதியுள்ள சீடனோ, இல்லையோ, நான் அறியேன். என்னைச் சரியான சீடனாக மாற்றிவிடுங்கள். தங்களுக்கு மனதார அடிபணிந்து, தங்கள் அறிவுரைகளைக் கேட்டு, தங்களால் விரும்பிய வண்ணம் என்னைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள அருள் புரிய வேண்டும்", என்று இடையறாது வேண்டிக் கொண்டு, குருவைச் சரணடைந்து விட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் அருளைப் பெற்று, நம் வாழ்வை பயனுள்ளதாக அமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

8. முன் நிறைந்த ஒரு காட்டின் வழியே நடந்து செல்ல வேண்டுமானால், வழிநெடுக விரிப்பைப் போட்டு, முட்களை முடி விட முடியாது. உன் கால்களில் காலணிகளை அணிந்து கொண்டால் வசதியாக முட்கள் குத்தாமல் நடக்கலாம்.

9. பொறுக்க முடியாத தீய நாற்றம் வீசும் ஓர் இடத்தின் வழியே செல்ல வேண்டுமானால், அந்த இடம் முழுவதும் வாசனைப் பொருள்களைத் தெளிக்க முடியாது. நல்ல வாசனையுள்ள கஸ்தூரி போன்ற சிறு பொருள் ஒன்றை உன் மூக்கின் அருகில் வைத்துக் கொண்டு நடப்பாயானால், கெட்ட நாற்றத்தை உணரமாட்டாய்.

10. இறைவனுடைய நாமத்தை இடைவிடாது மனதில் தியானித்துக் கொண்டே, இஷ்ட மந்திரத்தை ஜெபித்துக்கொண்டே இருப்பாயானால், மனம் வெளியேயுள்ள உலகியல் பொருள்களை நாடிச் செல்வது குறைந்து கொண்டே வரும். ஏனெனில் அது பற்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு உறுதியான பொருள் இருக்கின்றதல்லவா? தீய எண்ணங்கள், ஆசைகள் தோன்றும் போதெல்லாம் நாமஜெபம், தியானம், பிரார்த்தனை ஆகியவற்றைப் பயின்று அவைகளை விரட்டிவிடு.

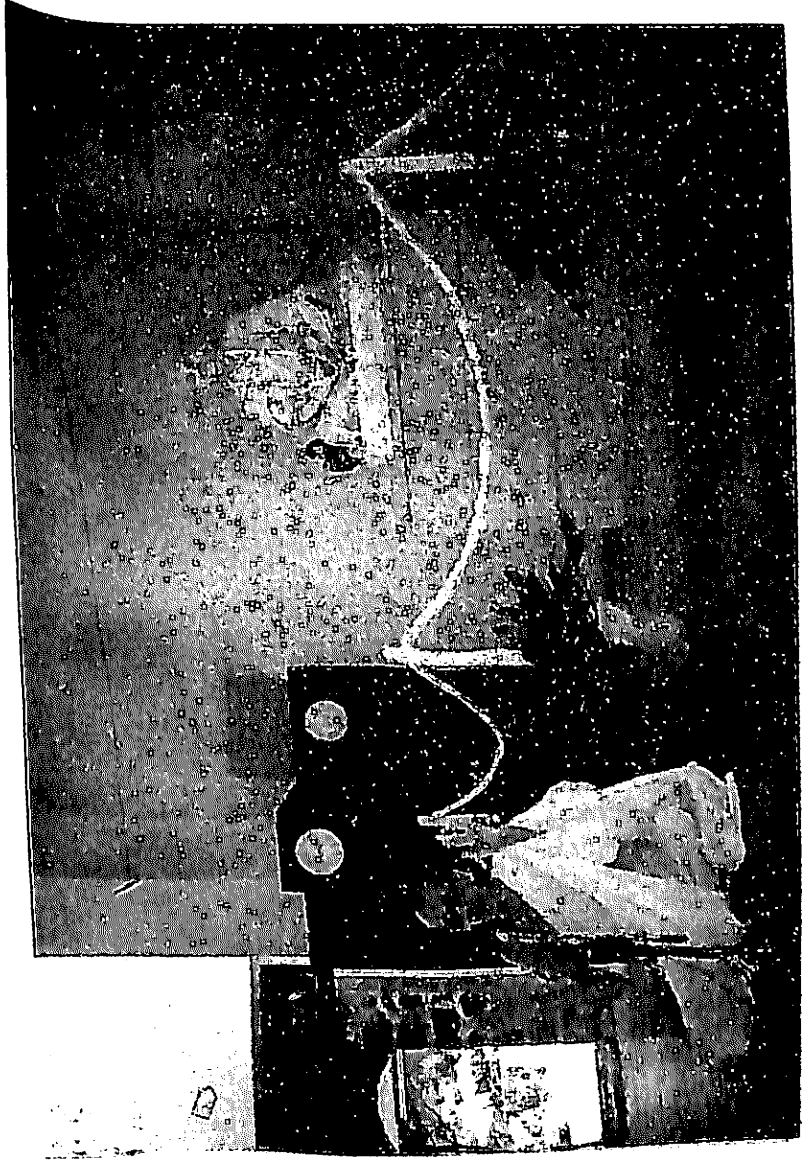
11. உயர்ந்த குறிக்கோளை மாத்திரம் மனதில் கொண்டால் போதாது. அன்றாட வாழ்க்கையில் தெய்வீக வாழ்வுக்கான பொதுவான கொள்கைகளை அனுசரித்தால், இலட்சியம் தானே உருவாகும். சத்தியம், இரக்கம், தூய்மை என்பவையே இந்தப் பொதுவான கொள்கைகளாகும்.

12. உலகியல் வாழ்க்கையில் அதிக நேரம் செலவழிக்க வேண்டியுள்ள ஒரு மனிதன் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட நேரமில்லை என்று கருதி வருந்த வேண்டியதில்லை. ஒரிடத்தில் ஆசனத்தில் அமரவோ, கீர்த்தனம் அல்லது ஜெபம் செய்யவோ முடியவில்லை என்றால், வேலைக்கு நடுவில் மனதாலேயே, ஜெபம், தியானம், கீர்த்தனம் ஆகியவற்றைச் செய்யலாம். பூஜையறை தனியே தேவையில்லை. வேலை செய்யுமிடத்திலேயே ஒரிரு நிமிட நேரம் கண்களை மூடி, இறைவனுடைய தெய்வீக குணங்களைப் பற்றி சிந்தித்து மனதிற்குள்ளேயே 'ஹரிஓம்' என்றோ அல்லது வேறு ஏதாவது மந்திரத்தையோ ஜெபிப்பதே சிறந்தது", என்று குருதேவர் கூறுகிறார்.

புனித பத்தமடையில் ஸ்ரீ சுவாமி திராவந்தா

புனித பத்தமடை சுவானந்தா மருத்துவமனையில்
சுவாமி திதானந்த மஹாஜ்

